

D.S. P.Z.Z.P.
26.02.2013
p. ZH + Cerber
26.02.2013
1960
rejstru pod Nr
2013 -02- 2 5

264/2013

Warszawa, dnia 11.01.2013 r.

WA 5183.20.12.2012

DECYZJA Nr 28/2013

Działając na podstawie art. 31 ust.2 w związku z art. 6 ust.1 pkt 3, art. 89 pkt 2, art. 91 ust.4, pkt. 4, ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071 z późn. zm.) - po rozpatrzeniu wniosku Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25 - z dnia 14.12.2012 r. (pismo nr GDDKiA O/WA-D.9.2/1874/2012 - data wpływu: 19.12.2012 r.) w sprawie określenia zakresu i rodzaju badań archeologicznych na trasie planowanej budowy drogi S-8 - odcinek Marki – Drewnica od km 11 + 600 do km do km 13 + 815 i odcinek Drewnica – Radzymin od km 0 + 521,66 do km 13 + 690,73

o k r e ś l a m

zakres i rodzaj niezbędnych badań archeologicznych przed realizacją planowanej budowy drogi S-8 odcinek Marki – Drewnica od km 11 + 600 do km do km 13 + 815 i odcinek Drewnica – Radzymin od km 0 + 521,66 do km 13 + 690,73 oraz w trakcie jej realizacji:

- 1. wykonanie weryfikacyjnych, archeologicznych badań powierzchniowych w pasie o szerokości 300 m od osi planowanej drogi;**
- 2. wytypowanie stanowisk archeologicznych (ujawnionych w trakcie badań weryfikacyjnych oraz znajdujących się w ewidencji MWKZ, oznaczonych na zał. planie stanowiącym integralną część niniejszej decyzji) bezpośrednio zagrożonych przez inwestycję i przebadania ich wykopalskowo (powierzchnia badań zostanie określona po dostarczeniu do MWKZ wyników rozpoznania terenowego zawierającego wnioski konserwatorskie);**
- 3. w trakcie realizacji inwestycji - na całym jej odcinku należy zapewnić stały nadzór archeologiczny (na etapie robót ziemnych), w celu zadokumentowania reliktyw starożytnego osadnictwa, nie ujawnionych podczas badań weryfikacyjnych**

Uzasadnienie

Planowana droga S-8 na odcinku Marki – Drewnica od km 11 + 600 do km do km 13 + 815 i na odcinku Drewnica – Radzymin od km 0 + 521,66 do km 13 + 690,73 zlokalizowana jest na terenie rozpoznanym pod względem archeologicznym badaniami powierzchniowymi, przeprowadzonymi w latach 1974, 1990 i 1993, z wyłączeniem obszarów niedostępnych wówczas do przeprowadzenia szczegółowej prospekcji terenowej (tereny zabudowane, zalesiane i sady). W trakcie w/w badań ujawniono kilkadziesiąt stanowisk archeologicznych, znajdujących się w ewidencji Mazowieckiego Woj. Konserwatora Zabytków i objętych ochroną konserwatorską.

Jeden z zainwentaryzowanych obiektów – nr AZP 53-68/15 - zlokalizowany jest na terenie planowanej drogi zaś stanowiska archeologiczne o nr nr AZP: 54-68/23, 54-68/24, 54-68/30, 53-68/14; 53-68/16, 53-68/17; 53-68/18 oraz konserwatorskie strefy archeologiczne w pobliżu zamierzonej inwestycji.. Uwzględniając zmiany w sposobie użytkowania terenów (niedostępnych do badań w latach 1974, 1990 i 1993), które nastąpiły w minionym dwudziestolecu - konieczne jest przeprowadzenie weryfikacyjnych badań powierzchniowych w pasie planowanej inwestycji, potwierdzających lub wykluczających istnienie nowych zabytków archeologicznych oraz sprawdzających stan zachowania stanowisk dotychczas ujawnionych. Ujawnione oraz zweryfikowane stanowiska archeologiczne, zagrożone zniszczeniem przy realizacji zamierzonego przedsięwzięcia drogowego - muszą być wyjałowione z zabytkowych obiektów, metodą badań wykopaliskowych.

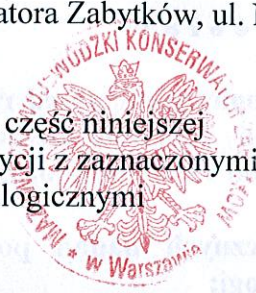
Stały nadzór archeologiczny (na etapie robót ziemnych) w trakcie realizacji planowanej inwestycji jest niezbędny ze względu na konieczność zadokumentowania śladów osadnictwa pradziejowego, nie ujawnionych podczas badań weryfikacyjnych, ze względu na obiektywne przyczyny.

Pouczenie

Niniejsza decyzja nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych - zgodnie z art.36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) oraz od uzyskania opinii wskazanej w art.11d ust.1 pkt. 8f ustawy z dnia 10 kwietnia o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 80,poz.721 z późn. zm.)

Od decyzji niniejszej przysługuje, zgodnie z przepisem art.129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które strona może wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa

a1.1 stanowiący integralną część niniejszej decyzji - plan inwestycji z zaznaczonymi stanowiskami archeologicznymi

Z up. MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTKÓW

Halina Kuberka
Kierownik Wydziału Archeologii

Otrzymują:

1. Generalna Dyrekcja
Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Warszawie
ul. Mińska 25
03-808 Warszawa

2. a/a WUOZ WA MW.

M. WARSZAWA

M. WARSZAWA

WARSZAWA

ZĄBKI

ZIELONKA

gm. ZIELONKA

WZĘZIEC
"MARKI"

WZĘZIEC
"DREWNIKA"

POCZĄTEK PROJEKTOWANEGO ODCINKA
km 0+521.66
(ul. Pustelnicka)

S8

629

600

437260W
(ul. Pustelnicka)

4363W

4363W

4362W

4354W

625

634

4350W

4349W

4348W

4347W

4346W

4345W

4344W

4343W

4342W

4341W

4340W

4339W

4338W

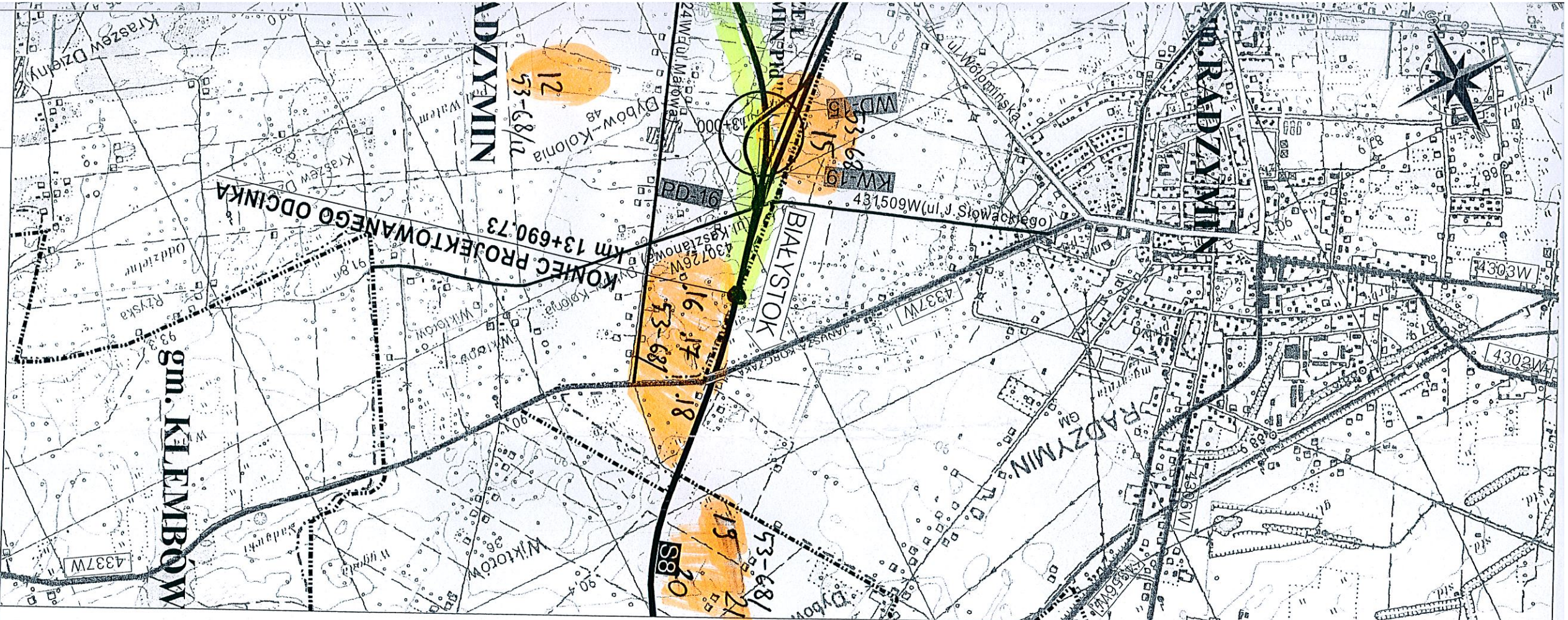

1951

BIURO PROJEKTOWO BADAWCZE DRÓG I MOSTÓW
Transprojekt-Warszawa Sp. z o.o.
 ul. Konieczynowa 11, 03-612 Warszawa
 tel.: (22) 832 29 15, fax: (22) 832 29 13, e-mail: transwar@transwar.com

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
 Oddział w Warszawie
 ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa

KONCEPCJA PROGRAMOWA
dla drogi ekspresowej S8
na odcinku w. DREWICA - w. RADZYMIN Płd

OZNACZENIA

- Projektowana droga ekspresowa S8
- Projektowana droga ekspresowa wg oddzielnego opracowania
- Projektowany węzeł w ciągu drogi ekspresowej S8 z przełożeniem drogi poprzecznej

Projektowany węzeł w ciągu drogi ekspresowej S8 wg oddzielnego opracowania

- Istniejąca droga krajowa
- Istniejąca droga wojewódzka
- Planowany przebieg drogi wojewódzkiej nr 635
- Istniejąca droga powiatowa

Planowany przebieg drogi głównej ponadlokalnej wg planu miejscowego

430737W (ul. Mostowa)

- Istniejąca droga gminna
- Granice administracyjne
- Przejścia dla płazów
- Przejście dla zwierząt - poszerzony przepust

WOJEWÓDZKI URZĄD OGRANICZNY ZASTYKÓW
w Warszawie
ul. Nowy Świat 18/23, 00-333 Warszawa
tel. 22 44 30 400, fax: 22 44 65 551
www.mwvkrz.pl

deydz w 2012
Załącznik do decyzji nr
Postanowienia nr
Opinia konserwatorskiej
z dnia: 11.01.2013 r.
WP 5783.90.12.2012

- TRASA INWESTYCJI
- STANOWISKA ARCHEOLOGICZNE
- STREFA OBSERWACJI ARCHEOLOGICZNEJ

PLAN ORIENTACYJNY

Rysunek	1
Arkusz	
Skala	1:25 000

L.dz.WA 5183.12.10.2013 BK

DECYZJA Nr 925/2013

Działając na podstawie art. 31 ust.2 w związku z art. 6 ust.1 pkt 3, art. 89 pkt 2, art. 91 ust.4, pkt. 4, ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071 z późn. zm.) - po rozpatrzeniu wniosku Pana Leszka Sekulskiego reprezentującego Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25 - z dnia 26.06.2013 r. (pismo nr GDDKiA O/WA-D.9.2/285/2013 - data wpływu: 01.07.2012 r.) w sprawie określenia zakresu i rodzaju kolejnego etapu niezbędnych badań archeologicznych na trasie planowanej budowy drogi ekspresowej S-8 na odcinku Marki – Drewnica od km 11 + 600 do km 13 + 815 i na odcinku od Drewnica-Radzimin od km 0 + 521,66 do km 13 + 690,73

o k r e ś l a m

zakres i rodzaj kolejnego etapu niezbędnych badań archeologicznych przed realizacją planowanej budowy drogi ekspresowej S-8 na odcinku Marki – Drewnica i na odcinku Drewnica - Radzimin w trakcie jej realizacji:

1. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/35 i należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 1 ar stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 2)
2. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/36 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 1 ar stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 4)
3. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/52 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 2 ary stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym inw. inw.5)
4. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/53 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 0,5 ara stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 10)
5. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/24 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 4 ary stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 11)
6. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/54 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 1 ar stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 14.)
7. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/55 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 0,5 ara stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 15)
8. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/57 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 2 ary stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 17)
9. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/58 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 2 ary stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 18)
10. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 55-67/38 należy przeprowadzić badania sondażowe na obszarze obejmującym 1 ar stanowiska w obrębie inwestycji (w pasie drogowym nr 19.)

Wykopy sondażowe należy zlokalizować w siatce arowej zorientowanej według magistrali N-S, W-E, ujawnione obiekty należy zadokumentować i wyeksplorować w całości.

11. na obszarach stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/56 w trakcie realizacji inwestycji - należy zapewnić (na etapie robót ziemnych) wzmożony nadzór archeologiczny

12. w trakcie realizacji inwestycji – na całym jej odcinku - należy zapewnić stały nadzór archeologiczny (na etapie robót ziemnych), w celu zadokumentowania reliktyw starożytnego osadnictwa, nie ujawnionych podczas badań weryfikacyjnych

Uzasadnienie

Planowana droga ekspresowa S-8 na odcinku Marki-Drewnica i Drewnica-Radzimin, zlokalizowana jest częściowo na obszarze zabytków archeologicznych znajdujących się w ewidencji Mazowieckiego Woj. Konserwatora Zabytków w Warszawie

Omawiane zabytki, to zachowane w ziemi (pod współczesną warstwą użytkową) relikty starożytnych osad datowane od wczesnej epoki brązu po okres późnego średniowiecza i okres nowożytny reprezentowany przez ślady umocnień z II wojny światowej.

W przypadku zabytków archeologicznych – wszelkie zmiany w użytkowaniu terenów, oraz związane z nimi działania inwestycyjne, ingerujące w strukturę gruntu (poniżej współczesnej warstwy użytkowej) natrafiając na zabytkowe obiekty – niszczą je bezpowrotnie.

Uwzględniając w/w zagrożenia, działając zgodnie z ustaleniami art. 31 ust. 1 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – **planowane działania inwestycyjne muszą być poprzedzone badaniami archeologicznymi.**

Dodatkowy stały nadzór archeologiczny (na etapie robót ziemnych) w trakcie realizacji planowanej inwestycji jest niezbędny ze względu na konieczność zadokumentowania śladów osadnictwa pradziejowego, nie ujawnionych podczas badań weryfikacyjnych, ze względu na niedostępność niektórych obszarów do przeprowadzenia badań archeologicznych metodą powierzchniową

Pouczenie

Niniejsza decyzja nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych - zgodnie z art.36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) oraz od uzyskania opinii wskazanej w art.11d ust.1 pkt. 8f ustawy z dnia 10 kwietnia o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 80,poz.721 z późn. zm.)

Od decyzji niniejszej przysługuje, zgodnie z przepisem art.129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które strona może wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa

Załącznik 1 stanowiący integralną część niniejszej decyzji - plan inwestycji z zaznaczonymi stanowiskami archeologicznymi z określeniem zakresu badań

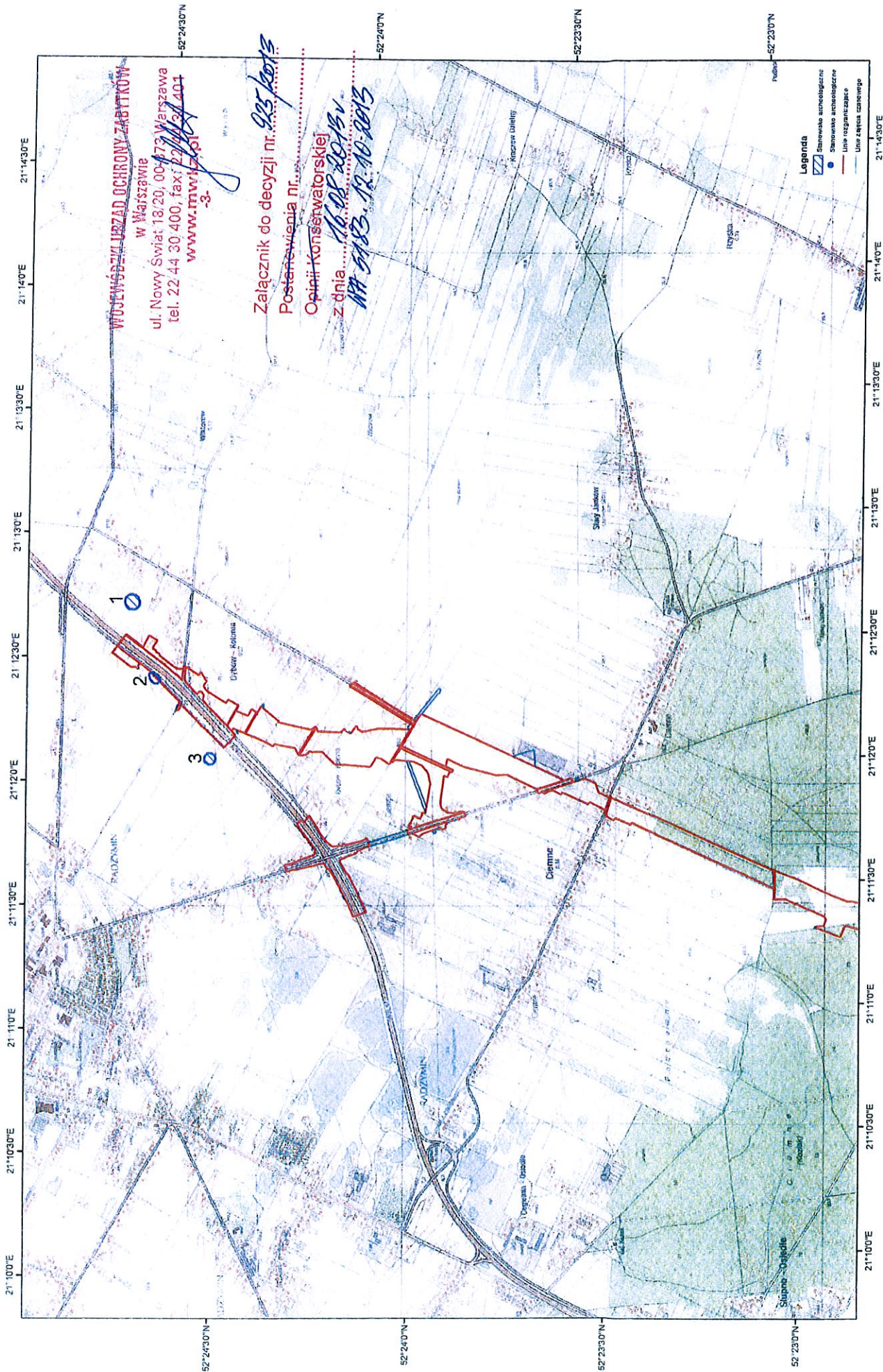
Z up. MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTKÓW

Halina Kasperka
Kierownik Wydziału Archeologii

Otrzymują:

1. Generalna Dyrekcja
Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Warszawie
ul. Mińska 25
00-848 Warszawa

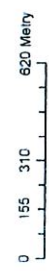
2. a/a WUOZ WA .

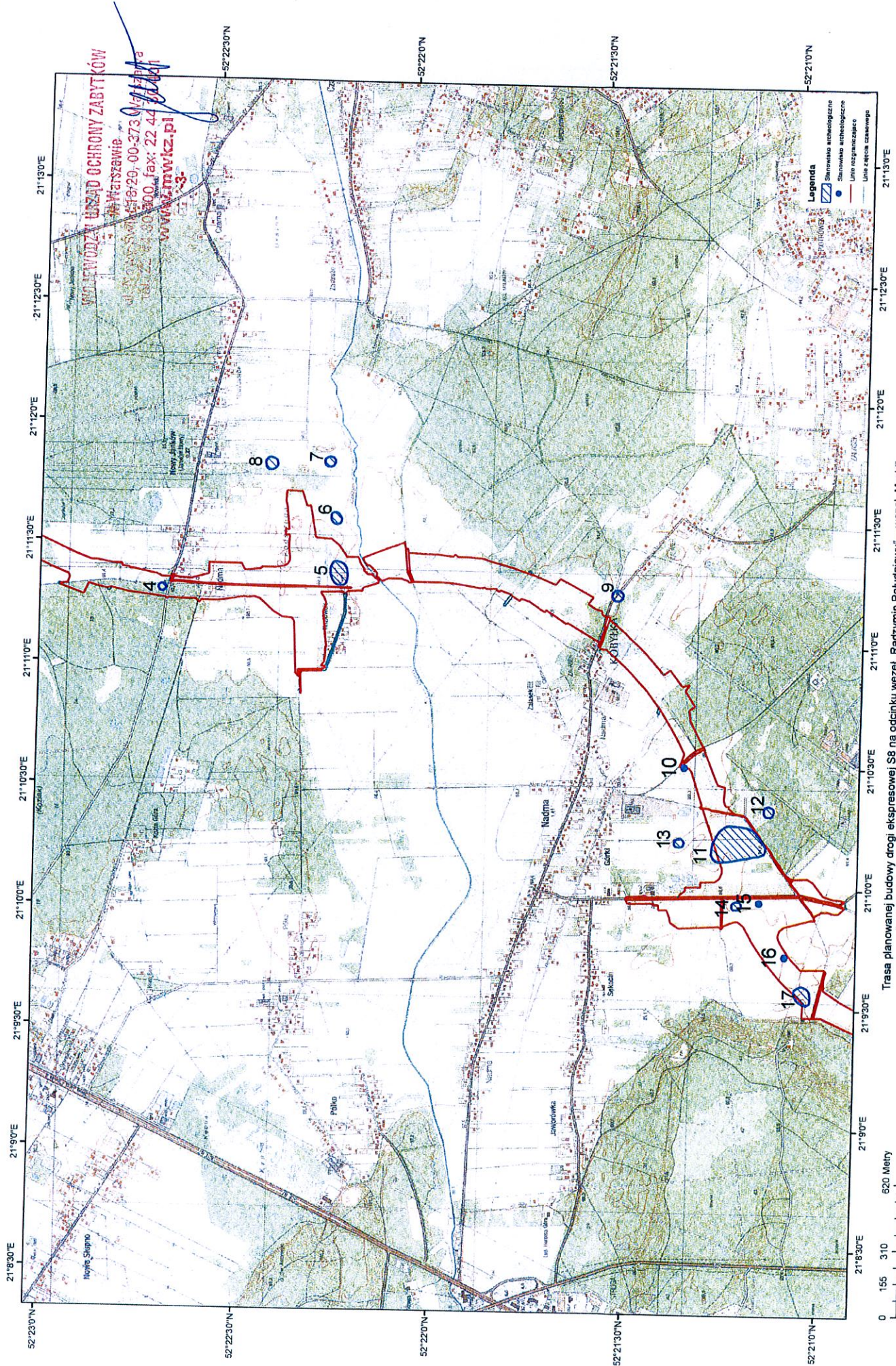
WOCENIENIE URZĄD OCHRONY ZABTKÓW
 W Warszawie
 ul. Nowy Świat 18/20, 00-479 Warszawa
 tel. 22 44 30 400, fax: 22 44 40 401
 www.mwv.gov.pl

Załącznik do decyzji nr. *925/2013*
 Postanowienia nr. *16/2013*
 Opinii konserwatorskiej
 z dnia *16.08.2013 r.*
 Nr *5483.12.10.2013*

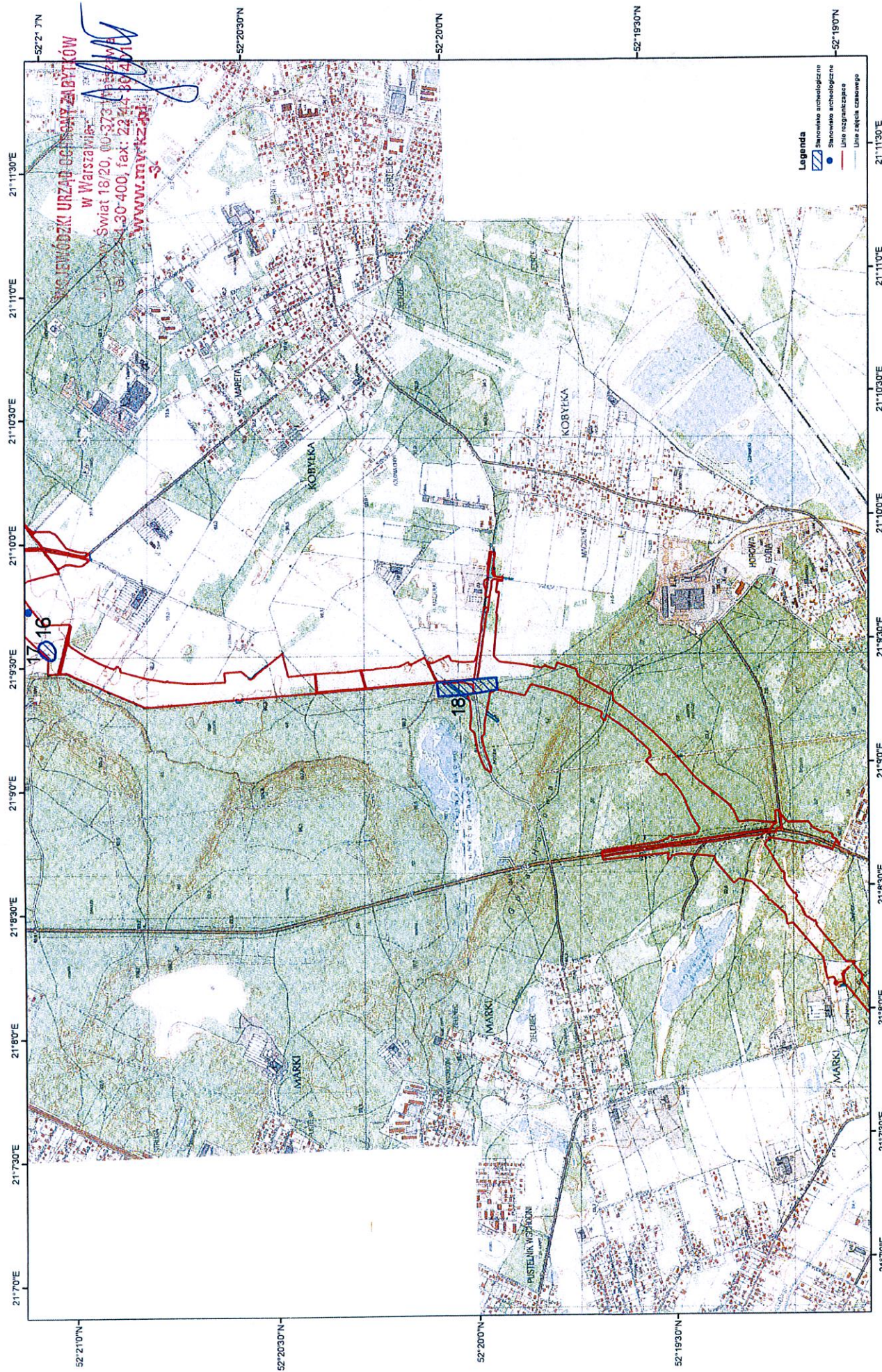
- Legenda**
- Stanowiska archeologiczne
 - Stanowiska archeologiczne
 - Linie rozgraniczające
 - Linie zabudowy szarego

Trasa planowanej budowy drogi ekspresowej SS na odcinku węzeł „Radzymin Południowy” – węzeł „Marki” (bez węzła) - szczegółowa lokalizacja poszczególnych stanowisk archeologicznych

Trasa planowanej budowy drogi ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Radzimin Południowy” – węzeł „Marki” (bez węzła) - szczegółowa lokalizacja poszczególnych stanowisk archeologicznych

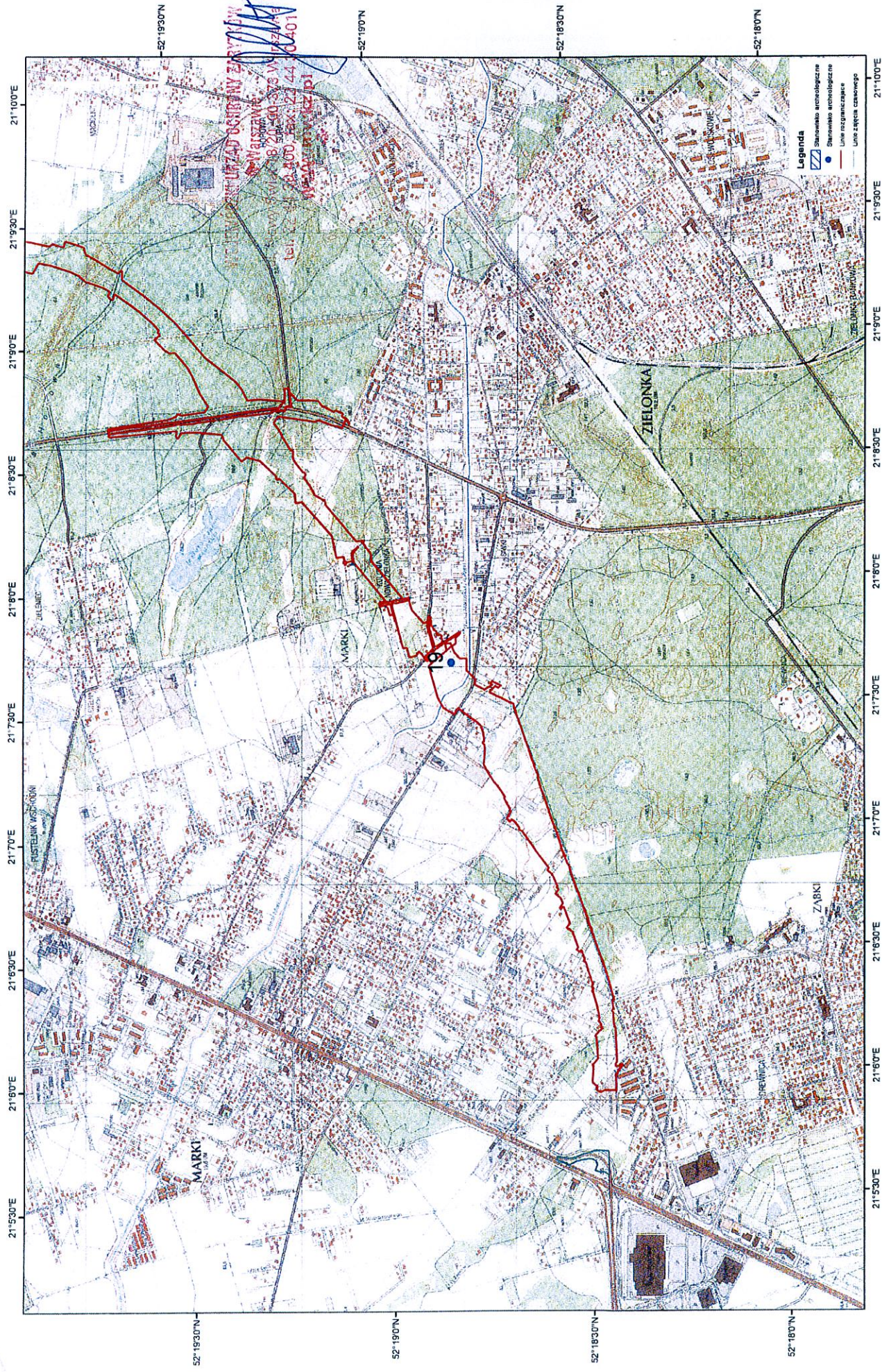
Trasa planowanej budowy drogi ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Radzimin Południowy” – węzeł „Marki” (bez węża) - szczegółowa lokalizacja poszczególnych stanowisk archeologicznych

0 155 310 620 Metry

Arkusz nr. 3

BIG LEWODZKI URZĄD GOSPODARSTWA ZIEMI
 W Warszawie
 ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa
 tel. 22 624 30 400, fax: 22 624 30 401
 www.myltz.pl

Legenda
 Stanowisko archeologiczne
 Stanowisko archeologiczne
 Linie rozgraniczające
 Linie zajęte czasowego

Trasa planowanej budowy drogi ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Raczymin Południowy” – węzeł „Marki”
(bez węzła) - szczegółowa lokalizacja poszczególnych stanowisk archeologicznych

WA 5183.12.3.2013

GENERALNA DYREKCJA
DRÓG KRAJOWYCH I AUTOSTRAD
Oddział w Warszawie

2013 -04- 08

Wpłynęło do rejestru 3859

pod Nr

**Generalna Dyrekcja
Dróg Krajowych i Autostrad**
Oddział w Warszawie
ul. Mińska 25
03-808 WARSZAWA

11.04.2013
14.04.13
P-2 + P-9
08.04.13

dot. budowy drogi ekspresowej S-8 na odcinku Marki - Drewnica od km 11 + 600 do km 13 + 800

Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków – działając na podstawie art. 89 pkt 2, art. 91 ust.4 pkt 4, art. 6 ust.1 pkt 3 i art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm). po rozpatrzeniu wniosku Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Warszawie – z dnia 20.03.2013 r. (pismo nr GDDKiA O/WA-P.2.2.AG/4111/8/4-09/50/2013 – data wpływu: 21.03.2013 r.) w sprawie opinii konserwatorskiej do wniosku o uzyskanie decyzji o zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pt. „Budowy drogi ekspresowej S-8 na odcinku od km 11 + 600 do km 13 + 800 odc. Marki - Drewnica” – uprzejmie informuje, że po zapoznaniu się lokalizacją planowanej inwestycji – **pozytywnie opiniuje zamierzone przedsięwzięcie pod warunkami określonymi w decyzji** Mazowieckiego Woj. Konserwatora Zabytków **Nr 28/2013 z dnia 11.01.2013 r.** (nr pisma WA 5183.20.12.2012) – wydanej na wniosek GDDKiA Oddział w Warszawie - **a mianowicie:**

1. wykonanie weryfikacyjnych, archeologicznych badań powierzchniowych w pasie o szerokości 300 m od osi planowanej drogi;
2. wytypowanie stanowisk archeologicznych (ujawnionych w trakcie badań weryfikacyjnych oraz znajdujących się w ewidencji MWKZ) bezpośrednio narażonych przez inwestycję i przebadania ich wykopaliskowo (powierzchnia badań zostanie określona po dostarczeniu do MWKZ wyników rozpoznania terenowego zawierającego wnioski konserwatorskie);
3. w trakcie realizacji inwestycji na całym jej odcinku należy zapewnić stały nadzór archeologiczny (na etapie robót ziemnych), w celu zadokumentowania reliktyw starożytnego osadnictwa, nieujawnionych podczas badań weryfikacyjnych

Załącznik 1 zaopiniowane materiały do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej

Z up. MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTKÓW

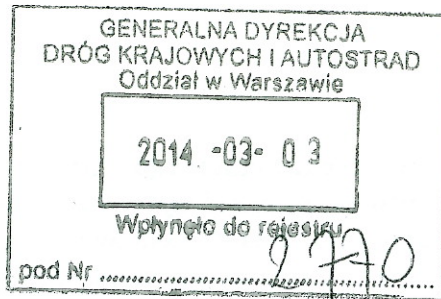
Halina Kowalska
Kierownik Wydziału Archeologii

Otrzymują:

1. adresat j.w. + zał.
2. a/a WUOZ WA MW

MAZOWIECKI
WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR
ZABYTKÓW

Warszawa, dnia 27.02.2014 r.

22-354/14
04.03.2014

L.dz. WA 5183.44.1.2014 MW

P. 2. 17
04.03.2014

DECYZJA Nr 178/2014

Działając na podstawie art. 31 ust.2 w związku z art. 6 ust.1 pkt 3, art. 89 pkt 2, art. 91 ust.4, pkt. 4, ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz.267) - po rozpatrzeniu wniosku Pana Tomasza Kwiecińskiego reprezentującego Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa - z dnia 23.01.2014 r. (pismo nr GDDKiA O/WA-I.2/34/2014 - data wpływu: 28.01.2014 r.) w sprawie określenia zakresu i rodzaju kolejnego etapu niezbędnych badań archeologicznych na trasie planowanej budowy drogi ekspresowej S-8 na odcinku od węzła Marki (bez węzła) do węzła Radzymin Płd.: na odcinku od km 11 + 600 do km 13 + 800 i na odcinku od km 0 + 521,66 do km 13 + 690,73

KP 6 - 1-2
2014 - 03 - 03

o k r e ś l a m

zakres i rodzaj kolejnego etapu niezbędnych badań archeologicznych przed realizacją planowanej budowy drogi ekspresowej S-8 Marki - Radzymin na odcinku od km 11 + 600 do km 13 + 800 i na odcinku od km 0 + 521,66 do km 13 + 690,73 w trakcie jej realizacji:

1. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/35 i należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 7 arów stanowiska w obrębie inwestycji (Radzymin 29, stanowisko nr 2 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 1)

2. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/36 należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 382 ary stanowiska w obrębie inwestycji (Ciemne 2, stanowisko nr 4 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 1, 2)

3. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/52 należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 98 arów stanowiska w obrębie inwestycji (Nowy Janków 5, stanowisko nr 5 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 2)

4. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/24 należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 388 arów stanowiska w obrębie inwestycji (Nadma 6, stanowisko nr 11 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 2)

5. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/54 należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 24 ary stanowiska w obrębie inwestycji (Nadma 9, stanowisko nr 14 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 2)

6. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 54-68/55 należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 9 arów stanowiska w obrębie inwestycji (Nadma 10, stanowisko nr 15 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 2)

7. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/57 należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 63 ary stanowiska w obrębie inwestycji (Nadma 12, stanowisko nr 17 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 2)

8. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 53-68/58 należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 659 arów stanowiska w obrębie inwestycji (Marki 33, stanowisko nr 18 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 3, 4)

9. na obszarze stanowiska archeologicznego nr AZP 55-67/38 należy przeprowadzić archeologiczne badania wykopaliskowe poprzedzające działania inwestycyjne – obszar badań 12 arów stanowiska w obrębie inwestycji (Zielonka 19, stanowisko nr 19 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 4)

10. w rejonie stanowisk archeologicznych nr AZP 54-68/53, oraz AZP 54-68/56 prace inwestycyjne należy przeprowadzić pod ścisłym, stałym nadzorem archeologicznym (Kobyłka 17 oraz Nadma 11, stanowiska nr 10 i 16 w pasie drogowym – zgodnie z załącznikiem mapowym, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji – arkusz 2a)

11. w trakcie realizacji inwestycji – na całym jej odcinku - należy zapewnić stały nadzór archeologiczny (na etapie robót ziemnych), w celu zadokumentowania reliktyw starożytnego osadnictwa, nie ujawnionych podczas badań weryfikacyjnych

12. Wykopy archeologiczne należy zlokalizować w siatce arowej zorientowanej według magistrali N-S, W-E, ujawnione obiekty należy zadokumentować i wyeksplorować w całości.

13. Ze względu na charakter stanowisk archeologicznych w trakcie badań należy prowadzić stały monitoring przy użyciu wykrywaczy metali, zarówno przed przystąpieniem do odhumusowania przyszłych wykopów archeologicznych, jak też w trakcie eksploracji obiektów archeologicznych a także w zakresie hałd ziemnych powstałych po odhumusowaniu badanego obszaru i eksploracji obiektów archeologicznych.

14. Prowadzący badania archeologiczne, na etapie opracowania programu badań archeologicznych winien opracować i przedstawić (przed wydaniem pozwolenia na badania) proponowany sposób ekshumacji, dokumentacji oraz godnego rozporządzenia wszelkich szczątków ludzkich (oraz zagwarantować jego wypełnienie w trakcie badań) ze względu na duże prawdopodobieństwo natrafienia, w trakcie badań archeologicznych, na stanowiskach militarnych datowanych na pierwszą połowę XX wieku, na szczątki ludzkie związane z toczonymi na tych terenach walkami w trakcie badań

15. Prowadzący badania archeologiczne, na etapie opracowania programu badań archeologicznych winien opracować i przedstawić (przed wydaniem pozwolenia na badania) proponowany bezpieczny sposób wydobycia oraz utylizacji wszelkich przedmiotów potencjalnie niebezpiecznych (oraz zagwarantować jego wypełnienie w trakcie badań) ze względu na duże prawdopodobieństwo natrafienia, w trakcie badań archeologicznych, na stanowiskach militarnych datowanych na pierwszą połowę XX wieku, na potencjalnie niebezpieczne pozostałości militarne związane z toczonymi na tych terenach walkami (niewypały, niewybuchy).

Uzasadnienie

Planowana droga ekspresowa S-8 na odcinku Marki-Drewnica i Drewnica-Radzymin, zlokalizowana jest częściowo na obszarze zabytków archeologicznych znajdujących się w ewidencji Mazowieckiego Woj. Konserwatora Zabytków w Warszawie.

Rejon w którym planowana jest inwestycja został przebadany powierzchniowo podczas prospekcji AZP w latach 1993 oraz 1994. W trakcie wspomnianych badań, którymi kierował mgr Stefan Woyda zidentyfikowano kilkadziesiąt stanowisk archeologicznych potwierdzając tym samym starożytne oraz średniowieczne osadnictwo na tym terenie. Materiał zabytkowy pozyskany z badań znajduje się zaś w Muzeum Starożytnego Hutnictwa i Metalurgii w Pruszkowie.

Ze względu na lokalizację inwestycji oraz zmiany w dostępności terenu jakie nastąpiły od momentu prowadzenia prospekcji AZP w decyzji Mazowieckiego Woj. Konserwatora Zabytków Nr 28/2013 z dnia 11.01.2013 r. (nr pisma WA 5183.20.12.2012) nakazano m.in.: wykonanie weryfikacyjnych, archeologicznych badań powierzchniowych w pasie o szerokości 300 m od osi planowanej drogi oraz wytypowanie stanowisk archeologicznych (ujawnionych w trakcie badań weryfikacyjnych, oraz znajdujących się w ewidencji MWKZ) bezpośrednio narażonych przez inwestycję i przebadania ich wykopaliskowo.

Badania weryfikacyjne zostały przez inwestora przeprowadzone na zgodnie z decyzją nr 221/2013 MWKZ z dnia 21.03.2013 r. w dniach od 17.04.2013 r. do 23.04.2013 r pod kierownictwem Dr Joanny Gawrońskiej. W trakcie badań zweryfikowano i potwierdzono lokalizację stanowisk archeologicznych w pasie oddziaływania inwestycji (19 stanowisk archeologicznych) nadano im numery w pasie inwestycji oraz wytypowano te znajdujące się w bezpośredniej kolizji z planowanymi pracami.

Omawiane zabytki, to zachowane w ziemi (pod współczesną warstwą użytkową) relikty starożytnych osad datowane od wczesnej epoki brązu po okres późnego średniowiecza i okres nowożytny reprezentowany przez ślady umocnień z II wojny światowej.

Opierając się na wynikach badań AZP oraz badań weryfikacyjnych w decyzji Nr 925/2013 z dnia 16.08.2013 r. (WA 5183.12.10.2013 BK) nakazano przeprowadzenie badań sondażowych na 10 z wytypowanych wcześniej stanowisk. Badania kierowane przez Ryszarda Mikułę odbyły się w okresie od 25.10.2013 do 20.11.2013 na podstawie decyzji MWKZ nr 1220/2013, z dnia 24.10.2013 (WA 5161.15.7.2013). Potwierdziły one charakterystykę stanowisk archeologicznych znajdujących się oraz zweryfikowały zasięg kolizji przedmiotowych stanowisk z planowaną inwestycją.

W przypadku zabytków archeologicznych – wszelkie zmiany w użytkowaniu terenów, oraz związane z nimi działania inwestycyjne, ingerujące w strukturę gruntu (poniżej współczesnej warstwy użytkowej) natrafiając na zabytkowe obiekty – niszczą je bezpowrotnie.

Uwzględniając w/w zagrożenia, działając zgodnie z ustaleniami art. 31 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) – **planowane działania inwestycyjne muszą być poprzedzone badaniami archeologicznymi.**

W trakcie realizacji inwestycji na całym jej odcinku należy zapewnić stały nadzór archeologiczny (na etapie robót ziemnych), w celu zadokumentowania reliktyw starożytnego osadnictwa, nieujawnionych podczas badań weryfikacyjnych

Dodatkowy stały nadzór archeologiczny (na etapie robót ziemnych) w trakcie realizacji planowanej inwestycji jest niezbędny ze względu na konieczność zadokumentowania śladów osadnictwa pradziejowego, nie ujawnionych podczas badań weryfikacyjnych, ze względu na niedostępność niektórych obszarów do przeprowadzenia badań archeologicznych metodą powierzchniową

Opierając się na dokumentacji badań AZP, wynikach weryfikacyjnych badań powierzchniowych oraz badań sondażowych a także na zawartych w powyższych wnioskach konserwatorskich przedstawionych przez autorów badań orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na prowadzenie badań archeologicznych - zgodnie z art.36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz.1568 z późn. zm.) oraz od uzyskania opinii wskazanej w art.11d ust.1 pkt. 8f ustawy z dnia 10 kwietnia o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 80,poz.721 z późn. zm.)

Zaleca się prowadzenie badań archeologicznych wg. zasad eksploracji i dokumentacji terenowej, opracowanych przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego na terenach dużych inwestycji drogowych, które są zgodne z Zaleceniami dla kierujących badaniami archeologicznymi

Od decyzji niniejszej przysługuje, zgodnie z przepisem art.129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które strona może wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa

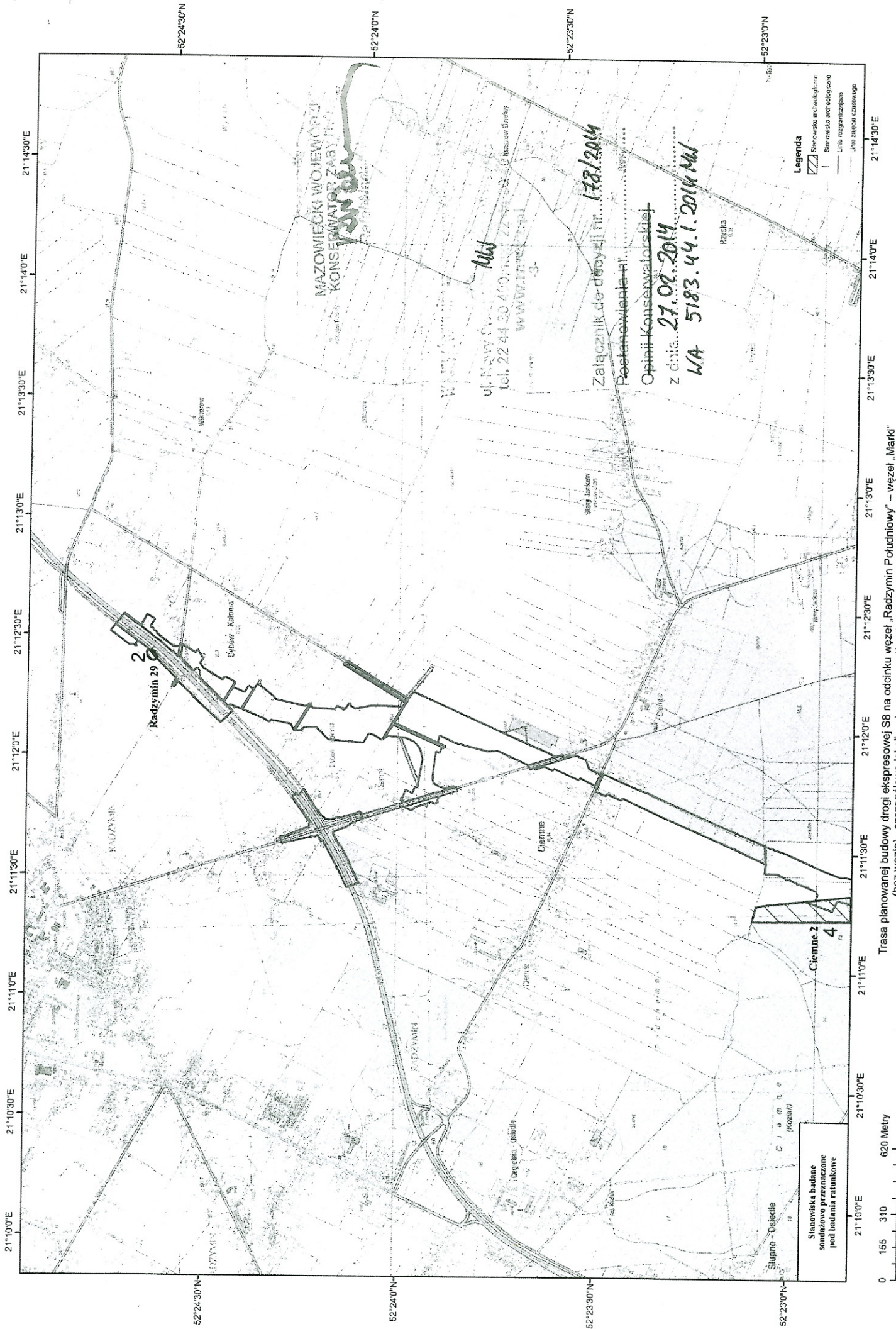
Załącznik 1 stanowiący integralną część niniejszej decyzji - plan inwestycji z zaznaczonymi stanowiskami archeologicznymi

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW

Rafał Nadolny

Otrzymują:

1. Generalna Dyrekcja
Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Warszawie
ul. Mińska 25
00-848 Warszawa
2. a/a WUOZ WA MW.

Stanowiska badane
sondazowo przeznaczone
pod badania ratunkowe

- Legenda**
- Stanowiska archeologiczne
 - Stanowiska archeologiczne
 - Linie rozgraniczajace
 - Linie zajecia cialosowego

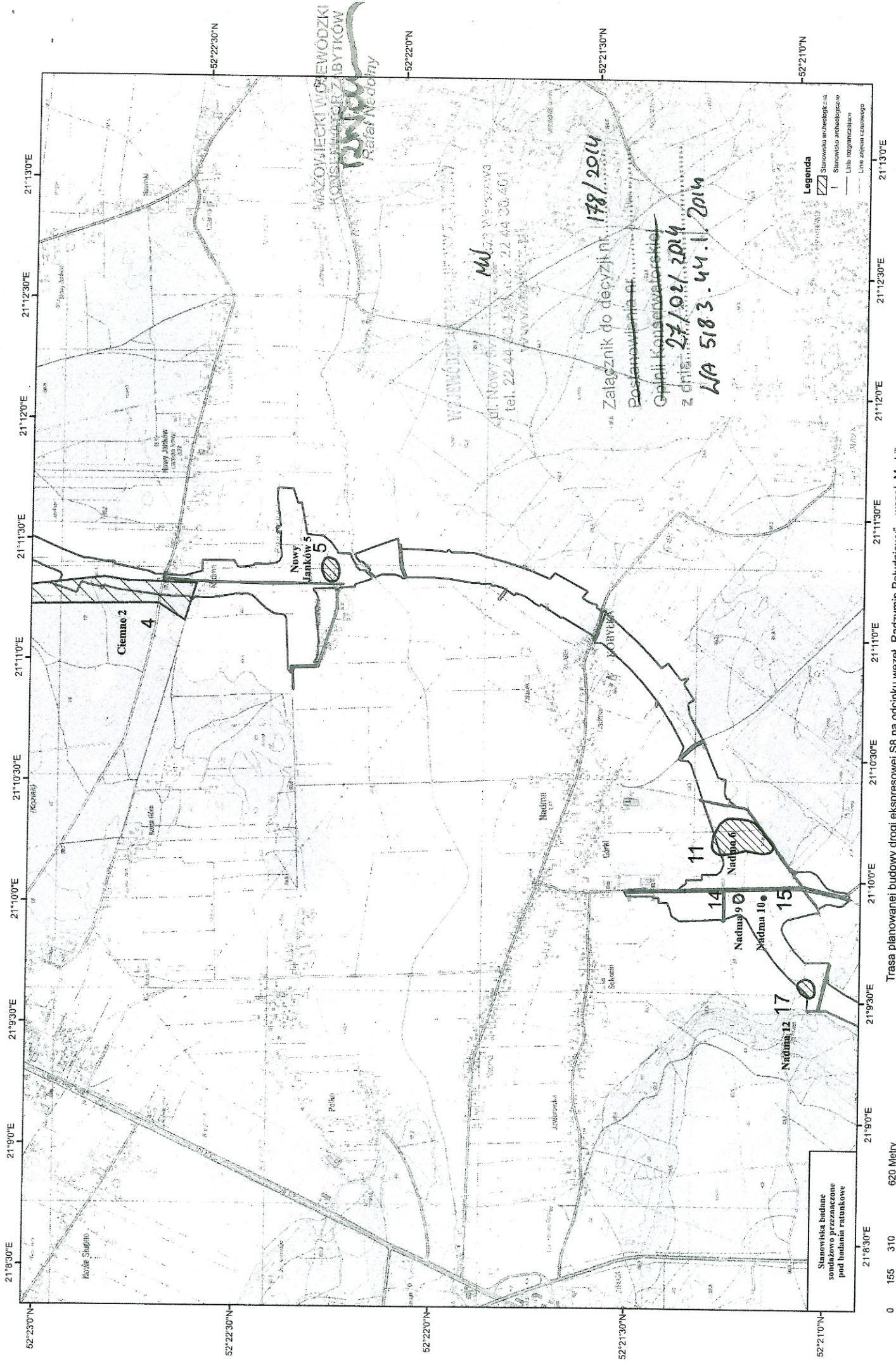

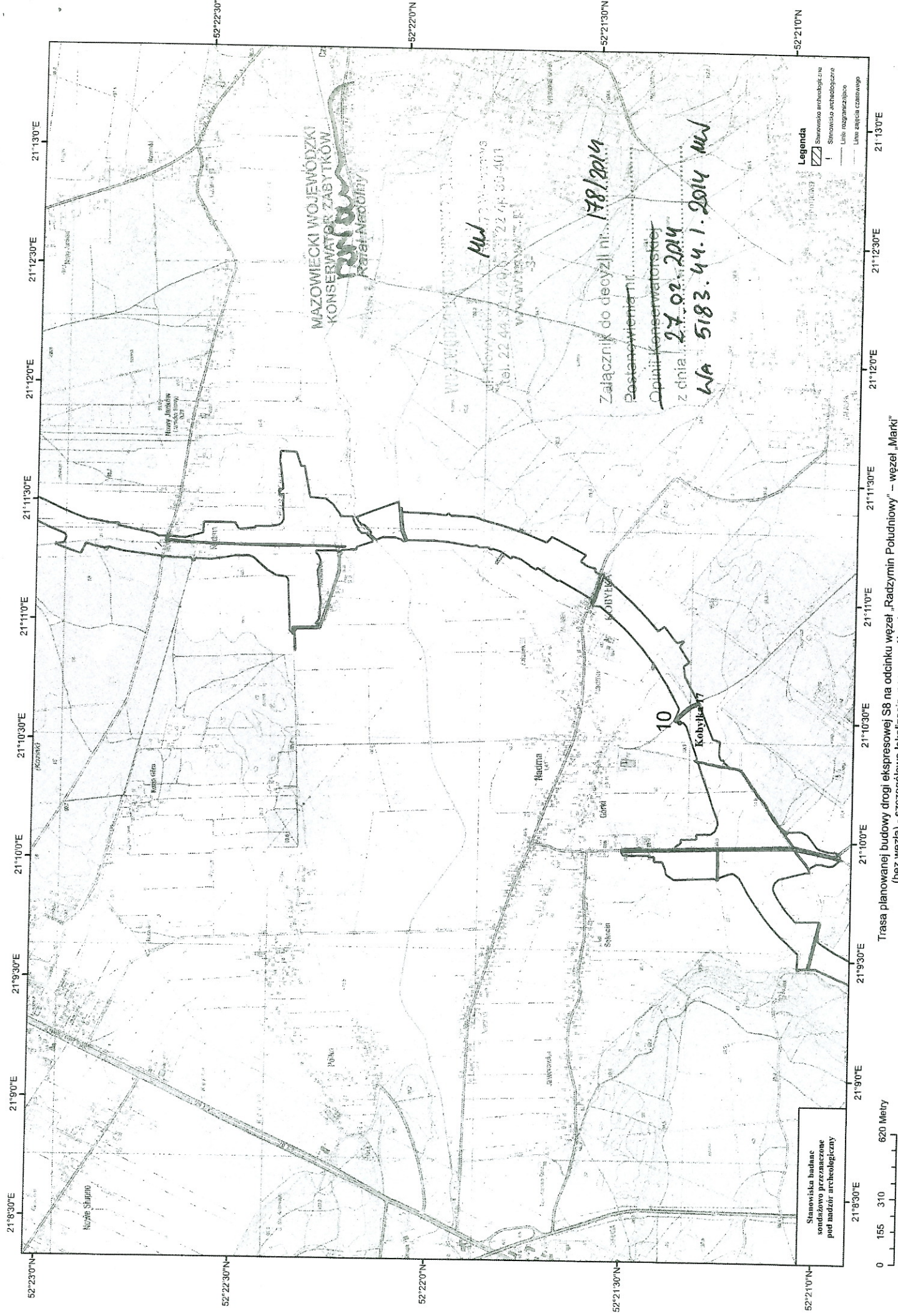
Trasa planowanej budowy drogi ekspresowej SB na odcinku węzeł „Radzymin Południowy” – węzeł „Marki”
(bez węzła) - szczególowa lokalizacja poszczególnych stanowisk archeologicznych

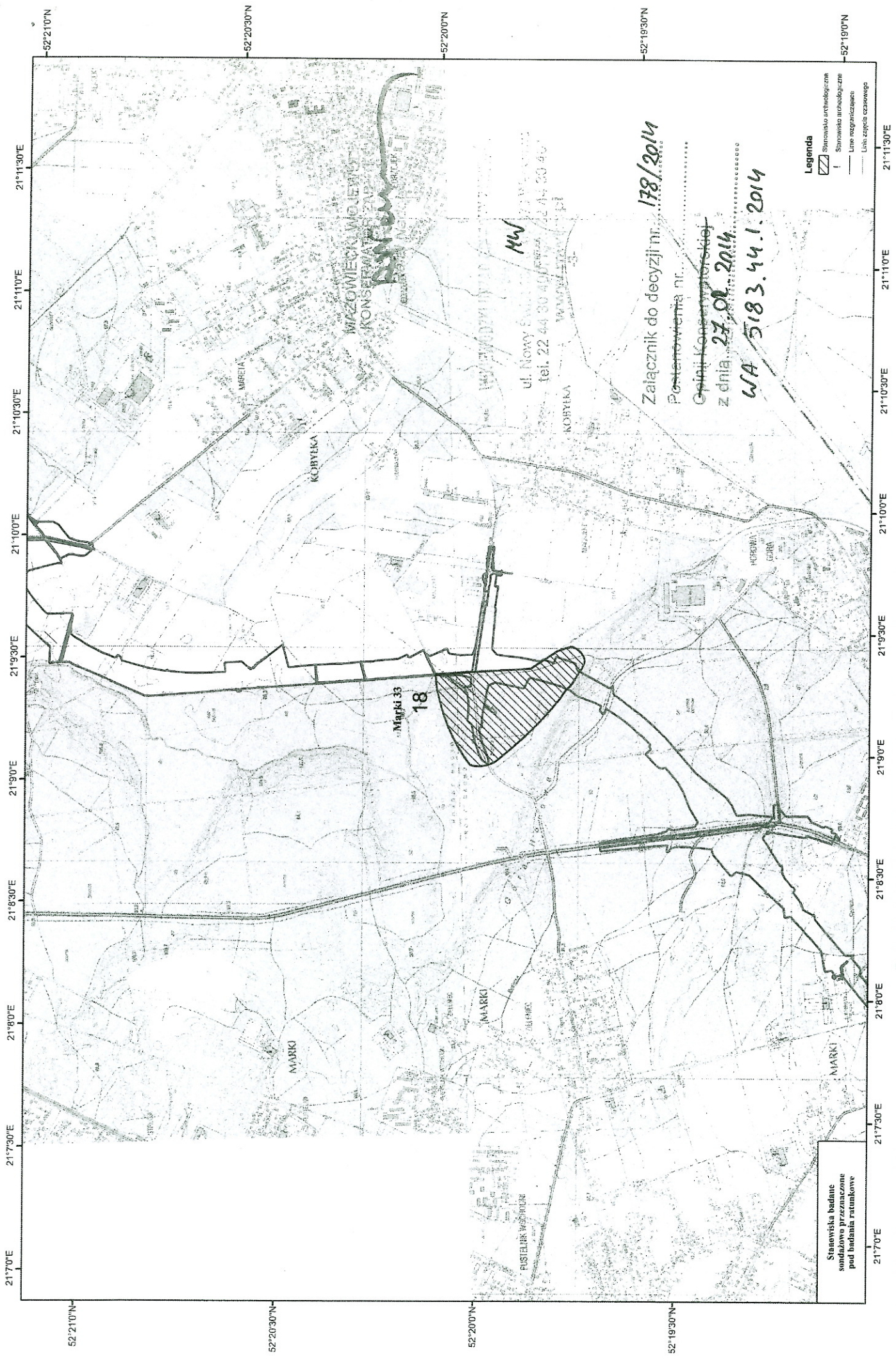
ul. Nowy Świat
tel. 22 44 20 40 77
www.konservatorz.pl

MW

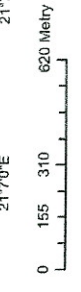
Załącznik do decyzji nr... **178/2014**
Pełnomocnika nr...
Opinii Konservatorskiej
z dnia **27.09.2014**
WA 5183.44.1.2014 MW

Stanowiska badane
sondowo-przeznaczane
pod badania ratunkowe

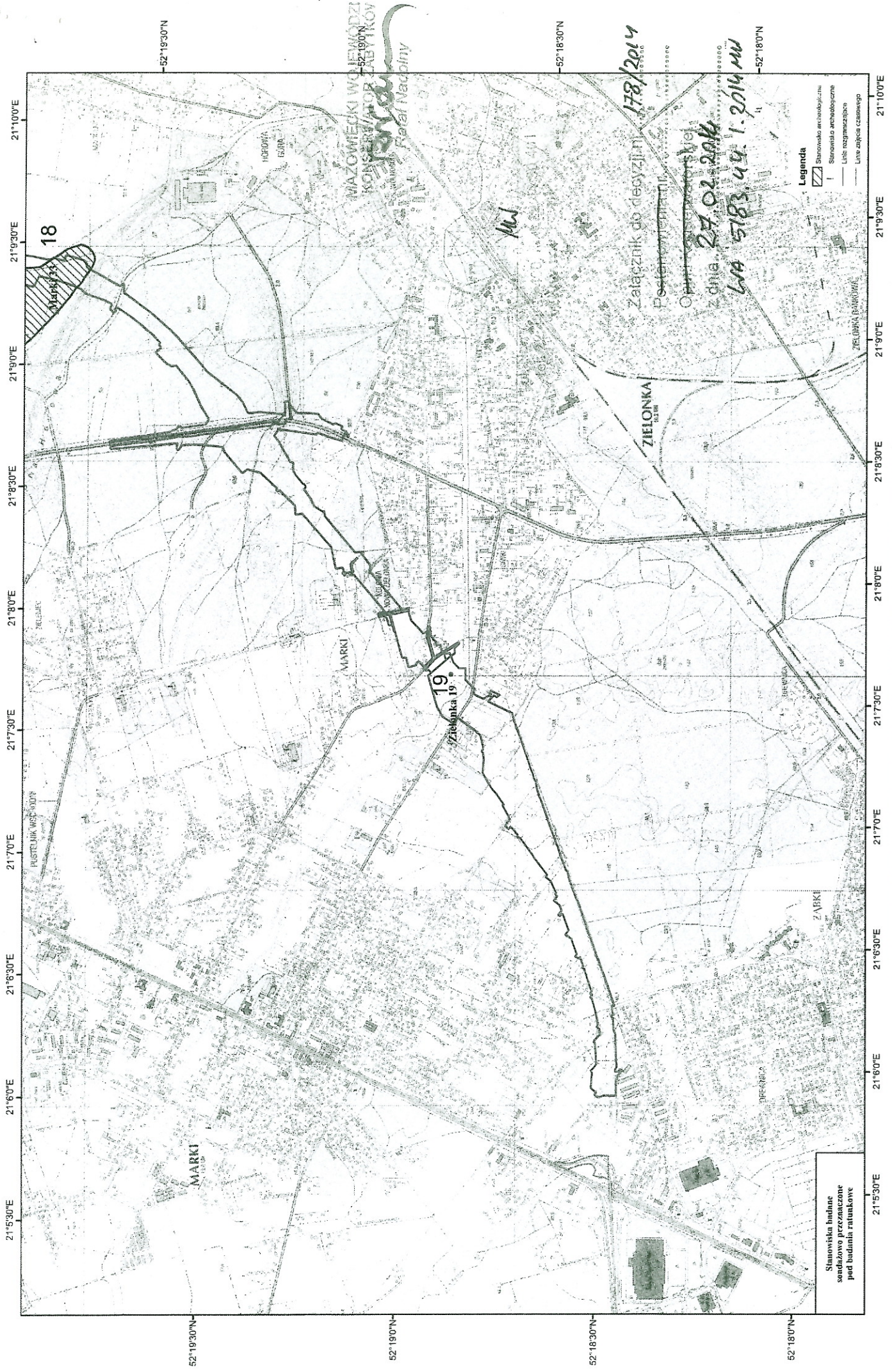

Legenda
 [Hatched box symbol] Stanowisko archeologiczne
 [Dashed line symbol] Stanowisko archeologiczne
 [Solid line symbol] Linie rozgraniczające
 [Dotted line symbol] Linie zabudowy czasowej

Załącznik do decyzji nr **178/2014**
 Poddziałanie nr.....
 Gminy Konsztytowski
 z dnia **27.08.2014**
WA 5183.44.1.2014

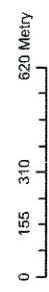
MW
 ul. Nowy Świat 120
 tel. 22 44 80 40 00
 02-04-30-40

Trasa planowanej budowy drogi ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Radzymin Południowy” – węzeł „Marki”
 (bez węzła) - szczegółowa lokalizacja poszczególnych stanowisk archeologicznych

Załącznik do decyzji nr 178/2014
 Poselstwo w Warszawie
 Opinia
 z dnia 27.02.2014
 LWA 5183.44.1.2014 MW

Stanowiska badane
 sondowo przeznaczone
 pod badania ratunkowe

Trasa planowanej budowy drogi ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Radzymin Południowy” – węzeł „Marki”
 (bez węzła) - szczegółowa lokalizacja poszczególnych stanowisk archeologicznych

AW
28.09.2012

BR
Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Warszawie
Wpłynęło do rejestru pod Nr 9490
2012-09-24

P.2/2529/2012
2012-09-26

**GENERALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA**

Warszawa, dnia 19.09.2012 r.

DOOŚ-OAI.4200.10.2012.AgŁb.2

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 142 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 Nr 98, poz. 1071 ze zm.), w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.), w związku z art. 153 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) oraz § 2 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), po rozpatrzeniu odwołań: Marka Chrustowskiego, Małgorzaty Ewy Bednarczyk, Emilii Paczuskiej, Józefa Szewczuka, Zofii Pawłowicz – Szewczuk, Artura Matuszczaka, Ilony Laps-Mirończyk, Piotra Bartosiewicza, Elżbiety Bartosiewicz, Sylwii Matusiak, Barbary Przybysz, Apolinarego Przybysza, Danuty Herman, Tadeusza Pyśkiewicza, Haliny Pyśkiewicz, Jana Zycha, Józefa Oktaby, Mieczysława Końskiego, Marianny Końskiej, Mariana Drałusa, Edyty Sienkiewicz, Małgorzaty Urbańskiej, Andrzeja Urbańskiego, Janiny Jaworskiej od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2011.MW, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na *budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina,*

1. Uchylam punkt 4.1.2 w brzmieniu:

„Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy wykonać monitoring w zakresie hałasu, zanieczyszczeń powietrza i gospodarki ściekowej (m.in. należy uwzględnić okresowe kontrole stanu sprawności technicznej oraz skuteczności działania urządzeń służących do podczyszczania i odprowadzania spływów opadowych).”

W tym zakresie orzekam:

„Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy wykonać monitoring w zakresie hałasu i gospodarki ściekowej (m.in. należy uwzględnić okresowe kontrole stanu sprawności technicznej oraz skuteczności działania urządzeń służących do podczyszczania i odprowadzania spływów opadowych).

Pomiary hałasu należy wykonywać co dwa lata przez okres sześciu lat, dwukrotnie w ciągu roku w rejonach zabudowy mieszkaniowej. Pierwszy pomiar wykonać dwa lata po oddaniu obiektu do użytkowania. W przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych, zastosowane będą odpowiednie środki ochrony.

W przypadku, gdy analiza porealizacyjna, o której mowa w punkcie 5.1 zaskarżonej decyzji, wykaże przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach szczegółowych i zaistnieje konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, dopuszcza się możliwość odstąpienia od obowiązku wykonywania pomiarów hałasu, o których mowa w niniejszym punkcie.

W ramach monitoringu w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przeprowadzić kontrole sprawności technicznej oraz skuteczności działania urządzeń służących do podczyszczania i odprowadzania spływów opadowych i roztopowych.

W przypadku wykrytych usterek lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu urządzeń należy doprowadzić je do stanu zgodnego z przeznaczeniem. W razie stwierdzenia przekroczeń wskaźników węglowodorów ropopochodnych w wodach opadowych i roztopowych, należy zastosować odpowiednie środki ochrony. Kontrole techniczne przeprowadzać raz w roku. Monitoring w zakresie skuteczności urządzeń służących do podczyszczania i odprowadzania spływów opadowych i roztopowych należy rozpocząć 1 rok po oddaniu obiektu do użytkowania.”

2. Uchylam punkt 4.1.3 w brzmieniu:

„Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy wykonać monitoring w zakresie wykorzystania przejść dla zwierząt przez poszczególne gatunki (grupy zwierząt o zbliżonej ekologii gatunku), kontroli stanu przejść oraz ocenę utrzymania przejść, w tym szpalerów drzew naprowadzających zwierzęta na przejścia, monitoring otoczenia przejść oraz aktywności ludzi na przejściach.”

W tym zakresie orzekam:

"Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy wykonać monitoring w zakresie wykorzystania przejść dla zwierząt za pomocą tropień zimowych – 4 razy w ciągu zimy przy zalegającej pokrywie śnieżnej. Ponadto należy prowadzić monitoring wykorzystania przejść w sezonie pozazimowym, z częstotliwością jednej kontroli w miesiącu, a dodatkowo w okresie wiosny raz na dobę – dwa cykle po 7 dni w godzinach porannych. Podczas powyższych kontroli należy sprawdzać wszystkie ślady bytności zwierząt.

Dodatkowo na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy wykonać monitoring w zakresie skuteczności zastosowanych metod i środków ochrony przejść dla zwierząt, w zakresie:

- kontroli stanu przejść dla zwierząt oraz ich otoczenia – usuwanie stwierdzonych usterek lub nieprawidłowości,
- kontroli drożności przepustów (dotyczy przejść dla płazów i gadów) – usuwanie wszelkiego materiału blokującego światło przepustu,
- kontroli rozwoju roślinności naprowadzającej zwierzęta do przejścia – w przypadku stwierdzenia uszkodzeń lub nieprzyjęcia się sadzonek wprowadzenie nasadzeń uzupełniających,
- kontroli intensywności penetracji przez ludzi przejść przeznaczonych wyłącznie dla zwierząt - w przypadku stwierdzenia śladów wykorzystywania obiektów należy podjąć

działania mające na celu utrudnienie dostępu, np. poprzez wyłożenie karp korzeniowych przy wylotach obiektu.

Ocenę w zakresie skuteczności zastosowanych metod i środków ochrony przejść dla zwierząt należy rozpocząć 6 miesięcy po oddaniu obiektu do użytkowania i kontynuować przez okres 4 lat.”

3. Uchylam punkt 4.1.4 w brzmieniu:

„Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy wykonać monitoring w zakresie przeniesienia zwierząt na stanowiska zastępcze, z uwzględnieniem stanu przed ich przeniesieniem, szacunkowej liczebności gatunku oraz trendów w populacji, w tym jednoroczna kontrola zlikwidowanych zbiorników i podmokłości (w okresie wegetacyjnym następującym po likwidacji), stanowiących wcześniejsze miejsca rozrodu płazów.”

W tym zakresie orzekam:

„Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy wykonać monitoring w zakresie:

- rozpoznania składu gatunkowego i liczebności gatunków płazów już zasiedlających zbiorniki zastępcze przed wypuszczeniem do nich płazów ze zbiornika likwidowanego;
- jednorocznej kontroli zasiedlenia nowo utworzonych zbiorników zastępczych przez gatunki płazów, w szczególności przeniesione ze zbiornika zasypywanego. Kontrolę wykonać w sezonie wegetacyjnym po upływie 1 roku od momentu wypuszczenia płazów do stanowisk zastępczych.,
- jednorocznej kontroli zlikwidowanych zbiorników i podmokłości (w okresie wegetacyjnym następującym po likwidacji), stanowiących miejsca rozrodu płazów”.

4. Uchylam punkt 5.1 w brzmieniu:

„Przedsięwzięcie wymaga wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie hałasu i zanieczyszczeń powietrza, w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia i działaniami podjętymi w celu ograniczenia. W odniesieniu do oddziaływania inwestycji na powietrze należy wykonać serię pomiarową stężeń dwutlenku azotu w powietrzu uśrednionych dla okresu jednej godziny i dla roku kalendarzowego. Analiza wykonana będzie po upływie 1 roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawiona w terminie do 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania, a w przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych, zastosowane będą odpowiednie środki ochrony. W sytuacji, w której standardy w środowisku nie będą mogły być dotrzymane, należy podjąć działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

W analizie powinny znaleźć się także wyniki monitoringu określonego w punkcie 4.1. niniejszej decyzji.”

W tym zakresie orzekam:

„Przedsięwzięcie wymaga wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie hałasu i zanieczyszczeń powietrza, w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia i działaniami podjętymi w celu ograniczenia. W odniesieniu do oddziaływania inwestycji na powietrze należy wykonać serię pomiarową stężeń dwutlenku azotu w powietrzu uśrednionych dla okresu jednej godziny i dla roku kalendarzowego. Analiza wykonana będzie po upływie 1 roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawiona w terminie do

18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania, a w przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych, zastosowane będą odpowiednie środki ochrony. W sytuacji, w której standardy w środowisku nie będą mogły być dotrzymane, należy podjąć działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.”

5. Uchylam punkt 5.2 w brzmieniu:

„Przedsięwzięcie wymaga wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oceny skuteczności podjętych działań łagodzących w stosunku do obszarów i gatunków chronionych, z uwzględnieniem monitoringu oraz działań podjętych w stosunku do obszarów i gatunków chronionych, z uwzględnieniem monitoringu oraz działań łagodzących w stosunku do zidentyfikowanych podczas prac gatunków; jej wyniki winny być przedstawione w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia pomiarów.”

W tym zakresie orzekam:

„Przedsięwzięcie wymaga wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oceny skuteczności podjętych działań łagodzących w stosunku do obszarów i gatunków chronionych, z uwzględnieniem dostępnych wyników monitoringu oraz działań łagodzących w stosunku do zidentyfikowanych podczas prac gatunków. Analiza wykonana będzie po upływie 2 lat od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawiona w terminie do 30 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania.”

6. W pozostałej części utrzymuję w mocy ww. decyzję.

7. Utrzymuję w mocy postanowienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r., znak: DOOŚ-idk.4200.60.2011.AŁ.3, uzgadniające warunki realizacji przedsięwzięcia polegającego na *budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina.*

8. Utrzymuję w mocy postanowienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie z dnia 16 lutego 2011 r., znak: ZNS.713-154-2/11.PN, uzgadniające pod względem wymogów higienicznych i zdrowotnych przedsięwzięcie polegające na *budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina.*

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z dnia 2 grudnia 2011 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, działając na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanego przez Stanisława Dmuchowskiego - zastępcę dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, z dnia 8 listopada 2007 r., określił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na *budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina.* Od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2011.MW, w ustawowym terminie odwołanie wniosli:

- pismem z dnia 29 grudnia 2011 r. Marek Chrustowski, Małgorzata Ewa Bednarczyk, Emilia Paczuska – reprezentujący mieszkańców miejscowości: Ciemne, Nowy Janków i Dybów Kolonia,
- pismem z dnia 28 grudnia 2011 r. Józef Szewczuk, Zofia Pawłowicz – Szewczuk,
- pismem z dnia 28 grudnia 2011 r. Janina Jaworska,
- pismem z dnia 28 grudnia 2011 r. Marian Drałus, Edyta Sienkiewicz,
- pismem z dnia 28 grudnia 2011 r. Małgorzata Urbańska, Andrzej Urbański,
- pismem z dnia 28 grudnia 2011 r. Artur Matuszczak, Ilona Laps-Mirończyk, Piotr Bartosiewicz, Elżbieta Bartosiewicz, Apolinary Przybysz, Danuta Herman, Tadeusz Pyśkiewicz, Halina Pyśkiewicz, Jan Zych, Józef Oktaba, Mieczysław Koński, Marianna Końska, Sylwia Matusiak, Barbara Przybysz.

Józef Szewczuk, Zofia Pawłowicz – Szewczuk, Janina Jaworska, Marian Drałus, Edyta Sienkiewicz, Małgorzata Urbańska, Andrzej Urbański, Artur Matuszczak, Ilona Laps-Mirończyk, Piotr Bartosiewicz, Elżbieta Bartosiewicz, Apolinary Przybysz, Danuta Herman, Tadeusz Pyśkiewicz, Halina Pyśkiewicz, Jan Zych, Józef Oktaba, Mieczysław Koński, Marianna Końska, Sylwia Matusiak, Barbara Przybysz wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przedstawili następujące zarzuty:

1. niezgodność decyzji z dnia 2 grudnia 2011 r. z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
2. niezgodność decyzji z dnia 2 grudnia 2011 r. z wojewódzkim planem zagospodarowania przestrzennego;
3. nieuwzględnienie w decyzji wyników konsultacji społecznych;
4. wadliwość raportu o oddziaływaniu na środowisko w postaci nieuwzględnienia wszystkich zabudowań, braku analizy oddziaływania inwestycji na środowisko i dobra materialne mieszkańców;
5. brak analizy wariantu najkorzystniejszego dla środowiska;
6. „ignorowanie faktów i zasłanianie się specustawą”; wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad i wydana decyzja jest rażącym ignorowaniem opinii mieszkańców, rady miasta i brakiem troski o środowisko, a także o koszty budowy i sens wydatkowania unijnych funduszy.

Marek Chrustowski, Małgorzata Ewa Bednarczyk i Ewa Paczuska wnieśli o uchylenie w całości decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, ewentualnie uchylenie decyzji i „odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę”. Pełnomocnicy mieszkańców podnieśli następujące zarzuty:

7. naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest: art. 32 ust. 1 pkt 2, art. 48 ust. 1, art. 55 oraz art. 56 ust. 1a i 1b, ust. 2, ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.), dalej Poś;
8. naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest: art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 oraz art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. 2000 Nr 98, poz. 1071, ze zm.), dalej Kpa;

9. naruszenie art. 52 ust. 1 pkt 3 lit. a i b Poś, z uwagi na brak w raporcie opisu wariantu najkorzystniejszego dla środowiska oraz niepoddanie analizie wariantów alternatywnych;
10. organ pierwszej instancji nie odniósł się w zaskarżonej decyzji do zarzutów podnoszonych w licznych pismach kierowanych przez strony i społeczeństwo do organu, oraz przedłożonych na rozprawie administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, poddających w wątpliwość prawidłowość treści raportu odnoszącej się do kwestii unormowanych w art. 52 ust. 1 pkt 6 Poś. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia organ nie ustosunkował się do zarzutu, iż w wydanych postanowieniach Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie pominęli analizę zagadnienia dotyczącego układów hydrograficznych i warunków gruntowo – wodnych, zostawiając ten temat na etap projektu budowlanego;
11. w skarżonej decyzji organ stwierdził, że nie ma możliwości zapoznania się z ustaleniami konsultacji społecznych przeprowadzonych w 2005 r., tymczasem o wynikach tych konsultacji wspomina się chociażby w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
12. w trakcie postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach mieszkańcy Kolonii Dybów informowali Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o problemach związanych z istniejącą obwodnicą Radzymina: o zalewaniu ich domów i gruntów, w wyniku zakłócenia stosunków wodnych, o pękaniu budynków i hałasie, jednakże organ pierwszej instancji nie odniósł się do „sytuacji rodzin, którym po raz drugi zostają zabrane grunty pod budowę tej samej drogi S8”;
13. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie odniósł się do kwestii „wyburzeń na życzenie”, do warunków społeczno – ekonomicznych panujących w rejonie, oraz nie przeanalizował w sposób rzetelny wpływu inwestycji na społeczność lokalną;
14. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz analiza wielokryterialna są wadliwe;
15. w decyzji środowiskowej nałożono warunek, iż „na etapie realizacji przedsięwzięcia należy wytyczać drogi dojazdowe do obsługi placu budowy w miarę możliwości w oparciu o istniejącą sieć dróg”, podczas gdy budynki i drogi lokalne nie są w stanie wytrzymać tak dużej uciążliwości. Ulica Piłsudskiego w Ciemnym ma ograniczenie obciążenia do 5 ton;
16. w prognozach oddziaływania poszczególnych wariantów w perspektywie roku 2015 powinno być wzięte pod uwagę, że w wariantcie I nie ma już powierzchni pod zabudowę, natomiast na terenach zarezerwowanych pod wariant III jest znaczne tempo budowy nowych domów;
17. naruszenie art. 7 Kpa oraz wytycznych Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zawartych w decyzji z dnia 11 marca 2010 r., znak: DOOŚidk-452/596-4/583/10/AŁ-35, z uwagi na nierozszerzenie analizy o dodatkowy wariant realizacji inwestycji;
18. rozbieżność w danych dotyczących zajętości terenu, zawartych we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia oraz raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
19. w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko marginalizuje się istnienie w pobliżu planowanej trasy dużych ujęć wody;

20. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pomija fakt istnienia w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej trasy lub będącego w kolizji z trasą dużego zakładu produkcji cukierniczej „Tago”, zatrudniającego kilkaset osób;
21. naruszenie art. 80 Kpa z uwagi na nieprzeanalizowanie i nieustosunkowanie się do zarzutów podnoszonych w trakcie postępowania, dotyczących rozbieżności we wniosku o wydanie decyzji środowiskowej i w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie ilości budynków mieszkalnych planowanych do wyburzenia;
22. naruszenie art. 52 ust. 1 pkt 6 Poś w zw. z art. 7, 77 i 80 Kpa, z uwagi na brak w raporcie dokładnego opisu stanu środowiska biotycznego w rejonie planowanej inwestycji oraz przeprowadzenie niekompletnej inwentaryzacji przyrodniczej;
23. brak analizy i oceny możliwych zagrożeń dla zabytków i ich otoczenia, chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
24. niekompletna analiza możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;
25. brak opisu przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia;
26. brak analizy transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia;
27. niekompletna i nierzeczowa propozycja monitoringu przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji;
28. brak oceny przewidywanych skutków oddziaływania budowy drogi na ekosystem;
29. brak wskazań w raporcie na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano opracowując raport;
30. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, jako organ uzgadniający warunki realizacji przedsięwzięcia, nie poczynił własnych ustaleń co do danych zawartych w raporcie;
31. w trakcie postępowania nie przeanalizowano zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz wyników strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzonej w związku z przyjętym dokumentem planistycznym;
32. naruszenie art. 7, 77 § 1, 107 § 3 w związku z art. 126 Kpa, bowiem organ pierwszej instancji nie przeanalizował wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, zaś decyzję wydał w oparciu o wadliwy materiał dowodowy; dodatkowo w uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w uzasadnieniach postanowień uzgadniających Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Warszawie nie odniesiono się do kwestii, iż niepoddany w ogóle w raporcie analizie wariant alternatywny jest optymalnym z punktu widzenia ochrony środowiska oraz aspektów społecznych, jak również nie ustosunkowano się do kwestii domniemanych wadliwości raportu;
33. naruszenie art. 7, 77 § 1, 107 § 3 w związku z art. 126 Kpa, bowiem organy orzekające w sprawie nie przeanalizowały, czy realizacja inwestycji może spowodować pogorszenie stanu środowiska na obszarze Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;
34. naruszenie art. 108 § 1 Kpa, gdyż nie zostały spełnione przesłanki warunkujące nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Skarżący, działając na podstawie art. 135 Kpa, wnieśli o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji oraz mając na uwadze art. 142 Kpa, zaskarżyli postanowienie

Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r., znak: DOOŚ-idk.4200.60.2011.AŁ.3, uzgadniające warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego stwierdzono, co następuje.

Biorąc pod uwagę zapis art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), dotyczący spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ww. ustawy i niezakończonych decyzją ostateczną, sprawę rozpatrzono w oparciu o przepisy dotyczące ocen oddziaływania na środowisko, wynikające z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska*, z tym, że dotychczasowe kompetencje ministra właściwego do spraw środowiska przejął Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uwag i wniosków składanych przez strony i społeczeństwo w toku postępowania, oraz zaskarżonej decyzji. W toku postępowania odwoławczego organ II instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych.

Przeprowadził także postępowanie wyjaśniające, w ramach którego inwestor został wezwany pismem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 14 marca 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.10.2012.AŁ.4, do wyjaśnienia wątpliwości zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Wątpliwości dotyczyły trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano opracowując raport, oraz przebiegu inwestycji względem zakładu cukierniczego „Tago”.

Wyjaśnienia do powyżej wskazanych kwestii zostały przekazane tutejszemu organowi pismem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanego przez Elżbietę Brendę – Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, z dnia 27 marca 2012 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/382/12.

Dodatkowo pismem z dnia 3 kwietnia 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.10.2012.AŁ.12, organ odwoławczy skierował do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie zapytanie dotyczące zasadności nałożenia na inwestora w zaskarżonej decyzji niektórych warunków realizacji przedsięwzięcia. Pismem z dnia 5 kwietnia 2012 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2011.MW, organ pierwszej instancji udzielił stosownych wyjaśnień.

Ad. 1)

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia niezgodnej z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, należy stwierdzić, iż zaskarżona decyzja nie narusza przepisów Poś, regulujących kwestie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Co prawda art. 56 ust. 1 Poś wskazuje, że właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (dalej w skrócie mpzp), jeżeli plan ten został uchwalony, jednakże dla organu, który wydał przedmiotową decyzję, wiążący był

zapis art. 56 ust. 1a Poś, zgodnie z którym: „Przepisu ust. 1 nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi krajowej”. Cytowany powyżej art. 56 ust. 1a został wprowadzony do Poś ustawą z dnia 26 kwietnia 2007 r. o *zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 88, poz. 587, z dnia 18 maja 2007 r.). Nowe uregulowania prawne weszły w życie 3 miesiące od dnia ogłoszenia, czyli 18 sierpnia 2007 r., i obowiązywały one 8 listopada 2007 r., tj. w dacie złożenia przez inwestora wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o *drogach publicznych* (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.), drogi ekspresowe zalicza się do kategorii dróg krajowych.

Mając powyższe na uwadze, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, nie musiał analizować zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w związku z czym podnoszony zarzut należy uznać za niesłuszny.

Ad. 2)

Odnosząc się do zarzutu niezgodności lokalizacji inwestycji z wojewódzkim planem zagospodarowania przestrzennego, należy wyjaśnić, iż plan zagospodarowania przestrzennego województwa ma charakter aktu kierownictwa wewnętrznego i jest narzędziem służącym przede wszystkim koordynacji zamierzeń organizacyjnych, społecznych, gospodarczych i innych, stanowiących obiekt zainteresowania samorządu wojewódzkiego. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa nie jest aktem prawa miejscowego.

Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.), ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa wprowadza się do planu miejscowego po uprzednim uzgodnieniu terminu realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i warunków wprowadzenia ich do planu miejscowego, zatem plany te są ze sobą spójne i w przypadku realizacji inwestycji sprawdza się jedynie jej zgodność z mpzp.

Wobec powyższego podnoszony zarzut należy uznać za niesłuszny.

Ad. 3)

Odwołujący się zarzucają nieuwzględnienie w decyzji wyników konsultacji społecznych, jakimi było opracowanie przebiegu drogi w wariantcie II - społecznym. Wariant wybrany do realizacji nie ma akceptacji lokalnych mieszkańców i zdaniem skarżących jest najgorszy pod względem ekonomicznym i środowiskowym. W opinii stron organ wydał decyzję dysponując niepełnym materiałem dowodowym, o czym świadczy odpowiedź udzielona na str. 25 decyzji w punkcie 2.2.3, iż organ nie może odnieść się do uwagi dotyczącej nieuwzględnienia wyników konsultacji społecznych ze względu na brak możliwości zapoznania się z ustaleniami konsultacji społecznych przeprowadzonych w 2005 r. Odwołujący się podnoszą, że w zaskarżonej decyzji zignorowano Uchwałę Rady Miejskiej w Radzyminie, zaś w „opracowaniu, a przez to i w postanowieniu GDOŚ i Inspektora Sanitarnego nie zauważa się protestów mieszkańców Nowego Jankowa i Dybowa Kolonii, mieszkańców Nadmy ul. Kozia Góra 16”. Skarżący kwestionują również przebieg rozprawy administracyjnej otwartej oraz konsultacji przeprowadzonych przez

firmę „Studio Ogród”, twierdząc, że były to „pozory tego co powinno być”. W decyzji przemilczano uchwały zebrań wiejskich Nowego Jankowa i Dybowa Kolonii, które zostały załączone przez pełnomocników mieszkańców do materiału dowodowego. Skarżący uważają za przekłamane stwierdzenie, iż w wariantcie I odcinek drogi przeznaczony do budowy liczy się do końca obwodnicy Radzymina z uwagi na wymóg dostosowania obwodnicy do parametrów drogi ekspresowej, bowiem „w materiale dowodowym jest zdjęcie trasy informujące o jej statusie”.

Odnosząc się do powyższego, należy wyjaśnić, iż działania konsultacyjne przeprowadzone przez samorządy gmin miały miejsce przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zaś zaproponowany przez społeczeństwo wariant został szczegółowo przedstawiony w dołączonym do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a następnie - podobnie jak inne warianty - przeanalizowany pod względem techniczno – ruchowym, przestrzennym, społecznym, środowiskowym i ekonomicznym, o czym wspomniano na stronie 11 zaskarżonej decyzji.

W raporcie oraz jego uzupełnieniach analizowane były warianty inwestycyjne: wariant I, wariant II, wariant IIa i wariant III. Warianty te były porównywane z wariantem zerowym zakładającym, że inwestycja nie zostanie zrealizowana i pozostanie stan istniejący na obecnej drodze nr 8. Każdy z trzech przedstawionych wariantów wzbudzał niezadowolenie i protesty różnych grup osób.

W przypadku wariantów I i II protesty wpłynęły od mieszkańców wsi Nadma (z rejonu ul. Kozia Góra oraz osiedla Malinowa), wsi Ciemne (rejon ul. Piłsudskiego w zachodniej części wsi), Cegielnia i Słupno. Wariant III oprotestowali mieszkańcy wsi Ciemne, Dybów Kolonia i Nowy Janków, którzy pozytywnie opiniują wariant II (społeczny).

Każdy z wariantów będzie wywoływał sprzeciw określonej grupy społeczeństwa, bowiem na terenach zurbanizowanych nie jest możliwe bezkonfliktowe poprowadzenie drogi ekspresowej.

Organ odwoławczy nie podziela stanowiska skarżących, iż wariant III jest najgorszy pod względem ekonomicznym, czego dowodzą wyniki analizy wielokryterialnej. Ocenę ekonomiczną wariantów przeprowadzono zgodnie z „Instrukcją oceny efektywności ekonomicznej przedsięwzięć drogowych i mostowych – weryfikacja metody badań zgodnie z zaleceniami UE oraz aktualizacja cen jednostkowych na poziomie 2007” opracowaną w 2008 r. przez Instytut Badawczy Dróg i Mostów. W analizie przyjęto, że trasa będzie zrealizowana w latach 2012-2014. Wskaźnik korzyści, aktualne korzyści netto ENPV oraz wewnętrzną stopę zwrotu EIRR obliczono dla okresu 23 lat. Zestawione analizy cząstkowe i porównane warianty z przyjętymi wagami dla poszczególnych grup kryteriów wyłoniły wariant III jako najkorzystniejszy pod względem ekonomicznym.

Jeśli chodzi o zarzut, iż wariant wybrany do realizacji nie jest najlepszy pod względem środowiskowym, organ ustosunkował się do niego udzielając odpowiedzi na zarzuty 5, 9 i 32.

Odnosząc się do zarzutu oparcia decyzji na niepełnym materiale dowodowym, należy wyjaśnić, że we wniosku Marka Chrustowskiego, Emilii Paczuskiej i Małgorzaty Ewy Bednarczyk z dnia 15 lipca 2011 r. nie wskazano jednoznacznie, o jakie konsultacje chodzi i stąd Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie mógł uznać, iż nie dysponuje ich wynikami. Treść protokołu z Sesji Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 25 lutego 2005 r. jest powszechnie dostępna, bowiem od dnia 12 stycznia 2006 r. widnieje na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Radzymin. O tym, że organ analizował powyższy dokument świadczy

odpowiedź udzielona w punkcie 10.1.III na stronie 50 zaskarżonej decyzji, w której organ odnosi się do stanowiska Rady Miejskiej w Radzyminie, zajętego w Uchwale z dnia 25 lutego 2005 r. Dodatkowo Uchwałę Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 25 lutego 2005 r. przedłożyli organowi pierwszej instancji zainteresowani, w trakcie konsultacji społecznych.

Podkreślenia wymaga fakt, iż posiedzenie Rady Miejskiej miało miejsce przed złożeniem wniosku o wydanie zaskarżonej decyzji, zatem nie było objęte postępowaniem organu I instancji. Wobec powyższego, wyniki konsultacji społecznych przeprowadzonych w 2005 roku nie są wiążące dla organu wydającego przedmiotową decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zarzut, iż w zaskarżonej decyzji zignorowano Uchwałę Rady Miejskiej w Radzyminie, zaś w „opracowaniu, a przez to i w postanowieniu GDOŚ i Inspektora Sanitarnego nie zauważa się protestów mieszkańców Nowego Jankowa i Dybowa Kolonii, mieszkańców Nadmy ul. Kozia Góra 16” należy uznać za bezzasadny. Zgodnie z art. 48 ust. 3 Poś organ występujący o uzgodnienie przedkłada: wniosek o wydanie decyzji, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, przy czym zgodnie z art. 46a ust. 4a Poś przepisu dotyczącego przedkładania wypisów i wyrysów nie stosuje się do wniosku o wydanie decyzji dla drogi krajowej. Wobec powyższego Uchwała Rady Miejskiej w Radzyminie nie była wymaganym załącznikiem do wydania stosownych uzgodnień. O protestach okolicznych mieszkańców organ posiadał również informację z postępowania zakończonego decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r., która następnie została uchylona decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 11 marca 2010 r. i sprawa została skierowana do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Ponadto na stronie 279 raportu wskazano, iż w wyniku konsultacji społecznych został zaproponowany przez samorządy wariant II. Wariant ten, pomimo iż wywołuje najmniejsze konflikty społeczne jest najbardziej niekorzystny pod względem przyrodniczym.

Skarżący zgłaszają zarzuty co do rozprawy administracyjnej otwartej oraz konsultacji przeprowadzonych przez firmę „Studio Ogród”, bowiem w ich opinii były to „pozory tego co powinno być”.

Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, iż od 1 lutego do 31 maja 2007 roku firma „Studio Ogród”, na zlecenie Inwestora, tj. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, przygotowała i przeprowadziła działania informacyjno – konsultacyjne ze społeczeństwem, poddając ocenie trzy warianty przebiegu trasy. W toku konsultacji wpłynęło 139 uwag i wniosków. Jak wynika z dokumentacji sprawy, odpowiedzi inwestora i projektanta na pytania społeczeństwa, które wpłynęły do 28 lutego 2007 r., zostały wówczas opublikowane na stronie internetowej www.ikonsultacje-s8markiradzymin.pl (obecnie pytania i odpowiedzi usunięte). Na wyżej wskazanej stronie internetowej można aktualnie uzyskać informację, iż analiza nadesłanych opinii wykazała, że:

- wariant I wskazywany był najrzadziej jako preferowany i najczęściej jako nieakceptowany,
- wariant III wskazywany był najczęściej jako preferowany i najrzadziej jako nieakceptowany.

Sprawozdanie z przebiegu działań informacyjno – konsultacyjnych dołączono do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Należy podkreślić, iż sprawozdanie to nie było wymaganym załącznikiem do wniosku,

a postępowanie zmierzające do wydania decyzji opierało się na raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnieniach.

Co do rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa należy stwierdzić, iż widząc wagę problemu lokalizacji planowanej inwestycji, organ pierwszej instancji przeprowadził w dniu 17 lipca 2008 r. rozprawę administracyjną na wniosek inwestora z dnia 8 listopada 2007 r. W zawiadomieniu z dnia 19 czerwca 2008 r. o rozprawie, mającej odbyć się w sali koncertowej Biblioteki Publicznej w Radzyminie, wezwano strony do zajęcia stanowisk, złożenia dokumentów i wypowiedzenia się na temat planowanej inwestycji przed rozprawą, natomiast nie wskazano – w myśl art. 95 § 1 Kpa – na możliwość składania wyjaśnień, żądań, propozycji, zarzutów na samej rozprawie. Kwestia ta została szczegółowo omówiona w decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 11 marca 2010 r., znak: DDOŚidk-452/596-4/583/10/AŁ-35, uchylającej decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia.

W trakcie ponownego rozpatrywania sprawy organ nie powtórzył czynności w zakresie przeprowadzenia rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa. W myśl art. 32 ust. 1 pkt 2 Poś, przed wydaniem decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ administracji właściwy do ich wydania może przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa (...). Należy wyjaśnić, że przepis ten nie wskazuje na obowiązek przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, a jedynie na taką możliwość. Stanowisko takie podzielił także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2319/10, wskazując, iż przeprowadzenie rozprawy administracyjnej nie stanowi obligatoryjnego elementu procedury ocen oddziaływania na środowisko. Skoro zatem organ postanowił o nieprzeprowadzeniu ponownej rozprawy, uznał to za bezcelowe dla przyspieszenia lub uproszczenia przebiegu postępowania.

Mając na uwadze zarzut, iż w decyzji przemilczano uchwały zebrań wiejskich Nowego Jankowa i Dybowa, które zostały załączone przez pełnomocników mieszkańców do materiału dowodowego, należy zauważyć, iż w uchwałach tych użyto argumentów, wskazywanych również w uwagach i wnioskach składanych podczas postępowania z udziałem społeczeństwa. Mieszkańcy sołectw Nowy Janków i Dybów Kolonia wyrażają sprzeciw wobec budowy drogi S8 w wariantcie III i w każdej z uchwał przywołują kolejne motywy takiego stanowiska. W świetle tego, iż argumentacja użyta w uchwałach została przytoczona również w uwagach złożonych przez zainteresowanych do postępowania, organ pierwszej instancji ustosunkował się do nich w uzasadnieniu swojej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu, w którym skarżący uważają za przekłamanie twierdzenia autorów raportu, iż w wariantcie I odcinek drogi przeznaczony do budowy liczy się do końca obwodnicy Radzymina, należy wyjaśnić, iż w ocenie środowiskowej przyjęto parametry, które pokazują wpływ drogi na elementy przyrodnicze i środowiskowe występujące wzdłuż całej długości projektowanej trasy (wraz z wykorzystanym terenem projektowanej trasy) i są wrażliwe zarówno na proces budowy jak i eksploatację trasy. Punktem odniesienia w każdym z wariantów jest cała trasa od początku do końca opracowania. Informacje podane w punkcie 4.1.2.1 na stronach 22-23 raportu z kwietnia 2011 r. dotyczą długości drogi do zaprojektowania, to jest długości odcinka pomiędzy punktami „początek – koniec” opracowania. W takiej ocenie wariant II jest najkrótszy.

Wariant I, który wykorzystuje istniejącą obwodnicę Radzymina nie kończy się w miejscu włączenia do obwodnicy, ale w punkcie określonym jako koniec opracowania. Jest to punkt, który dla wszystkich wariantów jest w tej samej lokalizacji. Włączenie projektowanej trasy do obwodnicy Radzymina będzie wymagało jej przeprojektowania w zakresie dróg serwisowych, odwodnienia itp. Dlatego w ocenie technicznej wariantów brano pod uwagę całą długość trasy (zarówno drogi nowo budowane, jak i dostosowywane).

Mając zaś na uwadze kwestię przebudowy drogi krajowej nr 8, należy wskazać, iż stwierdzenie, że droga nr 8 będzie wymagała przebudowy zawarto na stronie 20 raportu, w opisie wariantu V, branego pod uwagę w 2000 r. w „Studium techniczno – ekonomicznym przebiegu nowego wylotu z Warszawy drogi Warszawa – Białystok na parametrach drogi ekspresowej” oraz na stronie 24 raportu z kwietnia 2011 r. w opisie wariantu dodatkowego po drodze nr 631, zaprezentowanego na etapie ponownego rozpatrywania sprawy przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Jakkolwiek należy przyznać słuszność skarżącym, że funkcjonująca już obwodnica Radzymina jest drogą odpowiadającą parametrom drogi ekspresowej, niemniej jednak włączenie trasy S8 w dotychczasowym korytarzu od węzła „Drewnica” w kierunku węzła „Zielonka 2”, a następnie włączenie w istniejącą drogę wojewódzką nr 631, wymagałoby budowy drugiej jezdni i przystosowania drogi nr 631 do parametrów drogi ekspresowej. Jak wskazano na stronie 24 raportu „dalej trasę włączono w istniejącą drogę nr 8, której przekrój wymaga rozbudowy odpowiedniej dla drogi ekspresowej”. Droga wojewódzka nr 631 krzyżuje się z istniejącą drogą krajową nr 8 mniej więcej na wysokości planowanego węzła Kobyłka, ok. 3250 m przed obwodnicą Radzymina, w miejscu gdzie droga nr 8 nie odpowiada parametrom drogi ekspresowej. W związku z tym na ponad trzykilometrowym odcinku konieczne byłoby dostosowanie drogi do odpowiednich parametrów. Powyższe wynika z załączników graficznych.

Wobec poczynionych wyjaśnień, podnoszone zarzuty należy uznać za niezasadne.

Ad. 4)

Odnosząc się do zarzutu skarżących, iż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest wadliwy, bowiem nie uwzględnia aktualnego zagospodarowania terenu, analizy oddziaływania inwestycji na środowisko i dobra materialne mieszkańców, wymaga przypomnienia, iż zarzut ten pojawił się już w odwołaniu od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-SK-6613-91/08, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na *budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina*. W związku z powyższym w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 23 kwietnia 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-MW-6613-91/08, oraz pismem z dnia 5 maja 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-MW-6613-91/08, wezwał inwestora do uzupełnienia raportu.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 30 kwietnia 2010 r., znak: GDDKiA-O/Wa-P.4.26/499/10, Stanisław Dmuchowski, będący pełnomocnikiem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, przekazał organowi pierwszej instancji wyjaśnienia w zakresie dodatkowego wariantu oraz inwentaryzacji, a następnie przy piśmie z dnia 31 sierpnia 2010 r.,

znak: GDDKiA-O/Wa-P.4.26/1196/10, przedłożył ujednoczony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzupełniony m.in. o:

- charakterystykę wariantów przedsięwzięcia, z uwzględnieniem przebiegu tras dojazdowych oraz obiektów podstawowych i pomocniczych, jak zbiorniki retencyjne, MOP-y, węzły, przejścia przez ciek,

- opis rzeczywistego zagospodarowania terenu w rejonie inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem prywatnego lasu własności Emilii Paczuskiej oraz gospodarstw rolnych w Nowym Jankowie i Dybowie,

- informacje dotyczące inwentaryzacji przyrodniczej terenu zajmowanego przez wariant inwestycyjny,

- analizę oddziaływań bezpośrednich, pośrednich, wtórnych, skumulowanych oraz krótko-, średnio- i długoterminowych, stałych i chwilowych zamierzenia,

- wyniki ponownej waloryzacji wariantów inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem kolizji z terenami leśnymi, stopnia wykorzystania obwodnicy Radzymina, zajętości nowego terenu, powstania podwójnych barier migracyjnych, fragmentacji terenów, przebiegu w stosunku do form ochrony przyrody,

- dodatkowe środki minimalizujące oddziaływanie inwestycji oraz propozycje działań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, w przypadku wystąpienia poważnych awarii lub zdarzeń na drodze,

- propozycje monitoringu przyrodniczego,

- załączniki mapowe, oddające rzeczywisty stan użytkowania i zagospodarowania omawianych terenów, uwzględniające szlaki migracji i wyniki inwentaryzacji, obiekty podstawowe i pomocnicze trasy oraz środki minimalizujące.

Przedłożony w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został zaktualizowany zgodnie z obowiązującymi wymogami formalno-prawnymi oraz rzeczywistym zagospodarowaniem terenu, w tym również zaktualizowano wpływ inwestycji na dobra materialne.

Raport został następnie przekazany do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wraz z wnioskiem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29 września 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II.MW-6613-91/08, o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Po przeanalizowaniu dokumentacji sprawy, organ uzgadniający pismem z dnia 8 grudnia 2010 r., znak: DOOŚidk-075/3832/2436/10/AŁ-93, wezwał inwestora do uzupełnienia raportu w zakresie odwodnienia drogi, przejść dla zwierząt, szlaków migracyjnych zwierząt, ichtiofauny, nietoperzy, zbiorników kompensacyjnych, nasadzeń zieleni, ekranów akustycznych, wygrodzenia trasy, analizy wielokryterialnej, analizy porealizacyjnej.

W odpowiedzi na powyższe inwestor pismem z dnia 17 stycznia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/98/11, przekazał wyjaśnienia autorów raportu zawarte w piśmie z dnia 26 stycznia 2011 r., znak: 10/3/2011, oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko opatrzony datą styczeń 2011 r., który po zweryfikowaniu przez organ uzgadniający wymagał kolejnych poprawek i uzupełnień. Pismem z dnia 29 marca 2011 r., znak: DOOŚ-idk.4200.60.2011.AŁ, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wezwał do uzupełnienia raportu w zakresie odwodnienia, przejść dla zwierząt, wykonania zbiorników kompensacyjnych, nasadzeń zieleni, ichtiofauny, analizy wielokryterialnej. Po przeanalizowaniu raportu opatrzonego datą kwiecień

2011 r., przekazanego wraz z pismem inwestora z dnia 8 kwietnia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/515/11, organ uzgadniający wezwał inwestora pismem z dnia 12 maja 2011 r., znak DOOŚ-idk.4200.60.2011.AŁ.2, do wyjaśnień w zakresie odwodnienia, ekranów akustycznych oraz monitoringu stosunków wodnych w rezerwacie Horowe Bagno. Po analizie uzupełnień nadesłanych pismem z dnia 18 maja 2011 r., znak: IO/14/2011, stanowiącym załącznik do pisma Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 2 czerwca 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/812/11, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uznał, iż zebrany materiał dowodowy jest wystarczający do uzgodnienia warunków środowiskowych realizacji północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z załącznikami i aneksami, opracowany na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad przez Biuro Planowania Rozwoju Warszawy S.A. w Warszawie w kwietniu 2011 r., jest zgodny z art. 52 Poś i zawiera wszystkie elementy wymienione w tym przepisie. Szczegółowo określono i oceniono w nim wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska, ludzi oraz zabytki, przy uwzględnieniu przyjętych przez inwestora rozwiązań lokalizacyjnych, projektowych, technicznych, technologicznych, a także określono szereg działań mających na celu zapobieganie oraz minimalizowanie ewentualnego negatywnego wpływu inwestycji na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi. Szczegółowo przeanalizowano także możliwy wpływ inwestycji na poszczególne elementy przyrody ożywionej. Zgodnie z wytycznymi organu pierwszej instancji, na podstawie przeprowadzonych wizji w terenie oraz wykonanych zdjęć lotniczych w maju 2010 r., uaktualniono również stan zagospodarowania terenu, co zostało potwierdzone na stronie 7 tabeli, będącej załącznikiem do znajdującego się w aktach sprawy pisma Biura Planowania Rozwoju Warszawy S.A. z dnia 31 sierpnia 2010 r., znak: DN-49/2010, zawierającej informacje, w jaki sposób zostały w raporcie zrealizowane zalecenia organu pierwszej instancji, sformułowane w wezwaniach do uzupełnienia raportu.

Ocena dokumentu jakim jest raport, następuje w decyzji pierwszej instancji. Należy jednak zwrócić uwagę, iż organ nie czyni tego automatycznie, ale dokonuje oceny dowodowej raportu. Na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia organ identyfikuje wszelkie zagrożenia i uciążliwości zamierzonego przedsięwzięcia wobec środowiska i na tej podstawie określa warunki likwidacji lub minimalizacji tych zagrożeń.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że stawiany zarzut należy uznać za niesłuszny.

Ad. 5), 9) i 32)

Skarżący podnoszą, iż naruszono art. 52 ust. 1 pkt 3 lit. a i b Poś oraz art. 7, art. 77 § 1, art. 107 § 3 w związku z art. 126 Kpa, z uwagi na brak w raporcie opisu wariantu najkorzystniejszego dla środowiska oraz niepoddanie przez organ orzekający w sprawie analizie wariantów alternatywnych. Zdaniem odwołujących się, w uzasadnieniu decyzji środowiskowej oraz uzasadnieniu postanowienia uzgadniającego Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska nie odniesiono się do kwestii, iż niepoddany w ogóle analizie w raporcie wariant alternatywny jest optymalnym z punktu widzenia ochrony środowiska oraz aspektów społecznych, jak również nie

ustosunkowano się do kwestii domniemanych wadliwości raportu. W mniemaniu odwołujących się wariant III nie jest najkorzystniejszy dla środowiska, bowiem żadne analizy tego nie wykazały. Strony wnoszą o „respektowanie zasady zrównoważonego rozwoju, zasady proporcjonalności oraz zasady ładu przestrzennego”. W opinii skarżących, w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie art. 55 Poś, zgodnie z którym, jeżeli z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, organ administracji, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku takiej zgody, odmówi, w drodze decyzji, określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.

Zapis przedstawiony w art. 7 Kpa odnosi się do zasady praworządności i dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, przy uwzględnieniu interesu społecznego i słusznego interesu jednostki, natomiast art. 77 § 1 Kpa zobowiązuje organ administracji publicznej do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego. Zgodnie z art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Art. 126 Kpa wyraża obowiązek odpowiedniego stosowania do postanowień określonych przepisów kodeksu odnoszących się do decyzji.

Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, że dokonanie wyboru wariantu inwestycyjnego danego przedsięwzięcia następuje w wyniku procedury oceny oddziaływania na środowisko, której kluczowym elementem jest analiza raportu o oddziaływaniu na środowisko. Zadaniem raportu jest określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska oraz ludzi, przy uwzględnieniu przyjętych przez inwestora rozwiązań lokalizacyjnych, projektowych, technologicznych, technicznych i organizacyjnych. Dla organu przeprowadzającego procedurę dokument ten z definicji stanowi podstawowe źródło informacji o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w fazie jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania i likwidacji. Organ ocenia kompleksowo wpływ wariantu realizacyjnego zarówno na środowisko przyrodnicze, jak i społeczne.

Przygotowana na początku 2000 roku koncepcja programowo – przestrzenna przystosowania obecnie istniejącej drogi krajowej nr 8 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku od Wschodniej Obwodnicy Warszawy do obwodnicy Radzymina wykazała możliwości podniesienia parametrów technicznych do standardów drogi ekspresowej. Jednakże postulowane ograniczenie dostępności jezdni głównej spowodowało liczne protesty mieszkańców. Wobec powyższego podjęto decyzję o wytyczeniu nowego przebiegu dla trasy ekspresowej S8, który powinien uwzględnić możliwość obsługi takich miejscowości jak: Marki, Ząbki, Zielonka, Kobyłka oraz miast i gmin: Radzymina i Wołomina. Przeanalizowano pięć wariantów nowego przebiegu trasy. Ocena środowiskowa tych wariantów wskazywała na wariant V jako najmniej kolizyjny, jednakże żaden z pięciu powyższych wariantów przebiegu trasy S8 nie został zaakceptowany przez wszystkich przedstawicieli zainteresowanych stron.

Złożony wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko obejmował,

oprócz wariantu zerowego, polegającego na niepodejmowaniu realizacji przedsięwzięcia, wielokryterialną analizę wariantów inwestycyjnych: I, II (IIa) i III.

Od 1 lutego do 31 maja 2007 roku firma „Studio Ogród”, na zlecenie Inwestora tj. Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, przygotowała i przeprowadziła działania informacyjno – konsultacyjne ze społeczeństwem, poddając ocenie już tylko trzy warianty przebiegu trasy: wariant I, II (IIa) i III. Analiza nadesłanych opinii wykazała, iż wariant I wskazywany był najrzadziej jako preferowany, natomiast najczęściej jako preferowany wskazywany był wariant III.

Po przeanalizowaniu wskazanych rozwiązań oraz dyskusji na posiedzeniu Komisji Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych przy udziale Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad w dniach 20-21 marca 2007 r. przyjęto przebieg drogi ekspresowej S8 wg wariantu III jako rekomendowany do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 3 Poś podmiot podejmujący realizację inwestycji powinien zawrzeć opis analizowanych wariantów, w tym wariantu polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia (lit. a) oraz najkorzystniejszego dla środowiska (lit. b), wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawione zostały, oprócz wariantu zerowego, polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia i pozostawieniu drogi nr 8 wg dotychczasowego przebiegu, trzy warianty inwestycyjne: wariant I, wariant II (IIa) i wariant III – preferowany przez inwestora.

W wariacie zerowym trasa przebiega niemal w całości przez tereny zurbanizowane. Na początkowym odcinku zagospodarowanie wzdłuż istniejącej drogi nr 8 jest intensywne. W rejonie dwupoziomowego węzła drogowego na przecięciu ulic: Radzymińska – Marszałka J. Piłsudskiego – Trasa Toruńska, powstały liczne centra handlowe z hipermarketami, które generują znaczny ruch. Od Trasy Toruńskiej w kierunku północnym droga przebiega przez teren Marek i Radzymina, gdzie na znacznej części występuje zabudowa mieszkaniowa przemieszana z obiektami o funkcji usługowo – handlowej, obiektami turystycznymi i rzemieślniczo – usługowymi. Na obszarze gminy Radzymin teren wzdłuż drogi jest zabudowany w mniejszym stopniu i występują tu głównie usługi komercyjne jak sklepy, biura, hurtownie. Jedynie w rejonie skrzyżowania z ul. Żeromskiego – Wodną występuje większe zgrupowanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Wariant I zakłada budowę drogi po nowym śladzie. Długość analizowanej trasy wynosi 15,25 km, długość trasy przewidziana do realizacji to 11,96 km – pozostała część trasy wykorzystuje istniejącą obwodnicę. Trasa przebiega przez tereny miast: Zielonka, Marki, Kobyłka, gminę i miasto Radzymin. Od pikietażu 0+536 (początek trasy) do węzła „Kobyłka” przebieg jest wspólny dla wszystkich wariantów. Na początkowym odcinku trasę poprowadzono przez Zielonkę w korytarzu wyznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Zielonka. Dalej biegnie przez tereny leśne Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, przecinając kompleks leśny Horowa Góra. Za węzłem z drogą nr 631 oś trasy została przesunięta w kierunku zachodnim, do granicy miasta Kobyłka i kompleksu leśnego. Dalej przecina tereny rolne, w rejonie ul. B. Chrobrego w Kobyłce omija od wschodu zabudowę miejscowości Nadma, odgina się w kierunku zachodnim i prowadzona jest skrajem dużego kompleksu leśnego Ciemne, pozostawiając po stronie zachodniej zabudowę miejscowości

Słupno. Przed kładką dla pieszych w miejscowości Cegielnia projektowana trasa zostaje włączona w istniejącą obwodnicę Radzymina.

Wariant II, którego długość trasy wynosi 14,38 km, zaś do realizacji planuje się 12,66 km (pozostały odcinek wykorzystuje istniejącą obwodnicę Radzymina), różni się od wariantu I przebiegiem na terenie gminy Radzymin. Od miejscowości Nadma w kierunku północnym trasa prowadzona jest przez tereny rolne, omijając od wschodu wsie Kozłówek i Kozia Góra, przecina kompleks leśny Ciemne, ośrodek Caritasu pozostaje po stronie wschodniej. Następnie przechodzi po zachodnim obrzeżu miejscowości Ciemne, przecina Staw Pod Łabędziem i w rejonie granicy miasta Radzymin, przed skrzyżowaniem z drogą nr 635 zostaje włączona w obwodnicę Radzymina.

Wariant IIa – długość trasy analizowana – 14,37 km, do realizacji – 12,65 km, powstał jako podwariant, który różni się od wariantu II przebiegiem w rejonie włączenia w obwodnicę Radzymina, gdzie zastosowano łuk poziomy o promieniu $R = 1200$ m (w wariancie II łuk o promieniu $R = 1000$). Również powiązanie z Radzyminem jest odmienne, odbywa się tylko poprzez jeden węzeł z drogą nr 635, co ma wpływ na zajętość terenu, kolizje i prognozowany rozkład ruchu w tym rejonie oraz uciążliwość.

Wariant III, którego długość analizowana wynosi 13,14 km, zaś do realizacji 12,96 km, podobnie jak warianty I i II różni się przebiegiem na terenie gm. Radzymin. Od miejscowości Nadma w gm. Radzymin w kierunku północnym trasę poprowadzono przez tereny rolne po wschodniej stronie wsi Kozłówek, następnie w pasie pomiędzy dwoma kompleksami leśnymi Ciemne i Nowy Janków, dalej przez wschodni obszar wsi Ciemne. W obwodnicę Radzymina włącza się na wschód od skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 635, w rejonie miejscowości Dybów – Kolonia.

W ramach aktualizacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w 2010 roku, przeanalizowano kolejny wariant, pokrywający się na części przebiegu z drogą wojewódzką nr 631. W wariancie tym trasa miałaby zostać poprowadzona w dotychczasowym korytarzu od węzła „Drewnica” w kierunku węzła „Zielonka 2”, a następnie włączona w istniejącą drogę wojewódzką nr 631, dla której konieczne byłoby wybudowanie drugiej jezdni i przystosowanie do parametrów drogi ekspresowej. Dalej trasa włączona by była w istniejącą drogę nr 8, której przekrój wymagałby rozbudowy odpowiedniej dla drogi ekspresowej. W rejonie załamania osi, na jezdniach głównych trasy S8, na przecięciach z drogami nr 631 i 8, należałoby zastosować łuki o dużych promieniach (powyżej 500 m), co przybliżyłoby trasę do jeziora Czarne (Kruczek). Realizacja tego wariantu pociągałaby za sobą konieczność zmian rozwiązania węzła „Zielonka 2” oraz wybudowanie skomplikowanego węzła w Strudze, w którym krzyżowałyby się drogi: projektowana S8, nr 631 (Warszawa – Nieporęt), nr 8 (Warszawa – Radzymin), nr 632 (Marki – Legionowo), nr 4308W (Marki – Nadma – Kobyłka) oraz projektowana droga, która połączy istniejącą nr 635 (we wsi Czarna) z drogą nr 631 (na Nieporęt). Podstawowym problemem byłoby zapewnienie obsługi przyległego zagospodarowania, niezbędna byłaby budowa jezdni zbiorczych wzdłuż trasy S8, do których podłączone byłyby ulice mające obecnie skrzyżowania z istniejącą drogą nr 8. Ograniczona zostałaby dostępność do drogi, wyłącznie poprzez węzły.

Rozwiązanie powyższe wiązałoby się z większą zajętością terenu, byłoby bardziej kolizyjne z istniejącym zagospodarowaniem, wzbudziłoby protesty mieszkańców Słupna i dlatego nie było w raporcie dalej rozpatrywane.

W związku z powyższym w raporcie przedstawiono wystarczającą ilość wariantów, które zapewniły możliwość merytorycznej oceny poszczególnych opcji realizacji inwestycji i nie było konieczności uzupełniania raportu o kolejne warianty.

Jak wskazano na stronie 15 postanowienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r., oraz na stronie 13 zaskarżonej decyzji, przeprowadzone analizy środowiskowe dla proponowanych wariantów nie dały jednoznacznej odpowiedzi, który z wariantów jest najkorzystniejszy. Przeprowadzone analizy porównawcze wykazały, iż zarówno pod względem środowiskowym, jak i kolizyjności z zabudową, wszystkie warianty mają podobną ocenę. Jednakże wariant preferowany przez inwestora wykazuje najmniejszą kolizyjność z powierzchnią leśną i zadrzewioną, konserwatorskimi strefami archeologicznymi oraz obszarami chronionymi, w tym z Warszawskim Obszarem Chronionego Krajobrazu. W przypadku wariantu wybranego do realizacji nastąpią najmniejsze straty powierzchni leśnej – 28,02 ha, podczas gdy w przypadku pozostałych wariantów odpowiednio: I- 33,8 ha, II – 33,6 ha, IIa – 33,6 ha. We wszystkich wariantach trasa przebiega w obszarze Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, jednakże wariant III przecina ten obszar na najkrótszym odcinku 7200 m, podczas gdy pozostałe warianty przecinają: I -7700 m, II i IIa – 7400 m.

Wariant III charakteryzuje najmniejsza uciążliwość dla mieszkańców w strefie oddziaływania hałasu do 500 m.

W celu pełniejszego porównania wariantów przeprowadzono ocenę wielokryterialną. Wagi poszczególnych kryteriów zostały wyznaczone na podstawie znaczenia tych zagadnień dla analizy trasy. W wyniku przeprowadzonej analizy wielokryterialnej, obejmującej ocenę: techniczno – ruchową, przestrzenną, społeczną, środowiskową, ekonomiczną, uznano za najkorzystniejsze poprowadzenie trasy S8 wg wariantu III. Wariant ten nie znalazł się na ostatnim miejscu w żadnej z analiz. Wariant wybrany do realizacji charakteryzuje się najlepszymi parametrami, jest najkrótszy i najkorzystniejszy w poszczególnych kategoriach branych pod uwagę w trakcie ww. analizy.

W związku z powyższym, wbrew twierdzeniom skarżących, w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do zastosowania art. 55 Poś, bowiem z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę.

Za niesłuszne należy uznać twierdzenia skarżących, iż w uzasadnieniu decyzji środowiskowej oraz postanowieniu Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia nie odniesiono się do kwestii, iż niepoddany analizie wariant alternatywny jest optymalnym z punktu widzenia ochrony środowiska oraz aspektów społecznych, jak również nie ustosunkowano się do kwestii domniemanych wadliwości raportu. Organy: uzgadniający oraz pierwszej instancji, w uzasadnieniach rozstrzygnięć wyjaśniły, że w ramach aktualizacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w 2010 roku przeanalizowano wariant pokrywający się na części przebiegu z drogą wojewódzką nr 631. Jednakże realizacja trasy w tym wariantcie wymagałaby na pewnym fragmencie rozbudowy drogi krajowej nr 8 do parametrów odpowiednich dla drogi ekspresowej.

Powyższe rozwiązanie wiązałoby się z większą zajętością terenu, byłoby bardziej kolizyjne z istniejącym zagospodarowaniem, wzbudziłoby protesty mieszkańców Słupna i dlatego nie było w raporcie dalej rozpatrywane.

Zarówno organ wydający zaskarżoną decyzję, jak również organ uzgadniający warunki realizacji przedsięwzięcia, odniosły się do kwestii wadliwości raportu i wypełniając delegację art. 7 i 77 Kpa wzywały inwestora do uzupełnienia dokumentacji. Pismem z dnia 31 sierpnia 2010 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad Oddział nadesłał stosowne uzupełnienia wraz z ujednoliconym raportem oraz streszczeniem w języku niespecjalistycznym. Kolejne uzupełnienia i wyjaśnienia do raportu zostały nadesłane przez inwestora pismem z dnia 17 stycznia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/98/11, pismem z dnia 8 kwietnia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/515/11 oraz pismem z dnia 18 maja 2011 r., znak: IO/14/2011. Nadesłane uzupełnienia pozwoliły na wydanie postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia, a następnie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W odwołaniu strony wnoszą o „respektowanie zasady zrównoważonego rozwoju, zasady proporcjonalności oraz zasady ładu przestrzennego”.

Zgodnie z art. 3 pkt 50 Poś pod pojęciem zrównoważonego rozwoju należy rozumieć taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Zasada proporcjonalności wynika z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z jej brzmieniem ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Zasadę proporcjonalności trafnie opisuje Europejski Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 10 lipca 2008 r., sprawa C-25/07: *państwa członkowskie muszą zgodnie z zasadą proporcjonalności stosować środki, które umożliwiając im efektywne osiągnięcie takiego celu, jednocześnie w jak najmniejszym stopniu zagrażają celom i zasadom wynikającym z odpowiednich przepisów wspólnotowych*.

Zasada ładu przestrzennego została ukształtowana na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdzie w art. 2 pkt 1 zdefiniowano ład przestrzenny jako ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. W art. 1 ust. 1 ww. ustawy wskazano, że ład przestrzenny oraz zrównoważony rozwój są podstawą działań dotyczących kształtowania polityki przestrzennej, postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy.

Mając na uwadze wnioski skarżących o „respektowanie zasady zrównoważonego rozwoju, zasady proporcjonalności oraz zasady ładu przestrzennego” należy wyjaśnić, iż proces wyboru wariantu realizacyjnego jest postępowaniem złożonym i wymaga dokładnego przeanalizowania różnych aspektów oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w szczególności na ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze, powierzchnię ziemi, klimat i krajobraz, dobra materialne, zabytki i krajobraz kulturowy oraz wzajemne oddziaływanie między tymi elementami, co zapewnia ocenę oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju organ pierwszej instancji, określając środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia, miał na względzie zarówno uwarunkowania przyrodnicze, jak i te związane z rozwojem społeczno-gospodarczym.

Budowa drogi S8 jest bardzo ważnym elementem w strukturze komunikacyjnej, rzutuje na oddziaływania komunikacyjne w skali ponadregionalnej i krajowej, pozwoli stworzyć właściwe warunki ruchu dla wszystkich potencjalnych jego użytkowników oraz ograniczy uciążliwość istniejącego ciągu krajowego, co należy uznać za sprzyjające ochronie zdrowia i życia ludzi.

W przedmiotowym przypadku, oddziaływania mogące wystąpić zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji drogi S8 zostały zdiagnozowane w raporcie i poddane analizie w ramach oceny oddziaływania na środowisko. W zaskarżonej decyzji określono szereg działań mających na celu zapobieganie oraz minimalizowanie ewentualnego negatywnego wpływu inwestycji na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi.

Nałożenie na inwestora obowiązków wynikających ze standardów jakości środowiska nie zostało wprowadzone w sposób uznaniowy, lecz przy uwzględnieniu zasady proporcjonalności środków do celów, oraz wskazaniu norm prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji zmierzającej do ograniczenia zakresu negatywnego oddziaływania na środowisko.

Co do zasady ładu przestrzennego należy stwierdzić, iż regionalny dyrektor ochrony środowiska nie jest organem, który może ją kształtować, a w szczególności nie może decydować o tym, w jakich kierunkach powinien dążyć rozwój danej miejscowości. Zadaniem tego organu jest określenie warunków realizacji przedsięwzięcia w kształcie i zakresie zaproponowanym przez inwestora, w przedmiotowym przypadku na podstawie przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko.

Biorąc pod uwagę powyższe, w opinii organu odwoławczego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie kierował się wszelkimi niezbędnymi zasadami ogólnymi, wynikającymi z przepisów prawa i wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając zapewnienie odpowiednich środków minimalizujących lub zapobiegających negatywnym oddziaływaniom na poszczególne komponenty środowiska.

Ad. 6) i 34)

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku troski o „sens wydatkowania unijnych funduszy”, należy podkreślić, iż realizacja przedmiotowej inwestycji nie jest finansowana z funduszy unijnych, a jedynie ze środków krajowych.

Jeśli zaś chodzi o zarzut „ignorowania faktów i zasłaniania się specustawą” poprzez lekceważenie opinii mieszkańców, rady miasta i brak troski o środowisko i koszty budowy - organ odniósł się do powyższego w niniejszej decyzji, odpowiadając na zarzut 3.

Obiekcje skarżących wywołuje nadany w punkcie 6 zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, który ich zdaniem jest „równoznaczny z przepuszczaniem bublej prawnych i rozwiązań chybionych pod względem ekonomicznym i środowiskowym”. Zdaniem stron został naruszony art. 108 § 1 Kpa, gdyż nie zostały spełnione przesłanki warunkujące nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnia, iż zgodnie z przepisem zawartym w art. 108 § 1 Kpa, decyzji od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej

wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Jak wyjaśnił w uzasadnieniu decyzji z dnia 2 grudnia 2011 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, rygor natychmiastowej wykonalności został nadany na wniosek inwestora, złożony pismem z dnia 5 czerwca 2008 r., uzupełniony pismami z dnia 26 lipca 2011 r. i 5 sierpnia 2011 r., ze względu na ważny interes społeczny i ważny interes strony.

Na stronach 56-57 zaskarżonej decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wskazał na przesłanki, którymi kierował się, nadając zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Organ wyjaśnił, iż budowa drogi S8 jest bardzo ważnym elementem w strukturze komunikacyjnej, rzutuje na oddziaływania komunikacyjne w skali ponadregionalnej i krajowej, a zwłaszcza w aspekcie zapewnienia odpowiednich warunków wyprowadzenia ruchu międzynarodowego i krajowego z kierunków południowo-zachodniego i północno-wschodniego do Warszawy, z możliwością rozrządzenia go na ekspresową obwodnicę miasta. Jednocześnie inwestycja odegra ogromną rolę w funkcjonowaniu systemu komunikacyjnego całej aglomeracji warszawskiej poprzez powiązanie z Warszawą miast: Marki, Żabki, Zielonka, Kobyłka oraz miast i gmin: Radzymina i Wołomina.

Istniejący układ komunikacyjny na terenie Marek stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców miasta. W chwili obecnej środowisko w otoczeniu ww. drogi na odcinku przechodzącym przez miasto nie spełnia standardów określonych prawem dla występującego zagospodarowania terenu.

Realizacja drogi omijającej zabudowę miasta Marki radykalnie poprawi stan atmosfery i warunki bezpieczeństwa ruchu pojazdów oraz pieszych, a zatem wpłynie na ochronę zdrowia i życia ludzkiego w mieście. Będzie to przede wszystkim wynikiem zlikwidowania „korków” oraz wyprowadzenia ciężkiego ruchu samochodowego z centrum zwartej zabudowy na zewnątrz miasta.

Północny wylot z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy do obwodnicy Radzymina znajduje się w ciągu drogi przeprowadzającej przez Warszawę ruch samochodowy z drogi krajowej nr 7, drogi krajowej nr 8, drogi ekspresowej S2 i autostrady A2 w kierunku Białegostoku. Budowa ekspresowej obwodnicy Marek jest niezbędna do płynnego przeprowadzenia w kierunku Białegostoku ruchu samochodowego wprowadzonego przez te drogi. Zapewni to ciągłość przejazdu drogą ekspresową od węzła „Konotopa” przez całą Warszawę, aż do końca obwodnicy Wyszkowa.

Władze samorządowe, prasa lokalna i mieszkańcy terenów sąsiadujących z obecną drogą nr 8 informują o dramatycznej sytuacji spowodowanej ruchem kołowym. Rosnąca aktywność mieszkańców w kwestii rozwiązywania ww. problemu może stać się zarzewiem niepokojów społecznych i w następstwie prowadzić do utrudnień w ruchu na omawianym ciągu krajowym. Przytoczone okoliczności w istotny sposób rzutują na uciążliwość istniejącej drogi krajowej nr 8 w stosunku do sąsiedniej zabudowy, zwłaszcza mieszkaniowej.

Podjęcie natychmiastowych działań naprawczych w ramach budowy ww. północnego wylotu drogi ekspresowej S8 z Warszawy do Białegostoku, stwarzającego właściwe warunki ruchu dla wszystkich potencjalnych jego użytkowników oraz ograniczającego uciążliwości istniejącego ciągu

krajowego, należy uznać za niezbędne ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego. Budowa drogi jest jednym z szeregu działań mających na celu usunąć niedrożność oraz niską przepustowość i jakość istniejącej sieci drogowej. Stworzy warunki do komfortowego dalekobieżnego ruchu drogowego. Planowane przedsięwzięcie stanowi część układu docelowego sieci autostrad i dróg ekspresowych w Polsce.

Z uwagi na ważny interes społeczny niezbędna jest więc realizacja przedmiotowej inwestycji, umożliwiającej ominięcie intensywnie zainwestowanych terenów Marek, jak i zapewnienie wzajemnych powiązań obszaru Ząbek, Marek, Zielonki i Wołomina. O randze inwestycji świadczą dokumenty strategiczne odnoszące się do omawianych obszarów oraz zainteresowanie samorządów.

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad jest odpowiedzialna za wdrażanie polityki państwa w zakresie transportu. Budowa przedmiotowej drogi jest działaniem służącym realizacji tej polityki. Jednym z celów strategicznych samorządu województwa mazowieckiego w perspektywie do 2020 r., zawartych w „Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego” będzie „wzmocnienie powiązań Warszawy z otoczeniem regionalnym, krajowym i międzynarodowym”.

Uzasadnieniem budowy przedmiotowego odcinka drogi jest także jej strategiczny charakter i zgodność z drugim priorytetem Strategii Rozwoju Kraju: „Poprawa stanu infrastruktury technicznej i społecznej” oraz trzecim celem horyzontalnym Narodowych Strategii Ram Odniesienia 2007-2013: „Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej, mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski”. Zadanie „Budowa drogi S8 Radzymin – Marki, stanowiąca obwodnicę Marek” jest ujęte w przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 25 stycznia 2011 r. „Programie budowy Dróg Krajowych na lata 2011 – 2015”.

Mając powyższe na uwadze, w świetle przesłanek wymienionych w art. 108 § 1 Kpa, nadanie planowanej inwestycji rygoru natychmiastowej wykonalności należy uznać za uzasadnione.

W związku z wnioskiem Marka Chrustowskiego, Małgorzaty Ewy Bednarczyk i Emilii Paczuskiej – reprezentujących mieszkańców miejscowości: Ciemne, Nowy Janków i Dybów Kolonia, o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2011.MW, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na *budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina*, postanowieniem z dnia 28 lutego 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.10.2012.AŁ.1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odmówił wstrzymania natychmiastowej wykonalności ww. decyzji.

Ad. 7)

Skarżący nie podają, na czym, ich zdaniem, polega wskazane w odwołaniach naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest: art. 32 ust. 1 pkt 2, art. 48 ust. 1, art. 55 oraz art. 56 ust. 1a i 1b, ust. 2, ust. 8 Poś. Zgodnie z brzmieniem art. 32 ust. 1 pkt 2 Poś, przed wydaniem decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ administracji właściwy do ich wydania może przeprowadzić rozprawę administracyjną, otwartą dla społeczeństwa; przepis art. 91 § 3 Kpa stosuje się odpowiednio.

Do zagadnienia rozprawy administracyjnej otwartej organ odniósł się w niniejszej decyzji, odpowiadając na zarzut 3.

Treść art. 48 ust. 1 Poś wskazuje, iż postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W przedmiotowej kwestii nie doszło do naruszenia kompetencji, bowiem postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadził Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, który zgodnie z art. 153 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) z dniem wejścia w życie ustawy przejął w tym zakresie kompetencje od Wojewody Mazowieckiego.

Jeśli z przeprowadzonego postępowania wyniknie zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, w myśl art. 55 Poś, na którego naruszenie powołują się strony, organ administracji, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia, w drodze decyzji, określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.

Organ odwoławczy, po przeanalizowaniu akt sprawy, stwierdził, że ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji nie wskazała na inny wariant jako właściwy do realizacji, w związku z czym nie było podstaw, aby występować do inwestora o zgodę na zmianę wariantu preferowanego.

Mając na uwadze zarzut naruszenia art. 56 ust. 1 Poś, należy wyjaśnić, iż organ odniósł się do niego odpowiadając na zarzut 1, poruszony w niniejszej decyzji.

Art. 56 ust. 2 i 8 Poś wymienia elementy, jakie powinna zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Skarżący nie wskazują, którego składnika decyzji zabrakło. Po zapoznaniu się z treścią decyzji organ odwoławczy uznał, iż zawiera ona wszystkie elementy wymienione w ww. przepisie.

Ad.8)

Kolejny zarzut skarżących dotyczy niedopełnienia przez organ pierwszej instancji obowiązku wynikającego z art. 77 § 1 i 80 Kpa, a także naruszenia art. 107 § 3 oraz art. 108 § 1 Kpa.

Obowiązek określony w art. 77 § 1 i 80 Kpa dotyczy wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego sprawy, a następnie dokonania oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Strony nie wskazały jednakże literalnie, jaki materiał dowodowy nie został uwzględniony przy wydawaniu decyzji przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

Organ, analizując akta sprawy, nie może pominąć żadnego przeprowadzonego dowodu, jednakże, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, może odmówić wiarygodności dowodowi. Wówczas winien uzasadnić, jakimi przesłankami się kierował i z jakiej przyczyny odmawia wiarygodności.

W wyroku z dnia 10 listopada 1988 r., sygn. akt: III SA 579/88, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że *organ administracji, dysponując sprzeczными ze sobą zeznaniami stron i świadków, nie może uchylić się od oceny wiarygodności tych dowodów, a tym samym i od dokładnego wyjaśnienia*

stanu faktycznego sprawy. Jeżeli spośród dwóch twierdzeń jedno jest prawdziwe, a drugie fałszywe, należy dokonać stosownego wyboru, wskazując kryteria jakimi kierował się organ, uznając daną okoliczność za udowodnioną.

Po przeanalizowaniu całości akt sprawy organ pierwszej instancji uznał, iż raport wraz z załącznikami i uzupełnieniami zawiera wystarczające informacje na temat wpływu planowanej inwestycji na środowisko, zarówno na etapie jej realizacji, jak również eksploatacji, oraz określa wymagane środki minimalizujące to oddziaływanie. Zarówno organ wydający zaskarżoną decyzję, jak również organ uzgadniający, podjęły wszelkie niezbędne kroki i starania zmierzające do wyjaśnienia sprawy. Do wszelkich uwag i wniosków złożonych w trakcie postępowania przez strony i społeczeństwo organ odniósł się w zaskarżonej decyzji, uzasadniając każdorazowo zajęte stanowisko.

Zarzut dotyczący naruszenia art. 107 § 3 Kpa należy uznać za niesłuszny. Skarżący nie uzasadnił, na jakiej podstawie wysunął takowe konkluzje, jednakże po zapoznaniu się z treścią zaskarżonej decyzji organ odwoławczy uznał, iż zawiera ona wszystkie elementy wymienione w tym przepisie. Organ prowadzący postępowanie w uzasadnieniu decyzji omówił przesłanki, którymi kierował się przy jej wydawaniu, umotywował ocenę stanu faktycznego oraz wyjaśnił powiązanie między tą oceną a treścią rozstrzygnięcia. Organ wyjaśnił również podstawę prawną i przytoczył przepis prawa wydanego rozstrzygnięcia, który miał zastosowanie w tej materii. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie zajął również stanowisko wobec zgromadzonego materiału dowodowego sprawy i uzasadnił w sposób jasny i zrozumiały, jakie kryterium przyjął do uznania pewnych faktów za prawdziwe. Zdaniem organu odwoławczego organ pierwszej instancji dokonał całościowej analizy oraz oceny zgromadzonych akt sprawy, zaś uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest wystarczające.

Do kwestii naruszenia art. 108 § 1 Kpa organ odwoławczy odniósł się w niniejszej decyzji, odpowiadając na zarzuty nr 6 i 34.

Ad. 10)

W opinii skarżących organ pierwszej instancji nie odniósł się w zaskarżonej decyzji do zarzutów podnoszonych w licznych pismach kierowanych przez strony i społeczeństwo oraz złożonych na rozprawie administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, poddających w wątpliwość prawidłowość treści raportu odnoszącej się do kwestii unormowanych w art. 52 ust. 1 pkt 6 Poś. Zdaniem stron, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia organ nie ustosunkował się do zarzutu, iż w wydanych postanowieniach uzgadniających Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Warszawie pominęli analizę zagadnienia dotyczącego układów hydrograficznych i warunków gruntowo – wodnych, zostawiając ten temat na etap projektu budowlanego.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, należy wyjaśnić, iż uchybienia w raporcie oraz jego aneksach, wynikające z niespełnienia części wymogów art. 52 Poś, to jest nieuwzględnienie w opisie przewidywanych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujących bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko (art. 52 ust. 1 pkt 6 tej ustawy), wynikające z istnienia przedsięwzięcia, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wskazywał w decyzji z dnia 11 marca 2010 r. uchylającej decyzję środowiskową Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r. i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia. Podobnie

sytuacja przedstawiała się w kwestii uwag wnoszonych pisemnie w trakcie postępowania lub zgłaszanych podczas rozprawy administracyjnej otwartej.

Uchybienia te zostały w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy wyeliminowane. Organ prowadzący postępowanie, jak również organ uzgadniający warunki realizacji przedsięwzięcia, wielokrotnie wzywały inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko, a ten, zobligowany stanowiskami organów, dokonał stosownych uzupełnień.

Jak wskazano na stronie 255 w punkcie 9.1 raportu: *w raporcie dokonano analizy znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmującej bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływanie na środowisko, wynikające z: a) istnienia przedsięwzięcia, b) wykorzystywania zasobów środowiska, c) emisji. Oddziaływania te scharakteryzowano szczegółowo w rozdziale 6 w odniesieniu do wszystkich rodzajów oddziaływań, które mogą mieć charakter znaczący.*

Z uwagi na to, że szczegółowa kwalifikacja typów poszczególnych oddziaływań zależna jest od wielu czynników, została omówiona w poszczególnych rozdziałach tematycznych raportu.

Dodatkowo, charakterystykę oddziaływań w środowisku, na których kumulację składają się oddziaływania bezpośrednie pochodzące od istniejącej inwestycji, wtórne skutki podjętych środków minimalizujących oraz oddziaływania pochodzące od innych obiektów istniejących i planowanych, zawarto w rozdziale 9.2 na stronach 257 – 268 raportu.

Organ odwoławczy po wnikliwej analizie przedłożonych dokumentów uznał, iż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz załącznikami oraz aneksami spełnia wymagania wynikające z art. 52 ust. 1 pkt 6 Poś, w związku z czym podnoszony zarzut należy uznać za bezzasadny.

Nieprawdą jest, iż organ w zaskarżonej decyzji nie ustosunkował się do zarzutu, iż w wydanych postanowieniach uzgadniających Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie pominęli analizę zagadnienia dotyczącego układów hydrograficznych i warunków gruntowo – wodnych, zostawiając ten temat na etap projektu budowlanego. Na stronie 30 zaskarżonej decyzji, w punkcie 4.6, organ I instancji przedstawił uwagi sołtysa wsi Nowy Janków i sołtysa wsi Ciemne wniesione pismem z dnia 5 września 2011 r., dotyczące marginalizacji zagadnienia stosunków wodnych w rejonie planowanej inwestycji oraz wyrażające obawy mieszkańców co do istnienia prawdopodobieństwa zalania przez wodę terenu wsi Dybów Kolonia i Kozłówka. Udzielając odpowiedzi na powyższe, organ I instancji odwołał się do odpowiedzi na wniosek 2.2.4, w której wskazał, że przedłożony przez inwestora raport wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 Poś i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie tej dokumentacji uzyskano także wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Organ pierwszej instancji w zaskarżonej decyzji przeniósł zapisy rozstrzygnięcia organu uzgadniającego i w punkcie 3.20 nałożył na inwestora, zgodnie z jego intencją zawartą na stronie 86 raportu z kwietnia 2011 r., obowiązek opracowania szczegółowej koncepcji przebudowy układu melioracyjnego w ramach projektu budowlanego. Nie oznacza to bynajmniej, iż organy nie przeanalizowały zagadnienia stosunków gruntowo-wodnych. W rozdziale 6 raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z kwietnia 2011 r. pt. „Charakterystyka środowiska

i prognoza oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko” podrozdziały 6.3 i 6.4 zostały poświęcone aspektom dotyczącym wód powierzchniowych, gospodarki wodno-ściekowej, powierzchni ziemi, geologii, gleb i wód podziemnych. Na stronach 78-96 raportu omówiono obecny stan hydrograficzny regionu, opisując ciek i zbiorniki wodne w rejonie planowanej inwestycji ze wskazaniem na ich jakość, oraz opracowano koncepcję odwodnienia dla poszczególnych wariantów przebiegu drogi i scharakteryzowano urządzenia podczyszczające i retencjonujące wody deszczowe. Oceniono wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko wodne w zakresie gospodarki wodno-ściekowej. Autorzy raportu omówili również warunki geomorfologiczne, ujęcia wód podziemnych, kopaliny i odnieśli się do oddziaływania planowanej inwestycji na powierzchnię ziemi, warunki gruntowo-wodne oraz gleby i uprawy rolne, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji inwestycji. Dodatkowo należy wyjaśnić, iż zalecenie wykonania szczegółowego opracowania przebudowy terenów zmeliorowanych zawarł Dyrektor Oddziału Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Warszawie w piśmie z dnia 2 lipca 2010 r., znak: IW/Wo/4105/448/KG/2010 r., skierowanym do Biura Planowania Rozwoju Warszawy.

Należy mieć na uwadze, iż Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie przeanalizował zagadnienie dotyczące warunków gruntowo-wodnych, o czym świadczy nałożony na inwestora w punkcie 3 postanowienia z dnia 16 lutego 2011 r., znak: ZNS.713-154-1/11.PN, uzgadniającego przedsięwzięcie pod względem wymogów higienicznych i zdrowotnych, obowiązek zabezpieczania zaplecza budowy przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do gruntu i wód. Organ nie odniósł się do kwestii związanej z układem hydrograficznym, bowiem materia ta wykracza poza zakres jego kompetencji.

W piśmie Biura Planowania Rozwoju Warszawy z dnia 26 stycznia 2011 r., znak: 10/3/2011, przekazanym do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska pismem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 17 stycznia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/98/11, wskazano, że na etapie studium techniczno - ekonomiczno – środowiskowego analizowano układ hydrograficzny oraz warunki gruntowo-wodne rejonu inwestycji – co pozwoliło na wybranie wariantu najmniej kolizyjnego z ciekami i wodami powierzchniowymi. Nie analizowano szczegółowo sieci rowów melioracyjnych. Taka analiza jest elementem projektu branżowego w ramach projektu budowlanego budowy drogi S8. Inwentaryzacja rowów melioracyjnych uzgodniona z Wojewódzkim Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych poprzedza projekt przebudowy i konserwacji oraz ewentualnego przełożenia rowów, kanału i cieków oraz drenażu w rejonie przedmiotowej inwestycji, jeśli w dalszym projektowaniu będzie to konieczne. Zagadnienie to wymaga większej uwagi, bowiem tereny planowanej inwestycji posiadają złożone warunki gruntowo-wodne, dodatkowo zmienione w wyniku eksploatacji łąk. W celu uniknięcia problemów z wodami powierzchniowymi i gruntowymi zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji trasy, istniejący system melioracji wymaga uporządkowania i podporządkowania nowej funkcji terenu.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska na etapie uzgadniania warunków realizacji przedsięwzięcia dokonał szczegółowej analizy zgromadzonej dokumentacji, o czym świadczą liczne wezwania do uzupełnienia raportu, oraz szczegółowe warunki nałożone na inwestora w postanowieniu z dnia 13 czerwca 2011 r., znak: DOOŚ-idk.4200.60.2011.AŁ.3.

Dotrzymanie warunków wymienionych w sentencji postanowienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zminimalizuje oddziaływanie drogi zarówno na etapie robót budowlanych, jak również na etapie eksploatacji na glebę, wody podziemne i powierzchniowe, a także zapewni właściwe gospodarowanie odpadami. Zaplecza budowy zostaną odpowiednio zabezpieczone, by uniknąć przenikania zanieczyszczeń pochodzących z wypłukiwania materiałów stosowanych do budowy i z wycieków z maszyn do wód powierzchniowych, podziemnych i gruntu. Na wypadek wystąpienia wycieku, wykonawca robót będzie posiadał odpowiednie sorbenty do strącania zanieczyszczeń, zwłaszcza ropopochodnych i syntetycznych. Zaplecze budowy zostanie wyposażone w sanitariaty, a ścieki socjalno-bytowe będą odprowadzane do szczelnych zbiorników bezodpływowych, których zawartość będzie usuwana przez uprawnione podmioty.

W trakcie budowy drogi największy wpływ na środowisko gruntowo – wodne nastąpi podczas wykonywania wykopów. Prace niwelacyjne będą prowadzone w taki sposób, aby uniknąć odwodnienia pobliskich terenów i ograniczyć ingerencję w walory przyrodnicze. Przy prowadzeniu wykopów, szczególnie w sytuacji, gdy będą przekraczać pierwszy poziom wód gruntowych, wykonawca robót odetnie wykop od wód gruntowych np. przy pomocy ścianki szczelinowej. Wówczas nie wystąpi zagrożenie lejem depresyjnym, który mógłby wpłynąć negatywnie na warunki siedliskowe. Rozwiązania w postaci ścian szczelinowych będą zastosowane również na odcinkach, gdzie poziom wód gruntowych występuje powyżej projektowanej niwelety drogi.

Realizacja inwestycji nie spowoduje zmiany lub ograniczenia wielkości, kierunków i prędkości przepływów w ciekach powierzchniowych i wodach podziemnych..

Materiały używane podczas prac budowlanych mogą powodować zanieczyszczenie i okresowe zmętnienie wody, dlatego wody rzeki Czarnej, na której będzie budowany most, zostaną zabezpieczone przed możliwością dostania się do nich materiałów budowlanych np. poprzez stosowanie pomostów roboczych i podestów zabezpieczających.

Przy projektowaniu systemów odwodnienia przyjęto zasadę zatrzymania jak największej ilości wody na danym terenie, co wpłynie korzystnie na bilans wody i zminimalizuje naruszenie stosunków wodnych. Odwodnienie drogi zostanie zapewnione poprzez system rowów otwartych trawiastych, a w sąsiedztwie rezerwatu Horowe Bagno od km 3+500 do km 4+000 oraz od km 7+800 do km 9+500 projekt przewiduje rowy nieprzepuszczalne (wyłożone folią lub geowłókniną). Dla mostów, wiaduktów i skrzyżowań wysokościowych zostaną zastosowane rurociągi podwieszane pod obiektami, włączone do rowów. Przed zrzutem wód do odbiornika zastosowane zostaną urządzenia oczyszczające w postaci osadników, separatorów ropopochodnych oraz zbiorniki retencyjne, wymienione w punkcie II.10 postanowienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r., które zabezpieczą dodatkowo odbiorniki przed jednorazowym dopływem dużej ilości wód. Odbiornikami wód ze zbiorników retencyjnych będą rzeki Czarna i Długa oraz grunt. Dla ochrony odbiorników przed dopływem substancji niebezpiecznych, będących skutkami wypadków komunikacyjnych lub innych przyczyn, zbiorniki retencyjne zostaną wyposażone w zastawkę, co umożliwi odcięcie dopływu spływów z drogi.

Przebieg drogi ekspresowej S8 nad ul. B. Chrobrego w Kobylce w wariantcie III planowane jest na wiadukcie o długości ok. 70 m. Trasa od strony południowej na długości ok. 330 m przebiega na nasypie i w ok. km 7+300 przechodzi przez środek zbiornika wodnego, który

zostanie zasypany. W analizowanym przypadku rozważano wariant alternatywny przeprowadzenia drogi w wykopie, jednakże rozwiązanie to okazało się droższe, trudniejsze w realizacji i także niesłoby za sobą konieczność zasypiania zbiornika wodnego. Przesunięcie korytarza kolidowałoby z istniejącą i planowaną zabudową. W ramach działań kompensacyjnych zaproponowano, iż przed rozpoczęciem prac budowlanych zostaną zbudowane nowe zbiorniki wodne o powierzchni ok. 0,6 ha położone w odległości ok. 2-3 km od likwidowanego zbiornika, po obu stronach drogi.

Na etapie wydawania decyzji środowiskowej przedstawione informacje w zakresie warunków gruntowo - wodnych są wystarczające. Twierdzenia skarżących, iż planowana inwestycja spowoduje zalanie miejscowości Dybów Kolonia i Kozłówek nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji.

W związku z powyższymi wyjaśnieniami należy uznać, iż twierdzenia mieszkańców o zagrożeniu powodziowym, wynikłym na skutek realizacji przedmiotowej trasy S8, są niczym nie poparte i nie znajdują uzasadnienia w przedłożonym materiale dowodowym sprawy.

Ad. 11)

Strony podnoszą, że organ pierwszej instancji na stronie 25 zaskarżonej decyzji stwierdził, że nie ma możliwości zapoznania się z ustaleniami konsultacji społecznych przeprowadzonych w 2005 r., podczas gdy o wynikach tych konsultacji wspomina się chociażby w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podziela opinię skarżących, iż o wynikach konsultacji wspominają autorzy raportu, jednakże należy podkreślić, iż zagadnienie to ujęto w raporcie opracowanym przez Biuro Planowania Rozwoju Warszawy S.A. w lipcu 2007 r., a nie w raporcie z kwietnia 2011 r., na którym bazował organ wydający decyzję z dnia 2 grudnia 2011 r. O tym, że organ analizował Treść protokołu z Sesji Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 25 lutego 2005 r. świadczy odpowiedź udzielona w punkcie 10.1.III na stronie 50 zaskarżonej decyzji, w której organ odnosi się do stanowiska Rady Miejskiej w Radzyminie, zajętogo w Uchwale z dnia 25 lutego 2005 r.

Dodatkowo Uchwałę Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 25 lutego 2005 r. przedłożyli organowi pierwszej instancji zainteresowani w trakcie konsultacji społecznych.

Ad. 12)

Marek Chrustowski, Małgorzata Ewa Bednarczyk i Emilia Paczuska wskazują, że w trakcie postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia mieszkańcy Kolonii Dybów informowali Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o problemach związanych z istniejącą obwodnicą Radzymina, o zalewaniu ich domów i gruntów w wyniku zakłócenia stosunków wodnych, pękaniem budynków i hałasem, jednakże organ pierwszej instancji nie odniósł się do „sytuacji rodzin, którym po raz drugi zostają zabrane grunty pod budowę tej samej drogi S8”.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wyjaśnić, że do kwestii marginalizacji problemów mieszkańców wsi Dybów Kolonii organ pierwszej instancji odniósł się, odpowiadając na zarzut 2.2.4 na stronie 25 zaskarżonej decyzji, gdzie wskazał, że przedłożony przez inwestora

raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 PoS i zawiera wszystkie informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie tej dokumentacji uzyskano także wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Jak wskazali w raporcie jego autorzy (str. 91), w sąsiedztwie Radzymina i istniejącej obwodnicy miasta występują rejon działalności górniczej. Powierzchnia terenu na ww. obszarze była silnie zdegradowana w wyniku eksploatacji odkrywkowej surowców ilastych, jeszcze przed budową istniejącej obwodnicy Radzymina. Niezrehabilitowane wyrobiska górnicze były samoistnie przekształcane w bezodpływowe zbiorniki wodne, część z nich została zasypana, część zaadaptowana pod rozbudowę cmentarza przy ul. Piłsudskiego. Jedno z większych wyrobisk zajmuje Staw pod Łabędziem. W konsekwencji, od powierzchni terenu do głębokości około 3 m w sposób chaotyczny spotyka się nasypy, stawy i grunty przemieszczone. Istotne przekształcenia wystąpiły również w systemie drenażu powierzchniowego. System ten został zburzony przez wykopy eksploatacyjne, przeradzające się po zaprzestaniu eksploatacji w zbiorniki wodne. Obecnie wyrobiska oplecione są rowami melioracyjnymi w większości zaniedbanymi i niedrożnymi.

Prawdopodobnie to zły stan systemu melioracyjnego w powiązaniu z wysokim poziomem zwierciadła wód gruntowych, o którym informuje się również w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Radzymin, w porach deszczowych jest przyczyną podtopień gruntów i budynków w Dybowie Kolonii.

W przypadku planowanej budowy trasy S8 przewidywany system odprowadzania wód opadowych z drogi zabezpiecza cieką zarówno przed nadmiernym jednorazowym dopływem (zbiorniki retencyjne), jak i przed zanieczyszczeniem (system oczyszczania z separatorami i zbiornikami).

W trakcie budowy drogi największy wpływ na środowisko gruntowo – wodne nastąpi podczas wykonywania wykopów. Warunki zaproponowane w ocenianej decyzji pozwolą na eliminację lub ograniczenie tego oddziaływania.

Inwentaryzowana powierzchnia obfituje w niewielkie torfianki oraz glinianki, o linii brzegowej częściowo porośniętej pasem trzcin bądź innej roślinności wynurzonej, dlatego dla utrzymania walorów przyrodniczych i krajobrazowych zostaną zachowane wszystkie oczka wodne, torfianki i glinianki, które nie kolidują z przebiegiem drogi.

Autorzy raportu na stronie 86 zapewniają, iż nie przewiduje się takiego zakresu prac ziemnych, wymagających odwodnień, który by rzutował na warunki wodne w otoczeniu planowanej inwestycji.

Jeśli chodzi o oddziaływania akustyczne to należy mieć na uwadze, że w trakcie budowy drogi będą one powodowane pracą sprzętu budowlanego oraz ruchem pojazdów transportujących materiały i surowce budowlane. Hałas będzie miał zasięg lokalny, lecz charakteryzować się będzie dużym natężeniem. W związku z obowiązkiem wynikającym z zapisów decyzji środowiskowej, prace budowlane w rejonie najbliższych terenów chronionych akustycznie oraz szlaków migracji zwierząt (punkt 2.15 decyzji) będą wykonywane tylko w godzinach dziennych (6⁰⁰-22⁰⁰), a urządzenia emitujące hałas o dużym natężeniu w miarę

możliwości nie będą pracowały równocześnie. Oddziaływania te będą mieć charakter średnioterminowy i ustąpią w momencie ukończenia prac budowlanych.

Po oddaniu planowanego przedsięwzięcia do użytkowania, na skutek ruchu pojazdów drogowych do środowiska w otoczeniu trasy będzie emitowany ponadnormatywny hałas, który swym zasięgiem wykroczy poza linie rozgraniczające inwestycji. Przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu, którego zasięg obejmie w szczególności budynki zlokalizowane wzdłuż drogi powiatowej nr 4308W we wsiach Nadma i Zalasek oraz wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 635 w rejonie wsi Ciemne, będzie także efektem skumulowanego oddziaływania dróg istniejących z projektowaną drogą ekspresową S8.

W celu ograniczenia ww. uciążliwości, zaprojektowano budowę ekranów akustycznych wymienionych w punkcie 3.1 sentencji zaskarżonej decyzji. Ekrany będą dopasowane w taki sposób, aby mogły zostać wkomponowane w krajobraz poprzez nasadzenie zieleni osłaniającej, dobranej w zależności od rodzaju gleby, nawodnienia, nasłonecznienia i odporności na zasolenie. W stosunku do budynków znajdujących się w sąsiedztwie istniejących dróg poprzecznych, w rejonach, w których może wystąpić kumulowanie hałasu z dróg istniejących z hałasem z projektowanej drogi S8, należy na etapie projektu budowlanego, po doprecyzowaniu rozwiązań technicznych, a zwłaszcza parametrów wysokościowych wiaduktów, ponowić analizę akustyczną z uwzględnieniem szczegółowych rozwiązań. Zdaniem autorów raportu jest wysoce prawdopodobne, że ilość budynków z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych hałasu ulegnie zmniejszeniu, jeśli w prognozach uwzględni się szczegółowe rozwiązania drogi S8 i dróg poprzecznych. Wynika to z faktu, że zdecydowana większość obecnie prognozowanych przekroczeń nie jest większa niż 3 dB, co mieści się w zakresie niepewności metod obliczeniowych (+- 3dB), więc nie ma znaczenia z punktu widzenia fizycznej natury tego zjawiska, nawet jeśli nieznacznie wykracza poza umowne unormowania w tym zakresie, zapisane w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. Nr 120, poz. 826).

Dla weryfikacji analiz akustycznych zawartych w raporcie i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z warunkiem 5.1 decyzji środowiskowej, zostanie przeprowadzona analiza porealizacyjna w zakresie rzeczywistego oddziaływania trasy i oceny skuteczności zastosowanych rozwiązań, mających na celu zapewnienie ochrony terenów chronionych akustycznie. Analiza zostanie wykonana po upływie 1 roku i przedstawiona w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania. W przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomu hałasu zostaną zastosowane odpowiednie środki ochrony. W sytuacji, w której standardy w środowisku nie będą mogły być dotrzymane, zostaną podjęte działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania, zgodnie z art. 135 Poś.

Jeśli chodzi o pękanie budynków na skutek oddziaływania inwestycji w zakresie wibracji, należy stwierdzić, iż zagadnienia związane z tym zjawiskiem powinny być uwzględnione w projekcie budowlanym, bowiem ochrona w tym zakresie realizowana jest w oparciu o przepisy prawa budowlanego oraz normy budowlane.

Na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia organ zobowiązany jest do zidentyfikowania wszelkich zagrożeń i uciążliwości zamierzonego przedsięwzięcia wobec środowiska i na tej podstawie określenia warunków likwidacji lub minimalizacji tych zagrożeń. Oznacza to, iż kwestie dotyczące wywłaszczenia nieruchomości wykraczają poza zakres przedmiotowy sprawy oraz określone w przepisach Poś

kompetencje organu w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, zatem nie uwzględniono ich w zapisach zaskarżonej decyzji. Zagadnienie wyłączenia nieruchomości pod inwestycje drogowe regulują zapisy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194 ze zm.) oraz ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.) i następuje ono w odrębnym postępowaniu.

W związku z powyższymi wyjaśnieniami należy uznać, że podnoszony przez strony zarzut jest bezpodstawny.

Ad. 13)

Za niesłuszny należy uznać zarzut wysuwany przez skarżących, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie odniósł się do kwestii „wyburzeń na życzenie”, do warunków społeczno – ekonomicznych panujących w rejonie planowanej inwestycji, oraz nie przeanalizował w sposób rzetelny wpływu inwestycji na społeczność lokalną. W punktach 2.8, 2.10 i 2.11 na stronie 27 decyzji organ przytoczył wniesione przez mieszkańców okolicznych miejscowości pismem z dnia 15 lipca 2011 r. uwagi dotyczące ww. zagadnień. W odpowiedzi na powyższe uwagi organ pierwszej instancji odwołał się do wyjaśnień udzielonych na wniosek z punktu 2.2.4, iż stoi na stanowisku, że przedłożony przez inwestora raport o oddziaływaniu na środowisko wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 Poś i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie tej dokumentacji uzyskano także wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Organ pierwszej instancji, co prawda zwięźle, ale treściwie odpowiedział na zarzuty wniesione w trakcie udziału społeczeństwa.

W raporcie z kwietnia 2011 r., stanowiącym podstawę do wydania zaskarżonej decyzji, na stronie 270 przedstawiono informacje dotyczące liczby budynków przeznaczonych do wyburzenia w poszczególnych wariantach przebiegu drogi. Tabela 115 na stronie 283 raportu uwzględnia liczbę budynków objętych zasięgiem ponadnormatywnego poziomu hałasu w 2025 roku, po zastosowaniu ekranów akustycznych z dyfraktorami, oraz liczbę siedlisk ludzkich w odległości 100 m od osi trasy. Określona również została liczba działek do wykupu oraz powierzchnia gruntów do wyłączenia. Przepisy prawa nie nakładają na inwestora obowiązku zamieszczania w raporcie informacji o wyburzeniach budynków znajdujących się w strefie ponadnormatywnego oddziaływania planowanej inwestycji, dokonywanych „na życzenie” mieszkańców. W celu ograniczenia ww. uciążliwości akustycznych, w punkcie 3.1 sentencji zaskarżonej decyzji nałożono na inwestora obowiązek wykonania ekranów dźwiękochłonnych. Po ich zastosowaniu ilość budynków narażonych na ponadnormatywny hałas ulegnie znacznemu zmniejszeniu, jednakże w przypadku wielu budynków nadal prognozuje się przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Jako dodatkowe zabezpieczenie na górnych krawędziach ekranów zostaną zamontowane reduktory oktagonalne, które powodują modyfikację ugięcia fal dźwiękowych i tym samym obniżenie poziomu hałasu za ekranem o ok. 3 dB.

Z obliczeń przeprowadzonych dla 2015 i 2025 roku wynika, że podczas eksploatacji projektowanej obwodnicy będą dotrzymane normy stężeń emitowanych substancji w otoczeniu.

W celu zweryfikowania ustaleń zawartych w raporcie z rzeczywistym oddziaływaniem trasy w zakresie zanieczyszczenia powietrza, zostanie wykonana analiza porealizacyjna, obejmująca serię pomiarową stężeń dwutlenku azotu w powietrzu uśrednionych dla okresu jednej godziny i dla roku kalendarzowego. W przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych, zostaną zastosowane odpowiednie środki ochrony. W sytuacji, w której standardy w środowisku nie będą mogły być dotrzymane, zostaną podjęte działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania, zgodnie z art. 135 Poś.

Ad.14)

W kolejnym zarzucie Marek Chrustowski, Małgorzata Ewa Bednarczyk i Emilia Paczuska wskazują, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz analiza wielokryterialna najkorzystniejszego wariantu są wadliwe. Skarżący powołują się na przykłady oceny poszczególnych parametrów w analizie wielokryterialnej, wskazując m.in., że w ocenie przestrzennej wariantów poszczególne warianty uzyskały kolejno I - 90,19 punktów, II - 96,41 punktów, IIa - 98,72 punktów, III - 93,64 punkty i mimo takiej punktacji pierwsze miejsce przyznano wariantowi III, następnie wariantom II, IIa i I. Dodatkowo strony wskazują, że w raporcie z lipca 2007 r. w ocenie środowiskowej wariantów parametr określający zajętość terenów leśnych otrzymał 35 punktów, natomiast w raporcie z kwietnia 2011 r., kiedy uwzględniono prywatny las Emilii Paczuskiej, parametr ten otrzymał 20 punktów, a dodatkowo wprowadzono nowy parametr „fragmentacja siedlisk”, któremu przyznano 15 punktów. W raporcie z 2007 r. w ocenie techniczno-ruchowej - parametr „obciążenie ruchem istniejącej drogi [pojazdy rzeczywiste na dobę]”, dla poszczególnych wariantów wskazano następujące wartości: wariant I - 19900, wariant II - 19400, wariant IIa - 25300, wariant III - 15100, podczas gdy w raporcie z 2011 r. wartości te kształtują się następująco: wariant I - 9600, wariant II - 11000, wariant IIa - 11000, wariant III - 4900. Inaczej niż w raporcie z 2007 r. przedstawia się w ostatnim raporcie, w ocenie społecznej wariantów, parametr „uciążliwość dla mieszkańców ul. Piłsudskiego w Ciemnem [pojazdy rzecz./dobę w obu kierunkach]”, bowiem w starym raporcie wskazywano ilości dla wariantu I - 6200, wariantu II - 9900, wariantu IIa - 5700, wariantu III - 5100, natomiast w raporcie z kwietnia 2011 r. wskazywano: wariant I - 800, wariant II - 800, wariant IIa - 700, wariant III - 700. Zdaniem skarżących wariant III jest najbardziej ingerujący w świat zwierząt i roślin, i nie powinno się wprowadzać innych niż w poprzednim raporcie wag problemów, które decydują o wyborze przebiegu trasy.

W przypadku analizy przestrzennej wariantów skarżący słusznie wskazali, że uzyskanie przeciętnej liczby punktów nie pozwala wariantowi III na uzyskanie pierwszego miejsca w tej kategorii. Analizując kolejne wersje raportu, można dostrzec, że w raporcie z sierpnia 2010 r. w ocenie przestrzennej poszczególne warianty otrzymały następującą punktację: wariant I - 78,68, wariant II - 84,34, wariant IIa - 88,54, wariant III - 90,22. Ocena przestrzenna uległa modyfikacji na skutek wezwania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 29 marca 2011 r., w którym organ wskazał, że ocena przestrzenna wariantów powinna zostać uzupełniona o liczbę budynków produkcyjnych, biurowych i gospodarczych przewidzianych do wyburzenia, bowiem wykazywanie jedynie liczby budynków mieszkalnych przewidzianych do wyburzenia nie pozwala na właściwe oszacowanie przestrzenne wariantów. Ocenę należało uzupełnić także o liczbę budynków, dla których prognozuje się wystąpienie przekroczenia dopuszczalnych

poziomów hałasu, pomimo zastosowania ekranów akustycznych z dyfraktorami. Uzupełnienie analiz o powyższe parametry spowodowało, że warianty II i IIa, które biegną w większości przez tereny leśne i zadrzewione, a w mniejszym stopniu przez obszary zabudowane, uzyskały największą liczbę punktów i zajęły pierwszą i drugą pozycję w rankingu, co już nie zostało przez autorów raportu zmienione we wnioskach końcowych.

Nie zmienia to jednakże faktu, że w łącznej ocenie wielokryterialnej wariantów wariant III uzyskał największą sumę punktów, co zapewniło mu najwyższą pozycję.

W przypadku oceny środowiskowej wariantów raport, stanowiący podstawę do wydania przedmiotowej decyzji, został uzupełniony o dodatkowe parametry na skutek wezwania wystosowanego pismem z dnia 8 grudnia 2010 r., znak: DDOŚidk-075/3832/2436/10/AŁ-93, przez organ uzgadniający warunki realizacji przedsięwzięcia. W opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska analiza wielokryterialna powinna była zostać uzupełniona o dodatkowe, niezwykle istotne z przyrodniczego punktu widzenia czynniki dotyczące fragmentacji siedlisk i przerwania szlaków migracyjnych zwierząt, oraz wszystkich obiektów ochrony środowiska, co spowodowało różnice w rozkładzie poszczególnych wag i punktacji.

Jeśli chodzi o parametr „obciążenie ruchem istniejącej drogi [pojazdy rzeczywiste na dobę]„ w ocenie techniczno-ruchowej oraz „uciążliwość dla mieszkańców ul. Piłsudskiego w Ciemnym [pojazdy rzecz./dobę w obu kierunkach]” w ocenie społecznej wariantów, należy wskazać, iż zmiany w poszczególnych wartościach zaistniały na skutek kilku czynników. Jednym z nich jest uaktualnienie Generalnych Pomiarów Ruchu na istniejącej drodze nr 8 oraz na drogach wojewódzkich nr 631 i 635. Raport z 2007 roku opierał się na wynikach pomiarów przeprowadzonych w roku 2005, natomiast raport z 2011 roku bazuje na wynikach pomiarów z roku 2010. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z 2007 r. prognozę ruchu policzono dla okresów czasowych: 2013 r. i 2033 r., natomiast w raporcie z 2011 r. zawarto prognozę ruchu w innym horyzoncie czasowym, a mianowicie dla lat 2015 i 2025 r. Istotne różnice w poszczególnych wartościach wynikają z tego, że w raporcie z kwietnia 2011 r. uwzględniono nowy węzeł „Wołomin”, umożliwiający powiązanie trasy ekspresowej S8 z nowo projektowaną drogą łączącą węzeł z istniejącą drogą nr 635 we wsi Czarna w Gminie Wołomin.

Węzeł ten ma kluczowe znaczenie dla powiązania Wołomina z projektowaną trasą ekspresową S8 i zmienia zasadniczo rozkład prognozowanego ruchu w tym rejonie.

Z propozycją zaprojektowania dodatkowego węzła wystąpił Powiat Wołomiński pismem z dnia 26 marca 2007 r., znak: S-0718/14/388/07. Ustalenia o jego realizacji zapadły również na Komisji Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (protokół nr 13/2007).

Prognoza dotycząca obciążenia ruchem istniejącej drogi nr 8 oraz uciążliwości dla mieszkańców ul. Piłsudskiego w Ciemnym, zawarta w raporcie z 2007 r., nie obejmowała węzła „Wołomin”, bowiem nie było w najbliższym horyzoncie czasowym perspektyw na realizację planowanej drogi, która połączy węzeł z istniejącą drogą wojewódzką nr 635, z którą trasa S8 miałyby mieć również powiązanie.

Należy również podkreślić, że prognozowane w latach 2033 lub 2025 obciążenie ruchem istniejącej drogi krajowej nr 8 porównano w ocenie techniczno-ruchowej w ramach analizy wielokryterialnej we wszystkich wariantach w tym samym przekroju drogi tj. na początku istniejącej obwodnicy Radzymina (w rejonie istniejącej kładki dla pieszych).

Podane wartości natężeń wynoszą [pojazdy rzeczywiste/dobę]:

Prognozy dla 2033 r.:

Prognozy dla 2025 r.:

Wariant I – 19 900	9 600
Wariant II - 19 400	11 000
Wariant IIa - 25 300	11 000
Wariant III - 15 100	4 900

Z powyższego wynika więc, że wartości dotyczące obciążenia ruchem istniejącej drogi, jak i uciążliwość dla mieszkańców ul. Piłsudskiego w Ciemnem, uległy zmniejszeniu w każdym z analizowanych wariantów w stosunku do wcześniej zakładanych prognoz.

Organ odwoławczy nie podziela stanowiska skarżących, iż wariant III jest najbardziej ingerujący w świat zwierząt i roślin, bowiem zarówno z analiz ogólnych, jak również z analizy wielokryterialnej przedstawionych w raporcie wynika, iż najbardziej ingerujące w środowisko są warianty II i IIa.

Ad. 15)

Skarżący wskazują, iż w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nałożono warunek, w brzmieniu: *na etapie realizacji przedsięwzięcia należy wytyczać drogi dojazdowe do obsługi placu budowy w miarę możliwości w oparciu o istniejącą sieć dróg*, podczas gdy budynki i drogi lokalne nie są w stanie wytrzymać tak dużej uciążliwości. Jak informują strony postępowania, ulica Piłsudskiego w Ciemnem ma ograniczenie obciążenia do 5 ton.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wyjaśnić, że zgodnie z warunkiem nałożonym w punkcie 2.3 zaskarżonej decyzji, drogi dojazdowe do placów budowy zostaną wytyczone, w miarę możliwości, w oparciu o istniejącą sieć szlaków komunikacyjnych z uwagi na oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie jego powierzchni. Oddziaływania na etapie realizacji inwestycji będą mieć charakter średnioterminowy i ustąpią w momencie ukończenia prac budowlanych. Dodatkowo wymaga podkreślenia, że po zakończeniu prac teren zostanie przywrócony do stanu poprzedniego.

Użyty, w nałożonym w punkcie 2.3 decyzji warunku, zwrot „w miarę możliwości” oznacza, iż jeżeli nie będzie możliwości poruszania się ciężkich pojazdów po istniejących drogach, pojazdy te zostaną skierowane na nowo wyznaczone trasy.

Ponadto należy wskazać, iż kwestie dotyczące rozwiązań projektowych i technicznych, jak np. dopuszczalne obciążenie dróg, wykraczają poza zakres przedmiotowy sprawy, oraz określone w przepisach Poś kompetencje organu w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

Ad. 16)

Marek Chrustowski, Małgorzata Ewa Bednarczyk i Emilia Paczuska podnoszą, że w prognozach oddziaływania poszczególnych wariantów w perspektywie roku 2015 powinno być wzięte pod uwagę, że w wariantcie I nie ma już powierzchni pod zabudowę, natomiast na terenach „zarezerwowanych” pod wariant III jest znaczne tempo budowy nowych domów.

Organ odwoławczy nie podziela stanowiska skarżących, jakoby na terenach sąsiadujących z wariantem I nie było już powierzchni pod zabudowę, a jedynie na obszarach zarezerwowanych pod wariant III powstawały nowe obiekty. W przypadku wariantu I ekspansja jest w pewnym stopniu ograniczona przez istniejący w sąsiedztwie las. Właśnie z uwagi na sąsiedztwo terenów

cennych przyrodniczo i bliską obecność drogi krajowej nr 8 tereny w wariantcie I są atrakcyjne pod zabudowę. O znacznym tempie urbanizacji świadczy chociażby przewidywana ilość wyburzeń. W przypadku wariantu I w raporcie z 2007 r. prognoza obejmowała do wyburzenia 3 budynki mieszkalne jednorodzinne i 3 budynki usługowo – gospodarcze, natomiast w raporcie z 2011 r. autorzy przewidywali do wyburzenia 10 budynków mieszkalnych (jednorodzinnych), 2 produkcyjne, 2 biurowe, 2 gospodarcze i 1 budynek stacji kontroli pojazdów.

W przypadku wariantu III w raporcie z 2007 r. przewidywano do wyburzenia 8 budynków mieszkalnych (jednorodzinnych) i 3 budynki usługowo-gospodarcze, zaś w raporcie z 2011 r. autorzy wskazują, iż planuje się wyburzenia 8 budynków mieszkalnych (jednorodzinnych) i 10 budynków gospodarczych.

O postępującej urbanizacji na obszarze sąsiadującym z wariantem I świadczy również wzrost liczby ludności w strefach oddziaływania. W raporcie z 2007 r. wskazuje się, że w strefie 0-100 m zakładano 400 mieszkańców narażonych na hałas, w strefie 100-200 m 700 mieszkańców, w strefie 200-350 m 1100 mieszkańców, zaś w strefie 350-500 m 1200 mieszkańców, natomiast w raporcie z 2011 r. wielkości te uległy znacznemu zwiększeniu i w strefie 0-100 m przewiduje się 450 mieszkańców narażonych na hałas, w strefie 100-200 m 1015 mieszkańców, w strefie 200-350 m 1890 mieszkańców, zaś w strefie 350-500 m 2920 mieszkańców.

Dla wariantu III parametry te również uległy wzrostowi, bowiem w raporcie z 2007 r. oszacowano, iż w strefie 0-100 m narażonych na hałas będzie 310 mieszkańców, w strefie 100-200 m 390 mieszkańców, w strefie 200-350 m 900 mieszkańców, zaś w strefie 350-500 m 880 mieszkańców, natomiast w raporcie z 2011 r. prognoza przewiduje, że w strefie 0-100 m narażonych na hałas będzie 290 mieszkańców, w strefie 100-200 m 650 mieszkańców, w strefie 200-350 m 1400 mieszkańców, zaś w strefie 350-500 m 2400 mieszkańców.

Rozwój terenów, przez które przechodzą warianty realizacji inwestycji, można zaobserwować również porównując załączniki graficzne przedłożone wraz z wnioskiem o wydanie decyzji w 2007 roku z ortofotomapami opracowanymi w 2010 r. na etapie ponownego rozpatrywania sprawy.

Dodatkowo należy mieć na uwadze, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina toczy się od listopada 2007 r. Od momentu złożenia wniosku o wydanie decyzji wariantem wskazanym do realizacji był wariant III, a konflikty jakie wywołała ta lokalizacja wśród okolicznych mieszkańców, liczne uwagi i wnioski kierowane do organów w związku z planowaną realizacją inwestycji świadczą o tym, że społeczeństwo posiadało wiedzę na temat wyboru wariantu preferowanego. Wnosząc obiekty na terenach przewidzianych pod wariant III mieszkańcy działali świadomie.

W związku z powyższym przytoczony zarzut należy uznać za niesłuszny.

Ad. 17)

Odnosząc się do zarzutu, w którym skarżący wskazują, iż organ pierwszej instancji naruszył zasadę określoną w art. 7 Kpa oraz nie uwzględnił wytycznych Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zawartych w decyzji z dnia 11 marca 2010 r., znak: DOOŚidk-452/596-

4/583/10/AL-35, z uwagi na nierozszerzenie analizy o dodatkowy wariant realizacji inwestycji, należy wyjaśnić, iż zapis przedstawiony w art. 7 Kpa dotyczy zasady praworządności i dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, przy uwzględnieniu interesu społecznego i słusznego interesu jednostki.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawione zostały, oprócz wariantu zerowego, polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia i pozostawieniu drogi nr 8 wg dotychczasowego przebiegu, warianty inwestycyjne: wariant I, wariant II, wariant IIa oraz wariant III – preferowany przez inwestora.

Dodatkowy wariant wiązałby się z większą zajętością terenu, byłby bardziej kolizyjny z istniejącym zagospodarowaniem, wzbudziłby protesty mieszkańców Słupna i dlatego nie był szczegółowo rozpatrywany w raporcie.

Ponadto Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w decyzji z dnia 11 marca 2010 r. zwrócił uwagę, iż „skoro przecinana przez planowaną trasę powierzchnia lasu była jednym z kryteriów wyboru wariantu, to nieuwzględnienie prywatnego lasu Emilii Paczuskiej mogło mieć znaczący wpływ na wynik analizy, w szczególności, gdy zważy się fakt, że warianty miały podobne oceny. Powyższą kwestię organ I instancji powinien wyjaśnić na etapie ponownego rozpatrywania sprawy.” Z powyższego nie wynika, jakoby organ odwoławczy wskazywał na konieczność rozszerzenia analizy o kolejny wariant realizacji przedsięwzięcia.

Po dogłębnej analizie dokumentacji tutejszy organ uznał, że w raporcie przedstawiono wystarczającą ilość wariantów, które zapewniły możliwość merytorycznej oceny poszczególnych opcji realizacji inwestycji i nie było konieczności uzupełniania raportu o analizę kolejnego wariantu.

Ad. 18)

W kolejnym zarzucie odwołujący się wskazują na rozbieżność w danych dotyczących zajętości terenu, zawartych we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia oraz raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, iż pismem z dnia 8 listopada 2007 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.1d/400/634/2007, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad reprezentowany przez Stanisława Dmuchowskiego, wniósł o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na *budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina*. We wniosku zawarto charakterystykę planowanego przedsięwzięcia, podając m.in. rodzaj i miejsce realizacji, ogólną powierzchnię przedsięwzięcia, powierzchnię zajmowaną przez nieruchomości, obiekty budowlane, sposób ich wykorzystania i pokrycie szatą roślinną, warianty przedsięwzięcia oraz wskazano, iż początek projektowanego odcinka drogi przyjęto w pikietażu -0+263 km, na węźle „Drewnica”, w miejscu rozwidlenia się dwóch tras ekspresowych S8 i S17.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2010 r., znak: GDDKiA-O/Wa-P.4.26/1197/10, inwestor zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z prośbą o zmianę wnioskowanego zakresu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia z rozpoczynającego się w km -0+263 na zakres przedsięwzięcia rozpoczynający

się w km 0+536. Korekta zakresu przedsięwzięcia wynika z wydanej już decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi S17, która obejmuje węzeł „Drewnica”.

Przedłożony w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został zaktualizowany zgodnie z obowiązującymi wymogami formalno-prawnymi oraz rzeczywistym zagospodarowaniem terenu, w tym również zaktualizowano stan przyrodniczy odcinka drogi, określono szlaki migracyjne zwierząt oraz przedstawiono skumulowaną ocenę oddziaływania na środowisko. Jak wskazano na stronie 13 raportu z kwietnia 2011 r., zakres przestrzenny raportu został ograniczony ze względu na wydaną już decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi S17, która obejmuje węzeł „Drewnica”.

Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z art. 63 § 2 Kpa podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych. W stosunku do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia przepisy ustawy Poś nie stawiają szczególnych wymagań przed samym wnioskiem, a jedynie określają jego wymagane załączniki. Zawarte w analizowanym wniosku z dnia 8 listopada 2007 r. informacje dotyczące zajętości terenu nie są wymagane, a stanowią jedynie dodatkowe dane, które nie wpływają na zakres przedsięwzięcia.

Mając na względzie powyższe wyjaśnienia organ odwoławczy nie dopatrzył się niezgodności wniosku z ostatecznym raportem i jego uzupełnieniami, w związku z czym podnoszony zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 19)

W kolejnym zarzucie strony podnoszą, iż w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko marginalizuje się istnienie w pobliżu planowanej trasy dużych ujęć wody. Dodatkowo w opinii skarżących w opracowaniu „nieprawidłowo ocenia się możliwość zaopatrzenia w wodę mieszkańców”, przy czym nie wyjaśniono na czym ta nieprawidłowość polega.

Jak wskazują autorzy raportu na stronach 92-93, omawiany rejon zaopatrywany jest w wodę z ujęć wód podziemnych piętra czwartorzędowego. Wody ujmowane są ze studni o głębokości 30-40 m. Poziom wodonośny jest dobrze izolowany od powierzchni. W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej drogi nie ma ww. ujęć wód. W dalszej odległości ujęcia wód z tego poziomu występują w miastach Marki i Zielonka, we wsi Ciemne, we wsi Nadma. Studnie ujmujące wody głównego poziomu wodonośnego i zaopatrujące sieci wodociągowe, zlokalizowane są w odległości ponad 300 m od projektowanych przebiegów trasy. Żadne z ujęć wody nie koliduje z planowaną trasą S8, w związku z czym nie są zagrożone zanieczyszczeniami z budowanej drogi.

Mieszkańcy miejscowości niewyposażonych w sieć wodociagową zaopatrują się w wodę ze studni kopanych lub wierconych.

Ochrona ujęć wody, przede wszystkim pitnej, jest niezwykle istotnym elementem procedury oceny oddziaływania inwestycji, dlatego też na odcinkach, gdzie poziom wód gruntowych jest niski, a grunty są nieprzepuszczalne, rowy dla odwodnienia trasy projektuje się jako infiltracyjne, z których część wody wsiąknie do podłoża. Na terenach, gdzie grunt jest przepuszczalny, a poziom

wody gruntowej wysoki, lub też na obszarach szczególnej ochrony (np. w strefie pośredniej ujęć wody pitnej), rowy projektuje się jako nieprzepuszczalne (wyłożone folią lub geowłókniną).

Odwodnienie drogi poprzez system rowów nieprzepuszczalnych projektuje się również w sąsiedztwie rezerwatu Horowe Bagno od km 3+500 do km 4+000 oraz od km 7+800 do km 9+500. Dla mostów, wiaduktów i skrzyżowań wysokościowych zostaną zastosowane rurociągi podwieszane pod obiektami, włączone do rowów. Przed zrzutem wód do odbiornika zastosowane zostaną urządzenia oczyszczające w postaci osadników, separatorów ropopochodnych oraz zbiorniki retencyjne, które zabezpieczą dodatkowo odbiorniki przed jednorazowym dopływem dużej ilości wód.

Dotrzymanie warunków wymienionych w sentencji zaskarżonej decyzji zminimalizuje oddziaływanie robót na glebę, wody podziemne i powierzchniowe.

W związku z powyższym przytoczony zarzut należy uznać za bezzasadny.

Ad. 20)

W kolejnym punkcie skarżący wskazują, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pomija fakt istnienia w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej trasy w wariantcie III, lub będącego w kolizji z trasą, dużego zakładu produkcji cukierniczej „Tago”, zatrudniającego kilkaset osób. Zdaniem skarżących „brak jest szczegółowej inwentaryzacji obiektów, które będą się znajdować w otoczeniu tras i na ich przebiegu”. Odwołujący się podnoszą, iż w przypadku domu opieki społecznej „Caritas” w jednym miejscu w raporcie wskazuje się, że droga w wariantcie III będzie przebiegać w odległości 75 m, innym zaś razem mówi się o odległości 100 m.

Odnosząc się do powyższego, należy wyjaśnić, iż rozdział 8 raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko odnosi się do zagadnień związanych z wystąpieniem poważnej awarii drogowej. W podrozdziale 8.5.3 raportu „Zagrożenia osób przebywających okresowo” autorzy wskazali, iż *najczęściej dotyczy to obiektów, gdzie ludzie przebywają w ciągu dnia. Są to zarówno obiekty zwiększonego ryzyka z uwagi na trudności w ewakuacji (szkoły, przedszkola, żłobki, dzienne domy opieki), jak i także zakłady pracy, placówki handlowe, usługowe, administracyjne, sportowe, kulturalne itp. W bezpośrednim otoczeniu analizowanego odcinka S8 brak tego typu obiektów.*

Mając na względzie zarzuty skarżących, organ odwoławczy pismem z dnia 14 marca 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.10.2012.AŁ.4, wezwał pełnomocnika inwestora do wskazania czy planowana inwestycja koliduje lub będzie przebiegać w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu cukierniczego „Tago”.

W odpowiedzi, pismem z dnia 27 marca 2012 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/382/12, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Elżbietę Brendę – Dyrektor Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, wskazał, iż w punkcie 8.5.3 raportu zwrócono uwagę na problemy związane z ewakuacją większej ilości osób przebywających w obiektach w otoczeniu trasy w razie wystąpienia zagrożenia spowodowanego katastrofą drogową. Jak wyjaśnił inwestor, analiza zagospodarowania terenów w otoczeniu trasy wykazała brak obiektów, w których przebywa okresowo większa ilość osób. Obiekt zakładu cukierniczego „Tago” zlokalizowany jest w odległości ok. 45 m od pasa drogowego. Najbliżej planowanego pasa drogowego znajduje się obiekt magazynowy, w którym praca odbywa się jedynie w ciągu dnia i przebywa w nim niewielka ilość osób, która nie spowoduje problemów w

przypadku ewentualnej ewakuacji. Natomiast działka należąca do zakładu produkcyjnego „Tago” położona jest w bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przebiegu korytarza trasy, ale nie koliduje z jego przebiegiem. Odległość dzieląca obiekty budowlane zakładu „Tago” od planowanej krawędzi jezdni jest zgodna z wymogami określonymi w art. 43 ustawy o drogach publicznych. Zgodnie bowiem z ustępem 1 ww. przepisu, obiekty budowlane przy drodze ekspresowej powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej 20 m na terenie zabudowy i 40 m poza terenem zabudowy.

Do pisma z dnia 27 marca 2012 r. inwestor dołączył również załącznik graficzny przedstawiający dokładną lokalizację zakładu cukierniczego „Tago” w stosunku do projektowanej trasy S8. Umiejscowiony w ok. km 11+500 trasy teren zakładu cukierniczego jest również łatwo dostrzegalny na ortofotomapach przedłożonych wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Dodatkowo, należy podkreślić, iż właściciel zakładu produkcji cukierniczej „Tago” nie kwestionował warunków nałożonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowej inwestycji, a zatem należy przyjąć, iż akceptuje jej zapisy.

Wobec powyższego, zarzut nieuwzględnienia w treści raportu informacji o występującym w sąsiedztwie planowanej trasy zakładzie cukierniczym „Tago” należy uznać za słuszny, niemniej jednak nie może być on podstawą do uchylecia zaskarżonej decyzji, ponieważ nie miało to wpływu na wynik sprawy i raport został uzupełniony w postępowaniu wyjaśniającym, na etapie rozpatrywania odwołań od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do zarzutu braku *szczegółowej inwentaryzacji obiektów, które będą się znajdować w otoczeniu tras i na ich przebiegu* należy wyjaśnić, iż jakkolwiek w raporcie nie umieszczono szczegółowej inwentaryzacji obiektów, to jednak została ona wykonana w stopniu pozwalającym na przeprowadzenie prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Świadcza o tym chociażby dane dotyczące przewidywanych wyburzeń (str. 270 raportu), czy podane liczby budynków mieszkalnych w zasięgu hałasu o poziomie przekraczającym wartości dopuszczalne (str. 58, 61, 62 raportu).

Jeśli zaś chodzi o przebieg drogi względem domu opieki społecznej „Caritas”, należy wyjaśnić, iż, jak wskazano na stronie 51 raportu, warianty II i IIa w km 9+700 będą przebiegać w odległości ok. 75 m od ogrodzenia ośrodka, nie zaś od samego budynku. Na stronie 251 raportu, jego autorzy wskazali natomiast, że wariant II będzie przebiegał względem samego ośrodka „Caritas” w odległości ok. 100 m, zaś wariant III w odległości ok. 200 m.

Ad. 21)

Za bezpodstawny należy uznać zarzut, iż naruszony został art. 80 Kpa, z uwagi na nieprzeanalizowanie i nieustosunkowanie się do zarzutów podnoszonych w trakcie postępowania, dotyczących rozbieżności danych zawartych we wniosku o wydanie decyzji środowiskowej i w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w zakresie ilości budynków mieszkalnych planowanych do wyburzenia, bowiem organ pierwszej instancji odniósł się do niego na stronie 26 w punkcie 2.5.5 decyzji. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wyjaśnił, iż *w uzupełnionym raporcie oś wykazano kolidujące budynki w poszczególnych wariantach przebiegu S8 na podstawie wizji w terenie i zdjęć wykonanych w czasie nalotów lotniczych w czerwcu 2010 r.* W powyższym wyjaśnieniu organ jedynie omyłkowo wskazał termin wykonania zdjęć

lotniczych w czerwcu zamiast w maju 2010 r., co zostało potwierdzone na stronie 7 tabeli, będącej załącznikiem do znajdującego się w aktach sprawy pisma Biura Planowania Rozwoju Warszawy S.A. z dnia 31 sierpnia 2010 r., znak: DN-49/2010.

Przedłożony w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został zaktualizowany zgodnie z rzeczywistym zagospodarowaniem terenu, w tym również zaktualizowano istniejącą zabudowę mieszkaniową i zabudowę planowaną do wyburzenia.

Art. 63 § 2 Kpa określa wymagania co do danych zawartych we wniosku. Jeśli przepisy szczególne nie warunkują inaczej, wystarczy gdy podanie zawiera co najmniej wskazanie osoby, od której ono pochodzi, jej adres, żądanie oraz podpis wnoszącego podanie. Regulacje prawne dotyczące wniosku o wydanie decyzji środowiskowej określają wyłącznie wymagane załączniki wniosku, nie stawiając dodatkowych wymagań co do zawartości samego wniosku, ponad te wskazane w art. 63 § 2 Kpa. Informacje dotyczące planowanych wyburzeń, przedstawione we wniosku o wydanie decyzji, są jedynie informacjami dodatkowymi i nie wpływają na zakres przedsięwzięcia.

Ad. 22)

Skarżący wskazują na naruszenie art. 52 ust. 1 pkt 6 Poś w związku z art. 7, 77 i 80 Kpa z uwagi na brak w raporcie dokładnego opisu stanu środowiska biotycznego w rejonie planowanej inwestycji oraz przeprowadzenie niekompletnej inwentaryzacji przyrodniczej, bowiem pomijającej „własności prywatne”. Zdaniem stron inwentaryzacji fauny nie można traktować jako dającej podstawę do opracowania prognozy oddziaływania drogi na poszczególne populacje zwierząt, bowiem obserwacje prowadzone były przez okres znacznie krótszy niż 1 rok.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 6 Poś raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:

- a) istnienia przedsięwzięcia,
- b) wykorzystywania zasobów środowiska,
- c) emisji,

oraz opis metod prognozowania, zastosowanych przez wnioskodawcę.

Odnosząc się do podnoszonych zarzutów, należy wyjaśnić, iż jak wskazano na stronie 102 raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z kwietnia 2011 r., wykonana inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt na trasie nowoprojektowanego odcinka trasy S8 obejmowała swym zasięgiem pas o szerokości 500 m po obu stronach osi projektowanej trasy, w każdym z proponowanych wariantów. Dodatkowo przeanalizowano obszary cenne przyrodniczo, na które budowa drogi ekspresowej S8 może wywierać wpływ pośredni, wynikający z powiązań ekologicznych.

Z uwagi na harmonogram realizacji inwestycji, inwentaryzacja została przeprowadzona wiosną i latem 2010 r podczas kilkunastu wyjazdów w teren w różnych warunkach pogodowych i o różnych porach dnia, w tym również nocą. Okres wiosenno-letni jest okresem reprezentatywnym dla tego typu badań i stwarza warunki do przeprowadzenia inwentaryzacji w sposób stosunkowo precyzyjny. Wynika to z tego, że okres od początku marca do końca maja jest

sezonem migracji ptaków, zaś od początku marca do końca sierpnia ma miejsce sezon lęgowy ptaków, a w okresie tym najłatwiej zidentyfikować występowanie poszczególnych gatunków, a także przynajmniej orientacyjnie oszacować liczebność poszczególnych populacji.

Metodyka inwentaryzacji fauny i flory została szczegółowo opisana w podrozdziale 6.7.2 na stronach od 103 do 109 raportu. W raporcie wskazane zostały możliwe do zastosowania działania łagodzące negatywne skutki przyszłej inwestycji. Analizie poddano również ewentualne oddziaływanie inwestycji na pobliskie tereny chronione, położone poza zewnętrznym obszarem inwestycji.

Nieprawdą jest, że podczas inwentaryzacji przyrodniczej pominięto tereny prywatne, w tym prywatne lasy, o czym świadczą chociażby stwierdzenia takie jak zawarte na stronie 98 raportu z kwietnia 2011 r., gdzie wskazano: *największe kompleksy lasów prywatnych rozciągają się na południe i wschód od Uroczyska Ciemne. Tworzą go głównie zadrzewienia na siedliskach borowych. Dominuje sosna z domieszka dębu, brzozy, topoli osiki oraz na terenach podmokłych olchy. Są to zadrzewienia o zróżnicowanym wieku (głównie 20-50 letnie). Uwzględniono wszystkie lasy nie będące własnością skarbu państwa, w tym las p. Emilii Paczuskiej (zgodnie z pismem RDOŚ z 23.04.2010 r.). Dodatkowo las ten przedstawiono w załączniku nr 23.*

Lasy prywatne zostały zaznaczone również na załączniku graficznym: Rysunek 1 „Uwarunkowania środowiska przyrodniczego; przyroda ożywiona”. Na obszarach stanowiących własność prywatną zinwentaryzowano stanowiska roślin i zwierząt, które również przedstawiono na wspomnianym wyżej rysunku 1.

Prace terenowe na etapie opracowywania raportu wykazały, że w rejonie planowanej inwestycji występują gatunki ptaków wymienione w załączniku I dyrektywy 2009/147/WE z 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz gatunki, którym BirdLife International¹ nadała status SPEC 2² i SPEC 3³. W związku z tym inwestor został zobligowany do zachowania ostrożności podczas prowadzenia prac budowlanych, aby nie dopuścić do zajęcia lub zniszczenia rewirów gatunków ptaków: lerki (*Lullula arborea*) w rejonie km 5+900, km 7+150, km 7+800, km 10+250, km 10+300, gąsiora (*Lanius collurio*) w rejonie km 0+600, km 1+000, km 3+000, km 3+500, km 3+900, km 4+350, km 5+400, km 5+650, km 6+200, km 8+200, km 11+700, km 12+400, zielonki (*Porzana parva*) w rejonie km 1+500, dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*) w rejonie km 3+900, dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*) w rejonie km 3+850, ortolana (*Emberiza hortulana*) w rejonie km 4+700, srokosza (*Lanius excubitor*) w rejonie km 5+750, skowronka (*Alauda arvensis*) w rejonie km 7+950, km 12+200, dzięcioła zielonego (*Picus viridis*) w rejonie km 4+450, słonki (*Scolopax rusticola*) w rejonie km 1+550, km 3+550, żurawia (*Grus grus*) w rejonie km 3+650, kuropatwy (*Pedrix pedrix*) w rejonie km 8+250, o których mowa w punkcie 2.13 sentencji zaskarżonej decyzji.

Dla ograniczenia negatywnego oddziaływania inwestycji, w maksymalnym stopniu będą oszczędzane stanowiska roślin podlegających częściowej ochronie: konwalii majowej (*Convallaria majalis*) w rejonie km 4+300, km 4+650, km 5+100, km 5+200, km 5+500, km 6+450, km 8+000, km 10+000, km 10+200, km 10+400, kaliny koralowej (*Viburnum opulus*) w rejonie km

¹ międzynarodowa organizacja, której celem jest ochrona ptaków oraz ich siedlisk

² SPEC 2 (*Concentrated In Europe with unfavourable conservation status*) obejmuje gatunki ptaków, których populacje są skoncentrowane w Europie, których status ochronny jest uznany za niekorzystny

³ SPEC 3 (*Not concentrated In Europe with unfavourable conservation status*) obejmuje gatunki, których populacje nie są wprawdzie skoncentrowane w Europie, lecz których status ochronny jest uznany za niekorzystny

4+700, bielistki sinej (*Leucobryum glaucum*) w rejonie km 4+200, gajnika lśniącego (*Hylocomium splendens*) w rejonie km 4+500, km 7+650, km 9+900, chrobotka leśnego (*Cladonia arbuscula*) w rejonie km 4+150, km 4+450, km 5+200, km 5+700, km 9+700, km 9+900, płonnika pospolitego (*Polytrichum commune*) w rejonie km 9+750, kruszyny pospolitej (*Frangula alnus*) występującej w borach i borach mieszanych oraz lasach liściastych, rokitnika pospolitego (*Pleurozjum schreberz*), widłozęba wieloszczecinkowego (*Dicranum polysetum*) występujących w borach i borach mieszanych, grzybieni białych (*Nuphar lutea*) w zbiorniku wodnym w rezerwacie Horowe Bagno, widłaka jałowcowatego (*Lycopodium annotinum*) w rejonie km 9+800.

Wariant III rozdzieli dwa sąsiadujące ze sobą kompleksy leśne rozciągające się między Słupnem i Helenowem oraz przetnie szlak migracyjny, który obejmuje lasy koło Wołomina i Kobyłki, mozaikę łąk i zarośli w dolinie rzeki Czarnej na północ od miejscowości Nadma, oraz lasy położone zarówno na północ, jak i na południe od Marek. Negatywne oddziaływanie trasy w tym zakresie zostanie zminimalizowane poprzez umożliwienie zwierzętom bezpiecznego przedostania się na drugą stronę drogi. W tym celu, zostaną wybudowane przejścia dla zwierząt dużych, średnich i małych oraz przepusty dla małych zwierząt i płazów. Przejścia dla płazów będą wyposażone w szczelny system ogrodzeń naprowadzających. Przy przejściach dedykowanych dużym i średnim zwierzętom zostaną wykonane nasadzenia zieleni naprowadzającej z wykorzystaniem rodzimych gatunków krzewiastych i niskich drzew.

W celu uniknięcia wtargnięcia zwierząt na jezdnię, na całej długości trasy zostanie wykonane ogrodzenie ochronne z siatki metalowej z metalowymi słupami.

Zdaniem tutejszego organu raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko odpowiada wymogom określonym w art. 52 ust. 1 Poś. Organ pierwszej instancji nie naruszył też art. 7, 77 i 80 Kpa, bowiem zgromadził materiał dowodowy konieczny do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy oraz dopuścił jako dowód wszystko, co może przyczynić się do jej wyjaśnienia, a nie jest sprzeczne z prawem. Nie zasługuje na uwzględnienie, zdaniem tutejszego organu, także zarzut naruszenia art. 80 Kpa, albowiem Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie ocenił na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Zebrany materiał dowodowy pozwolił organowi na dokonanie wszechstronnej oceny stanu faktycznego sprawy.

Ad. 23)

Za niesłuszny należy uznać zarzut dotyczący braku analizy i oceny możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków i ich otoczenia, chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych w obrębie terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie.

Na prośbę autorów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków pismem z dnia 9 sierpnia 2010 r., znak: WA 4171-5/24/2010, przekazał wykaz obiektów zabytkowych zlokalizowanych w obszarze planowanej inwestycji na terenie miast: Zielonka, Ząbki i Marki oraz gmin: Radzymin i Wołomin. Dodatkowo organ podał wytyczne w zakresie postępowania w przypadku stanowisk archeologicznych i obszarów konserwatorskich stref archeologicznych i wskazał, iż załącznik graficzny przesłany projektantowi pismem z dnia 14 czerwca 2006 r., znak: WKZ.A.BK.droga

ekspresowa/41162-2/3745/06, z zaznaczonymi obszarami stanowisk archeologicznych i konserwatorskich stref archeologicznych pozostaje bez zmian.

Na podstawie informacji uzyskanych od Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków Województwa Mazowieckiego i Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Warszawie, w rozdziale 10 raportu autorzy przedstawili analizę oddziaływania trasy na środowisko kulturowe i dobra materialne. W raporcie został umieszczony wykaz i charakterystyka zabytków w rejonie drogi, określono oddziaływanie na zabytki i krajobraz kulturowy oraz założenia do ratowniczych badań archeologicznych, założenia do programu zabezpieczenia istniejących dóbr kultury oraz ochrony krajobrazu kulturowego.

Na stronie 261 raportu wskazano, iż *w bezpośrednim sąsiedztwie analizowanego odcinka drogi S8 oraz w granicach pasa drogowego nie występują zabytki wpisane do rejestru Konserwatora Zabytków, które mogą być narażone na oddziaływanie drogi ekspresowej w fazie budowy i w fazie eksploatacji. W pasie drogowym znalazły się kapliczki i krzyże przydrożne nieuwzględnione w rejestrze i ewidencji zabytków. Obiekty te będą przeniesione pod nadzorem konserwatorskim w inne wskazane miejsca.*

Analiza dokumentacji dokonana przez organ II instancji wykazała, iż w najbliższym otoczeniu rozpatrywanych przebiegów wariantów drogi S8 obiekty zabytkowej architektury i zieleni nie występują. W rejonie analizowanych wariantów przebiegu trasy stwierdzono 11 stanowisk archeologicznych. Trasa przecina konserwatorską strefę archeologiczną (strefa obserwacji archeologicznych) na odcinku od km 3+050 do km 5+300. Na całym przebiegu analizowanego odcinka drogi S8 krajobraz kulturowy nie ma cech świadczących o jego wartości zabytkowej w postaci wymagającej korekt projektu. Nie tworzy bowiem wyodrębnionych obiektów architektoniczno-urbanistycznych, które znalazłyby się na trasie, w paśmie 300 m, lub którym zagrażałaby budowa drogi. Na obszarach konserwatorskich stref archeologicznych, ze względu na charakter krajobrazu, formy terenowe i kompleks osadniczy, można się spodziewać natrafienia na zabytkowe obiekty, w związku z czym w punkcie 2.31 sentencji decyzji organ pierwszej instancji nałożył na inwestora obowiązek zapewnienia nadzoru archeologicznego nad drogowymi robotami ziemnymi. W przypadku zaś odkrycia stanowisk archeologicznych lub historycznych, zgodnie z warunkiem 2.32 zaskarżonej decyzji, wykonawca robót winien wstrzymać prace, powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Warszawie i uzgodnić z nim dalszy przebieg i zakres prac. Natomiast w sytuacji odkrycia kopalnych szczątków roślin lub zwierząt zobowiązany jest powiadomić Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie albo właściwego terytorialnie: Burmistrza Miasta Zielonki, Burmistrza Miasta Marek, Burmistrza Miasta Kobyłki, Burmistrza Miasta Wołomina, Burmistrza Miasta i Gminy Radzymina.

Warunki nałożone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jednoznacznie świadczą o tym, że organ wnikliwie badał i oceniał możliwy wpływ inwestycji na zabytki, w związku z czym podnoszony zarzut należy uznać za niezasadny.

Ad. 24)

W kolejnym zarzucie skarżący wskazują na niekompletną analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem.

Odnosząc się do powyższego, należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 11 PoS raport powinien zawierać analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym

przedsięwzięciem. Powyższy przepis nie wskazuje na obowiązek wyszczególniania w raporcie wszystkich uwag i zarzutów poruszanych w trakcie konsultacji społecznych prowadzonych zarówno przez samorządy, inwestora, jak również przez organ pierwszej instancji podczas postępowania zakończonego decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r., uchyloną decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 11 marca 2010 r. Nie jest zasadne żądanie od inwestora, aby w raporcie zamieszczał szczegółowe informacje na temat wszystkich spotkań, w których partycypowali mieszkańcy.

Do wniosku z dnia 8 listopada 2007 r. o wydanie decyzji środowiskowej inwestor dołączył sprawozdanie z działań informacyjno-konsultacyjnych, jakie miały miejsce przed złożeniem wniosku. Wnioskodawcy zależało, aby wszelkie wątpliwości i sporne kwestie związane z przebiegiem projektowanej drogi ekspresowej S8 rozstrzygać na etapie planowania inwestycji. W związku z tym, aby poznać oczekiwania mieszkańców sąsiadujących z planowaną inwestycją, Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie w grudniu 2006 r. zleciła firmie Studio Ogród przygotowanie i przeprowadzenie działań informacyjno-konsultacyjnych. Celem tych działań było nie tylko poinformowanie lokalnej społeczności o planowanej inwestycji, ale również złagodzenie ewentualnych konfliktów społecznych w późniejszych fazach procesu inwestycyjnego. Dodatkowo, w trakcie postępowania zakończonego decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r., do organu wpływały liczne uwagi i wnioski mieszkańców miejscowości Ciemne, Nowy Janków, Dybów Kolonia, Nadma. Zainteresowani przekazywali na poczet materiału dowodowego własne fotografie, opracowania, uchwały i inne dokumenty, które miały za zadanie przekonać organ administracji, iż istnieje konieczność odstąpienia od wyboru wariantu preferowanego przez inwestora, a jednocześnie pokazały, z jakim sprzeciwem ze strony mieszkańców spotka się inwestor i organ, wydając decyzję zezwalającą na realizację inwestycji według wariantu III. Po wydaniu ww. decyzji środowiskowej wpłynęły liczne odwołania od mieszkańców pobliskich miejscowości, które doprowadziły do jej uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia.

W rozdziale 12 raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dokonano analizy możliwych konfliktów społecznych, związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia w każdym z wariantów, zarówno w wariantach inwestycyjnych, jak również w wariantcie zerowym, polegającym na niepodjęciu inwestycji. Wskazano, że budowa obwodnicy we wszystkich wariantach powoduje większe lub mniejsze konflikty społeczne, bowiem jest to obiekt silnie ingerujący w otoczenie, zmieniający warunki życia i standardy środowiskowe. Autorzy raportu wskazali, iż w trakcie prowadzonego postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko konflikt społeczny w Ciemnym, związany z wyborem do realizacji wariantu III, ujawnił się z całą mocą. Zgłoszono kilkaset protestów, w tym w formie zbiorowej.

W trakcie ponownego prowadzenia postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia organ pierwszej instancji posiadał wiedzę na temat konfliktów społecznych, jakie wywołuje planowana inwestycja w poszczególnych wariantach trasy. W trakcie rozprawy administracyjnej otwartej oraz postępowania z udziałem społeczeństwa do organu wpłynęły liczne uwagi dotyczące planowanej inwestycji, które dały organowi pogląd, iż lokalizacja inwestycji budzi kontrowersje wśród okolicznych mieszkańców.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, stawiany zarzut należy uznać za niesłuszny.

Ad. 25)

Za nietrafny należy uznać zarzut skarżących, w którym wskazują na brak opisu przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia. Jak podkreślili na stronie 255 w punkcie 9.1 raportu jego autorzy, *w raporcie dokonano analizy znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko (...). Oddziaływania te scharakteryzowano szczegółowo w rozdziale 6 w odniesieniu do wszystkich rodzajów oddziaływań, które mogą mieć charakter znaczący.*

Z uwagi na to, że szczegółowa kwalifikacja typów poszczególnych oddziaływań zależna jest od wielu czynników, została omówiona w poszczególnych rozdziałach tematycznych.

Jak wskazano na stronie 94 raportu, z uwagi na przewidywane duże natężenie ruchu, trasa będzie znaczącym źródłem emisji gazów i pyłów do powietrza, w tym pyłów metali ciężkich, które pośrednio przedostawać się będą do warstwy glebowej. W celu oceny oddziaływania projektowanej inwestycji w fazie eksploatacji na jakość powietrza, w rozdziale 6.2 raportu określono na podstawie prognoz ruchu emisję dwutlenku azotu, benzenu, dwutlenku siarki, pyłu i węglowodorów alifatycznych oraz przeprowadzono modelowanie rozkładu tych stężeń w bezpośrednim otoczeniu projektowanej drogi. Wskazano, iż stopień kumulacji zanieczyszczeń będzie uzależniony od właściwości sorpcyjnej gleb oraz od lokalnych warunków rozpraszania zanieczyszczeń.

Perspektywiczny ruch prognozowany dla omawianych wariantów obwodnicy i poziomy zanieczyszczeń wskazują na zagrożenie dla środowiska glebowego i rolniczego emisją zanieczyszczeń. Na podstawie wyników badań gruntu prowadzonych wzdłuż eksploatowanych tras komunikacyjnych, ponadnormatywne zanieczyszczenie gruntu stwierdzano w pasie szerokości ok. 50 m od pasa jezdni (s. 91 raportu). Jednak przy prawidłowej eksploatacji jezdni, polegającej na jej czyszczeniu poprzez okresowe zbieranie piasku, mycie, usuwanie śniegu i innych zanieczyszczeń i odpadów, zanieczyszczenie środowiska gruntowo-roślinnego wzdłuż jezdni będzie znikome.

Jak ujęto na stronie 98 raportu, realizacja planowanego odcinka trasy S8 wiąże się ze znaczącym oddziaływaniem na szatę roślinną, zwłaszcza na biocenozy leśne. W związku z powyższym w rozdziałach 6.5 i 6.8.1 rozpatrzono wpływ inwestycji na zieleń i szatę roślinną. Autorzy za najbardziej znaczący wpływ uznali straty powierzchni leśnej i zadrzewionej oraz fragmentację kompleksów leśnych w poszczególnych wariantach. Przecięcie kompleksu leśnego wiązać się będzie z nadmiernym zanieczyszczeniem pierwszej linii lasu tlenkami azotu.

Budowa trasy, a zwłaszcza węzłów, będzie nowym, znaczącym elementem kształtowania przestrzeni. W celu zharmonizowania obiektu liniowego z przestrzenią i jednolitego wpisania drogi w otaczający krajobraz, zaprojektowano układy zieleni izolacyjno – osłonowej.

W opinii organu odwoławczego znaczące oddziaływanie stanowić będzie również hałas emitowany w trakcie eksploatacji trasy. Autorzy raportu w rozdziale 6.1 dokonali analizy akustycznej, której celem jest m.in. prognoza rozprzestrzeniania się hałasu z projektowanej drogi po jej realizacji oraz wskazanie optymalnych rozwiązań trasy pod kątem efektywności zaprojektowanych zabezpieczeń hałasowych.

Budowa projektowanego odcinka drogi S8 nie będzie miała znaczącego wpływu na środowisko wodne otoczenia.

Ad. 26)

Odnosząc się do zarzutu niedokonania w raporcie analizy transgranicznego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, należy wyjaśnić, iż analiza taka dotyczy oddziaływań, które wykraczają poza granice państwa, na terenie którego ma być zrealizowana inwestycja.

Na stronie 268 raportu wskazano, że w związku ze znacznym oddaleniem analizowanej inwestycji od granic państwa, nie wystąpi oddziaływanie transgraniczne.

Jako potwierdzenie słuszności ww. twierdzenia można wskazać zasięgi oddziaływań określone w raporcie i na załącznikach graficznych.

Zdaniem tutejszego organu, z uwagi na wielkość, lokalizację i charakter inwestycji, nie wystąpi oddziaływanie transgraniczne, zatem zarzut skarżących nie znajduje uzasadnienia.

Ad. 27)

Odnosząc się do zarzutu niekompletnego i nierzeczowego ustalenia w zaskarżonej decyzji warunków dotyczących monitoringu przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji, należy wskazać, iż w związku z wątpliwościami co do zasadności nałożenia na inwestora niektórych warunków realizacji przedsięwzięcia, pismem z dnia 3 kwietnia 2012 r., znak: DOOŚ-idx.4200.10.2012.AŁ.12, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wezwał Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie do wyjaśnień w zakresie obowiązków wynikających z punktów 4.1.2, 4.1.3, 4.1.4, 5.2 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Po przeanalizowaniu złożonych pismem z dnia 5 kwietnia 2012 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2011.MW, wyjaśnień organu pierwszej instancji, dokumentacji sprawy, oraz biorąc pod uwagę fakty znane organowi z urzędu, niniejszą decyzją Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylił część warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, nałożonych na inwestora w zaskarżonej decyzji i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

W punkcie 4.1.2 zaskarżonej decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nałożył na inwestora warunek dotyczący konieczności wykonania monitoringu w zakresie hałasu, zanieczyszczeń powietrza i gospodarki ściekowej.

Jak wynika z pisma z dnia 5 kwietnia 2012 r., organ pierwszej instancji, biorąc pod uwagę skalę, lokalizację i charakter przedsięwzięcia, podzielił stanowisko Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie, wyrażone w postanowieniu z dnia 16 lutego 2011 r., znak: ZNS.713-154-1/11.PN, i uznał, że proponowany zakres monitoringu obejmie analizę najważniejszych oddziaływań, wynikających z funkcjonowania przedsięwzięcia. Jak wyjaśnił organ, ze względu na fakt, że analizy zawarte w raporcie oparte są jedynie na teoretycznych założeniach, zakładać należy pewne niedoszacowanie wielkości generowanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wskazał, że celem monitoringu jest zapewnienie stałej kontroli oddziaływania akustycznego, oddziaływania na stan powietrza atmosferycznego i oddziaływania na stan środowiska gruntowo-wodnego planowanej drogi na terenach znajdujących się w jej otoczeniu, ocena skuteczności zastosowanych rozwiązań minimalizujących wpływ na środowisko, a także określenie rzeczywistych wielkości oddziaływań pochodzących z eksploatowanej drogi.

Mając na uwadze, że oddziaływania akustyczne oraz zanieczyszczeń powietrza zostaną objęte analizą porealizacyjną, której celem jest weryfikacja rzeczywistego oddziaływania przedsięwzięcia z oddziaływaniem przewidywanym w raporcie, organ odwoławczy zmodyfikował punkt 4.1.2 zaskarżonej decyzji.

Zakres monitoringu przedmiotowej inwestycji obejmuje m.in. wpływ hałasu komunikacyjnego na stan klimatu akustycznego, ponieważ ten komponent środowiska jest poddawany szczególnej presji przy inwestycjach drogowych. Dzięki prowadzonym badaniom możliwe będzie określenie skuteczności zastosowanych środków ochrony przed hałasem lub wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń akustycznych. Zgodnie ze zmienionym warunkiem 4.1.2 decyzji, pomiary hałasu będą wykonywane co dwa lata przez okres sześciu lat, dwukrotnie w ciągu roku. Pierwszy pomiar zostanie wykonany dwa lata po oddaniu obiektu do użytkowania. W przypadku stwierdzenia przekroczenia wartości dopuszczalnych, zastosowane będą odpowiednie środki ochrony. Dopuszcza się odstępnie od obowiązku wykonania monitoringu hałasu w przypadku, gdy analiza porealizacyjna, o której mowa w punkcie 5.1 zaskarżonej decyzji, wykaże przekroczenia dopuszczalnych wartości stężeń określonych w przepisach szczegółowych i zaistnieje konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Jeśli zaś chodzi o monitoring zanieczyszczeń powietrza, to z uwagi na fakt, że ujęte w raporcie wyniki przeprowadzonych analiz oddziaływania przedmiotowej drogi na stan zanieczyszczenia powietrza nie wykazały przekroczeń standardów jakości środowiska na żadnym z analizowanych odcinków (str. 64-77 raportu), jak również mając na względzie, że zanieczyszczenia powietrza zostaną objęte badaniami w ramach analizy porealizacyjnej, tutejszy organ odstąpił od nakładania na inwestora obowiązku wykonania monitoringu zanieczyszczeń powietrza.

Z uwagi na to, że prawidłowa ochrona środowiska gruntowo-wodnego drogi uzależniona jest ściśle od utrzymywania systemu odwodnienia w jak najlepszym stanie technicznym, warunkującym jego właściwe działanie, w zmodyfikowanym punkcie 4.1.2 zaskarżonej decyzji wpisano warunek dotyczący przeprowadzania corocznych kontroli sprawności technicznej oraz skuteczności działania urządzeń służących do podczyszczania i odprowadzania spływów opadowych i roztopowych. W przypadku wykrytych usterek lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu urządzeń, inwestor został zobowiązany do doprowadzenia ich do stanu zgodnego z przeznaczeniem. W razie stwierdzenia przekroczeń wskaźników węglowodorów ropopochodnych w wodach opadowych i roztopowych, konieczne będzie zastosowanie odpowiednich środków ochrony. Kontrole techniczne będą przeprowadzane raz w roku. Monitoring w zakresie skuteczności urządzeń służących do podczyszczania i odprowadzania spływów opadowych i roztopowych rozpocznie się 1 rok po oddaniu obiektu do użytkowania.

Zmieniony punkt 4.1.3 decyzji precyzuje zakres monitoringu dotyczącego wykorzystania przejść dla zwierząt oraz skuteczności zastosowanych metod w kwestii zapewnienia drożności korytarzy ekologicznych. Monitoring pozwoli ocenić skuteczność wprowadzonych działań oraz umożliwi podjęcie ewentualnych dodatkowych działań naprawczych. Sprawnie funkcjonujące przejścia dla zwierząt pozwolą na zachowanie łączności biologicznej terenów położonych po obu stronach drogi (będącej barierą ekologiczną). Podczas kontroli przejść dla zwierząt, zgodnie z warunkiem nałożonym w decyzji, sprawdzane będą wszystkie ślady bytności zwierząt. W

niniejszej decyzji określono również horyzont czasowy, dla którego należy prowadzić monitoring przejść dla zwierząt.

Ze względu na brak uzasadnienia warunku 4.1.4 decyzji, w piśmie z dnia 3 kwietnia 2012 r. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o sprecyzowanie, jaki okres czasowy miałby obejmować monitoring, jaki jest jego cel, oraz z czego wynika konieczność nałożenia tego warunku. W odpowiedzi uzyskanej pismem z dnia 5 kwietnia 2012 r. organ pierwszej instancji wyjaśnił, iż punkt 4.1.4 obejmuje wykonanie monitoringu stanowisk zastępczych dla płazów i jest konsekwencją zapisu zawartego w punkcie 2.30 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (wykonania nowych zbiorników wodnych). Nałożony w punkcie 4.1.4 monitoring nowo utworzonych zbiorników obejmuje rozpoznanie gatunkowe i liczebność batrachofauny, która mogła samorzutnie zasiedlić zbiornik od momentu jego realizacji do czasu wpuszczenia odłowionych płazów ze zbiornika przeznaczonego do likwidacji. Monitoring, zgodnie z decyzją, powinien obejmować również analizę trendów w populacji. Druga część monitoringu obejmuje jednoroczną kontrolę miejsc zlikwidowanych zbiorników i podmokłości, stanowiących miejsca rozrodu płazów. Powyższe oparto o dane dotyczące biologii wybranych gatunków, zawarte w branżowej literaturze. Jako przykład organ I instancji wskazał na ropuchę szarą - jeden z gatunków, dla których likwidowany zbiornik stanowi miejsce rozrodu – która odbywa gody w tym samym zbiorniku, w którym nastąpiło jej przeobrażenie i nawet wówczas gdy zostanie on zasypyany, podąża na rozród w jego miejsce. Odległość pokonywana przez wędrujące ropuchy z miejsc zimowania do miejsc rozrodu może wynosić nawet 4,5 km.

W niniejszej decyzji organ odwoławczy zmodyfikował warunek nałożony w punkcie 4.1.4 poprzez wyznaczenie ram czasowych dla przeprowadzenia kontroli zasiedlenia nowo utworzonych zbiorników zastępczych przez gatunki płazów. Monitoring stanowisk zastępczych pozwoli ocenić możliwości i efekty rozrodu płazów, jakie stwarzają warunki zapewnione w nowo powstałych zbiornikach.

Zgodnie z wprowadzoną w punkcie 5 niniejszej decyzji modyfikacją punktu 5.2 zaskarżonej decyzji, planowane przedsięwzięcie wymaga wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oceny skuteczności podjętych działań łagodzących w stosunku do obszarów i gatunków chronionych, z uwzględnieniem dostępnych wyników monitoringu oraz działań podjętych w stosunku do zidentyfikowanych podczas prac gatunków. Analiza wykonana będzie po upływie 2 lat od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawiona w terminie do 30 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania.

W związku z tym, że dostępne wyniki monitoringu, określonego w punkcie 4.1 zaskarżonej decyzji, zostaną przedłożone wraz z wynikami analizy porealizacyjnej, określonej w zmienionym punkcie 5.2 zaskarżonej decyzji w terminie do 30 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania, tutejszy organ odstąpił od konieczności przedkładania wyników monitoringu po upływie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania, wraz z wynikami analizy porealizacyjnej, o której mowa w zmodyfikowanym punkcie 5.1 decyzji organu pierwszej instancji.

Obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej został nałożony celem porównania ustaleń zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, w szczególności ustaleń dotyczących oddziaływania na środowisko przyrodnicze oraz planowanych

działań minimalizujących z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

Z uwagi na wątpliwości interpretacyjne, w piśmie z dnia 5 kwietnia 2012 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wyjaśnił, że analiza porealizacyjna powinna obejmować: prawidłowość wykonania i zgodność lokalizacji przejść dla zwierząt i zbiorników zastępczych dla przenoszonych gatunków płazów, ochronę cennych siedlisk przyrodniczych znajdujących się w sąsiedztwie przedsięwzięcia, cennych siedlisk przyrodniczych (bory bagienne, torfowiska przejściowe i trzęsawiska, starorzeczka), zlokalizowanych w rezerwacie przyrody Horowe Bagno, ocenę skuteczności zabezpieczeń drzew narażonych na uszkodzenia mechaniczne podczas realizacji inwestycji, zachowanie stwierdzonych stanowisk roślin chronionych (konwalia majowa, bielistka sina, gajnik lśniący, chrobotek leśny i pozostałych wymienionych w punkcie 2.12 decyzji organu pierwszej instancji).

Mając na uwadze powyższe uzasadnienie, organ odwoławczy uznał, iż nałożony warunek nie wymaga modyfikacji i dalszych wyjaśnień.

Pozostałe warunki nałożone w zaskarżonej decyzji, dotyczące monitoringu i analizy porealizacyjnej są precyzyjne i nie budzą wątpliwości.

Ad. 28)

W kolejnym zarzucie skarżący wskazują na brak oceny przewidywanych skutków oddziaływania budowy drogi na ekosystem.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż pod pojęciem ekosystemu należy rozumieć zespół żywych organizmów roślinnych i zwierzęcych zamieszkujących określony, ten sam teren i wzajemnie na siebie oddziałujących. Ekosystemy najogólniej można podzielić na dwa typy: wodne (np. jeziora, rzeki, stawy, bagna) i lądowe (np. lasy, łąki, torfowiska).

Odwołujący się nie wskazali, jaki ekosystem został pominięty w trakcie przeprowadzonej analizy oddziaływania inwestycji na środowisko. Zdaniem tutejszego organu raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko odpowiada wymogom określonym w art. 52 ust. 1 Poś, a autorzy raportu zidentyfikowali najcenniejsze z przyrodniczego punktu widzenia obiekty w rejonie planowanej inwestycji, jak m.in. lasy należące do Nadleśnictwa Drewnica z Uroczyskiem Horowa Góra (i usytuowanym w nim rezerwatem przyrody Horowe Bagno i jeziorem Czarnym) oraz Uroczyskiem Ciemne, Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu, rzekę Czarną.

Organ II instancji nałożył na inwestora obowiązek, w czasie realizacji przedsięwzięcia, lokalizowania zaplecza budowy, baz materiałowych oraz parkingów sprzętu i maszyn poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy *o ochronie przyrody*, poza doliną rzeki Czarnej i innych cieków powierzchniowych, bezpośrednim sąsiedztwem Jeziora Czarnego, obszarami leśnymi, ich bezpośrednim sąsiedztwem, zachodnią stroną trasy od km 3+500 do km 4+000, gdzie droga w odległości 100-150 m biegnie równoległe do rezerwatu przyrody Horowe Bagno. Obowiązek ten ma na celu zapobiec ingerencji w obszary cenne przyrodniczo.

Budowa drogi ekspresowej S8 może potencjalnie stanowić barierę uniemożliwiającą lub znaczne utrudniającą zwierzętom przemieszczanie się pomiędzy fragmentowanymi siedliskami. W związku z powyższym podczas prowadzenia prac zostanie zachowana ich etapowość, tak aby nie zamknąć tras wędrówek zwierząt, a wygradzenie trasy nastąpi po ostatecznym zagospodarowaniu przejść dla zwierząt. W celu umożliwienia swobodnej migracji zwierząt w czasie eksploatacji trasy,

zostaną wybudowane przejścia dla zwierząt dużych, średnich i małych oraz przepusty dla małych zwierząt i płazów.

Terminy dotyczące wykonywania poszczególnych robót dostosowano w taki sposób, aby zapewnić ochronę ptaków, płazów, ryb i innych zwierząt, w tym ograniczono możliwość wykonywania wycinki drzew i krzewów do terminu poza okresem lęgowym ptaków, możliwość wykonywania prac ziemnych w rejonie zbiorników, cieków wodnych, rozlewisk oraz miejsc rozrodu płazów poza okresem ich masowej migracji, możliwość wykonywania robót w dolinie rzeki Czarnej poza okresem tarła występujących tam ryb.

Dotrzymanie warunków nałożonych w sentencji zaskarżonej decyzji oznacza, iż prace niwelacyjne będą prowadzone w taki sposób, aby uniknąć odwodnienia pobliskich terenów i ograniczyć ingerencję w walory przyrodnicze.

Projektowany węzeł Kobyłka spowoduje zajęcie ok. 0,2 ha tj. ok. 16% południowego fragmentu zbiornika wodnego w ok. km 600+100, stanowiącego siedlisko żaby wodnej. W ramach działań kompensacyjnych zostaną wykonane odłowy płazów z części zbiornika, która ma zostać zasypana, a następnie płazy zostaną przeniesione do pozostałej części zbiornika, która zostanie zachowana.

Z uwagi na zniszczenie zbiornika wodnego zlokalizowanego w km 7+300, w ramach działań kompensacyjnych zbudowane zostaną dwa zbiorniki wodne, do których przeniesione zostaną zwierzęta z likwidowanego zbiornika.

Nałożone w decyzji z dnia 2 grudnia 2011 r. warunki minimalizujące oddziaływanie inwestycji na środowisko dają jednoznaczny wyraz tego, iż organ dokonał szczegółowej analizy wpływu drogi na otaczające ekosystemy, w związku z czym zarzut podnoszony przez skarżących należy uznać za bezzasadny.

Ad. 29)

Odnosząc się do kolejnego zarzutu, w którym odwołujący się wskazują, iż raport nie zawiera wskazań trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano opracowując raport, należy wyjaśnić, iż jest to obligatoryjny element raportu (art. 52 ust. 1 pkt 13 Poś).

W piśmie Biura Planowania Rozwoju Warszawy z dnia 26 stycznia 2011 r., znak: 10/3/2011, przekazanym do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska pismem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 17 stycznia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/98/11, autorzy raportu w punkcie 3 pisma wyjaśnili, iż *w raporcie wskazano jako przykład, jedną z metod odładzania i odśnieżania dróg (...). Jest to system oparty na energii geotermalnej i ciepła odnawialnego. W Polsce system ten nie jest powszechny (...). Studia związane z wykorzystaniem energii geotermalnej i odnawialnej prowadzone są przez ośrodki naukowe w kraju m.in. Katedrę Geologii Podstawowej Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego, Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi Energią PAN, Kraków. Z analiz dotyczących możliwości czerpania energii geotermalnej na Niżu Polskim wynika, że warunki zastosowania w/w źródeł występują i mogą być wykorzystywane. (...) Ze względu na stopień szczegółowości analizowanych zagadnień, dopiero na etapie pozwolenia budowlanego będzie można rozstrzygnąć o możliwości zastosowania takiego systemu.*

Wzmianka o powyższym znajduje się również w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z kwietnia 2011 r.

Aby jednak nie pozostawiać wątpliwości, pismem z dnia 14 marca 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.10.2012.AŁ.4, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zwrócił się do pełnomocnika inwestora o wyjaśnienie, czy oprócz wyżej przytoczonych trudności, opracowujący raport napotkali na inne utrudnienia, wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Pismem z dnia 27 marca 2012 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/382/12, pełnomocnik inwestora wyjaśnił, iż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został wykonany w oparciu o najnowszą dostępną wiedzę. W przypadku zaistnienia wątpliwości, zwracano się do ekspertów z danej dziedziny. Była to np. ekspertyza gruntowo-wodna terenów poeksploatacyjnych oraz wpływ projektowanej trasy na wody podziemne i zagrożenie dla terenów mieszkaniowych prof. Joanny Pinińskiej z Instytutu Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej Wydziału Geologii Uniwersytetu Warszawskiego, czy też ocena przyrodnicza dr Michała Falkowskiego. W raporcie wskazano również nowoczesne metody stosowane w Polsce i na świecie dotyczące odładzania dróg i mostów, wykorzystujące niekonwencjonalne źródła energii.

Wykonana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko opiera się w dużej mierze na prognozowanych natężeniach ruchu, których rzeczywista wartość w przyszłości uzależniona jest od wielu zmiennych czynników, takich jak koszty paliw, koszty alternatywnych środków transportu, oferty środków transportu zbiorowego, koncepcji przestrzennego zagospodarowania regionu itp. Prognozy wielkości emisji zanieczyszczeń wynikają m.in. z konstrukcji silników pojazdów, prędkości i płynności ruchu, rodzaju i stanu nawierzchni drogowej. Przy określaniu wpływu inwestycji na środowisko, np. w zakresie jakości powietrza czy klimatu akustycznego, wykorzystano najwłaściwsze narzędzia, czyli metody obliczeniowe oparte na modelowaniu. Ponieważ zawsze prognozowane oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko obarczone jest pewną dozą niepewności, zaproponowano przeprowadzenie analizy porealizacyjnej, mającej za zadanie sprawdzić rzeczywisty wpływ inwestycji na środowisko.

Stopień precyzyjności ustaleń oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie wynika ani z niedostatków technik, ani luk we współczesnej wiedzy, stąd nie umieszczono takich zapisów w raporcie.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, podnoszony przez skarżących zarzut należy uznać za niesłuszny.

Ad. 30)

Za niezasadny należy uznać zarzut skarżących, iż organ uzgadniający nie poczynił własnych ustaleń co do danych zawartych w raporcie, bowiem, jak wyjaśniono już odpowiadając na zarzut 4 w niniejszej decyzji, po zapoznaniu się z aktami sprawy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 8 grudnia 2010 r. wezwał inwestora do uzupełnienia raportu w zakresie odwodnienia drogi, przejść dla zwierząt, szlaków migracyjnych zwierząt, ichtiofauny, nietoperzy, zbiorników kompensacyjnych, nasadzeń zieleni, ekranów akustycznych, wygrodzenia trasy, analizy wielokryterialnej, analizy porealizacyjnej w zakresie zanieczyszczenia wód podziemnych.

Po przeanalizowaniu przedłożonego pismem z dnia 17 stycznia 2011 r. raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, pismem z dnia 29 marca 2011 r. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ponownie wezwał do uzupełnienia raportu w zakresie

odwodnienia, przejść dla zwierząt, wykonania zbiorników kompensacyjnych, nasadzeń zieleni, ichtiofauny, analizy wielokryterialnej. Po zweryfikowaniu zapisów raportu opatrzonego datą kwiecień 2011 r. oraz pisma z dnia 8 kwietnia 2011 r., przekazanych pismem z dnia 12 maja 2011 r., organ uzgadniający wezwał inwestora do wyjaśnień w zakresie odwodnienia, ekranów akustycznych oraz monitoringu stosunków wodnych w rezerwacie Horowe Bagno.

Po analizie nadesłanych pismem z dnia 18 maja 2011 r. uzupełnień organ uznał, iż zebrany materiał dowodowy jest wystarczający do uzgodnienia warunków środowiskowych realizacji północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina.

Ad. 31)

W kolejnym zarzucie skarżący podnoszą, iż organ uzgadniający nie przeanalizował zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz wyników strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzonej przed przyjętym dokumentem planistycznym. Zdaniem odwołujących się, treść przepisu art. 56 ust. 1a Poś, stwierdzającego brak zastosowania art. 56 ust. 1 Poś w przypadku decyzji wydawanej dla drogi krajowej (który wskazuje, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego), nie zwalnia organu administracji z analizy zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz wyników strategicznej oceny przeprowadzonej przed przyjęciem planu.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż odpowiadając na zarzut wymieniony w pkt 1 niniejszej decyzji organ odwoławczy wyjaśnił, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, nie musiał analizować zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co wynika z art. 56 ust. 1a Poś.

Nie mniej jednak w rozdziale 3 raportu jego autorzy dokonali analizy planowanej inwestycji w świetle obowiązujących aktów prawnych i dokumentów planistycznych.

W przypadku planu zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego droga ekspresowa S8 znajduje się w I-szym transeuropejskim korytarzu transportowym E67: Helsinki – Ryga – Kowno – Warszawa. Koncepcja systemu transportowego województwa zakłada, że ruch z obwodnicy z Warszawy wyprowadzany będzie trasami wylotowymi, w tym m.in. drogą S8 w kierunku Białegostoku.

W podrozdziale 3.4 raportu wymienione zostały studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miast i gmin w rejonie planowanej inwestycji.

Jeśli zaś chodzi o mpzp terenów to, jak wskazał w piśmie z dnia 29 września 2010 r., znak: GDDKiA-O/Wa-P.4.26/1407/10, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad reprezentowany przez Stanisława Dmuchańskiego, w ramach prac nad aktualizacją raportu o oddziaływaniu na środowisko północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S17) do obwodnicy Radzymina biuro projektowe wystąpiło do wszystkich gmin, przez obszar których przebiega projektowana trasa, o aktualne wypisy i wyrisy z mpzp oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, w związku z czym dokumenty te zostały przekazane do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie do dokumentacji

sprawy. Organ I instancji, występując do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska pismem z dnia 29 września 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOŚ-II-MW-6613-91/08, z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, jako jeden z załączników przekazał również wypisy i wyrysy z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Organy: uzgadniający i właściwy do wydania decyzji posiadały zatem wiedzę na temat zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin, co nie zmienia faktu, że lokalizacja planowanej inwestycji nie musi być realizowana zgodnie z ustaleniami w dokumentach planistycznych. Na marginesie należy podkreślić, że zgodnie z art. 46a ust. 4a Poś do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi krajowej nie ma zastosowania art. 46a ust. 4 pkt 2, który stanowi, że dla przedsięwzięć, dla których organem właściwym do wydania decyzji jest wojewoda (obecnie regionalny dyrektor ochrony środowiska) do wniosku o wydanie decyzji należy dołączyć wypis i wyrys z mpzp, jeżeli plan ten został uchwalony. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że skoro nie ma konieczności dołączania do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wypisów i wyrysów z mpzp gmin, organ nie ma obowiązku analizowania jego zapisów i zapoznawania się z wynikami strategicznej oceny oddziaływania na środowisko aktów prawa miejscowego.

W świetle powyższego podnoszony zarzut należy uznać za niesłuszny.

Ad. 33)

W kolejnym punkcie skarżący wskazują na naruszenie art. 7, art. 77 § 1, art. 107 § 3 w związku z art. 126 Kpa, z uwagi na to, że organy orzekające w sprawie nie przeanalizowały, czy realizacja inwestycji może spowodować pogorszenie stanu środowiska na obszarze Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 23 ust. 1 ustawy o *ochronie przyrody*, obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

W podrozdziale 6.9.1.4 raportu autorzy wskazali, iż aktualnym aktem prawnym dla Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest Rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42 z dn. 14.02.2007 r., poz. 870; zm. Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 185 z 2008 r., poz. 6629). W rozporządzeniu umieszczono opis przebiegu granic w poszczególnych gminach, ustalenia dotyczące gospodarowania na wyżej wymienionym obszarze oraz zakazy wynikające z przynależności do wyżej wymienionych terenów.

Rozporządzenie zakazuje w ww. Obszarze Chronionego Krajobrazu między innymi realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 Poś, dla których istnieje obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Jednakże obowiązująca ustawa o ochronie przyrody w art. 24 ust. 2 i 3 wprowadziła odstępstwo od zakazu realizacji inwestycji celu publicznego oraz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu. W świetle art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia

1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.) wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i ich budowa stanowi jeden z celów publicznych.

Trasa w każdym z wariantów przebiega w obrębie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Jak wynika z informacji zawartej na stronie 236 raportu, wariant I przecina Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu na długości 7700 m, wariant II i IIa na długości 7400 m, natomiast wariant III na długości 7200 m. Granice Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz strefy ochrony urbanistycznej w ramach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zostały zaznaczone na załączniku graficznym „Uwarunkowania środowiska przyrodniczego. Przyroda ożywiona”.

Tutejszy organ nie podziela stanowiska skarżących, bowiem wpływ poszczególnych oddziaływań planowanej inwestycji na komponenty środowiska, w tym obszary chronione, został wnikliwie przeanalizowany w rozdziale 6 raportu o oddziaływaniu na środowisko. Największą uwagę autorów raportu skupił wpływ inwestycji na stosunki wodne w obrębie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, jednakże przewiduje się, iż zakres prac ziemnych nie będzie rzutował na warunki wodne w otoczeniu (s. 267 raportu).

Granice Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz strefy ochrony urbanistycznej w ramach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zostały zaznaczone na załączniku graficznym „Uwarunkowania środowiska przyrodniczego. Przyroda ożywiona”.

Analizy zawarte w raporcie powstały m.in. w oparciu o informacje zawarte w: piśmie Zastępcy Burmistrza Miasta Zielonka z dnia 23 lipca 2010 r., znak: WMK-OŚ-7632-2/10, oraz piśmie Dyrektora Departamentu Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie z dnia 27 lipca 2010 r., znak: PŚ.ZD.III./PK/0724-53/10, stanowiących załączniki do raportu o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowej inwestycji.

Dodatkowo, w celu zminimalizowania wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, organ pierwszej instancji w wydanej decyzji zawarł m.in. konkretne warunki wykorzystania terenu w fazie jego realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia zarzut skarżących należy uznać za niezasadny.

Biorąc pod uwagę żądanie stron o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2011.MW, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, postanowieniem z dnia 28 lutego 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.10.2012.AŁ.1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odmówił wstrzymania natychmiastowej wykonalności ww. decyzji.

W związku z zaskarżeniem postanowienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r., znak: DOOŚ-idk.4200.60.2011.AŁ.3, uzgadniającego warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, tuteszy organ po dokonaniu analizy całości akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia nie znalazł podstaw do uchylenia kwestionowanego postanowienia. W związku z powyższym, działając na podstawie art. 142 Kpa, w punkcie 7 niniejszej decyzji Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska utrzymał w mocy ww. postanowienie.

W trakcie analizy zaskarżonej decyzji organ drugiej instancji dostrzegł, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nieprawidłowo przywołał podstawę prawną w zakresie § 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 ze zm.). W niniejszej decyzji organ konwaliduje zatem powyższe uchybienie poprzez wskazanie, że właściwą podstawę prawną stanowi § 2 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397). Zgodnie bowiem z brzmieniem § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko *do postępowań w sprawie decyzji, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe*. W związku z tym, że oceniana decyzja została wydana na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 Poś, zastosowanie będzie miało rozporządzenie z dnia 9 listopada 2010 r. Należy jednakże wskazać, iż uchybienie to nie miało wpływu na treść rozstrzygnięcia, bowiem zarówno w rozporządzeniu z dnia 9 listopada 2004 r., jak również w rozporządzeniu z dnia 9 listopada 2010 r., drogi ekspresowe były tak samo kwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

W trakcie postępowania przed organem drugiej instancji Marek Chrustowski, Małgorzata Ewa Bednarczyk i Emilia Paczuska, pismem z dnia 3 marca 2012 r., uzupełnili wniesione odwołanie od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r. o następujące zarzuty:

1. największym poparciem zarówno wśród mieszkańców Gminy Radzymin, jak również Marek, cieszy się wariant I realizacji inwestycji; wyniki konsultacji przeprowadzonych przez Studio Ogród są niewiarygodne, a rozprawa administracyjna została przeprowadzona w sposób nierzetelny;
2. w raporcie pominięto problem braku dróg mogących przejąć ruch pojazdów z planowanej trasy przez węzeł Radzymin, przy Zakładzie Produkcji Cukierniczej „Tago” w Ciemnem w kierunku centrum miasta oraz do części zachodniej i północnej gminy Radzymin;
3. skarżący kwestionują „odrzućcie z rozpatrywania jako najkorzystniejszego wariantu V”;
4. w raporcie zbagatelizowano temat zdarzeń nadzwyczajnych, co nie powinno mieć miejsca z uwagi na bezpośrednie sąsiedztwo planowanej trasy z zabudowaniami, zakładem produkcyjnym, ujęciem wody pitnej i szkołą w Ciemnem;
5. dane zawarte we wniosku z 8 listopada 2008 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia są rozbieżne z danymi zawartymi w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie długości, ilości wyburzeń, ilości węzłów i innych obiektów inżynierskich;
6. w raporcie nie dokonano oceny stanu faktycznego istniejącej zabudowy oraz stanu dróg. Wskazany w decyzji środowiskowej dojazd na budowę trasy z wykorzystaniem istniejącej sieci dróg doprowadzi do olbrzymich strat związanych z pękaniem budynków, zniszczy drogi dojazdowe. Raport marginalizuje wpływ skumulowanego oddziaływania kilku dróg. W

raporcie nie przeanalizowano wpływu drgań w trakcie eksploatacji, a także „skutków jakie spowoduje budowa drogi, w tym odcinka na wiadukcie”;

7. argumentem inwestora przemawiającym za realizacją inwestycji w wariantcie III jest *budowa „węzła Wołomin” za miejscowością Kozłówek i połączenie drogi S8 z miejscowością Czarna na drodze 635*. Tymczasem zadanie to nie może zostać zrealizowane, bowiem planowane jest między gazociągiem a korytem rzeki Czarna i istnieje zagrożenie awarią gazociągu. Budowa drogi wzdłuż koryta rzeki spowoduje zakłócenie stosunków wodnych, co może przyczynić się do podtopień w miejscowościach Nowy Janków i Kozłówek. Zarówno wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi łączącej miejscowość Czarna przez węzeł „Wołomin” na trasie S8 do drogi krajowej nr 8, jak również jego załączniki *nie wspominają o nabrzeżu rzeki, o gazociągu, o miejscu przebywania licznego ptactwa, roślin, o obszarach wodno-błotnych, o obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych*.

Skarżący wnoszą o uznanie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko za stroniczy, nie mogący być podstawą „sprawiedliwej decyzji środowiskowej” oraz uchylenie w całości zaskarżonej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r. Skarżący wnoszą również o uchylenie postanowień Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r. i Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie z dnia 16 lutego 2011 r., bowiem zostały wydane na podstawie nierzetelnego materiału dowodowego. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, zdaniem stron, również nie dokonał wnikliwej oceny składanych dokumentów, a za wiarygodne uznał jedynie te złożone przez inwestora.

Wraz z ww. pismem skarżący przedłożyli:

- uproszczony wypis z ewidencji gruntów (3 strony);
- kopię postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 26 lutego 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOŚ-II-BS-6614-219/10, stwierdzającego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na *budowie drogi łączącej miejscowość Czarna przez węzeł „Wołomin” na trasie S-8 do drogi krajowej nr 8* oraz ustalającego zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- kopię uchwały Nr 121/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikami graficznymi;
- kopię uchwały Nr 122/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikiem graficznym;
- kopię uchwały Nr 123/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikiem graficznym;
- kopię uchwały Nr 124/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikiem graficznym;
- kopię uchwały Nr 125/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikiem graficznym;
- kopię uchwały Nr 126/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikiem graficznym;
- kopię uchwały Nr 127/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikiem graficznym;

- kopię uchwały Nr 128/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikiem graficznym;
- kopię uchwały Nr 129/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikami graficznymi;
- kopię uchwały Nr 130/XIV/2011 Rady Miejskiej w Radzyminie z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie gminy Radzymin wraz z załącznikiem graficznym.

Do zarzutów podniesionych przez Marka Chrustowskiego, Emilię Paczuska i Małgorzatę Ewę Bednarczyk, wymienionych w punktach 1, 3, 5, organ odniósł się odpowiadając kolejno na zarzuty podniesione w odwołaniu, wymienione w punktach nr 3, 17 i 18 niniejszej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu drugiego, w którym skarżący wskazuje, że w raporcie pominięto problem braku dróg mogących przejąć ruch pojazdów z planowanej trasy przez węzeł Radzymin, przy Zakładzie Produkcji Cukierniczej „Tago” w Ciemnem w kierunku centrum miasta oraz do części zachodniej i północnej gminy Radzymin, należy wyjaśnić, iż jak wskazano na stronach 42, 44 i 45 raportu z kwietnia 2011 r., w rejonie obwodnicy Radzymina zaprojektowano węzły „Radzymin 1” i „Radzymin 2” z uzupełniającymi się relacjami skrotnymi. Węzeł „Radzymin 1” zaprojektowano jako dwupoziomowy typu WB, czyli częściowo bezkolizyjny. Trasa S8 zostanie poprowadzona na estakadzie nad drogą wojewódzką nr 635, aby utrzymać istniejące powiązanie zarówno drogowe, jak i piesze. Rozrząd ruchu następuje na skrzyżowaniu z wyspą centralną, którą zaprojektowano na nowym ciągu komunikacyjnym łączącym drogę nr 635 z istniejącą drogą we wsi Dybów Kolonia. Połączenie projektowanej drogi ekspresowej S8 z istniejącą obwodnicą Radzymina następuje w km 13+500 na węzle „Radzymin 2”, który jest węzłem typu rozwidlenie.

Powyższe zostało zobrazowane na załączniku graficznym „Urządzenia ochrony środowiska 2025 r.”, wariant III, rysunek 3b-5.

Biorąc pod uwagę przedstawione wyjaśnienia, podnoszony zarzut należy uznać za niesłuszny.

W punkcie 4 skarżący podnieśli zarzut, iż w raporcie zbagatelizowano temat zdarzeń nadzwyczajnych, co nie powinno mieć miejsca z uwagi na bezpośrednie sąsiedztwo planowanej trasy z zabudowaniami, zakładem produkcyjnym, ujęciem wody pitnej i szkołą w Ciemnem.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż oddziaływaniom na środowisko w przypadku wystąpienia poważnej awarii poświęcono cały rozdział 8 raportu. Na stronach od 248 do 254 raportu omówione zostały czynniki wpływające na ryzyko wystąpienia drogowych nadzwyczajnych zagrożeń środowiska na analizowanym odcinku trasy, określono stopień ryzyka powstania zdarzenia nadzwyczajnego, obliczono stopień ryzyka, oceniono zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi, w tym mieszkańców i innych osób przebywających stale, osób przebywających okresowo, osób na terenach wypoczynkowych. Oceniono pośrednie zagrożenia ludzi w razie możliwości wystąpienia skażenia środowiska przyrodniczego, w tym uwzględniono zagrożenia wód powierzchniowych, podziemnych i ujęć wody, zagrożenia zanieczyszczeniem gleb i upraw, zagrożenia obszarów przyrodniczych prawnie chronionych. Dodatkowo dokonano zbiorczych ocen wrażliwości otoczenia trasy na efekty zdarzeń nadzwyczajnych i ryzyka wystąpienia poważnego zagrożenia i jego konsekwencji. Wskazano również działania ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze w przypadku wystąpienia poważnych awarii lub zdarzeń na drodze. Zaproponowane środki minimalizujące oddziaływanie na środowisko nadzwyczajnych zdarzeń na drodze znalazły się również w postanowieniu Generalnego

Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r., uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia oraz w zaskarżonej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Najbardziej prawdopodobne wystąpienie nadzwyczajnych zagrożeń środowiska związane jest z zapaleniem pojazdów lub paliw albo rozlaniem paliw płynnych. Katastrofy i wypadki niszczą środowisko w stopniu trudno przewidywalnym, a jako zjawiska losowe mogą występować z określonym prawdopodobieństwem właściwie w każdym miejscu drogi.

Podstawowym rodzajem awarii na drogach stwarzających bezpośrednie zagrożenie środowiska są zdarzenia, w których dochodzi do wycieku substancji zanieczyszczających wody.

Ponadto, jak podkreślili na stronie 246 raportu jego autorzy, ustawą z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 ze zm.) do służby ratownictwa chemiczno – ekologicznego zobowiązana została Państwowa Straż Pożarna.

W związku z powyższym, zarzut iż w raporcie zbagatelizowano temat zdarzeń nadzwyczajnych nie zasługuje na uwzględnienie.

W piśmie z dnia 3 marca 2012 r. Marek Chrustowski, Emilia Paczuska i Małgorzata Ewa Bednarczyk wskazali, iż w raporcie nie dokonano oceny stanu faktycznego istniejącej zabudowy oraz stanu dróg. Zdaniem skarżących wskazany w decyzji środowiskowej dojazd na budowę trasy z wykorzystaniem istniejącej sieci dróg doprowadzi do olbrzymich strat związanych z pękaniem budynków, zniszczy drogi dojazdowe. W opinii stron raport marginalizuje wpływ skumulowanego oddziaływania kilku dróg i nie przeanalizowano w nim wpływu drgań w trakcie eksploatacji, a także *skutków jakie spowoduje budowa drogi, w tym odcinka na wiadukcie.*

Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, iż w czasie prac nad aktualizacją raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w 2010 r. dokonano wizji w terenie oraz wykonano zdjęcia lotnicze, co pozwoliło na zaktualizowanie również stanu zagospodarowania terenu. Charakterystyka istniejącego zagospodarowania i użytkowania terenów została przedstawiona na stronach 49 – 52 raportu. Art. 52 Poś nie nakłada na inwestora obowiązku dokonywania oceny stanu zabudowy oraz dróg. Zdaniem tutejszego organu skarżący wysuwają zbyt daleko idące wnioski dotyczące skutków realizacji inwestycji, bowiem, jak wskazano na stronie 61 raportu, charakter zagospodarowania otoczenia planowanej drogi pozwala stwierdzić, że oddziaływania akustyczne w trakcie budowy nie będą mieć skali znaczącej. Oddziaływania te będą okresowe, odwracalne i krótkotrwałe.

Zaplecze budowy, bazy materiałowe oraz parkingi sprzętu i maszyn będą zlokalizowane poza obszarami zabudowy mieszkaniowej.

Drogi dojazdowe do placów budowy zostaną wytyczone, w miarę możliwości, w oparciu o istniejącą sieć szlaków komunikacyjnych, aby zapewnić oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie jego powierzchni.

Istotną i kluczową rolę jaką stanowi zagadnienie skumulowanych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z oddziaływaniem dróg, które droga ekspresowa S8 będzie przecinać lub z którymi będzie się łączyć, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podkreślał w decyzji z dnia 11 marca 2010 r., znak: DOOŚidk-452/596-4/583/10/AŁ-35, którą uchylił decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-SK-6613-91/08, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację

przedmiotowego przedsięwzięcia i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W związku z tym, w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 23 marca 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-MW-6613-91/08, wezwał inwestora do uzupełnienia raportu m.in. w zakresie analizy oddziaływań skumulowanych z uwzględnieniem:

- powierzchni i rodzaju siedlisk oraz drzew i krzewów przewidzianych do usunięcia,
- wpływu trasy na wzrost zabudowy terenów otwartych i zmianę dostępności terenu,
- fragmentacji siedlisk,
- wpływu inwestycji na stosunki wodne w rejonie cieków, zbiorników wodnych, terenów podmokłych oraz na rezerwat Horowe Bagno i cel jego ochrony,
- wpływu wód odprowadzonych z drogi na zbiorniki wodne i siedliska hydrogeniczne, np. w wyniku zasolenia lub skażenia substancjami ropopochodnymi,
- potencjalnych zmian w występowaniu ptaków.

W ww. piśmie organ wezwał również do uzupełnienia raportu w zakresie analizy oddziaływań skumulowanych planowanej trasy, dróg (wojewódzkiej nr 635 i 631, powiatowej 4354W, 4308W, 4309W, gminnych), połączeń z obwodnicą Radzymina i Wschodnią Obwodnicą Warszawy (S17), istniejącej drogi krajowej nr 8 pozostawionej w dalszym użytkowaniu oraz węzłów komunikacyjnych, na środowisko przyrodnicze i szlaki migracji zwierząt, oraz podobną analizę w zakresie hałasu i zanieczyszczeń powietrza.

Zobligowany do uzupełnienia raportu inwestor uzupełnił go w zakresie wskazanym w ww. piśmie, w sposób odpowiadający wymogom Poś. Oddziaływania skumulowane na środowisko przyrodnicze i warunki życia ludzi zostały omówione w rozdziale 9 raportu.

Jeśli chodzi o oddziaływania inwestycji w zakresie wibracji, należy stwierdzić, iż przepisy w zakresie ochrony środowiska nie przewidują zagadnienia ochrony przed drganiami i nie określają standardów w tym zakresie. Ochrona przed wibracjami realizowana jest w oparciu o przepisy prawa budowlanego oraz normy budowlane. Kompetencje w tym zakresie należą zatem do organów administracji architektoniczno - budowlanej oraz nadzoru budowlanego, a zagadnienia związane z tym zjawiskiem powinny być uwzględnione w projekcie budowlanym.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że realizacja planowanej inwestycji ma na celu przede wszystkim wyprowadzenie ciężkiego ruchu tranzytowego z centrum zwartej zabudowy miasta Marki.

Przedłożony przez inwestora raport wraz z aneksami jest zgodny z art. 52 Poś i zawiera wszystkie elementy wymienione w ww. artykule, tym samym zarzut wymieniony w punkcie 6 jest niezasadny.

W kolejnym zarzucie skarżący podnoszą, iż argumentem inwestora przemawiającym za realizacją inwestycji w wariantcie III jest „budowa „węzła Wołomin” za miejscowością Kozłówek i połączenie drogi S8 z miejscowością Czarna na drodze 635”. Tymczasem, w opinii stron, zadanie to nie może zostać zrealizowane, bowiem planowane jest między gazociągiem a korytem rzeki Czarna i istnieje zagrożenie awarią gazociągu. Zdaniem odwołujących się, budowa drogi wzdłuż koryta rzeki spowoduje zakłócenie stosunków wodnych, co może przyczynić się do podtopień w miejscowościach Nowy Janków i Kozłówek. Strony podkreślają, iż zarówno wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi łączącej miejscowość Czarna przez węzeł „Wołomin” na trasie S8 do drogi

krajowej nr 8, jak również jego załączniki *nie wspominają o nabrzeżu rzeki, o gazociągu, o miejscu przebywania licznego ptactwa, roślin, o obszarach wodno-błotnych, o obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych.*

Odnosząc się do powyższego, należy podkreślić, iż jak wskazano w przedłożonym postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 26 lutego 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-BS-6614-219/10, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na *budowie drogi łączącej miejscowość Czarna przez węzeł „Wołomin” na trasie S8 do drogi krajowej nr 8 o długości około 6 km w gminach Wołomin i Radzymin*, zostało wszczęte przez Burmistrza Miasta i Gminy Radzymin na wniosek Powiatu Wołomińskiego. A zatem Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, który jest inwestorem przedmiotowego przedsięwzięcia, nie jest wnioskodawcą w ww. sprawie. Decyzję o zamiarze realizacji nowej drogi powiatowej od węzła „Wołomin” do drogi wojewódzkiej nr 635 we wsi Czarna w Gminie Wołomin władze samorządowe podjęły już w 2007 roku Uchwałą Rady Powiatu Wołomińskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie współdziałania z gminami Radzymin, Kobyłka i Wołomin przy budowie nowoprojektowanej drogi powiatowej od węzła „Wołomin” do istniejącej drogi wojewódzkiej nr 635 (str. 29 raportu). Dodatkowo, jak wynika z treści raportu (str. 43-44) oraz z załączników graficznych, budowa węzła „Wołomin”, którego realizacja jest możliwa po wybudowaniu przez samorząd drogi łączącej istniejącą drogę wojewódzką nr 635 we wsi Czarna z projektowaną trasą S8, planowana jest w każdym z analizowanych wariantów. Inwestor nie był zatem zdeterminowany wyborem wariantu III.

Co do pozostałych zarzutów wymienionych w punkcie 7, należy wskazać, iż nie dotyczą one budowy północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8, lecz budowy drogi łączącej miejscowość Czarna przez węzeł „Wołomin” na trasie S8 do drogi krajowej nr 8, a zatem wykraczają poza zakres niniejszego postępowania.

Mając na uwadze wniosek Marka Chrustowskiego, Emilii Paczuskiej i Małgorzaty Ewy Bednarczyk o uznanie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko za stroniczy i nie mogący być podstawą „sprawiedliwej decyzji środowiskowej”, należy wskazać, iż raport na zlecenie inwestora został opracowany przez niezależnego wykonawcę, który zatrudnia ekspertów doświadczonych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko. W opinii tutejszego organu autorzy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zachowali obiektywizm. Ocena dokumentu nastąpiła przy wydawaniu postanowień uzgadniających oraz decyzji środowiskowej, jednakże organy nie uczyniły tego automatycznie, ale dokonały oceny dowodowej raportu.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że wniosek skarżących nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze wniosek o uchylenie postanowień Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r. i Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie z dnia 16 lutego 2011 r., bowiem zostały wydane na podstawie nierzetelnego materiału dowodowego, jak również zarzut, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie również nie dokonał wnikliwej oceny składanych dokumentów, a za wiarygodne uznał jedynie te złożone przez inwestora, należy wskazać, iż tutejszy organ odniósł się do powyższego odpowiadając na zarzuty nr 4, 10, 30, podniesione przez skarżących w odwołaniu od decyzji

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r. określającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Ponadto, mając na uwadze, że możliwość kwestionowania postanowień Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r. i Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie z dnia 16 lutego 2011 r. dostępna jest dopiero w odwołaniu od decyzji organu pierwszej instancji, organ odwoławczy poddał je ocenie i kontroli, a następnie działając na podstawie art. 142 Kpa orzekł w tym zakresie w punktach 7 i 8 niniejszej decyzji.

Wypełniając delegację art. 10 Kpa, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przed wydaniem niniejszej decyzji, zawiadomieniem z dnia 29 marca 2012 r. znak: DOOŚ-idk.4200.10.2011.AŁ.10, umożliwił stronom wypowiedzenie się co do zebranych materiałów oraz zgłoszenie ewentualnych żądań. Zawiadomienie zostało zamieszczone na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz ogłoszone w sposób zwyczajowo przyjęty w siedzibie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Urzędzie Miasta Zielonka, Urzędzie Miasta Marki, Urzędzie Miasta Kobyłka, Urzędzie Miasta Wołomin, Urzędzie Miasta i Gminy Radzymin. W Urzędzie Miasta Wołomin ww. zawiadomienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska widniało dwukrotnie na tablicy ogłoszeń, z uwagi na zbyt krótki termin wywieszenia za pierwszym razem.

Ze wskazanego w ww. zawiadomieniu uprawnienia skorzystali Józef Szewczuk, Zofia Pawłowicz-Szewczuk, Marek Chrustowski, Emilia Paczuska, Małgorzata Ewa Bednarczyk, którzy pismem z dnia 20 kwietnia 2012 r. zgłosili następujące uwagi:

1. brak w materiale dowodowym sprawy analizy, która wskazywałaby wariant III jako najbardziej uzasadniony ekonomicznie. W ocenie stron budowa drogi S8 zgodnie z przebiegiem wariantu III nie jest najtańsza. Skarżący proponują wybór wariantu II, który jest akceptowany przez społeczeństwo i najtańszy;
2. analiza przestrzenna nie uwzględnia rozwiązań, które nie będą kolidować z zabudowaniami i wyrządzą najmniejsze szkody w środowisku. W opinii stron w przedmiotowej sprawie forsuje się najgorsze rozwiązanie, opracowując przy tym wiele dokumentów niezgodnych ze stanem faktycznym. Organ pierwszej instancji nie wziął pod uwagę, że przedmiotowa inwestycja w wariantcie II została ujęta w mpzp gminy Radzymin;
3. analiza środowiskowa nie oddaje pełnego obrazu oddziaływania na środowisko, bowiem inwentaryzacja została przeprowadzona w zbyt krótkim okresie. Działania inwestora są *aroganckie i nie liczące skutków swoich pociągnięć*, a jako przykład skarżący wskazują na pismo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 30.04.2010 r., stanowiące odpowiedź na wezwanie do uzupełnienia raportu, oraz pismo, w którym inwestor wyjaśnia przyczyny odstąpienia od rozpatrywania wariantów odrzuconych;
4. dane zawarte we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia są rozbieżne w stosunku do danych zawartych w raporcie;
5. w analizie skutków społeczno-ekonomicznych nie dokonano oceny stanu faktycznego istniejącej zabudowy i stanu dróg. Wskazany w decyzji środowiskowej dojazd do budowy z wykorzystaniem istniejącej sieci dróg przyczyni się do pękania budynków, niszczenia dróg dojazdowych;

6. raport marginalizuje wpływ skumulowanego oddziaływania kilku dróg, nie odnosi się do wpływu drgań, jakie są generowane przez poruszające się pojazdy w trakcie eksploatacji drogi;
7. budowa „węzła Wołomin” za Kozłówką i połączenia S8 z miejscowością Czarna na drodze 635 nie ma szans realizacji z uwagi na lokalizację planowanej inwestycji między gazociągiem a korytem rzeki Czarna. Zarówno wniosek, jak i załącznik o wydanie zakresu raportu (...) nie wspominają o nabrzeżu rzeki, o gazociągu, o miejscu przebywania licznych ptactwa, roślin, o obszarach wodno-błotnych, o obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych. Materiał przedłożony wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi nieprawdę, a dowodem na to jest postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 26 lutego 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOŚ-II-BS-6614-219/10;
8. w aktach sprawy znajduje się mapka z zasięgiem oddziaływania trasy na zakład produkcyjny „Tago”, jednakże nie uwidocznił na niej trzykondygnacyjnego obiektu o powierzchni ok. 4000 m², który również znajduje się w strefie oddziaływania inwestycji.

Skarżący wnieśli o przychylenie się do wnoszonych uwag i wyznaczenie trasy zgodnie z przebiegiem wariantu II, który omija zabudowania, jest najbardziej uzasadniony ekonomicznie, najkorzystniejszy dla środowiska i ma poparcie społeczne.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska do zarzutów wymienionych w punktach 1-7, odniósł się, udzielając odpowiedzi na zarzuty podniesione w odwołaniu oraz uzupełnieniu odwołania nadesłanym przez Marka Chrustowskiego, Małgorzatę Ewę Bednarczyk i Emilię Paczuskę.

Mając na uwadze zarzut 8, w którym skarżący podnoszą, iż w aktach sprawy znajduje się mapka z zasięgiem oddziaływania trasy na zakład produkcyjny „Tago”, jednakże nie uwidocznił na niej trzykondygnacyjnego obiektu o powierzchni ok. 4000 m², należy wyjaśnić, iż strony zapewne powołują się na mapę przedłożoną wraz z pismem inwestora z dnia 27 marca 2012 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/382/12. Jest to mapa pogładowa, przedstawiająca planowany przebieg drogi krajowej S8 w stosunku do zakładu produkcyjnego „Tago”, do sporządzenia której wykorzystano zdjęcie lotnicze wykonane w maju 2010 r. Strony nie wskazały, w którym miejscu dokładnie znajduje się nieuwzględniony na mapie budynek. Tutejszy organ zweryfikował załączniki graficzne i uznał, że są aktualne i wiarygodne. Jakkolwiek w opinii skarżących budynek, którego zabrakło na mapie, znajduje się w zasięgu oddziaływania planowanej drogi S8, to jednak nie ma powodu do obaw w kontekście tego, że na odcinku drogi sąsiadującym z zakładem cukierniczym zaprojektowano ekrany akustyczne, które zminimalizują negatywne oddziaływanie trasy.

Odnosząc się natomiast do wniosku skarżących o wyznaczenie trasy zgodnie z przebiegiem wariantu II, wymaga wskazania, że pomimo tego, że wywołuje najmniejsze konflikty społeczne, jest najmniej korzystny pod względem przyrodniczym, co zostało wykazane w dokumentacji sprawy. Uzasadnienie wyboru wariantu do realizacji organ odwoławczy przedstawił udzielając odpowiedzi na zarzuty 5, 9 i 32.

Pismem z dnia 5 lipca 2012 r. „pełnomocnicy mieszkańców” wyrazili niezadowolenie z postanowienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 28 lutego 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.10.2012.AŁ.1, o odmowie wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2011.MW, oraz brak akceptacji dla wariantu III jako wybranego do realizacji.

Z uwagi na braki formalne powyższego wniosku, pismem z dnia 20 lipca 2012 r., znak: DOOŚ-OAI.4200.10.2012.AL.21, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wezwał Marka Chrustowskiego, jako osobę wskazaną do korespondencji, do: uzupełnienia ww. pisma o czytelne podpisy osób wnoszących podanie oraz sprecyzowania żądania zawartego w podaniu: czy skarżący wnoszą zażalenie na postanowienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 28 lutego 2012 r., znak: DOOŚ-idk.4200.10.2012.AL.1, o odmowie wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na *budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S-8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina*, czy też uwagi zawarte w piśmie mają zostać potraktowane jako uzupełnienie wniesionego odwołania od ww. decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r.

Pismem z dnia 28 lipca 2012 r. Emilia Paczuska, Marek Chrustowski i Małgorzata Ewa Bednarczyk uzupełnili ww. pismo z dnia 5 lipca br. o czytelne podpisy oraz wnieśli o potraktowanie go jako uzupełnienia wniesionego odwołania od decyzji z dnia 2 grudnia 2011 r. Strony wyraziły zrozumienie dla potrzeby wydłużenia czasu na rozpatrzenie odwołania, jednakże sprzeciwiają się odmowie wstrzymania natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji, wobec tego, że istnieje rozwiązanie korzystniejsze dla środowiska i okolicznych mieszkańców, a jednocześnie tańsze niż wariant III. Skarżący po raz kolejny podkreślili, iż Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydał uzgodnienie w oparciu o niekompletny materiał dowodowy.

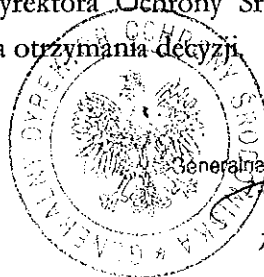
Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, iż tutejszy organ ustosunkował się do poruszonych w ww. pismach kwestii, udzielając odpowiedzi na zarzuty podniesione w odwołaniu oraz uzupełnieniu odwołania nadesłanym przez Marka Chrustowskiego, Małgorzatę Ewę Bednarczyk i Emilię Paczuskę pismem z dnia 3 marca 2012 r.

Po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego sprawy, organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 lutego 2011 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia i skierowania sprawy do ponownego rozpatrzenia.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Złota Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

Piotr Otawski

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Stanisław Dmuchowski, Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa;
2. Janina Jaworska, ul. Kasztanowa 55, Dybów Kolonia, 05-250 Radzymin;
3. Józef Szewczuk, Nowy Janków 19, 05-250 Radzymin;
4. Zofia Pawłowicz- Szewczuk, Nowy Janków 19, 05-250 Radzymin;
5. Artur Matuszczak, Ciemne 91, 05-250 Radzymin;
6. Ilona Laps Mirończyk, Ciemne 90, 05-250 Radzymin;
7. Piotr Bartosiewicz, Ciemne 88, 05-250 Radzymin;
8. Elżbieta Bartosiewicz, Ciemne 88, 05-250 Radzymin;
9. Sylwia Matusiak, Ciemne 86A, 05-250 Radzymin;
10. Barbara Przybysz, Ciemne 98B, 05-250 Radzymin;
11. Apolinary Przybysz, Ciemne 98B, 05-250 Radzymin;
12. Danuta Herman, Ciemne 100, 05-250 Radzymin;
13. Tadeusz Pyśkiewicz, Ciemne 100, 05-250 Radzymin;
14. Halina Pyśkiewicz, Ciemne 100, 05-250 Radzymin;
15. Jan Zych, Ciemne 105a, 05-250 Radzymin;
16. Józef Oktaba, Ciemne 98, 05-250 Radzymin;
17. Mieczysław Koński, Ciemne 94, 05-250 Radzymin;
18. Marianna Końska, Ciemne 94, 05-250 Radzymin;
19. Marian Drałus, Ciemne, ul. Jasna 4, 05-250 Radzymin;
20. Edyta Sienkiewicz, Ciemne 104A, 05-250 Radzymin;
21. Małgorzata Urbańska, Ciemne, ul. Uroczą 33, 05-250 Radzymin;
22. Andrzej Urbański, Ciemne, ul. Uroczą 33, 05-250 Radzymin;
23. Marek Chrustowski, Ciemne 129a, 05-250 Radzymin;
24. Małgorzata Ewa Bednarczyk, ul. Majowa 49, Dybów Kolonia, 05-250 Radzymin;
25. Emilia Paczuska, Nowy Janków 1a, 05-250 Radzymin;
26. Pozostałe strony postępowania zawiadamiane przez obwieszczenie w trybie art. 49 Kpa;
27. a/a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. H. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

BR

30.04.2013 pm

P2/11568.12013
2013 -04- 3 0

AW
2.05.2013/12

BURMISTRZ RADZYMIN DRÓG KRAJOWYCH I AUTOSTRAD
Oddział w Warszawie

Radzymin, dnia 26.04.2013r.

ŚGO.6220.8-12.2012.2013.ECh

GENERALNA DYREKCJA DRÓG KRAJOWYCH I AUTOSTRAD Oddział w Warszawie	
2013 -04- 29	4825
Wpłynęło do rejestru	
pod DECYZJA Nr 107/2013	

~~9-9+P-2
25.04.13~~

Na podstawie art. 104, art. 107 i art. 108 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 roku Nr 98 poz. 1071 ze zm.) oraz art. 71 ust 2 pkt. 2, art. 75 ust 1 pkt. 4, art. 84 oraz art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008r. Nr 199 poz. 1227 ze zm.) a także § 3 ust. 1 pkt. 56 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 roku Nr 213 poz. 1397) po rozpatrzeniu wniosku **Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25, 03 – 808 Warszawa**

stwierdzam

brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodu utrzymania drogi przy projektowanej drodze ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Drewnica” – węzeł „Radzymin Płd”.

Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Uzasadnienie

W dniu 13.12.2012r. do Urzędu Miasta i Gminy Radzymin wpłynął wniosek Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25, 03 – 808 Warszawa o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie obwodu utrzymania drogi przy projektowanej drodze ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Drewnica” – węzeł „Radzymin Płd”.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 56 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 roku Nr 213 poz. 1397) przedmiotowe przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia na podstawie art. 75 ust 1 pkt. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008r. Nr 199 poz. 1227 ze zm.) jest Burmistrz Radzymina.

Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt. 1 i pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 roku Nr 199, poz. 1227 ze zm.) organ prowadzący postępowanie wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wołominie z prośbą o opinię w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku zajęcia stanowiska opowiadającego się za sporządzeniem raportu dla tego przedsięwzięcia, o określenie jego zakresu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wołominie stwierdził możliwość odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko - Opinia Sanitarna ZNS-717/11-05/13 z dnia 05.01.2013r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie uznał brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko Postanowienie WOOŚ-II.4240.143.2013.UW z dnia 03.04.2013r.

Analizując wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z kartą informacyjną przedsięwzięcia pod kątem uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz uwzględniając stanowiska organów opiniujących, na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Burmistrz Radzimina, postanowieniem nr 2/2013 z dnia 18.04.2013r. znak: ŚGO.6220.8-10.2012.2013.ECh odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

W ramach postępowania uwzględniono łącznie uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Planowane przedsięwzięcie polega na budowie obwodu utrzymania drogi (OUD) przy projektowanej drodze ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Drewnica” – węzeł „Radzimin Płd”. Przedmiotowy OUD realizowany będzie jednocześnie z drogą ekspresową S8. Jednakże z uwagi na skalę i charakter przedsięwzięcia stwierdza się, że przewidywana kumulacja nie będzie powodowała istotnych oddziaływań.

Etap realizacji inwestycji będzie związany z emisją hałasu i substancji do powietrza oraz powstawaniem odpadów i ścieków bytowych. Emisja hałasu i substancji do powietrza będzie związana z pracą maszyn budowlanych i ustąpi całkowicie wraz z końcem budowy. Odpady powstałe na terenie budowy będą gromadzone w specjalnych pojemnikach i wywożone systematycznie przez uprawnione podmioty do odzysku lub unieszkodliwienia. W trakcie eksploatacji inwestycji wystąpi emisja hałasu i substancji do powietrza, powstawać będą odpady oraz ścieki. Źródłem emisji hałasu i substancji do powietrza będzie przede wszystkim ruch samochodów poruszających się po analizowanym terenie. Biorąc pod uwagę skalę i lokalizację planowanej inwestycji stwierdza się, że podczas jej eksploatacji dopuszczalne poziomy hałasu na terenach chronionych akustycznie oraz standardy jakości powietrza atmosferycznego zostaną dotrzymane.

Planowana inwestycja nie należy do przedsięwzięć o ryzyku wystąpienia poważnej awarii. Ponadto stwierdzono, że przedsięwzięcie nie jest zlokalizowane na obszarach wymienionych w art. 63 ust. 1 pkt. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko tj. m.in. na obszarach wodno – błotnych, Natura 2000, mających znaczenie

historyczne i kulturowe oraz na obszarach stanowiących część strefy ochronnej ujęć wód. Przedmiotowa inwestycja graniczyć będzie bezpośrednio z Warszawskim Obszarem Chronionego Krajobrazu, dla którego obowiązują zapisy rozporządzenia Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2007 roku Nr 42 poz. 870 ze zm.). Najbliższym obszarem sieci Natura 2000 mającym znaczenie dla Wspólnoty jest obszar - Białe Błota PLH140038, który znajduje się w odległości ok. 3,8 km od terenów inwestycji. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją, na terenie przeznaczonym pod planowaną inwestycję nie występują siedliska przyrodnicze wymienione w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej oraz nie występują gatunki roślin i zwierząt objętych ochroną.

Projektowany obiekt zlokalizowany będzie w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanego przejścia dla zwierząt w km 6+500 planowanej drogi ekspresowej S8. Oświetlenie na terenie inwestycji zaprojektowane jako kierunkowe, zlokalizowane jest w odległości ok. 200 m od ww. przejścia. Na terenie inwestycji od strony ww. przejścia planowane są również nasadzenia drzew i krzewów. Natomiast droga, z której zaprojektowano wjazd awaryjny na teren planowanego przedsięwzięcia, przechodzi powyżej przejścia dla zwierząt i nie jest oświetlona.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę charakter i lokalizację przedsięwzięcia stwierdza się, że ww. inwestycja nie jest przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na cele ochrony ww. obszaru Natura 2000 oraz spójność sieci Natura 2000, a także na przyrodę Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i korytarz migracji

Na podstawie przedstawionej dokumentacji można stwierdzić, że oddziaływania powstające na etapie realizacji przedsięwzięcia będą krótkotrwałe i ustąpią po zakończeniu prac budowlanych. W wyniku realizacji przedsięwzięcia nowe obiekty budowlane przeznaczone będą do użytkowania jako obwód utrzymania drogi przy projektowanej drodze ekspresowej S8. Obiekty zostaną zaprojektowane w taki sposób, a by zmaksymalizować czas ich przydatności do użytku. Zastosowane rozwiązania techniczne spowodują skuteczną minimalizację oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego nie wpłynęły od Stron żadne wnioski i uwagi do planowanego przedsięwzięcia.

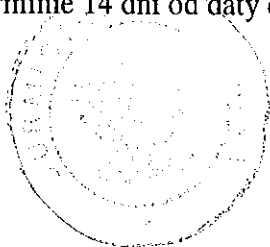
Mając powyższe na uwadze nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko przed wydaniem niniejszej decyzji.

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.

Decyzji nadano zgodnie z art. 108 § 1 Kpa rygor natychmiastowej wykonalności. Przesłanką zastosowania tego przepisu jest wyjątkowo ważny interes społeczny oraz interes strony. Zgodnie z informacją przekazaną w piśmie z dnia 22.02.2013r. przez Inwestora – Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Warszawie, przedmiotowy obwód utrzymania drogi będzie obsługiwał znaczną ilość dróg krajowych, m.in. trasę AK w Warszawie, drogę ekspresową S-8 w kierunku Białegostoku, projektowaną drogę ekspresową na odcinku Wschodniej Obwodnicy Warszawy i inne. Inwestor podkreślił, że budowa OUD ma znaczenie nie tylko lokalne, ale przede wszystkim odgrywać będzie kluczową rolę w utrzymaniu wielu kilometrów dróg krajowych w województwie mazowieckim.

Liczba stron w postępowaniu przekracza 20, w związku z tym stosownie do art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Od niniejszej decyzji Stronom przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie za pośrednictwem Burmistrza Radzymina w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

BURMISTRZ
mgr Zbigniew Piotrowski

Pouczenie

Zgodnie z art. 72 ust 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008r. Nr 199 poz. 1227 ze zm.) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 -13 wyżej powołanej ustawy. Złożenie wniosku powinno nastąpić w terminie 4 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Zwolniono z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 ustawy z dnia 16 listopada 2006r o opłacie skarbowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1282 ze zm.).

Otrzymują:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25, 03 – 808 Warszawa,
2. pozostałe strony postępowania (przez obwieszczenie)
3. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. H. Sienkiewicza 3, 00 – 015 Warszawa,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wołominie, ul. Legionów 78, 05 – 200 Wołomin.

sporządziła: Ewa Cholewińska

Załącznik nr 1
do decyzji Nr 107/2013, ŚGO.6220.8-12.2012.2013.ECh
z dnia 26.04.2013r.

Charakterystyka przedsięwzięcia:

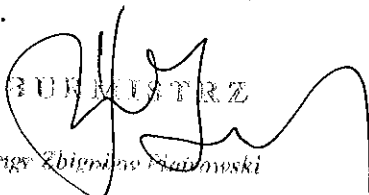
Planowane przedsięwzięcie polega na budowie obwodu utrzymania drogi (OUD) przy projektowanej drodze ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Drewnica”– węzeł „Radzymin Płd”. Obszar OUD został zaprojektowany przy projektowanej drodze ekspresowej S8 na odcinku węzeł „Drewnica”– węzeł „Radzymin Płd”. Przedmiotowy OUD realizowany będzie jednocześnie z drogą ekspresową S8.

Planowana inwestycja swoim zakresem obejmuje:

- drogi wewnętrzne dla pojazdów ciężarowych i osobowych,
- 10 miejsc postojowych dla samochodów ciężarowych,
- 40 miejsc postojowych dla samochodów osobowych,
- 2 miejsca postojowe dla samochodów przewożących materiały niebezpieczne,
- przenośną stację paliw,
- maszt antenowy,
- stanowisko mycia pojazdów,
- budynek administracyjno – socjalny,
- budynek warsztatowo – garażowo – magazynowy,
- wiaty na sprzęt,
- magazyn soli,
- magazyn materiałów sypkich,
- portiernię,
- elementy małej architektury: wiaty na odpady, obudowa agregatu,
- zagospodarowanie terenu wraz z oświetleniem.

Przewidywana powierzchnia terenu pod projektowany obwód utrzymania drogi wyniesie około 4,4 ha.

Na potrzeby przedmiotowego OUD zaprojektowana zostanie sieć kanalizacji sanitarnej. Ścieki socjalno – bytowych oczyszczane będą w biologicznej oczyszczalni ścieków ($Q_{db_{max}} = 3,76 \text{ m}^3/\text{d}$) a następnie kierowane do zbiornika retencyjnego o pojemności około 350 m^3 zlokalizowanego na terenie planowanego przedsięwzięcia. Następnie, przy pomocy pompowni wody ścieki odprowadzone zostaną do rowu przydrożnego, a dalej do odbiornika – rowu melioracyjnego. Ścieki ze stanowiska do mycia pojazdów i z budynku warsztatowego (część warsztatowo – garażowa) będą odprowadzane do dwóch szczelnych zbiorników o pojemności 25 m^3 każdy, a następnie będą wywożone przez specjalistyczną firmę do oczyszczalni ścieków. Ścieki deszczowe z powierzchni utwardzonych podczyszczane będą w separatorze substancji ropopochodnych oraz w osadniku, a następnie kierowane do zbiornika retencyjnego.

URZĘDNIK
 mgr Zbigniew Stawowski

Warszawa, dnia 02 grudnia 2011 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOS-II.4200.15.2011.MW

**DECYZJA
O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH
ZGODY NA REALIZACJĘ PRZEDSIĘWZIĘCIA**

Na podstawie art. 46a ust. 7 pkt 1 lit. a tiret pierwsze, art. 46 ust. 1 pkt 1 oraz art. 56 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, ze zm., zwanej dalej „Poś”), w związku z art. 153 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, ze zm., zwanej dalej „oos”), a także § 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, ze zm.), w związku z art. 104 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, ze zm., zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 8 listopada 2007 r. znak: GDDKiA-O/WA-P.2.1.d/400/634/2007 Pana Stanisława Dmuchowskiego – Pełnomocnika Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia

określam

środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina według wariantu „III”:

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku, na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (WOW) do istniejącej Obwodnicy Radzymina. Projektowana inwestycja zlokalizowana jest w północno-wschodniej części aglomeracji warszawskiej, w województwie mazowieckim, na terenie pięciu jednostek administracyjnych tj. w miastach: Zielonka, Marki, Kobylka, Miasto i Gmina Radzymin oraz Miasto i Gmina Wołomin.

Początek projektowanego odcinka drogi przyjęto w km 0+536, tuż za węzłem „Drewnica”, koniec opracowania w miejscu włączenia do obwodnicy Radzymina, który odpowiada na istniejącej drodze krajowej nr 8 kilometrażowi 483+084.

Planowane przedsięwzięcie przewiduje wybudowanie: drogi dwujezdniowej o parametrach trasy ekspresowej, dróg dojazdowych oraz lokalnych wzdłuż projektowanej drogi ekspresowej do obsługi przyległych działek lub zamykających przerwane ciągi komunikacyjne, wiaduktów na tej drodze nad

drogami poprzecznymi, wiaduktów na drogach poprzecznych, których zachowanie ciągłości jest niezbędne dla powiązań obszarów, urządzeń ochrony środowiska, w tym ekranów akustycznych i wałów ziemnych, urządzeń odwadniających drogę, urządzeń oświetlenia oraz przebudowę urządzeń kolidujących z inwestycją.

Budowa projektowanej trasy S8 na odcinku od Wschodniej Obwodnicy Warszawy do obwodnicy Radzymina w znacznym stopniu przyczyni się do poprawy wprowadzenia ruchu międzynarodowego i krajowego z kierunków południowo-zachodniego i północno-wschodniego do Warszawy z możliwością rozrządzenia go na ekspresową obwodnicę miasta. Jednocześnie odegra ogromną rolę w funkcjonowaniu systemu komunikacyjnego całej aglomeracji warszawskiej poprzez powiązanie z Warszawą miast: Marki, Żabki, Zielonka, Kobyłka oraz miast i gmin: Radzymin i Wołomin.

Realizacja inwestycji omijającej zabudowę miasta Marki ma na celu poprawę warunków i bezpieczeństwa ruchu w mieście. Spowoduje zlikwidowanie „korków” oraz wyprowadzenie ciężkiego ruchu samochodowego z centrum zwartej zabudowy miasta.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przeanalizowano cztery warianty realizacji inwestycji (I, II, IIa, III). Przeanalizowano również przewidywane skutki dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia.

Charakterystykę przedsięwzięcia stanowi załącznik Nr 1 do decyzji.

2. Na etapie realizacji przedsięwzięcia należy:

- 2.1. Lokalizować zaplecza budowy oraz prowadzić drogi techniczne zapewniając oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie jego powierzchni. Zaplecze budowy, bazy materiałowe, miejsca składowania odpadów oraz parkingi sprzętu i maszyn w pierwszej kolejności lokalizować na terenach już zagospodarowanych, tj. poza:
 - doliną rzeki Czarnej i innych cieków powierzchniowych,
 - bezpośrednim sąsiedztwem Jeziora Czarne (ok. km 1+700),
 - obszarami leśnymi i ich bezpośrednim sąsiedztwem,
 - zachodnią stroną trasy od km 3+500 do km 4+000, gdzie droga w odległości 100-150 m biegnie równoległe do rezerwatu przyrody Horowe Bagno,
 - bezpośrednim sąsiedztwem cementarza (ok. km 1+500),
 - obszarami zabudowy mieszkaniowej,
 - obszarami chronionymi, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm., zwaną dalej „ustawą o ochronie przyrody”).
- 2.2. Teren przekształcony w wyniku robót (obszar zajęty na zaplecze techniczne, drogi tymczasowe itp.) zrehabilitować po ich zakończeniu.
- 2.3. Wytyczać drogi dojazdowe do obsługi placu budowy, w miarę możliwości w oparciu o istniejącą sieć dróg.
- 2.4. W trakcie prowadzonych prac budowlanych zachować wszelkie środki ostrożności w celu zapobiegania przedostawaniu się zanieczyszczeń (m.in. związków ropopochodnych) do wód powierzchniowych, podziemnych i gleby. W związku z tym, wykonawca robót powinien, na wypadek wystąpienia wycieku substancji szkodliwych, posiadać odpowiednie sorbenty do strącania zanieczyszczeń, zwłaszcza ropopochodnych (np. paliw, smarów) i syntetycznych (np. olejów) oraz uszczelnić teren zaplecza budowy, bazy materiałowej oraz paliwowej, szczególnie w miejscach najbliższego sąsiedztwa cieków naturalnych.
- 2.5. Zaplecze techniczne budowy wyposażyć w szczelne sanitariaty, a ścieki socjalno-bytowe gromadzić w szczelnych zbiornikach bezodpływowych, których zawartość będzie usuwana przez uprawnione podmioty.
- 2.6. Roboty prowadzić w sposób minimalizujący ilość powstających odpadów budowlanych.

- 2.7. Odpady segregować i składować w wydzielonym miejscu, zapewniając ich regularny odbiór przez uprawnione podmioty. Odpady niebezpieczne, jakie mogą zostać wytworzone w trakcie robót budowlanych segregować i oddzielać od odpadów obojętnych celem wywozu do specjalistycznych przedsiębiorstw zajmujących się ich utylizacją.
- 2.8. Warstwę gleby zdjętą z pasa robót odpowiednio zdeponować i po zakończeniu prac ponownie wykorzystać do rekultywacji terenu lub zapewnić możliwość wykorzystania przez inne podmioty.
- 2.9. W przypadku organizacji placu budowy w rejonie występowania herpetofauny wykonać ogrodzenie uniemożliwiające wchodzenie płazów na teren budowy. Ogrodzenie powinno być wykonane z siatki stalowej o oczkach nie większych niż 5 mm i wysokości co najmniej 50 cm, której górna krawędź powinna być odgięta na długości minimum 10 cm.
- 2.10. Podczas prowadzenia prac budowlanych unikać tworzenia się zastoisk wodnych umożliwiających składanie skrzeku przez płazy. W tym celu należy przyjąć stosowną technologię wykonania i utrzymania wykopów.
- 2.11. Podczas prowadzenia prac zachować ich etapowość, tak aby nie zamknąć tras wędrówek zwierząt, np. wygradzenie trasy powinno być wykonane po ostatecznym zagospodarowaniu przejęć dla zwierząt.
- 2.12. W maksymalnym stopniu oszczędzać stanowiska roślin częściowo chronionych: konwalii majowej (*Convallaria majalis*) w rejonie km 4+300, km 4+650, km 5+100, km 5+200, km 5+500, km 6+450, km 8+000, km 10+000, km 10+200, km 10+400, kaliny koralowej (*Viburnum opulus*) w rejonie km 4+700, bielistki sinej (*Leucobryum glaucum*) w rejonie km 4+200, gajnika Isniącego (*Hylocomium splendens*) w rejonie km 4+500, km 7+650, km 9+900, chrobotka leśnego (*Cladonia arbuscula*) w rejonie km 4+150, km 4+450, km 5+200, km 5+700, km 9+700, km 9+900, płonnika pospolitego (*Polytrichum commune*) w rejonie km 9+750, kruszyny pospolitej (*Frangula alnus*) występującej w borach i borach mieszanych oraz lasach liściastych, rokitnika pospolitego (*Pleurozium schreberi*), widłozęba wieloszczecinkowego (*Dicranum polysetum*) występujące w borach i borach mieszanych, widłaka jałowcowatego (*Lycopodium annotinum*) w rejonie km 9+800.
- 2.13. Nie dopuścić do zajęcia lub zniszczenia rewirów gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej oraz o statusie SPEC2 i SPEC3: lerki (*Lullula arborea*) w rejonie km 5+900, km 7+150, km 7+800, km 10+250, km 10+300, gąsiora (*Lanius collurio*) w rejonie km 0+600, km 1+000, km 3+000, km 3+500, km 3+900, km 4+350, km 5+400, km 5+650, km 6+200, km 8+200, km 11+700, km 12+400, zielonki (*Porzana parva*) w rejonie km 1+500, dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*) w rejonie km 3+900, dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*) w rejonie km 3+850, ortolana (*Emberiza hortulana*) w rejonie km 4+700, srokosza (*Lanius excubitor*) w rejonie km 5+750, skowronka (*Alauda arvensis*) w rejonie km 7+950, km 12+200, dzięcioła zielonego (*Picus viridis*) w rejonie km 4+450, słonki (*Scolopax rusticola*) w rejonie km 1+550, km 3+550, żurawia (*Grus grus*) w rejonie km 3+650, kuropatwy (*Pedrix pedrix*) w rejonie km 8+250.
- 2.14. W trakcie prac budowlanych nie dopuścić do zniszczenia znajdujących się w pobliżu planowanej inwestycji siedlisk borów i lasów bagiennych, torfowisk przejściowych i trzęsawisk oraz starorzeczy i naturalnych eutroficznych zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion, zlokalizowanych w rejonie odcinka od km 1+450 do km 1+750 oraz w rezerwacie Horowe Bagno w rejonie odcinka od km 3+450 do km 4+000.
- 2.15. Prace budowlane w sąsiedztwie terenów objętych ochroną przed hałasem oraz w rejonie szlaków migracji zwierząt prowadzić wyłącznie w porze dziennej (w godz. 6.00 – 22.00). W miarę możliwości zapewnić, aby urządzenia emitujące hałas o dużym natężeniu nie pracowały równocześnie. Należy zapewnić odpowiedni dobór maszyn budowlanych o możliwie najmniejszej mocy akustycznej.
- 2.16. Ograniczyć do niezbędnego minimum roboty prowadzone w porze wieczornej (rozpoczynającej się na godzinę przed zachodem słońca) i nocnej (kończącej się na godzinę przed wschodem słońca) na odcinkach od km 0+536 do km 3+500 oraz od km 9+400 do km 11+000.

- 2.17. Wycinkę drzew i krzewów ograniczyć do niezbędnego minimum, natomiast drzewa znajdujące się w obrębie placu budowy, nieprzeznaczone do wycinki, zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi np. osłonami przypniowymi, a także nie składować materiałów budowlanych i odpadów w zasięgu bryły korzeniowej.
- 2.18. W razie stwierdzenia, podczas wycinki starych wierzb w rejonie przecięcia drogi ekspresowej S8 z drogą gminną – ul. Szkolna/Przyjacielska w Nadmie, istnienia chronionych gatunków chrząszczy, takich jak pachnica dębowa, przenieść fragmenty drzew w bezpieczne miejsce – zgodnie z przepisami z zakresu ochrony gatunkowej.
- 2.19. Wycinkę drzew i krzewów prowadzić poza okresem lęgowym ptaków – tj. poza okresem od początku marca do końca sierpnia.
- 2.20. Prace niwelacyjne prowadzić w taki sposób, aby w jak największym stopniu uniknąć odwodnienia pobliskich terenów oraz ograniczyć ingerencję w walory krajobrazowe. Przy prowadzeniu wykopów, szczególnie w sytuacji gdy będą przekraczać pierwszy poziom wód gruntowych należy odciąć wykop od wód gruntowych (np. przy pomocy ścianki szczelinowej), co zapobiegnie powstaniu leja depresji.
- 2.21. Rozwiązania w postaci ścian szczelinowych stosować również na odcinkach, gdzie poziom wód gruntowych występuje powyżej projektowanej niwelety drogi.
- 2.22. Nie powodować zmiany lub ograniczenia wielkości przepływów w ciekach powierzchniowych i wodach podziemnych oraz nie powodować zmiany kierunków i prędkości przepływów wód.
- 2.23. Zachować wszystkie oczka wodne, glinianki i torfianki, które nie kolidują z przebiegiem planowanej inwestycji.
- 2.24. Prace ziemne w rejonie zbiorników, cieków wodnych, rozlewisk oraz miejsc rozrodu płazów prowadzić poza okresem ich masowej migracji (poza okresem od początku marca do końca maja oraz od połowy września do połowy października).
- 2.25. Wodę rzeki Czarnej, na której będzie budowany most, zabezpieczyć przed możliwością przedostania się do niej materiałów używanych podczas budowy np. poprzez stosowanie pomostów roboczych i podestów zabezpieczających.
- 2.26. Przyjąć minimalną szerokość pasa robót wzdłuż koryt rzek, aby zniszczeniu uległa jak najmniejsza powierzchnia pokryta roślinnością.
- 2.27. Ograniczyć do niezbędnego minimum roboty polegające na ingerencji w koryto i pas ładu pod obiektem mostowym na rzece Czarnej, a w razie konieczności prowadzić je poza okresem tarła ryb, to jest poza okresem od początku stycznia do końca lipca.
- 2.28. Jeśli roboty budowlane będą wymagały bezpośredniej ingerencji w koryto rzeki lub też brzeg rzeki, fragmenty brzegowe wzmocnić materiałem naturalnym na czas budowy.
- 2.29. Przed rozpoczęciem robót związanych z realizacją węzła „Kobyłka” dokonać odłowów płazów z części zbiornika wodnego w ok. km 600+100, którą zajmie węzeł, a następnie przenieść płazy w pozostałą część zbiornika. Procedura musi być przeprowadzona na początku marca z zachowaniem bezpieczeństwa zwierząt. Po dokonaniu odłowów na czas budowy należy odгородzić za pomocą siatki metalowej o średnicy oczek ≤ 5 mm część zbiornika, która zostanie zasypiana od części zbiornika do której zostaną przeniesione płazy, aby zapobiec ich migracji. Wysokość ogrodzenia ma wynosić minimum 50 cm. Siatka musi być zakopana pod powierzchnię ziemi na głębokość co najmniej 30 cm. Górna krawędź siatki powinna być odgięta na długości minimum 10 cm.
- 2.30. Przed rozpoczęciem prac budowlanych, w wyniku których zostanie zasypany zbiornik wodny w ok. km 7+300, zbudować nowe zbiorniki wodne o łącznej powierzchni ok. 0,6 ha położone w promieniu ok. 2-3 km od likwidowanego zbiornika, po obu stronach planowanej trasy. Zbiorniki będą stanowiły miejsca uwalniania zwierząt odłowionych z kasowanego zbiornika. Nowe zbiorniki wodne powinny być wkomponowane w otaczający krajobraz. W celu przyspieszenia procesu naturyzacji zbiorników zastępczych należy część roślinności wodnej przenieść do zbiorników zastępczych ze zbiorników likwidowanych. Przy wyborze lokalizacji zbiorników należy wziąć pod uwagę: odpowiednie ukształtowanie terenu, płytko występującą wodę gruntową oraz aby pomiędzy zbiornikiem wodnym a otaczającymi terenami, które mogą stanowić środowisko odpowiednie dla płazów, jak np. lasy liściaste, ogrody, łąki, nie było żadnych dróg przecinających szlaki migracji do i ze zbiornika. Pas robót powinien być

odizolowany 50 cm siatką o średnicy oczek nie większych niż 5 mm na rozciągłości nieistniejącego zbiornika oraz na odcinku 250 m na północny wschód i 250 m na południowy zachód od granic zasypanego miejsca rozrodu. Siatka powinna być wkopana w grunt na głębokość co najmniej 30 cm. Górna krawędź siatki powinna być odgięta na długości minimum 10 cm.

- 2.31. Procedurę likwidacji zbiornika wodnego przeprowadzić we wrześniu.
- 2.31. Roboty budowlane prowadzić pod nadzorem archeologicznym.
- 2.32. Na etapie prowadzenia prac budowlanych w przypadku odkrycia stanowisk archeologicznych lub historycznych wstrzymać prace, powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Warszawie i uzgodnić z nim dalszy przebieg i zakres prac (art. 32 ust. 1, 4, 9 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami Dz. U. Nr 162, poz. 1568, ze zm.).
- 2.33. W trakcie zdejmowania humusu umożliwić zwierzętom ucieczkę z terenu objętego inwestycją lub dokonać ich przeniesienia. W przypadku prowadzenia wykopów należy wprowadzić zabezpieczenia przeciwdziałające uwięzieniu zwierząt (np. ogrodzenia z płotków i siatki, pochylnie). Przed realizacją i zasypaniem wykopów również należy dokonać inspekcji na obecność zwierząt oraz ewentualnej ich ewakuacji.
- 2.34. Inwestycję objąć nadzorem przyrodniczym. W przypadku wydanych decyzji administracyjnych z zakresu ochrony gatunkowej nadzorem należy objąć ich wykonanie. Nadzór przyrodniczy winien w szczególności obejmować:
- inspekcję terenu na obecność gatunków chronionych przed wycinką zadrzewień, ze szczególnym uwzględnieniem starych wierzb w rejonie przecięcia drogi ekspresowej S8 z drogą gminną – ul. Szkolna/Przyjacielska w Nadmie,
 - inspekcję terenu na obecność gatunków chronionych przed zdjęciem humusu oraz pracami w obrębie brzegów cieków wodnych i zbiorników, w tym prace związane z niezbędnym odwodnieniem terenów podmokłych,
 - odłowy i przeniesienie płazów oraz likwidację zbiornika wodnego w okolo km 7+300 i budowę zbiorników zastępczych,
 - ocenę poprawności zabezpieczeń drzew i krzewów w trakcie trwania prac budowlanych oraz ich pielęgnację,
 - realizację wykopów oraz archeologicznych badań wykopaliskowych, w tym nadzór nad terenem prac wykopaliskowych, jak i nad wyznaczonymi w tym celu drogami dojazdowymi i miejscami na bazy sprzętowe,
 - realizację przejść dla zwierząt i wykonanie ogrodzeń ochronnych.

3. W projekcie budowlanym należy uwzględnić:

- 3.1. Wykonanie pochłaniająco – rozpraszających ekranów akustycznych w celu ochrony terenów narażonych na hałas w następujących lokalizacjach:

Lp.	Kilometraż	Długość [m]	Strona drogi	Wysokość ekranu [m]
1.	0+536 - 1+440	904	lewa	8
2.	0+536 - 1+760	1224	prawa	8
3.	1+760 - 2+040	280	prawa	6
4.	4+240 - 4+750	510	prawa	6
5.	5+000 - 5+650	650	prawa	6
6.	6+200 - 8+040	1840	lewa	6
7.	7+200 - 7+820	620	prawa	6
8.	8+570 - 9+050	480	lewa	6
9.	9+250 - 9+950	700	prawa	6
10.	9+450 - 9+950	500	lewa	6
11.	10+350 - 12+040	1690	lewa	6
12.	11+770 - 12+430	660	lewa	6
13.	12+060 - 12+450	390	lewa	6

14.	12+450 – 13+320	870	lewa	8
15.	13+320 – 13+681	361	lewa	8
16.	10+700 – 11+780	1080	prawa	6
17.	11+770 – 12+430	660	prawa	6
18.	12+420 – 13+240	820	prawa	6
19.	13+260 – 13+681	421	prawa	8
Planowana droga Wołomin - Struga				
20.	8+930	530	południowa	6
Łącznik z istniejącą drogą woj. Nr 635				
21.	12+060	290	północna	6
22.	12+040	240	południowa	6
Zjazd z istniejącej obwodnicy Radzymina na projektowaną drogę ekspresową S8				
23.	12+970	320	prawa	6
Istniejąca obwodnica Radzymina				
24.	12+980 – 13+320	380	lewa	8

- 3.2. W przypadku zamontowania przezroczystych ekranów – umieszczenie na nich nadruku w formie poprzecznych pasów szerokości 2 cm, rozmieszczonych co 10 cm, w kolorystyce kontrastującej z otoczeniem, w celu zminimalizowania ryzyka zderzenia z nimi ptaków.
- 3.3. Dopasowanie ekranów akustycznych w taki sposób, aby mogły zostać wkomponowane w krajobraz poprzez nasadzenie zieleni osłaniającej, dobranej w zależności od rodzaju gleby, nawodnienia, nasłonecznienia i odporności na zasolenie.
- 3.4. Zamontowanie na górnych krawędziach ekranów akustycznych reduktorów oktagonalnych.
- 3.5. W celu zapewnienia ochrony kompleksu leśnego i terenu rezerwatu Horowe Bagno przed hałasem i zanieczyszczeniami powietrza wykonanie wału ziemnego o wysokości 3 m usytuowanego po lewej stronie trasy.
- 3.6. Wprowadzenie nasadzeń zieleni izolacyjno – osłonowej o szerokości od 5 do 10 m w następujących lokalizacjach:
po stronie lewej:
 – od km 7+600 do km 8+900 w dolinie rzeki Czarnej,
 – od km 9+220 do km 9+400 w rejonie wsi Kozłówek,
 od km 9+940 do km 10+320 po stronie lewej na północ od miejscowości Nowy Janków, między kompleksami leśnymi,
po stronie prawej:
 – od km 8+050 do km 8+680 w dolinie rzeki Czarnej,
 – od km 9+000 do km 9+400 w rejonie wsi Kozłówek,
 – od km 9+940 do km 10+320 na północ od miejscowości Nowy Janków, między kompleksami leśnymi.
- 3.7. Dobranie gatunkowo drzew i krzewów wchodzących w skład pasa zieleni przydrożnej, tak by były one odporne na zanieczyszczenia, dostosowane do warunków gruntowo-wodnych oraz dostosowane do istniejącej zieleni. Podczas wykonywania nasadzeń należy wziąć pod uwagę uwarunkowania siedliskowe, techniczne, wskazania związane z architekturą krajobrazu, jak również wymogi bezpieczeństwa. Należy wykluczyć nasadzenia drzew i krzewów z mrozoodpornymi owocami, spożywanymi przez ptaki, np. bzu czarnego, derenia świdwy, śnieguliczki, dzikiej jabłoni, dzikiej róży, głogu, jarząbu szwedzkiego itp.
- 3.8. Zastosowanie rozwiązań umożliwiających bezpieczną migrację zwierząt przekraczających drogę ekspresową S8, w tym należy przewidzieć zaprojektowanie:
 – przepustów dla płazów co 50 m od km 3+500 do km 4+000 (11 sztuk), o przekroju prostokątnym i wymiarach w świetle co najmniej 1,0 m wysokości i 1,5 m szerokości lub okrągłe o średnicy 1,5 m. Każdy przepust powinien mieć wbudowane jedno- lub dwustronne półki o szerokości ok. 0,5 m. Przy przepustach należy wykonać ogrodzenia

- naprowadzające zwierzęta do przejść w postaci betonowych płotków o wysokości minimum 0,5 m, zabezpieczających przed przedostaniem się płazów na jezdnię i kierujących je do przejścia. Płotki powinny znajdować się na całej długości po obu stronach analizowanego odcinka drogi oraz po 250 m na północ i południe od granicznych przepustów,
- przejścia dla średnich zwierząt ok. km 4+850, o wymiarach w świetle co najmniej 2,5 m wysokości i 6,0 m szerokości; konieczne jest zachowanie minimalnego współczynnika ciasnoty wynoszącego 0,7,
 - przejścia dla średnich zwierząt w km 6+500, o wymiarach w świetle co najmniej 2,5 m wysokości i 6,0 m szerokości; konieczne jest zachowanie minimalnego współczynnika ciasnoty wynoszącego 0,7,
 - przejścia w formie poszerzonego przepustu w km 8+000, o wymiarach w świetle co najmniej 1,5 m wysokości i 3,5 m szerokości. Należy wykonać betonowe płotki o wysokości minimum 0,5 m na długości min. 50 - 100 m zabezpieczające przed przedostaniem się płazów na jezdnię i kierujących je do przejścia.
 - przejścia dla dużych zwierząt w km 8+680 pod obiektem mostowym na rzece Czarnej, o wymiarach w świetle co najmniej 5 m wysokości i szerokości z każdej strony cieku równej co najmniej podwójnej szerokości cieku. Po obu stronach ukształtować pas suchego terenu dla zwierząt położonego poza zasięgiem zalewów, o szerokości łącznej równej podwójnej szerokości koryta, odpowiednio urządzone, z naturalnym podłożem.
 - przejścia dla średnich zwierząt w km 9+840, o wymiarach w świetle co najmniej 2,5 m wysokości i 6,0 m szerokości; konieczne jest zachowanie minimalnego współczynnika ciasnoty wynoszącego 0,7,
 - przejścia dla średnich zwierząt w ok. km 10+330, o wymiarach w świetle co najmniej 2,5 m wysokości i 6,0 m szerokości; konieczne jest zachowanie minimalnego współczynnika ciasnoty wynoszącego 0,7.
- 3.9. Powierzchnia przejścia dla zwierząt dużych i średnich powinna nawiązywać do warunków siedliskowych po obu stronach drogi. Powinna spełniać zasadę możliwie najlepszego wkomponowania w otaczający krajobraz i stwarzać bezpieczne ukrycie dla przechodzących zwierząt poprzez:
- ukształtowanie trawiastej pokrywy roślinnej na powierzchni przejść dolnych przez wysiew gatunków traw o średnim i wysokim pokroju (gatunki rodzime rosnące w otoczeniu),
 - nasadzenia krzewów oraz bylin na powierzchni przejścia – pojedyncze i kępowe,
 - dopuszczenie i wspieranie spontanicznej ekspansji roślinności,
 - rozmieszczenie na powierzchni przejścia karp korzeniowych.
- Przy przejściach należy zaprojektować nasadzenia zieleni naprowadzające z wykorzystaniem rodzimych gatunków krzewiastych i niskich drzew bez nasadzeń roślinności wysokiej.
- 3.10. W przejściach dla małych zwierząt, w tym płazów, zapewnienie podłoża z materiału ziemnego miejscowego pochodzenia o dużych zdolnościach retencjonowania wody.
- 3.11. Przy przejściach w rejonie obiektów mostowych, na barierach tych obiektów umieszczenie osłon przeciwoślńnieniowych.
- 3.12. Przy oświetleniu inwestycji zastosowanie lamp sodowych. Obudowa lamp musi być szczelna, aby uniemożliwić owadom kontakt z rozżarzoną żarówką.
- 3.13. Na całej długości trasy wykonanie ogrodzenia ochronnego z siatki metalowej z metalowymi słupami, zabezpieczającej przed wtargnięciem zwierząt na drogę. Wysokość minimalna ogrodzenia powinna wynosić 250 cm dla obszarów leśnych oraz polno – leśnych i 220 cm dla pozostałych obszarów. Siatka musi być zakopana pod powierzchnię ziemi co najmniej na głębokość 30 cm, oczka siatki o zmiennej wielkości, zmniejszającej się ku dołowi, aby uniemożliwić wejście na jezdnię także płazom, gadom i małym ssakom.
- 3.14. Lokalizacja ogrodzenia względem terenu i jezdni:
- ogrodzenie należy prowadzić możliwie blisko krawędzi jezdni, jak najmniej ingerując w obszar otaczający,
 - ogrodzenie musi łączyć się w sposób szczelny z krawędziami ekranów akustycznych,

- czołem dolnych przejść dla zwierząt oraz z czołem plotków betonowych naprowadzających płazy do przepustu lub bezpośrednio przechodzić ponad jego wlotem.
- 3.15. Odprowadzanie wód opadowych z drogi za pomocą rowów trawiastych otwartych. Szczelne odprowadzanie wód opadowych rowami od km 3+500 do km 4+00 oraz od km 7+800 do km 9+500. Dla mostów, estakad i skrzyżowań wysokościowych zastosowanie rurociągów podwieszanych pod obiektami, włączonych do rowów.
- 3.16. Wykonanie zbiorników retencyjnych zespolonych z osadnikami i separatorami koalescencyjnymi na następujących odcinkach przeznaczonych do retencjonowania wód:
- w rejonie km 0+420 – odbiornikiem wód ze zbiornika będzie rzeka Długa,
 - w rejonie km 2+450 – odbiornikiem wód ze zbiornika będzie grunt,
 - w rejonie km 3+640 – odbiornikiem wód ze zbiornika będzie grunt,
 - w rejonie km 5+360 – odbiornikiem wód ze zbiornika będzie grunt,
 - w rejonie km 6+710 – odbiornikiem wód będzie grunt,
 - w rejonie km 8+600 – odbiornikiem wód będzie rzeka Czarna,
 - w rejonie km 12+100 – odbiornikiem wód będzie grunt.
- 3.17. Zbiorniki retencyjne powinny charakteryzować się łagodnym nachyleniem brzegów, być obsadzone roślinnością i pozostawione bez ogrodzenia.
- 3.18. Zainstalowanie na wylotach urządzeń odcinających dopływ spływów z drogi – dla ochrony zbiorników retencyjnych i odbiorników przed dopływem substancji niebezpiecznych, będących skutkami wypadków komunikacyjnych lub innych przyczyn.
- 3.19. Wszelkie planowane obiekty związane z siecią odwodnień (w tym zbiorniki retencyjne) i inną infrastrukturą powinny być położone w odległości co najmniej 50 m od krawędzi przejść dla zwierząt.
- 3.20. W ramach projektu budowlanego wykonanie szczegółowej koncepcji przebudowy układu melioracyjnego dla obszarów objętych melioracją szczegółową.
- 3.21. Urządzenia odwodnienia drogi, w szczególności rowy przydrożne, studzienki kanalizacyjne i deszczowe, zbiorniki retencyjne zaprojektować tak, aby nie stanowiły one pułapek dla zwierząt.
- 3.22. Rozwiązania projektowe w zakresie urządzeń odwodnienia drogi, oświetlenia trasy i obiektów umożliwiających migrację zwierząt, w tym projekt szczegółowego zagospodarowania przejść dla zwierząt, winien być zrealizowany pod nadzorem przyrodniczym.

4. Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia należy:

- 4.1. Wykonać monitoring w zakresie:
- 4.1.1. Stosunków wodnych w rezerwacie Horowe Bagno. Monitoring należy rozpocząć przed rozpoczęciem prac budowlanych i kontynuować na etapie realizacji inwestycji do upływu 1 roku po oddaniu drogi do eksploatacji. Obserwacje prowadzić w 14 –dniowych odstępach, w miesiącach kwiecień–październik.
- 4.1.2. Hałasu, zanieczyszczeń powietrza i gospodarki ściekowej (m.in. należy uwzględnić okresowe kontrole stanu sprawności technicznej oraz skuteczności działania urządzeń służących do podczyszczania i odprowadzania spływów opadowych).
- 4.1.3. Wykorzystania przejść dla zwierząt przez poszczególne gatunki (grupy zwierząt o zbliżonej ekologii gatunku), kontroli stanu przejść oraz ocenę utrzymania przejść, w tym szpalerów drzew naprowadzających zwierzęta na przejścia, monitoring otoczenia przejść oraz aktywności ludzi na przejściach.
- 4.1.4. Miejsce przeniesienia zwierząt na stanowiska zastępcze, z uwzględnieniem stanu przed ich przeniesieniem, szacunkowej liczebności gatunku oraz trendów w populacji, w tym jednoroczna kontrola zlikwidowanych zbiorników i podmokłości (w okresie wegetacyjnym następującym po likwidacji), stanowiących miejsca rozrodu płazów.
- 4.2. W przypadku nieprzyjęcia się sadzonek lub stwierdzenia ich uszkodzeń, wprowadzić nasadzenia uzupełniające. Na etapie eksploatacji inwestycji poddawać zieleni stosownym zabiegom pielęgnacyjnym pozwalającym na ich utrzymanie w stanie właściwym do pełnienia ich funkcji.

- 4.3. Corocznie dokonywać oczyszczania i konserwacji przejść dla zwierząt oraz kontroli stanu i szczelności wygradzeń.
 - 4.4. Konserwację systemu odwadniającego, w tym rowów i zbiorników retencyjnych prowadzić z uwzględnieniem ochrony zwierząt.
- 5. Przedsięwzięcie wymaga wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie:**
- 5.1. Hałasu i zanieczyszczenia powietrza, w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia i działaniami podjętymi w celu ograniczenia. W odniesieniu do oddziaływania inwestycji na powietrze należy wykonać serię pomiarową stężeń dwutlenku azotu w powietrzu uśrednionych dla okresu jednej godziny i dla roku kalendarzowego. Analiza wykonana będzie po upływie 1 roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawiona w terminie do 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania, a w przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych, zastosowane będą odpowiednie środki ochrony. W sytuacji w której standardy w środowisku nie będą mogły być dotrzymane, należy podjąć działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. W analizie powinny znaleźć się także wyniki monitoringu określonego w punkcie 4.1. niniejszej decyzji.
 - 5.2. Oceny skuteczności podjętych działań łagodzących w stosunku do obszarów i gatunków chronionych, z uwzględnieniem monitoringu oraz działań podjętych w stosunku do zidentyfikowanych podczas prac gatunków; jej wyniki winny być przedstawione w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia pomiarów.
- 6. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.**

UZASADNIENIE

W dniu 8 listopada 2007 r. do Wojewody Mazowieckiego wpłynął wniosek Pana Stanisława Dmuchowskiego – Pełnomocnika Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad – z dnia 8 listopada 2007 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina.

Akta przedmiotowej sprawy zostały przekazane do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie przez Wojewodę Mazowieckiego, zgodnie z art. 160 ust. 1 pkt 7 lit. a ustawy o.o.s. Inwestor pismem z dnia 8 grudnia 2008 r., znak: RDOŚ-14-WOO-6613-91/08/sk, został poinformowany o zmianie organu prowadzącego postępowanie.

Rodzaj, parametry techniczne oraz zasięg potencjalnego oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji zaliczają ją do grupy przedsięwzięć wymienianych w § 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, ze zm.).

W dniu 23 marca 2009 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, znak: RDOŚ-14-WOOŚ-II-SK-6613-01/08. Mając na względzie ochronę terenów cennych przyrodniczo oraz życia i zdrowia ludzi, w decyzji szczegółowo określił środowiskowe warunki realizacji tej inwestycji, zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji. Ponadto, nałożył na inwestora szereg obowiązków mających na celu zminimalizowanie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wykonanie analizy porealizacyjnej.

W związku z wniesionymi odwołaniami od ww. decyzji akta sprawy zostały przekazane do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, jako właściwego organu odwoławczego, w celu rozpoznania. Generalny Dyrektor decyzją z dnia 11 marca 2010 r., znak: DOOŚidk-452/596-4/583/10/AL-35, uchylił decyzję Regionalnego Dyrektora z dnia 23 marca 2009 r. w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W związku z powyższym Regionalny Dyrektor prowadził postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia (obwieszczenie z dnia 8 kwietnia 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-MW-6613-91/08) i stosownie do art. 48 ust. 1 ustawy Poś przeprowadził postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko uwzględniając zasadę pierwszeństwa prawa wspólnotowego oraz obowiązek prospółnotowej wykładni przepisów prawa krajowego.

W trakcie postępowania organ wziął pod uwagę cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w tym:

1. Wniosek z dnia 8 listopada 2007 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.
2. Pismo z dnia 31 sierpnia 2010 r., znak: GDDKiA-O/Wa-P.4.26/1197/10 z prośbą o zmianę wnioskowanego zakresu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia z rozpoczynającego się w km 0+263 na zakres przedsięwzięcia rozpoczynający się w km 0+536.
3. Raport o oddziaływaniu na środowisko wraz z załącznikami graficznymi oraz streszczeniem w języku niespecjalistycznym sporządzonym przez Biuro Planowania Rozwoju Warszawy SA w sierpniu 2010 r.
4. Raport o oddziaływaniu na środowisko wraz z załącznikami graficznymi oraz streszczeniem w języku niespecjalistycznym sporządzonym przez Biuro Planowania Rozwoju Warszawy SA w styczniu 2011 r.
5. Raport o oddziaływaniu na środowisko wraz z załącznikami graficznymi oraz streszczeniem w języku niespecjalistycznym sporządzonym przez Biuro Planowania Rozwoju Warszawy SA w kwietniu 2011 r.
6. Uzupelnienia i wyjaśnienia do raportów nadesłane:
 - pismem z dnia 14 września 2010 r., znak: GDDKiA-O/Wa-P.4.26/1327/10;
 - pismem z dnia 29 września 2010 r., znak: GDDKiA-O/Wa-P.4.26/1407/10;
 - pismem z dnia 28 stycznia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/99/11,
 - pismem z kwietnia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/516/11;
 - pismem z dnia 2 czerwca 2011 r., znak: GDDKiA-O/Wa-D.9.1/813/11.
7. Decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 11 marca 2010 r., DOOŚidk-452/596-4/583/10/AL-35, którą uchylił decyzję Regionalnego Dyrektora z dnia 23 marca 2009 r. w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.
8. Pełnomocnictwa;

a także uzyskał wymagane zgodnie z art. 48 ust. 2 pkt 2 ustawy Poś uzgodnienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie z dnia 16 lutego 2011 r. znak: ZNS.713-154-1/11.PN. Uwagi wystosowane przez ww. organ zostały uwzględnione w pkt 2.1., pkt 2.4., pkt 2.15., pkt 3.1., pkt 4.1.2., pkt 5. sentencji decyzji. Organ nie uwzględnił warunku mówiącego o potrzebie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji na etapie projektu budowlanego, ze względu na fakt, iż nie istnieje taka możliwość w świetle zapisów ustawy Poś, w ramach której przeprowadzono procedurę oceny oddziaływania na środowisko oraz wydano niniejszą decyzję. Organ uzyskał również zgodnie z wyżej cytowaną podstawą prawną uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w formie postanowienia z dnia 13 czerwca 2011 r., znak: DOOŚ-idk.4200.60.2011.AL., którego zapisy zostały uwzględnione w niniejszej decyzji.

Droga krajowa nr 8 była w ostatnich latach przedmiotem studiów drogowo – komunikacyjnych. Przygotowana na początku 2000 roku koncepcja programowo – przestrzenna przystosowania drogi

krajowej nr 18 (obecna droga krajowa nr 8) Warszawa – Białystok do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Struga – Radzymin wykazała możliwość podniesienia parametrów technicznych do standardów drogi ekspresowej. Jednakże postulowane w projekcie ograniczenie dostępności jezdni głównej spowodowało liczne protesty mieszkańców. Wobec powyższego podjęto decyzję o wytyczeniu nowego przebiegu dla trasy ekspresowej S8, który powinien uwzględnić możliwość obsługi miast: Marek, Ząbek, Zielonki, Kobyłki oraz miast i gmin Radzymin i Wolomin.

Przeanalizowano pięć wariantów nowego przebiegu drogi. Ocena środowiskowa tych wariantów wskazała na wariant V jako najmniej kolizyjny, ale żaden z tych wariantów nie został zaakceptowany przez wszystkich przedstawicieli zainteresowanych stron. W 2000 roku Komisja Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych przy udziale Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oraz władz samorządowych przyjęła przebieg trasy wg wariantu III od węzła „Toruńska” do węzła „Nadma”. Natomiast dla odcinka od węzła „Nadma” do istniejącej obwodnicy Radzymina zalecono przeanalizowanie dalszego przebiegu trasy wg wariantu I, poszukując nowego, optymalnego włączenia tej trasy do obwodnicy Radzymina. W kolejnym opracowaniu poświęconym planowanej inwestycji podjęto się rozpatrzenia wariantu polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia oraz trzech wariantów przebiegu trasy. Z uwagi na sprzeciw mieszkańców oraz władz miasta i gminy Radzymin, negatywnie opiniujących każdy z wariantów, Komisja Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych 27 sierpnia 2002 roku. zawiesiła prace nad uściśleniem przebiegu wylotu drogi S8 z Warszawy.

W raporcie przedłożonym wraz z wnioskiem o wydanie decyzji środowiskowej analizie zostały poddane warianty: zerowy, polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia oraz trzy warianty inwestycyjne.

Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia na zlecenie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddziału w Warszawie firma „Studio Ogród” od 1 lutego do 31 maja 2007 roku przygotowała i przeprowadziła działania informacyjno – konsultacyjne ze społeczeństwem. Analiza nadesłanych opinii wykazała, że najczęściej jako preferowany wskazywany był wariant III, natomiast najrzadziej wariant I.

Po przeanalizowaniu wskazanych rozwiązań oraz dyskusji na posiedzeniu Komisji Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych przy udziale Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad w dniach 20-21 marca 2007 r. przyjęto przebieg drogi ekspresowej S8 wg wariantu III jako rekomendowany do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na wniosek Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddziału w Warszawie z dnia 8 listopada 2007 r. decyzją z dnia 23 marca 2009 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, znak: RDOŚ-14-WOOS-II-SK-6613-91/08, określił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia według wariantu III. W wyniku wniesionych odwołań od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r. decyzją z dnia 11 marca 2010 r. znak:DOOŚidk-452/596-5/583/10/AL-35, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Jako przyczynę takiego rozstrzygnięcia wskazał niewłaściwy sposób przeprowadzenia postępowania z udziałem stron, brak przedłożonej inwentaryzacji zwierząt w kompleksie leśnym Ciemne oraz skumulowanej oceny oddziaływania na środowisko.

W uzupełnionym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawione zostały, oprócz wariantu zerowego, polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia i pozostawieniu drogi nr 8 wg dotychczasowego przebiegu, trzy warianty inwestycyjne: wariant I, wariant II, wariant IIa i wariant III -- preferowany przez Inwestora.

W wariantcie zerowym trasa przebiega niemal w całości przez tereny zurbanizowane. Na początkowym odcinku zagospodarowanie wzdłuż istniejącej drogi nr 8 jest intensywne. W rejonie dwupoziomowego węzła drogowego na przecięciu ulic: Radzymińska – Marszałka J. Piłsudskiego – Trasa Toruńska, powstały liczne centra handlowe z hipermarketami, które generują znaczny ruch. Od Trasy Toruńskiej w kierunku północnym droga przebiega przez teren Marek i Radzymina, gdzie na znacznej części występuje zabudowa mieszkaniowa przemieszana z obiektami o funkcji usługowo – handlowej, obiektami turystycznymi i rzemieślniczo – usługowymi. Na obszarze gminy Radzymin teren wzdłuż drogi jest zabudowany w mniejszym stopniu i występują tu głównie usługi komercyjne jak sklepy, biura, hurtownie. Jedyne w rejonie skrzyżowania z ul. Żeromskiego – Wodną występuje większe zgrupowanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Wariant I zakłada budowę drogi po nowym śladzie. Długość analizowanej trasy wynosi 15,25 km, długość trasy przewidziana do realizacji to 11,96 km – pozostała część trasy wykorzystuje istniejącą obwodnicę. Trasa przebiega przez tereny miast: Zielonka, Marki, Kobyłka, gminę i miasto Radzymin. Od pikietażu 0+536 (początek trasy) do węzła „Kobyłka” przebieg jest wspólny dla wszystkich wariantów. Na początkowym odcinku trasę poprowadzono przez Zielonkę w korytarzu wyznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Zielonka. Dalej biegnie przez tereny leśne Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, przecinając kompleks leśny Horowa Góra. Za węzłem z drogą nr 631 oś trasy została przesunięta w kierunku zachodnim, do granicy miasta Kobyłka i kompleksu leśnego. Dalej przecina tereny rolne, w rejonie ul. B. Chrobrego omija od wschodu zabudowę miejscowości Nadma, odgina się w kierunku zachodnim i prowadzona jest skrajem dużego kompleksu leśnego Ciemne, pozostawiając po stronie zachodniej zabudowę miejscowości Słupno. Przed kładką dla pieszych w miejscowości Cegielnia projektowana trasa zostaje włączona w istniejącą obwodnicę Radzymina.

Wariant II, którego długość trasy wynosi 14,38 km, zaś do realizacji planuje się 12,66 km (pozostały odcinek wykorzystuje istniejącą obwodnicę Radzymina), różni się od wariantu I przebiegiem na terenie gminy Radzymin. Od miejscowości Nadma w kierunku północnym trasa prowadzona jest przez tereny rolne omijając od wschodu wsie Kozłówek i Kozia Góra, przecina kompleks leśny Ciemne, ośrodek Caritasu pozostaje po stronie wschodniej. Następnie przechodzi po zachodnim obrzeżu miejscowości Ciemne, przecina Staw Pod Łabędziem i w rejonie granicy miasta Radzymin, przed skrzyżowaniem z drogą nr 635 zostaje włączona w obwodnicę Radzymina.

Wariant IIa – długość trasy analizowana – 14,37 km, do realizacji – 12,65 km powstał jako podwariant, który różni się od wariantu II przebiegiem w rejonie włączenia w obwodnicę Radzymina, gdzie zastosowano łuk poziomy o promieniu $R = 1200$ m (w wariantcie II łuk o promieniu $R = 1000$). Również powiązanie z Radzyminem jest odmienne, odbywa się tylko poprzez jeden węzeł z drogą nr 635 co ma wpływ na zajętość terenu, kolizje i prognozowany rozkład ruchu w tym rejonie oraz uciążliwość.

Wariant III, którego długość analizowana wynosi 13,14 km, zaś do realizacji 12,96 km, podobnie jak warianty I i II różni się przebiegiem na terenie gm. Radzymin. Od miejscowości Nadma w gm. Radzymin w kierunku północnym trasę poprowadzono przez tereny rolne po wschodniej stronie wsi Kozłówek, następnie w pasie pomiędzy dwoma kompleksami leśnymi Ciemne i Nowy Janków, dalej przez wschodni obszar wsi Ciemne. W obwodnicę Radzymina włącza się na wschód od skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 635, w rejonie miejscowości Dybów – Kolonia.

W ramach aktualizacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w 2010 roku przeanalizowano wariant pokrywający się na części przebiegu z drogą wojewódzką nr 631. W wariantcie tym trasa miałaby zostać poprowadzona w dotychczasowym korytarzu od węzła „Drewnica” w kierunku węzła „Zielonka 2”, a następnie włączona w istniejącą drogę wojewódzką nr 631, dla której konieczne byłoby wybudowanie drugiej jezdni i przystosowanie do parametrów drogi ekspresowej. Dalej trasa włączona by była w istniejącą drogę nr 8, której przekrój wymagałby rozbudowy odpowiedniej dla drogi ekspresowej. W rejonie załamania osi, na jezdniach głównych

trasy S8, na przecięciach z drogami nr 631 i 8 należałoby zastosować łuki o dużych promieniach (powyżej 500 m), co przybliżyłoby trasę do jeziora Czarne (Kruczek). Realizacja tego wariantu pociągałaby za sobą konieczność zmian rozwiązania węzła „Zielonka 2” oraz wybudowanie skomplikowanego węzła w Strudze, w którym krzyżowałyby się drogi: projektowana S8, nr 631 (Warszawa – Nieporęt), nr 8 (Warszawa – Radzymin), nr 632 (Marki – Legionowo), nr 4308W (Marki – Nadma – Kobyłka) oraz projektowana droga, która połączy istniejącą nr 635 (we wsi Czarna) z drogą nr 631 (na Nieporęt). Podstawowym problemem byłoby zapewnienie obsługi przyległego zagospodarowania, niezbędna byłaby budowa jezdni zbiorczych wzdłuż trasy S8, do których podłączone byłyby ulice mające obecnie skrzyżowania z istniejącą drogą nr 8. Ograniczona zostałaby dostępność do drogi, wyłącznie poprzez węzły. Rozwiązanie powyższe wiązałoby się z większą zajętością terenu, byłoby bardziej kolizyjne z istniejącym zagospodarowaniem, wzbudziłoby protesty mieszkańców Słupna i dlatego nie było w raporcie dalej rozpatrywane.

Przeprowadzone analizy środowiskowe dla proponowanych wariantów nie dają jednoznacznej odpowiedzi, który z wariantów jest najkorzystniejszy. Można jedynie stwierdzić, że wariant III wykazuje najmniejszą kolizyjność z obszarami chronionymi i powierzchnią lasu, jednakże nie są to duże różnice.

W celu pełniejszego porównania wariantów przeprowadzono ocenę wielokryterialną w poszczególnych kryteriach. Wagi poszczególnych kryteriów zostały wyznaczone na podstawie znaczenia tych zagadnień dla analizy trasy. Poszczególne warianty trasy zostały porównane z uwzględnieniem następujących ocen: techniczno – ruchowej, przestrzennej, społecznej, środowiskowej, ekonomicznej.

Wariant III uzyskał najlepszą ocenę pod względem: środowiskowym, ekonomicznym, przestrzennym, techniczno – ruchowym. Wariant ten nie znalazł się na ostatnim miejscu w żadnej z analiz. W związku z powyższym dla tego wariantu przedstawiono środowiskowe warunki realizacji.

Realizacja inwestycji w wariantcie preferowanym przez Inwestora spowoduje zajęcie 98,46 ha terenów, z czego: 68,872 ha stanowią tereny rolnicze i 28,02 ha powierzchnie leśne i zadrzewione. Nastąpi wyburzenie 8 budynków mieszkalnych jednorodzinnych i 10 budynków gospodarczych.

Na podstawie analiz przeprowadzonych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko określono oddziaływania i potencjalne zagrożenia środowiska związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia. W oparciu o informacje zawarte w dokumentacji sprawy określono warunki realizacji oraz eksploatacji infrastruktury drogowej, zapewniające ochronę środowiska.

W dniu 31 sierpnia 2010 r. do organu wpłynęło pismo Inwestora z prośbą o zmianę zakresu przedsięwzięcia. Korekta zakresu przedsięwzięcia wynika z wydanej już decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi S-17 obejmującej węzeł „Drewnica”. Regionalny Dyrektor przychylił się do wniosku Inwestora.

W celu zminimalizowania wpływu przedsięwzięcia na środowisko w sentencji decyzji wprowadzono:

1. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich (pkt 2 sentencji decyzji).
2. Warunki wykorzystania terenu w fazie eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich (pkt 4 sentencji decyzji).
3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym (pkt 3 sentencji decyzji).
4. Obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej dla przedmiotowego przedsięwzięcia (pkt 5 sentencji decyzji).

Powyższe zalecenia, wymagania i obowiązki znajdują racjonalne uzasadnienie wynikające z przepisów prawa oraz przyjętych zasad mających na celu zachowanie porządku społecznego, zgodnie z którymi nałożone uwarunkowania przedsięwzięcia można umotywić w przedstawiony poniżej sposób.

W czasie realizacji przedsięwzięcia zajmowany będzie teren pod lokalizację zaplecza budowy (m. in. magazyny, miejsca składowania materiałów, bazy transportowe) i dróg dojazdowych. Prace budowlane będą prowadzone w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie jego powierzchni, a po zakończeniu prac teren zostanie przywrócony do stanu poprzedniego (pkt 2.2. sentencji decyzji). Zaplecze budowy, bazy materiałowe oraz parkingi sprzętu i maszyn będą zlokalizowane poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy o ochronie przyrody, poza doliną rzeki Czarnej i innych cieków powierzchniowych, bezpośrednim sąsiedztwem Jeziora Czarnego, bezpośrednim sąsiedztwem cmentarza, obszarami leśnymi, ich bezpośrednim sąsiedztwem, zachodnią stroną trasy od km 3+500 do km 4+000, gdzie droga w odległości 100-150 m biegnie równoległe do rezerwatu przyrody Horowe Bagno oraz obszarami zabudowy mieszkaniowej (pkt. 2.1. sentencji decyzji).

Drogi dojazdowe do placów budowy zostaną wytyczone, w miarę możliwości, w oparciu o istniejącą sieć szlaków komunikacyjnych (pkt 2.3. sentencji decyzji).

Dotrzymanie warunków wymienionych w sentencji zminimalizuje oddziaływanie robót na glebę, wody podziemne i powierzchniowe, a także zapewni właściwe gospodarowanie odpadami. Zaplecza budowy zostaną odpowiednio zabezpieczone by uniknąć przenikania zanieczyszczeń pochodzących z wyplukiwania materiałów stosowanych do budowy i z wycieków z maszyn do wód powierzchniowych, podziemnych i gruntu. Na wypadek wystąpienia wycieku wykonawca robót będzie posiadał odpowiednie sorbenty do strącania zanieczyszczeń, zwłaszcza ropopochodnych i syntetycznych (pkt 2.4. sentencji decyzji).

Nie jest możliwe wykluczenie przekształcenia terenu wokół inwestycji, dlatego czasowo zajmowany teren należy przywrócić do pierwotnego stanu poprzez uporządkowanie poboczy, ich ponowne obsianie trawą i zadrzewienie. Warstwa gleby zdjeta z pasa robót będzie odpowiednio zdeponowana w wyznaczonym miejscu na placu budowy. Po zakończeniu prac gleba powinna zostać wykorzystana na terenie planowanego przedsięwzięcia do rekultywacji lub użyczenia gleb zdegradowanych (pkt 2.8. sentencji decyzji). Natomiast zanieczyszczoną glebę i grunt należy przekazać do utylizacji przez uprawnione do tego firmy.

Droga S8 na analizowanym odcinku będzie drogą nową, stąd na etapie budowy głównym źródłem odpadów będą prace ziemne – wykopy, z których wybierana będzie ziemia, w niewielkim stopniu odpady rozbiórkowe. Powstające w wyniku prac podstawowych przy realizacji trasy odpady będą stanowiły głównie: gruz betonowy i ceglany, drewno, szkło, papa, złom żelaza i stali, oleje hydrauliczne, silnikowe i inne, masa roślinna, odpady opakowaniowe, odpady komunalne. Roboty będą organizowane w sposób minimalizujący ilość powstających odpadów budowlanych (pkt 2.6. sentencji decyzji). Odpady te będą segregowane i magazynowane w wydzielonym miejscu oraz regularnie odbierane przez odpowiednie podmioty. Odpady niebezpieczne, jakie mogą zostać wytworzone w trakcie robót budowlanych, będą gromadzone w zamkniętych, szczelnych, oznakowanych pojemnikach odpornych na działanie składników umieszczanych w nich odpadów. Pojemniki te będą magazynowane w wyznaczonym, ogrodzonym i zadaszonym miejscu o utwardzonym podłożu. Miejsca magazynowania odpadów niebezpiecznych powinny być oznaczone i zabezpieczone przed wstępem osób nieupoważnionych i zwierząt. Odpady te będą wywożone do specjalistycznych przedsiębiorstw zajmujących się ich utylizacją (pkt 2.7. sentencji decyzji).

Zaplecze budowy zostanie wyposażone w sanitariaty, a ścieki socjalno-bytowe będą odprowadzane do szczelnych zbiorników bezodpływowych, których zawartość będzie usuwana przez uprawnione podmioty (pkt 2.5. sentencji decyzji).

Planowana inwestycja przebiega przez rejon o wzmożonej aktywności migracyjnej płazów, w związku z czym plac budowy zostanie odpowiednio zabezpieczony przed ich wtargnięciem poprzez zastosowanie ogrodzenia z siatki stalowej o oczkach nie większych niż 5 mm i wysokości co najmniej 50 cm, której górna krawędź powinna być odgięta na długości minimum 10 cm (pkt 2.9. sentencji decyzji).

Podczas prowadzenia prac budowlanych należy unikać tworzenia zastoisk wodnych umożliwiających składanie skrzeku przez płazy. W tym celu należy przyjąć odpowiednią technologię wykonania i utrzymania wykopów (pkt 2.10. sentencji decyzji).

Budowa drogi ekspresowej S8 oznacza w przypadku zwierząt uniemożliwienie lub znaczne utrudnienie przemieszczania się. Wariant III przecina szlak migracyjny zwierząt, który obejmuje lasy koło Wołomina i Kobyłki, mozaikę łąk i zarośli w dolinie rzeki Czarnej na północ od miejscowości Nadma oraz lasy położone zarówno na północ, jak i na południe od Marek. W związku z powyższym podczas prowadzenia prac zostanie zachowana ich etapowość, tak aby nie zamknąć tras wędrówek zwierząt, np. wygrodenie trasy nastąpi po ostatecznym zagospodarowaniu przejść dla zwierząt (pkt 2.11. sentencji decyzji).

Zidentyfikowana w rejonie km 3+570 roślina ściśle chroniona, bagno zwyczajne (*Ledum palustre*), występuje w znacznej odległości od planowanej trasy w związku z czym nie zachodzi ryzyko zniszczenia jej stanowisk. Na etapie realizacji inwestycji nastąpi natomiast całkowite lub częściowe zniszczenie stanowisk roślin podlegających częściowej ochronie, znajdujących się na terenie planowanej inwestycji. Dla ograniczenia negatywnego oddziaływania inwestycji w maksymalnym stopniu będą oszczędzane stanowiska roślin podlegających częściowej ochronie: konwalii majowej (*Convallaria majalis*) w rejonie km 4+300, km 4+650, km 5+100, km 5+200, km 5+500, km 6+450, km 8+000, km 10+000, km 10+200, km 10+400, kaliny koralowej (*Viburnum opulus*) w rejonie km 4+700, bielistki sinej (*Leucobryum glaucum*) w rejonie km 4+200, gajnika lśniącego (*Hylocomium splendens*) w rejonie km 4+500, km 7+650, km 9+900, chrobotka leśnego (*Cladonia arbuscula*) w rejonie km 4+150, km 4+450, km 5+200, km 5+700, km 9+700, km 9+900, płonnika pospolitego (*Polytrichum commune*) w rejonie km 9+750, kruszyny pospolitej (*Frangula alnus*) występującej w borach i borach mieszanych oraz lasach liściastych, rokitnika pospolitego (*Pleurozium schreberi*), widłozęba wieloszczecinkowego (*Dicranum polysetum*) występujące w borach i borach mieszanych, grzybieni białych (*Nuphar lutea*) w zbiorniku wodnym w rezerwacie Horowe Bagno, widłaka jałowcowatego (*Lycopodium annotinum*) w rejonie km 9+800 (pkt 2.12. sentencji decyzji).

Prace terenowe na etapie opracowywania raportu wykazały, że w rejonie planowanej inwestycji występują gatunki ptaków wymienione w załączniku I Dyrektywy Ptasiej oraz gatunki, którym BirdLife International nadała status SPEC 2 i SPEC 3. Obliguje to do zachowania ostrożności podczas prowadzenia prac budowlanych, aby nie dopuścić do zajęcia lub zniszczenia rewirów gatunków ptaków: lerki (*Lullula arborea*) w rejonie km 5+900, km 7+150, km 7+800, km 10+250, km 10+300, gąsiorka (*Lanius collurio*) w rejonie km 0+600, km 1+000, km 3+000, km 3+500, km 3+900, km 4+350, km 5+400, km 5+650, km 6+200, km 8+200, km 11+700, km 12+400, zielonki (*Porzana parva*) w rejonie km 1+500, dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*) w rejonie km 3+900, dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*) w rejonie km 3+850, ortolana (*Emberiza hortulana*) w rejonie km 4+700, srokosza (*Lanius excubitor*) w rejonie km 5+750, skowronka (*Alauda arvensis*) w rejonie km 7+950, km 12+200, dzięcioła zielonego (*Picus viridis*) w rejonie km 4+450, słonki (*Scolopax rusticola*) w rejonie km 1+550, km 3+550, żurawia (*Grus grus*) w rejonie km 3+650, kuropatwy (*Pedrix pedrix*) w rejonie km 8+250, o których mowa w punkcie 2.13. sentencji niniejszej decyzji.

W trakcie prac budowlanych należy nie dopuścić do zniszczenia znajdujących się w pobliżu planowanej inwestycji siedlisk borów i lasów bagiennych, torfowisk przejściowych i trzęsawisk oraz starorzeczy i naturalnych eutroficznych zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion, zlokalizowanych w rejonie odcinka od km 1+450 do km 1+750 oraz w rezerwacie Horowe Bagno w rejonie odcinka od km 3+450 do km 4+000 (pkt 2.14. sentencji decyzji).

W trakcie budowy drogi wystąpią oddziaływania akustyczne spowodowane pracą sprzętu budowlanego oraz ruchem pojazdów transportujących materiały i surowce budowlane. Hałas będzie miał zasięg lokalny, lecz charakteryzować się będzie dużym natężeniem. W związku z powyższym prace budowlane w rejonie najbliższych terenów chronionych akustycznie będą wykonywane tylko w godzinach dziennych (6⁰⁰+22⁰⁰), a urządzenia emitujące hałas o dużym natężeniu, w miarę możliwości nie będą pracowały równocześnie (pkt 2.15. sentencji decyzji). Na odcinkach od km 0+536 do km 3+500 oraz od km 9+400 do km 11+000, czyli odcinkach przebiegających przez tereny leśne roboty prowadzone w porze wieczornej i nocnej będą ograniczone do minimum (pkt 2.16. sentencji decyzji). Oddziaływania te będą mieć charakter średnioterminowy i ustąpią w momencie ukończenia prac budowlanych. Ponadto wprowadzono warunek czasowego wykonywania prac w celu ograniczenia uciążliwości akustycznych na miejsca rozrodu i bytowania płazów, gadów, ptaków i ssaków (pkt 2.15. sentencji decyzji).

Trasa przecina na odcinku około 1,5 km kompleks leśny Horowa Góra, na długości ok. 320 m południowo – wschodni narożnik Uroczyska Ciemne oraz na długości ok. 830 m przebiega po obrzeżu lasów prywatnych w miejscowości Ciemne, przechodzi wzdłuż terenów leśnych w odległości ok. 100 m od rezerwatu Horowe Bagno.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia wymaga przeprowadzenia wycinki roślinności kolidującej z projektowaną drogą. W wyniku realizacji inwestycji wg wariantu III nastąpią straty drzew na powierzchni leśnej i zadrzewionej 28,02 ha. Wycince ulegną przede wszystkim siedliska pochodzące z odnowień sztucznych, gdzie dominuje sosna z domieszką brzozy i dębu, jednakże wycinka ta zostanie ograniczona do niezbędnego minimum. Prace budowlane będą prowadzone w taki sposób, aby ograniczyć możliwość mechanicznego uszkodzenia części naziemnej lub podziemnej rośliny, co będzie się wiązało np. z odstąpieniem od składowania materiałów budowlanych i odpadów w zasięgu bryły korzeniowej (pkt. 2.17. sentencji decyzji).

W pobliżu przecięcia drogi ekspresowej S8 z drogą gminną – ul. Szkolną/Przyjacielską w miejscowości Nadma rośnie rząd starych wierzb o obwodach około 250 cm. Na obecnym etapie nie jest wiadomo czy drzewa te zostaną przeznaczone do wycinki, jednakże gdyby zaistniała taka konieczność to w przypadku stwierdzenia występowania tam pachnicy dębowej należy przenieść fragmenty drzew w bezpieczne miejsce (pkt 2.18. sentencji decyzji).

Terminy dotyczące wykonywania poszczególnych robót dostosowano w taki sposób, aby zapewnić ochronę ptaków, płazów, ryb i innych zwierząt, w tym ograniczono możliwość wykonywania wycinki drzew i krzewów do terminu poza okresem lęgowym ptaków, możliwość wykonywania prac ziemnych w rejonie zbiorników, cieków wodnych, rozlewisk oraz miejsc rozrodu płazów poza okresem ich masowej migracji, możliwość wykonywania robót w dolinie rzeki Czarnej do terminu poza okresem tarła występujących tam zwierząt (w tym: szczupaka (*Esox Lucius*), płoci (*Rutilus rutilus*), lina (*Tinca tinca*), słonecznicy (*Leucaspis delineatus*), kielba (*Gobio gobio*), różanki (*Rhodeus sericeus*), karasia pospolitego (*Carassius carassius*), karasia srebrzystego (*Carassius gibelio*), karpia (*Cyprinus carpio*), śliza (*Barbatula barbatula*), piskorza (*Misgurnus fossilis*), ciernika (*Gasterosteus aculeatus*), cierniczka (*Pungitius pungitius*), okonia (*Perca fluviatilis*) i jazgarza (*Gymnocephalus cernuus*) (pkt 2.19., 2.23., 2.27. sentencji decyzji).

W celu ochrony zwierząt na etapie realizacji prac określono warunki postępowania podczas działań takich jak zdjęcie humusu i prowadzenie wykopów. Wskazano również konieczność prowadzenia bieżącej kontroli terenu w celu ewentualnej ewakuacji osobników (wykrytych na terenie objętym inwestycją) z obszaru działań (pkt 2.33. sentencji decyzji). Ponadto stwierdzono konieczność realizacji robót pod nadzorem przyrodniczym, który w razie konieczności dokona bieżącej diagnozy terenu i określi dalsze postępowanie w przypadku ewentualnego wykrycia poszczególnych osobników, również na etapie prac archeologicznych i prowadzenia wykopów. Z uwagi na fakt, iż ssaki takie jak wiewiórka, nietoperze wykorzystują jako kryjówki dziuple drzew, nadzorem nakazano objąć prace związane z usunięciem roślinności. Nadzór przyrodniczy sprzyjać będzie ograniczeniu śmiertelności

zwierząt i minimalizacji strat w siedliskach i roślinach gatunków chronionych (pkt 2.34. sentencji decyzji).

Dodatkowo nałożono na Inwestora obowiązek prowadzenia monitoringu wykorzystania przejść przez poszczególne gatunki zwierząt (skuteczności), drożności szlaków migracji oraz miejsc przeniesienia zwierząt na stanowiska zastępcze (pkt 4.3. i 4.4. sentencji decyzji).

W trakcie budowy drogi, największy wpływ na środowisko gruntowo – wodne nastąpi podczas wykonywania wykopów. Niezbędne jest, aby prace niwelacyjne były prowadzone w taki sposób, aby uniknąć odwodnienia pobliskich terenów i ograniczyć ingerencję w walory przyrodnicze. Przy prowadzeniu wykopów, szczególnie w sytuacji gdy będą przekraczać pierwszy poziom wód gruntowych należy odciąć wykop od wód gruntowych np. przy pomocy ścianki szczelinowej. Wówczas nie wystąpi zagrożenie lejem depresyjnym, który mógłby wpłynąć negatywnie na warunki siedliskowe (pkt 2.20. sentencji decyzji). Rozwiązania w postaci ścian szczelinowych będą zastosowane również na odcinkach, gdzie poziom wód gruntowych występuje powyżej projektowanej niwelety drogi (pkt 2.25. sentencji decyzji).

Ponadto realizacja inwestycji nie spowoduje zmiany lub ograniczenia wielkości przepływów w ciekach powierzchniowych i wodach podziemnych oraz kierunków i prędkości przepływów wód (pkt 2.21. sentencji decyzji).

Inwentaryzowana powierzchnia obfituje w niewielkie torfianki oraz glinianki, o linii brzegowej częściowo porośniętej pasem trzcin bądź innej roślinności wynurzonej. Dla utrzymania walorów przyrodniczych i krajobrazowych zostaną zachowane wszystkie oczka wodne, torfianki i glinianki, które nie kolidują z przebiegiem drogi (pkt 2.22. sentencji decyzji).

Proponowany wariant przecina w km 8+652 koryto rzeki Czarnej. W miejscach przejścia projektowanej drogi koryto jest wąskie, miejscami obwałowane. Materiały używane podczas prac budowlanych mogą powodować zanieczyszczenie i okresowe zmętnienie wody, dlatego wody rzeki Czarnej, na której będzie budowany most, zostaną zabezpieczone przed możliwością dostania się do nich materiałów budowlanych np. poprzez stosowanie pomostów roboczych i podestów zabezpieczających (pkt 2.25. sentencji decyzji). Dla zachowania jak największej powierzchni roślinności, szerokość pasa robót wzdłuż koryt rzek zostanie ograniczona do niezbędnego minimum (2.26. sentencji decyzji). Jeśli roboty budowlane będą wymagały bezpośredniej ingerencji w koryto rzeki lub też brzeg rzeki, fragmenty brzegowe należy wzmocnić materiałem naturalnym na czas budowy (pkt 2.26. sentencji decyzji).

Projektowany węzeł „Kobyłka” spowoduje zajęcie ok. 0,2 ha tj. ok. 16% południowego fragmentu zbiornika wodnego w ok. km 600+100, stanowiącego siedlisko żaby wodnej. W ramach działań kompensacyjnych zostaną wykonane odłowy płazów z części zbiornika, która ma zostać zasypana a następnie płazy zostaną przeniesione do pozostałej części zbiornika, która zostanie zachowana. Chwywanie dorosłych i młodocianych osobników wymaga wprawy ze względu na ich płochliwość i szybkość. Odłowy będą wykonywane za pomocą siatki o dużej – ok. 30-40 cm średnicy i długim trzonku z brzegów zbiornika. Istotne jest, aby tkanina siatki była delikatna i o niezbyt dużych „oczkach”, aby nie uszkodzić wrażliwej skóry płazów. Procedura zostanie przeprowadzona na początku marca, z zachowaniem bezpieczeństwa zwierząt. Po dokonaniu odłowów na czas budowy część zbiornika, która zostanie zasypana będzie odgradzona za pomocą metalowej siatki od części zbiornika, do której przeniesione zostaną płazy. Ogradzenie ma zapobiec przemieszczaniu się płazów. Ogradzenie powinno być wykonane z siatki stalowej o oczkach nie większych niż 5 mm i wysokości co najmniej 50 cm, której górna krawędź powinna być odgięta na długości minimum 10 cm. Odgięcie jest istotne dla zatrzymywania gatunków posiadających zdolności wspinania się. Siatka powinna być wkopana w grunt na głębokość minimum 30 cm (pkt 2.28. sentencji decyzji).

Przejście drogi ekspresowej S8 nad ul. Chrobrego w Kobyłce w wariantcie III planowane jest na wiadukcie o długości ok. 70 m. Trasa od strony południowej na długości ok. 330 m przebiega na nasypie (łącznie węzłów na nasypie) i w ok. km 7+300 przechodzi przez środek zbiornika ze

stwierdzoną obecnością zwierząt chronionych: ropuchy szarej, żaby jeziorkowej, żaby wodnej, zaskrońca. W analizowanym przypadku rozważano wariant alternatywny przeprowadzenia drogi w wykopie, jednakże rozwiązanie to okazało się droższe, trudniejsze w realizacji i także niesłoby za sobą konieczność zasypania zbiornika wodnego. Przesunięcie korytarza kolidowałoby z istniejącą i planowaną zabudową. W ramach działań kompensacyjnych zaproponowano, iż przed rozpoczęciem prac budowlanych zostaną zbudowane nowe zbiorniki wodne o powierzchni ok. 0,6 ha położone w odległości ok. 2-3 km od likwidowanego zbiornika, po obu stronach drogi. Dogodną lokalizację będą stanowiły rejon o odpowiednim ukształtowaniu terenu oraz wysokim poziomie wody gruntowej. Istotne jest także zagospodarowanie zbiorników i wkomponowanie ich w otaczający krajobraz. Pomiędzy zbiornikiem wodnym a otaczającymi terenami, które mogą stanowić środowisko odpowiednie dla płazów, jak np. lasy liściaste, ogrody, łąki nie powinny przechodzić żadne drogi przecinające szlaki migracji z i do zbiornika. Autorzy raportu zaproponowali jako miejsce lokalizacji zbiornika rejon podmokłych łąk, lokalnych obniżen terenu z kępami zadrzewień i zarośli, którym towarzyszą „oczka wodne”. Nowe zbiorniki w sposób samoistny ulegną zasiedleniu. Będą też stanowiły miejsca uwalniania zwierząt odłowionych z likwidowanego zbiornika. Optymalnym terminem na przeprowadzenie procedury likwidacji starego zbiornika jest druga połowa września (pkt 2.29. i 2.30. sentencji decyzji). Proces likwidacji będzie składał się z następujących etapów:

- obniżenie lustra wody,
- odłowienie zwierząt i ewakuacja do wcześniej przygotowanych zbiorników,
- zasypanie osuszonej niszy zbiornika bezpośrednio po odłowieniu zwierząt.

Zasypanie zbiornika powinno odbywać się stopniowo i powoli, aby umożliwić ewentualną ucieczkę pojedynczych zwierząt. Zasypany zbiornik, na którym będą trwały dalsze roboty budowlane należy odizolować za pomocą siatki stalowej o oczkach nie większych niż 5 mm i wysokości co najmniej 50 cm, której górna krawędź powinna być odgięta na długości minimum 10 cm. Odgięcie jest istotne dla zatrzymywania gatunków posiadających zdolności wspinania się. Siatka powinna być wkopana w grunt na głębokość co najmniej 30 cm. Ogrodzenie powinno się rozciągać na długości nieistniejącego zbiornika oraz na odcinku 250 m na północny wschód i 250 m na południowy zachód od granic zasypanego zbiornika (pkt 2.29. sentencji decyzji).

W najbliższym otoczeniu analizowanych przebiegów wariantów drogi S8 obiekty zabytkowej architektury i zieleni nie występują. Tereny położone wzdłuż projektowanej trasy nie noszą cech zabytkowych. W rejonie analizowanych wariantów przebiegu trasy stwierdzono 11 stanowisk archeologicznych. Trasa przecina konserwatorską strefę archeologiczną (strefa obserwacji archeologicznych) na odcinku od km 3+050 do km 5+300. Na całym przebiegu analizowanego odcinka drogi S8 krajobraz kulturowy nie ma cech świadczących o jego wartości zabytkowej w postaci wymagającej korekt projektu. Nie tworzy bowiem wyodrębnionych obiektów architektoniczno – urbanistycznych, które znalazłyby się na trasie, w paśmie 300 m, lub którym zagrażałaby budowa drogi. Na obszarach konserwatorskich stref archeologicznych, na których, ze względu na położenie w krajobrazie, formy terenowe i kompleks osadniczy można się spodziewać natrafienia na zabytkowe obiekty konieczny będzie nadzór archeologiczny nad drogowymi robotami ziemnymi (pkt 2.31. sentencji decyzji). W przypadku zaś odkrycia stanowisk archeologicznych lub historycznych należy wstrzymać prace, powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Warszawie i uzgodnić z nim dalszy przebieg i zakres prac. Natomiast w sytuacji odkrycia kopalnych szczątków roślin lub zwierząt należy powiadomić Wojewodę Mazowieckiego albo właściwego terytorialnie: Burmistrza Miasta Zielonki, Burmistrza Miasta Marek, Burmistrza Miasta Kobyłki, Burmistrza Miasta Wołomina, Burmistrza Miasta i Gminy Radzymina (pkt 2.32. sentencji decyzji).

Wykonanie nasadzeń uzupełniających w przypadku nieprzyjęcia się sadzonek lub ich uszkodzenia oraz poddawanie zieleni regularnym zabiegom pielęgnacyjnym zapewni utrzymanie roślinności w dobrej kondycji oraz sprzyjać będzie jej zachowaniu (pkt 2.35. sentencji decyzji).

W celu zapewnienia poprawnego funkcjonowania przejść dla zwierząt oraz zabezpieczeń drogi określono wytyczne dot. ich utrzymania (pkt 2.36. sentencji decyzji).

Zbiorniki i rowy na etapie eksploatacji mogą stać się atrakcyjnym miejscem do przebywania, a nawet rozmnażania zwierząt. Prowadzenie konserwacji urządzeń odwadniających z uwzględnieniem

możliwej obecności zwierząt, ma na celu wykluczenie śmiertelności zwierząt (pkt 2.37. sentencji decyzji).

W zasięgu oddziaływania akustycznego omawianego odcinka drogi znajdują się tereny, dla których określone są dopuszczalne poziomy hałasu: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, zagrodowej oraz tereny domów opieki. Po oddaniu planowanego przedsięwzięcia do użytkowania, na skutek ruchu pojazdów drogowych, do środowiska w otoczeniu trasy będzie emitowany ponadnormatywny hałas, który swym zasięgiem wykroczy poza linie rozgraniczające inwestycji. Przekroczenie dopuszczalnych poziomów dźwięków będzie także efektem skumulowanego oddziaływania dróg istniejących z projektowaną drogą ekspresową S8 i dotyczy to w szczególności budynków zlokalizowanych wzdłuż drogi powiatowej nr 4308 W we wsiach Nadma i Załasek oraz wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 635 w rejonie wsi Ciemne.

W celu ograniczenia ww. uciążliwości, zaprojektowano budowę ekranów akustycznych wymienionych w punkcie 3.1. sentencji decyzji. Ze względu na lepszą efektywność, jak i wyeliminowanie potencjalnych kolizji z przelatującymi ptakami, zasadniczo należy stosować ekrany nieprzezroczyste. Gdy w poszczególnych przypadkach uzasadnione jest stosowanie ekranów przezroczystych, na ich powierzchni należy umieścić poprzeczne pasy szerokości 2 cm, rozmieszczonych co 10 cm, w kolorystyce kontrastującej z otoczeniem (pkt 3.2. sentencji decyzji). Ekrany będą dopasowane w taki sposób, aby mogły zostać wkomponowane w krajobraz poprzez nasadzenie zieleni osłaniającej, dobranej w zależności od rodzaju gleby, nawodnienia, nasłonecznienia i odporności na zasolenie (pkt 3.3. sentencji decyzji).

Po zastosowaniu ekranów ilość budynków narażonych na ponadnormatywny hałas ulegnie znacznemu zmniejszeniu, jednakże w przypadku wielu budynków nadal prognozuje się przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu. Jako dodatkowe zabezpieczenie na górnych krawędziach ekranów zostaną zamontowane reduktory oktagonalne, które powodują modyfikację ugięcia fal dźwiękowych i tym samym obniżenie poziomu hałasu za ekranem o ok. 3 dB (pkt 3.4. sentencji decyzji). Zgodnie z prognozą, w wariantcie wybranym do realizacji liczba budynków, dla zabezpieczenia których konieczne będzie zastosowanie na ekranach dyfraktorów, wyniesie w 2015 roku 93.

W stosunku do budynków znajdujących się w sąsiedztwie istniejących dróg poprzecznych, w rejonach, w których może wystąpić kumulowanie hałasu z dróg istniejących z hałasem z projektowanej drogi S8 należy na etapie projektu budowlanego, po doprecyzowaniu rozwiązań technicznych, a zwłaszcza parametrów wysokościowych wiaduktów, wskazanym byłoby ponownie analizę akustyczną z uwzględnieniem szczegółowych rozwiązań. Zdaniem autorów raportu jest wysoce prawdopodobne, że ilość budynków z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych hałasu ulegnie zmniejszeniu, jeśli w prognozach uwzględni się szczegółowe rozwiązania drogi S8 i dróg poprzecznych. Wynika to z faktu, że zdecydowana większość obecnie prognozowanych przekroczeń nie jest większa niż 3 dB, co mieści się w granicach błędu zastosowanej metody obliczeń.

W celu zapewnienia stałej kontroli oddziaływania akustycznego planowanej drogi na tereny znajdujące się w jej otoczeniu Inwestor został zobowiązany do przygotowania programu monitoringu środowiska, w tym w zakresie kontroli poziomu hałasu (pkt. 4.2. sentencji decyzji).

Dla weryfikacji analiz akustycznych zawartych w raporcie zaleca się przeprowadzenie analizy porealizacyjnej w zakresie rzeczywistego oddziaływania trasy i oceny skuteczności zastosowanych rozwiązań, mających na celu zapewnienie ochrony terenów chronionych akustycznie. Analiza zostanie wykonana po upływie 1 roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawiona w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania. W przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomu hałasu zostaną zastosowane odpowiednie środki ochrony. W sytuacji, w której standardy w środowisku nie będą mogły być dotrzymane, zostaną podjęte działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania, zgodnie z art. 135 ustawy PoS (pkt 5.1. sentencji decyzji).

Podczas prac związanych z budową trasy będzie miała miejsce emisja zarówno zorganizowana, jak i niezorganizowana: gazów wylotowych z silników spalinowych maszyn drogowych i środków transportu, węglowodorów w czasie układania i utwardzania nawierzchni bitumicznych, emisji niezorganizowanej pyłu. Również zaplecze budowy drogi (wytwórnie betonu, mas bitumicznych, składowiska kruszywa) będzie źródłem emisji pyłów, fenolu, formaldehydów, naftalenu. Wyżej wymieniona emisja z silników spalinowych maszyn drogowych i środków transportu będzie nieporównywalnie mała w stosunku do emisji z ruchu samochodowego w trakcie eksploatacji trasy. Natomiast wielkość emisji węglowodorów (najbardziej uciążliwej dla bezpośredniego otoczenia) zależy będzie od zastosowanej technologii budowy. W przypadku drogi bitumicznej emisja ta będzie większa niż w przypadku układania nawierzchni betonowej.

Z obliczeń przeprowadzonych dla 2015 i 2025 roku wynika, że podczas eksploatacji projektowanej obwodnicy będą dotrzymane normy stężeń emitowanych substancji w otoczeniu.

Budowa drogi omijającej zabudowę miasta Marki będzie natomiast skutkować radykalną poprawą standardów higieny atmosfery w mieście Marki. Będzie to przede wszystkim wynikiem wyeliminowania zatorów i „korków” oraz wyprowadzenia ciężkiego ruchu samochodowego z centrum zwartej zabudowy na zewnątrz miasta.

W celu zweryfikowania ustaleń zawartych w raporcie z rzeczywistym oddziaływaniem trasy w zakresie zanieczyszczenia powietrza zostanie wykonana analiza porealizacyjna, w ramach której zostanie wykonana seria pomiarowa stężeń dwutlenku azotu w powietrzu uśrednionych dla okresu jednej godziny i dla roku kalendarzowego. Analiza zostanie wykonana po upływie 1 roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawiona w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania. W przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych zostaną zastosowane odpowiednie środki ochrony. W sytuacji, w której standardy w środowisku nie będą mogły być dotrzymane, zostaną podjęte działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania, zgodnie z art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. ustawy Poś (pkt 5.1. sentencji decyzji). Ponadto, w celu zapewnienia stałej kontroli oddziaływania planowanej drogi na stan powietrza atmosferycznego na terenach znajdujących się w jej otoczeniu nałożono na Inwestora obowiązek przygotowania programu monitoringu środowiska, w tym w zakresie kontroli jakości powietrza, o czym mowa w pkt. 4.2. sentencji decyzji.

Na rozpatrywanym odcinku droga nie przecina żadnego obszaru Natura 2000, nie przebiega również w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Najbliższe położone obszary mające znaczenie dla Wspólnoty to: Strzebla Błotna w Zielonce (PL.H 140040) oraz Białe Błota (PL.H 140038) znajdują się w odległości odpowiednio 2,3 km oraz 2,6 km. Planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na wspomniane obszary, jak i powiązania między nimi. W rejonie planowanej inwestycji znajdują się obiekty i obszary przyrodnicze objęte formami ochrony: rezerwat Horowe Bagno, Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu (WOChK), pomniki przyrody (ok. km 7+750).

Trasa przebiega na długości ponad 7 km w obszarze Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Przedmiotowy obszar obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. W skład obszaru wchodzi wszystkie kompleksy leśne oraz tereny niezabudowane w Kobyłce, Wołominie i gminie Radzymin w otoczeniu wsi Nadma, Pólko, Kozia Góra, Kozłówek i Janików Nowy. Prowadzenie drogi w obszarze tej formy ochrony przyrody jest dopuszczalne, gdyż ograniczenia obowiązujące na terenie obszaru chronionego krajobrazu nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego.

Droga zbliża się do rezerwatu Horowe Bagno na odległość około 100 m. Rezerwat obejmuje tereny bagiennie z płytkimi zbiornikami wodnymi i otaczającym lasem bagiennym, położone na zachód od planowanej trasy w kompleksie leśnym Horowa Góra. Celem ochrony tego terenu jest zachowanie zróżnicowanego obszaru podmokłych lasów, torfowisk i wód ze stanowiskami licznych gatunków roślin rzadkich i chronionych, będącego ostoją i miejscem rozrodu licznych gatunków zwierząt. W

granicach rezerwatu znajdują się jeziora torfowiskowe, mszary wysokotorfowiskowe i przejściowe, podmokłe brzeziny, bory świeże i mieszane na wydmach i fragmenty grądu. Droga przebiega poza kompleksem leśnym, który stanowi naturalną otulinę rezerwatu.

W celu odizolowania rezerwatu i kompleksu leśnego od planowanej trasy został zaprojektowany po lewej stronie trasy wał ziemny o wysokości 3 m. Wał ten będzie pełnił rolę izolacyjną, jako przegroda akustyczna oraz przeszkoda ograniczająca rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń powietrza (pkt 3.5. sentencji decyzji). Dodatkową funkcją wału jest zabezpieczenie kompleksu leśnego w sytuacji poważnej awarii, w wyniku której doszłoby do pożaru na drodze. Wał ten jest w stanie skutecznie ograniczyć lub co najmniej opóźnić ewentualne rozprzestrzenianie się ognia z miejsca jego powstania (np. w wyniku katastrofy drogowej pojazdu z substancją łatwopalną) w kierunku lasu.

W celu minimalizacji rozprzestrzeniania się hałasu oraz pyłów i zanieczyszczeń na tereny sąsiednie, jak również ze względów estetycznych – krajobrazowych należy przeprowadzić nasadzenia zieleni izolacyjno – osłonowej o szerokości 5 do 10 m w lokalizacjach wskazanych w punkcie 3.6. niniejszej decyzji. Podczas wykonywania nasadzeń należy wziąć pod uwagę uwarunkowania siedliskowe, techniczne, wskazania związane z architekturą krajobrazu, jak również wymogi bezpieczeństwa. W projekcie zagospodarowania zieleni w pasie drogi należy zrezygnować z gatunków drzew i krzewów z mrozoodpornymi owocami spożywanymi przez ptaki, jak np. bez czarna, jarząb szwedzki, śnieguliczka, głóg, dzika róża, dzika jabłoń, cis, wszelkie drzewa owocowe, śliwa alycza itp. (pkt 3.7. sentencji decyzji). Z obserwacji wynika, że lokalizowanie w bezpośrednim sąsiedztwie jezdni drzew i krzewów, w szczególności stanowiących bazę pokarmową ptaków powoduje wzrost kolizji zwierząt z pojazdami drogowymi.

Przy projektowaniu systemów odwodnienia należy przyjąć zasadę zatrzymania jak największej ilości wody na danym terenie, co wpłynie korzystnie na bilans wody i zminimalizuje naruszenie stosunków wodnych. Dlatego odwodnienie drogi zostanie zapewnione poprzez system rowów otwartych trawiastych, a w sąsiedztwie rezerwatu Horowe Bagno od km 3+500 do km 4+000 oraz od km 7+800 do km 9+500 projekt przewiduje rowy nieprzepuszczalne (wyłożone folią lub geowłókniną). Dla mostów, wiaduktów i skrzyżowań wysokościowych zostaną zastosowane rurociągi podwieszane pod obiektami, włączone do rowów (pkt 3.15. sentencji decyzji). Przed zrzutem wód do odbiornika zastosowane zostaną urządzenia oczyszczające w postaci osadników, separatorów ropopochodnych oraz zbiorniki retencyjne, wymienione w punkcie 3.16. niniejszej decyzji, które zabezpieczą dodatkowo odbiorniki przed jednorazowym dopływem dużej ilości wód. Odbiornikami wód ze zbiorników retencyjnych będą rzeki Czarna i Długa oraz grunt. Dla ochrony odbiorników przed dopływem substancji niebezpiecznych, będących skutkami wypadków komunikacyjnych lub innych przyczyn zbiorniki retencyjne zostaną wyposażone w zastawkę, co umożliwi odcięcie dopływu spływów z drogi (pkt 3.18. sentencji decyzji). Zbiorniki retencyjne będą położone w odległości co najmniej 50 m od krawędzi przejść dla zwierząt i odpowiednio wkomponowane w istniejące otoczenie (pkt 3.19. sentencji decyzji). Zbiorniki te powinny charakteryzować się łagodnym nachyleniem brzegów, być obsadzone gęstą roślinnością i pozostawione bez ogrodzenia w celu stworzenia nowych nisz ekologicznych dla zwierząt oraz ochrony krajobrazu (pkt 3.17. sentencji decyzji).

Ze względu na gęstą sieć rowów melioracyjnych zlokalizowanych w obszarze, przez który przebiega planowana inwestycja, na etapie projektu budowlanego dla obszarów z melioracją szczegółową zostanie szczegółowo opracowana koncepcja przebudowy układu melioracyjnego (pkt 3.20. sentencji decyzji). W celu ochrony fauny nakazano realizację urządzeń odwodnienia drogi tak, aby nie stanowiły one pułapki dla zwierząt (pkt 3.21. sentencji decyzji).

Nadzór przyrodniczy zagwarantuje, że zaprojektowane urządzenia i elementy zagospodarowania trasy będą wykonane w sposób optymalny dla ochrony zwierząt i ich szlaków migracji (pkt 3.22. sentencji decyzji).

W celu zapewnienia stałej kontroli oddziaływania planowanej drogi na stan środowiska gruntowo - wodnego na obszarach znajdujących się w jej otoczeniu Inwestor został zobowiązany do przygotowania programu monitoringu środowiska, o którym mowa w pkt. 4.2. sentencji decyzji, w

tym w zakresie kontroli gospodarki ściekowej polegającej, m. in. na okresowych kontrolach stanu sprawności urządzeń służących do podczyszczania i odprowadzania wód opadowych.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wskazano na aspekt kumulowania się oddziaływania planowanej drogi ekspresowej S8 z istniejącą drogą krajową nr 8 w odniesieniu do dyspersji i migracji zwierząt oraz zachowania ciągłości siedlisk, bowiem w bliskiej odległości istnieć będą dwie poważne dla ssaków bariery ekologiczne o charakterze liniowym. Wariant III rozdzieli dwa sąsiadujące ze sobą kompleksy leśne rozciągające się między Słupnem i Helenowem oraz przecnie szlak migracyjny, który obejmuje lasy koło Wołomina i Kobyłki, mozaikę łąk i zarośli w dolinie rzeki Czarnej na północ od miejscowości Nadma oraz lasy położone zarówno na północ, jak i na południe od Marek. Negatywne oddziaływanie trasy w tym zakresie należy minimalizować przede wszystkim poprzez umożliwienie zwierzętom bezpiecznego przedostania się na drugą stronę drogi, nie zaś jedynie ochronę zwierząt poprzez uniemożliwienie przejścia przez jezdnię dzięki wygradzeniu. W celu umożliwienia swobodnej migracji zwierząt, zostaną wybudowane przejścia dla zwierząt dużych, średnich i małych oraz przepusty dla małych zwierząt i płazów (pkt 3.8. sentencji decyzji). Przejścia dla płazów będą wyposażone w szczelny system ogrodzeń naprowadzających zwierzęta do przejść (pkt 3.8. sentencji decyzji). Przy przejściach dla zwierząt małych, w tym płazów, zostanie zapewnione podłoże z materiału ziemnego miejscowego pochodzenia o dużych zdolnościach retencjonowania wody (pkt 3.10. sentencji decyzji). Przejścia dla zwierząt dużych i średnich zostaną obsadzone roślinnością i zagospodarowane tak, aby ich powierzchnia nie odróżniała się od warunków krajobrazowych po obu stronach drogi. Przy przejściach tych zostaną wykonane nasadzenia zieleni naprowadzającej z wykorzystaniem rodzimych gatunków krzewiastych i niskich drzew (pkt 3.9. sentencji decyzji). Dodatkowo przy przejściach w rejonie obiektów mostowych, na ich barierach, zostaną umieszczone osłony przeciwoślnieniowe (pkt 3.11. sentencji decyzji). Osłony te będą zabezpieczały zwierzęta przed oślepieniem przez jadące drogą samochody.

Przy oświetleniu inwestycji zostanie zastosowane oświetlenie wyposażone w niskociśnieniowe lampy sodowe z odpowiednio ukierunkowanym strumieniem światła, obejmującym tylko pas jezdni. Obudowa lamp będzie szczelna, aby uniemożliwić owadom kontakt z rozżarzoną żarówką (pkt 3.12. sentencji decyzji).

Projektowana trasa na znacznej długości przebiega przez tereny leśne lub wzdłuż terenów leśnych i zadrzewionych. Dla uniknięcia wtargnięcia zwierząt na jezdnię na całej długości trasy zostanie wykonane ogrodzenie ochronne z siatki metalowej z metalowymi słupami. Wysokość minimalna ogrodzenia powinna wynosić 250 cm dla obszarów leśnych oraz polno – leśnych i 220 cm dla pozostałych obszarów. Siatka ogrodzenia musi być wkopana na głębokość 30 cm, aby uniknąć tworzenia się szczelin między ogrodzeniem a powierzchnią terenu, którymi na drogę mogą przedostać się zwierzęta. Siatka stanowiąca ogrodzenie ochronne musi posiadać zmienną wielkość oczek, zmniejszającą się ku dołowi, celem uniemożliwienia wejścia na jezdnię także płazom, gadom i małym ssakom (pkt 3.13. sentencji decyzji).

Ogrodzenie będzie prowadzone możliwie blisko krawędzi jezdni, aby jak najmniej ingerować w otaczający obszar i będzie się łączyć w sposób szczelny z krawędziami ekranów akustycznych, czołem dolnych przejść dla zwierząt oraz z czołem betonowych płotków naprowadzających płazy do przepustu lub bezpośrednio przechodzić nad jego wlotem (pkt 3.14. sentencji decyzji).

Dla inwestycji wymagane jest prowadzenie monitoringu w zakresie stosunków wodnych w rezerwacie Horowe Bagno. Monitoring stosunków wodnych w rezerwacie Horowe Bagno rozpocznie się przed rozpoczęciem prac budowlanych i będzie kontynuowany na etapie realizacji inwestycji do upływu 1 roku po oddaniu drogi do eksploatacji. Monitoring będzie polegał na obserwacji poziomu lustra wody w zbiornikach wodnych za pomocą wodowskazów w odstępach 14-dniowych w miesiącach kwiecień – październik (pkt 4.1. sentencji decyzji). Wyniki pomiarów zostaną porównane ze stanami ekstremalnymi niskimi i wysokimi notowanymi w rejonie, jeśli takie były prowadzone. W przypadku braku materiału porównawczego, zebrane informacje dostarczą bieżących danych o stanie i zmianach

poziomu wód i pozwolą na prognozowanie dalszego ich stanu i rzeczową dyskusję na temat zagrożeń dla tego typu chronionych obiektów przyrodniczych ze strony inwestycji liniowych.

Na Inwestora nałożono również obowiązek wykonania i przedstawienia analizy poralizacyjnej w zakresie skuteczności podjętych działań łagodzących w stosunku do obszarów i gatunków chronionych z uwzględnieniem monitoringu oraz działań podjętych w stosunku do zidentyfikowanych podczas prac gatunków. Jej wyniki winny być przedstawione w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia pomiarów (pkt 5.2. sentencji decyzji).

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ prowadzący postępowanie zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów. Stosownie do art. 49 Kpa oraz art. 46a ust. 5 ustawy Poś strony były zawiadomione o decyzjach i innych czynnościach organu prowadzącego postępowanie przez obwieszczenia (obwieszczenie o wszczęciu postępowania, obwieszczenie o wystąpieniu o uzgodnienia, obwieszczenie o postanowieniach wydanych przez Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie, obwieszczenia o wyznaczeniu terminu konsultacji społecznych i możliwości składania uwag i wniosków, obwieszczenia o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zebrany w sprawie). Obwieszczenia umieszczane były na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Urzędu Miasta Marki, Urzędu Miasta Zielonka, Urzędu Miasta i Gminy Radzymin, Urzędu Miasta Kobylka, Urzędu Miasta i Gminy Wołomin, Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oddział w Warszawie oraz na stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie.

W związku z art. 53 ustawy Poś organ prowadzący postępowanie zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego sporządzony był raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy Poś organ prowadzący postępowanie podał do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Jednocześnie poinformował o możliwości składania uwag i wniosków w terminie „21 dni dla społeczeństwa” oraz o miejscu ich składania. Etap ten został przeprowadzony dwukrotnie. Po raz pierwszy w dniach od 29 czerwca 2011 r. do 19 lipca 2011 r. Obwieszczenia w przedmiotowej sprawie umieszczone były na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Urzędu Miasta Marki, Urzędu Miasta Zielonka, Urzędu Miasta i Gminy Radzymin, Urzędu Miasta Kobylka, Urzędu Miasta i Gminy Wołomin, Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oddział w Warszawie oraz na stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie. Po raz drugi procedura „21 dni dla społeczeństwa”, w dniach od 17 sierpnia 2011 r. do 6 września 2011 r., została przeprowadzona w Urzędzie Miasta i Gminy Radzymin – ze względu na nieprawidłowość w uwidocznieniu w tym urzędzie obwieszczenia informującego o pierwszym terminie „21 dni”. Obwieszczenia w tej sprawie umieszczone były na tablicy ogłoszeń Miasta i Gminy Radzymin oraz na stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie.

W trakcie okresu konsultacji społecznych wyznaczonego przez organ w terminie tj. w okresie od dnia 29 czerwca 2011 r. do dnia 19 lipca 2011 r. uwagi i wnioski złożyli:

1. „Towarzystwo na Rzecz Środowiska”.
2. Sołtys wsi Nowy Janków, Sołtys wsi Ciemne, Sołtys wsi Dybów Kolonia.

W ponownym 21-dniowym terminie konsultacji społecznych tj. w okresie od dnia 17 sierpnia 2011 r. do dnia 6 września 2011 r. w Mieście i Gminie Radzymin, uwagi i wnioski złożyli:

3. Sołtys wsi Nowy Janków i Sołtys Wsi Ciemne – Pełnomocnicy mieszkańców.
4. „Towarzystwo na Rzecz Środowiska”.

Sposób wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w związku z udziałem społeczeństwa przedstawiono w tabeli umieszczonej poniżej:

UWAGI I WNIOSKI – pierwszy termin „21 dni” (29 czerwca 2011 r. – 19 lipca 2011 r.)		
Lp.	WNIOSKI I UWAGI	STANOWISKO ORGANU
1.	Towarzystwo na Rzecz Środowiska (wniosek z dnia 16 lipca 2011 r.)	
1.1.	Uwaga, stwierdzająca, że budowa drogi w wariancie III jest najbardziej szkodliwa dla środowiska (dzieli kompleksy leśne, spowoduje częściowy, a większości nawet całkowity zanik wielu gatunków zwierząt i roślin). Wniosek o odrzucenie wariantu III	Wniosek nieuwzględniony. Organ po przeprowadzeniu wielokryterialnej analizy poszczególnych wariantów przedsięwzięcia, w tym po uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych, ekonomicznych i społecznych uznał, że wariant III jest rozwiązaniem najkorzystniejszym względem poszczególnych uwarunkowań.
1.2.	Wniosek aby Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie zaproponował Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad inne (niż wariant III) rozwiązanie, które chroni środowisko.	Wniosek nieuwzględniony. Organ dokonał oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o złożoną dokumentację która przedstawiała przebieg drogi w następujących wariantach: I, II, IIa, III. Po przeprowadzeniu wielokryterialnej analizy poszczególnych wariantów przedsięwzięcia, w tym po uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych, ekonomicznych i społecznych uznano, że wariant III jest rozwiązaniem najkorzystniejszym względem poszczególnych uwarunkowań. Organ nie znalazł zatem przesłanek do uwzględnienia kwestii podnoszonej we wniosku.
1.3.	Uwaga, że najlepszym wariantem jest wariant I włączający się przed kładką dla pieszych w Słupnie. Ze względu na najmniejszą ilość obiektów inżynierskich, najkrótszy odcinek do budowy wariant ten jest najtańszym do realizacji i najmniej ingerującym w środowisko naturalne. Poparcie dla przebiegu drogi w wariancie I.	Odpowiedź jak do wniosku 1.1.
2.	Sołtys wsi Nowy Janków – Pani Emilia Paczuska, Sołtys wsi Ciemne – Pan Marek Chrustowski, Sołtys wsi Dybów Kolonia – Pani Małgorzata Ewa Bednarczyk działający jako pełnomocnicy 131 mieszkańców Dybowa Kolonii, 40 mieszkańców wsi Nowy Janków i 76 mieszkańców wsi Ciemne (wniosek z dnia 15 lipca 2011 r.)	
2.1.	Poparcie dla budowy drogi, ale nie w wariancie III.	Odpowiedź jak do wniosku 1.1.
2.2.	Uwagi:	
2.2.1.	Niezgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zignorowanie mpzp oznacza szereg kolizji drogi w wariancie III z zabudową tych terenów. Pas rezerwowy terenu jest przewidziany dla wariantu I.	Uwaga bezzasadna. Nie ma przepisu prawa nakładającego na organ obowiązek stwierdzenia zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia tj. budowy drogi publicznej z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
2.2.2.	Niezgodność z wojewódzkim planem zagospodarowania przestrzennego. Plan ten zakłada trasę w wariancie II społecznym.	Uwaga bezzasadna. Nie ma przepisu prawa nakładającego na organ obowiązek stwierdzenia zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia tj. budowy drogi publicznej z ustaleniami wojewódzkiego planu zagospodarowania przestrzennego.

2.2.3.	Nieuwzględnienie wyników konsultacji społecznych, w wyniku których w 2005 r. trasa została zaakceptowana w wariantcie II społecznym. Droga w wariantcie III nie ma akceptacji społecznej.	Uwaga bezzasadna. Organ nie może odnieść się do uwagi o której mowa we wniosku ze względu na brak możliwości zapoznania się z ustaleniami konsultacji społecznych przeprowadzanych w 2005 r.
2.2.4.	<p>Raport o oddziaływaniu na środowisko:</p> <ul style="list-style-type: none"> - już na wstępie zakłada wybór wariantu III jako najlepszego; cała jego zawartość jest wyszukiwaniem argumentów przemawiających za wnioskiem GDDKiA; praca nad raportem skupiona jest nad udowadnianiem słuszności wyboru wariantu, - marginalizuje problemy środowiskowe mieszkańców wsi Ciemne, a w szczególności problem skumulowanego oddziaływania dróg we wsi Dybów Kołonii i Ciemnego, - marginalizuje ważne problemy, podkreśla wagę nieistotnych problemów, - powołuje się na opinię Nadleśnictwa Drewnica, które to wydało kilka opinii sprzecznych – opiniując studium do planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzymin pozytywnie zaopiniowało przebieg drogi S8 w każdym z trzech wariantów; 	Uwaga bezzasadna. Organ stoi na stanowisku, że przedłożony przez Inwestora raport OOS wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 ustawy PoS i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie tej dokumentacji uzyskano także wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.
2.3.	Brak analizy wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. W toku obecnej dyskusji nad wyborem wariantu powinno powrócić się do wcześniej odrzuconych wariantów. W postępowaniu dotyczącym oceny oddziaływania na środowisko nie przedstawiono i w sposób właściwy nie przeanalizowano wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Należy powrócić do oceny Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, który w postanowieniu z dnia 5 czerwca 2008 r., znak: ZNS.713-102-1/08.EG rozpatrując pięć wariantów drogi- określił wariant V jako najmniej kolizyjny.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
2.4.	Nie do przyjęcia jest zobowiązanie Inwestora do wykonania analizy poralizacyjnej, a w sytuacji, w której	Uwaga nieuwzględniona. W pkt 5 sentencji decyzji nałożono na Inwestora obowiązek wykonania analizy poralizacyjnej.

	standardy w środowisko nie będą mogły być dotrzymane, należy podjąć działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania – o której mowa w postanowieniu GDOŚ i PWIS.	W analizie porealizacyjnej porównuje się ustalenia zawarte w raporcie OOS z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi w celu jego ograniczenia. Zadaniem analizy porealizacyjnej jest również określenie, czy nie zaistniała potrzeba utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.
2.5.	Rozbieżność wniosku i raportu o oddziaływaniu na środowisko.	Uwaga bezzasadna. Raport OOS przedstawia przedsięwzięcie, o którym jest mowa we wniosku.
2.5.1.	Rozbieżności między wnioskiem a raportem w podawanych powierzchniach dotyczących zajętości terenu w poszczególnych wariantach. Dotyczy to powierzchni ogółem, a także gruntów rolnych i leśnych.	Uwaga nieuwzględniona. Wniosek został złożony w roku 2008 r. Natomiast w związku z ponownym rozpatrywaniem sprawy przez organ pierwszej instancji, zaistniała konieczność uzupełnienia raportu OOS i jego rozszerzenia. W „nowym” raporcie OOS dane dotyczące zagospodarowania przestrzennego oraz środowiska przyrodniczego zostały zaktualizowane na stan 30 lipca 2010 roku. Ponadto zgodnie z posiadanymi informacjami w czerwcu 2010 roku wykonane zostały zdjęcia lotnicze, które były podstawą do opracowania ortofotomapy, na której prezentowano wyniki analiz. Organ stoi na stanowisku, że raport opisuje przedsięwzięcie o którym mowa we wniosku.
2.5.2.	Brak szczegółowej inwentaryzacji obiektów, które będą się znajdować w otoczeniu tras i na ich przebiegu (w jednym miejscu podano, że dom opieki społecznej „Caritas” będzie znajdował się 75 m od planowanego przebiegu trasy w III wariantcie, w innym mówi się o 100 m).	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4. Ponadto odległość trasy od Domu Caritas wynosi od 75m do około 100 m, co wynika z położenia obiektu w stosunku do przebiegu korytarza drogi.
2.5.3.	W raporcie pominięto fakt istnienia bezpośrednio przy planowanej trasie w wariantcie III, lub będącego w kolizji z trasą dużego zakładu produkcji cukierniczej „Tago”.	Wniosek bezzasadny. Z posiadanych przez organ informacji wynika, że działka zakładu „Tago” nie koliduje z planowanymi rozwiązaniami trasy w wariantcie III. Znajduje się ona w bezpośrednim sąsiedztwie. Budynki i zagospodarowanie działki znajdują się na ortofotomapie, powstałej z nalogów lotniczych, wykonanych w czerwcu 2010 r. (załączonej do raportu OOS).
2.5.4.	W opracowaniu marginalizuje się istnienie dużych ujęć wody w pobliżu planowanej trasy, jak również źle ocenia się zaopatrzenie w wodę mieszkańców.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
2.5.5.	Rozbieżności dotyczące wyburzeń budynków mieszkalnych i innych. We wniosku w wariantcie I i II mówi się o trzech budynkach mieszkalnych, natomiast w raporcie o 10 w wariantcie I i 7-8 w II wariantcie. Poza tym dla wariantu I od czasu rozpoczęcia dyskusji o nowym korytarzu dla S8 pozostawiono pas	W uzupełnionym raporcie OOS wykazano kolidujące budynki w poszczególnych wariantach przebiegu S-8 na podstawie wizji w terenie i zdjęć wykonanych w czasie nalogów lotniczych w czerwcu 2010 r.

	rezerwow, który do dziś jest wolny od zabudowy.	
2.6.	Raport powinien zawierać opis dokładnego stanu środowiska biotycznego rejonu planowanej drogi ekspresowej S8. Dotychczasowe dane wykonano w formie nie nadającej się do dokonania obiektywnej analizy wpływu inwestycji na środowisko, choćby przez fakt wyłączenia z opracowania własności prywatnych, do których jak tłumaczy GDDKiA nie ma żadnych praw.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
2.7.	Inwentaryzację świata zwierzęcego nie można traktować jako dającą podstawę do opracowania prognozy oddziaływania drogi na populację zwierząt, zaczynając od awifauny, ponieważ obserwacje były prowadzone przez okres znacznie krótszy niż rok.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
2.8.	W analizowanych wariantach nie znaleziono informacji nt. rozważenia wyburzeń (na życzenie mieszkańców) wszystkich budynków mieszkalnych znajdujących się w strefie ponadnormatywnego zanieczyszczenia i hałasu.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4. Ponadto w pkt 3.1. sentencji decyzji organ nałożył na Inwestora warunek wykonania ekranów akustycznych w celu dotrzymania dopuszczalnych norm natężenia hałasu na terenach chronionych akustycznie.
2.9.	Z zamieszczonych informacji nie wynika w jakich odległościach znajdują się poszczególne budynki od krawędzi jezdni w pasie szerokości 100 m.	Uwaga nieuwzględniona. Zasięg oddziaływania został zaznaczony na mapach dołączonych do wniosku, każdy zainteresowany miał możliwość zapoznania się z nimi i ewentualnego ustalenia czy dana nieruchomość znajduje się w tym zasięgu.
2.10.	W raporcie nie przedstawiono warunków ekonomiczno-społecznych, panujących w rejonie planowanej inwestycji.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
2.11.	W raporcie nie oceniono wpływu realizacji inwestycji na stosunki społeczne pomimo że „trasa przecina funkcjonalnie zwarty organizm wsi” Ciemne, natomiast znaczna część wsi Dybów Kolonii znajduje się w zamkniętym trójkącie. W raporcie brakuje informacji ile osób sprzyja inwestycji, jaka jest struktura wiekowa tych osób, wykształcenie, ich główne źródła utrzymania itp., a więc podstawowych informacji umożliwiających przeprowadzenie rzetelnej analizy wpływu inwestycji na społeczność lokalną. Brak analizy oddziaływania przedsięwzięcia na stosunki społeczno-ekonomiczne oraz na społeczności	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.

	lokalne skutkuje brakiem wskazania środków łagodzenia tych oddziaływań.	
2.12.	Domy niektórych mieszkańców zostaną otoczone przez trzy drogi - w przypadku realizacji drogi w wariantcie III.	Uwaga bezzasadna. Organ stoi na stanowisku, że przedłożony przez Inwestora raport OOS wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 ustawy Poś i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie tej dokumentacji uzyskano także wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.
2.13.	W raporcie w rozdziale dotyczącym zagrożeń nadzwyczajnych wymienia się ośrodek „Caritas”, którego nie ma. Pominęto natomiast istnienie wielu domów mieszkalnych, które są lub będą przy trasie. Trasa w wariantcie III w zbiorczej ocenie wrażliwości otoczenia na efekty zdarzeń nadzwyczajnych jest niewłaściwie oceniona.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
2.14.	W prognozach na przyszłość jednakowo ocenia się wszystkie warianty. Nie bierze się pod uwagę, że przy wariantcie I nie ma już powierzchni pod zabudowę, natomiast w III wariantcie w ostatnich trzech latach powstało ponad 80 domów w Ciemnem i Dybowie i powstają następne ulice, tempo wzrostu powinno być uwzględnione.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
2.15.	Wnioski:	
2.15.1.	O włączenie do postępowania wszystkich złożonych w pierwszym postępowaniu pism wystosowanych przez mieszkańców, sołtysów, Sołtysa wsi Ciemne jako pełnomocnika mieszkańców wniosków, wyjaśnień, odwołań, dowodów i to kierowanych do RDOŚ jak i do innych instytucji a będących w materiale dowodowym przy pierwszej decyzji środowiskowej i jej zaskarżeniu.	Wniosek uwzględniony. Organ ponownie rozpatrując sprawę przeanalizował wszystkie dokumenty składane przez Strony w pierwszym postępowaniu i odniósł się do nich w niniejszej decyzji.
2.15.2.	O wystąpienie do Urzędu Miasta i Gminy Radzymin o udzielenie pełnej informacji na temat wszystkich wydanych zezwoleń na budowę (domy i obiekty przemysłowe i in.), złożonych wniosków o wydanie warunków zabudowy dla całego terenu wsi Nowy Janków, Ciemne i Dybowa Kolonii i Kozłówka, z ostatnich 10 lat.	Wniosek nieuwzględniony. Inwestor złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz kompletem wymaganych załączników. W toku prowadzonego postępowania ustalono, że przedłożony przez Inwestora raport OOS wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 ustawy Poś i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Uzyskano także

		wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Organ nie znalazł przesłanek do uwzględnienia kwestii podnoszonej we wniosku.
2.15.3.	Potraktowanie protokołu nr 6 z posiedzenia ZOPI z dnia 12 grudnia 2006 r. jako najbardziej wiarygodnego do odrzucenia wniosku GDDKiA na budowę drogi w wariantcie III.	Uwaga nieuwzględniona. Odpowiedź jak do wniosku 1.1.
2.15.4.	Analizę pełnej dokumentacji sprawy zgromadzonej w pierwszym i obecnym postępowaniu.	Wniosek uwzględniony. Organ przed wydaniem decyzji dokonał analizy wszystkich zgromadzonych w toku pierwszego jak i drugiego postępowania dokumentów.
2.15.5.	O nie wydanie decyzji środowiskowej na budowę drogi w wariantcie III.	Odpowiedź jak do wniosku 1.1. i 2.15.2.
UWAGI I WNIOSKI – drugi termin „21 dni” w Mieście i Gminie Radzymin (17 sierpnia 2011 r. – 6 września 2011 r.)		
3.	Towarzystwo na Rzecz Środowiska (wniosek z dnia 5 września 2011 r.)	
3.1.	Wniosek o dopuszczenie Stowarzyszenia „Towarzystwo na rzecz środowiska” do udziału w postępowaniu na prawach strony.	Wniosek nieuwzględniony. W dniu 1 grudnia 2011 r. organ wydał postanowienie (znak: WOOS-II.4200.15.2011.MW), którym odmówił dopuszczenia Towarzystwa na Rzecz Środowiska do udziału na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu.
4.	Soltys wsi Nowy Janków, Soltys Wsi Ciemne (wniosek z dnia 5 września 2011 r.)	
4.1.	Raport z kwietnia 2011 r. uwzględnia większość zmian w środowisku a jego zawartość świadczy o tym, że wariant III jest najgorszym rozwiązaniem dla budowy drogi S8. Mimo to GDOŚ w postanowieniu z dnia 13 czerwca 2011 r. uzgadniającym realizację przedsięwzięcia według wariantu III powołuje się na ustalenia KOPI z 2007 r., które nie posiadało takiej wiedzy na temat środowisko, jakie jest w nowym raporcie.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
4.2.	Wnioskodawcy kwestionują wiarygodność materiału zawartego w opracowaniu „Studia Ogród”, na które w swoim postanowieniu powołuje się GDOŚ.	Uwaga nieuwzględniona. Organ jest związany zapisami postanowienia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 13 czerwca 2011 r. (znak: DOOS-idk.4200.60.2011.A1.).
4.3.	Z analizy ostatecznego opracowania raportu wynika, że nie są ujęte wszystkie budynki wznoszone przy planowanej trasie. Dotyczy to wsi Ciemne i Dybowa Kolonii.	Odpowiedź jak do wniosku 2.5.5. i 2.2.4.
4.4.	Wypisy i wyrisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego nie są przez Urząd Miasta i Gminy Radzymin w pełni wykazane. Dołączono dwie Uchwały Rady.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.1.
4.5.	Wnioskodawcy celowym uważają	Zarzut bezzasadny.

	niewykazanie lasu Emilii Paczuskiej, który we wszystkich innych opracowaniach istniał i istnieje.	Las Pani Emilii Paczuskiej został opisany w raporcie OOS. Do raportu został również dołączony schemat z zaznaczonym obrysem gruntów Pani Paczuskiej – załącznik nr 23.
4.6.	Opracowanie marginalizuje sprawę stosunków wodnych, przerzucając ten temat do opracowania na etapie projektu technicznego. Uwaga, że budowa drogi w III wariantcie stanowi bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku. Istnieje wysokie prawdopodobieństwo zalania terenu wsi Dybów Kolonii i Kozłówka przez wodę.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
4.7.	Wariant III jest najgorszym z możliwych, najdroższym, niszczącym środowisko, powodującym pogorszenie sytuacji materialnej wielu rodzin, jest budową obwodnicy dla obwodnicy.	Odpowiedź jak do wniosku 1.1.
4.8.	Wnioskodawcy nie zgadzają się z treścią uzgodnienia GDOŚ realizacji przedsięwzięcia w III wariantcie.	Odpowiedź jak do wniosku 4.2.
4.9.	Należy zainteresować się materiałami wyjściowymi do raportu, a nie dawać wiary wyjaśnieniami, które zaprzeczają treściom zawartym w raporcie.	Odpowiedź jak do wniosku 2.2.4.
4.10.	Podtrzymanie stanowiska dotyczącego niezgodności z planem zagospodarowania przestrzennego gminy i województwa.	Odpowiedź jak do wnioski 2.2.1. i 2.2.2.
4.11.	Podtrzymanie wniosku o włączenie do sprawy wszystkich pism składanych w pierwszym etapie postępowania przez mieszkańców Ciemnego, Dybowa, Kozłówka i Jankowa Nowego, soltysów, pełnomocnika mieszkańców. Wniosek o włączenie do sprawy pism kierowanych do innych instytucji, jak GDDKiA i załączników tych pism a kierowanych do wiadomości RDOŚ.	Odpowiedź jak do wniosku 2.15.1.
4.12.	Raport marginalizuje zagrożenia środowiska na przebiegu pozostałych wariantów, w tym również istnienie wielu korytarzy ekologicznych. Prowadząc drogę w III wariantcie doprowadzi się do likwidacji wielu gatunków roślin i zwierząt – potwierdzenie tego jest w raporcie.	Odpowiedź jak do wniosku 1.1.
4.13.	Uwaga, że w toku obecnej dyskusji powinno się powrócić do wcześniejszych, odrzuconych wariantów.	Odpowiedź jak do wniosku 1.2.
4.14.	Wniosek o odrzucenie wniosku o nadanie decyzji rygoru	Wniosek nieuwzględniony. Po przeanalizowaniu przedstawionych przez Inwestora

	natychmiastowej wykonalności.	argumentów wskazujących na ważny interes społeczny oraz ochronę zdrowia i życia ludzkiego i ważny interes strony, organ uznał wnioski Inwestora o nadanie decyzji rygору natychmiastowej wykonalności za zasadny i w pkt 6 sentencji decyzji nadał jej taki rygor.
4.15.	Podtrzymanie uwag i wniosków przekazanych w piśmie z dnia 15 lipca 2011 r.	Odpowiedzi na uwagi zawarte w tym piśmie zawarto w pkt 2 tej tabeli.
4.16.	Wniosek o zorganizowanie rozprawy administracyjnej.	Wniosek nieuwzględniony. W dniu 17 lipca 2008 r. została zorganizowana rozprawa administracyjna otwarta dla społeczeństwa.
4.17.	Wniosek o odrzucenie wniosku GDDKiA z 8 listopada 2007 r. na budowę drogi S8 w III wariantcie.	Odpowiedź jak do wniosku 1.1. i 2.15.2.

W trakcie prowadzonego postępowania wyznaczono również dwa siedmiodniowe terminy na zapoznanie się ze zgrupowanym materiałem dowodowym w sprawie przed wydaniem niniejszej decyzji. W trakcie trwania drugiego z nich do organu uwagi i wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia złożyli: Pan Marek Chrustowski – Sołtys wsi Ciemne, Pani Małgorzata Ewa-Bednarczyk – Sołtys wsi Dybów Kolonia, Pani Emilia Paczuska – Sołtys wsi Nowy Janków – jako Pełnomocnicy mieszkańców pismem z dnia 4 października 2011 r. W ww. wniosku powtórzono przedstawione w poprzednich pismach uwagi m.in. dotyczące uwzględnienia w postępowaniu wcześniej złożonych pism (w pierwszym jak i drugim postępowaniu), zorganizowania rozprawy administracyjnej oraz odrzucenia wniosku Inwestora w przedmiotowej sprawie. Ponadto zawarto opis zagrożeń wynikających z realizacji przedsięwzięcia w wariantcie III. Organ do wniesionych uwag ustosunkował się pkt 2 i pkt 4 powyższej tabeli.

Ponadto w związku z nieprawidłowością w uwidocznieniu w Urzędzie Miasta Marki ww. obwieszczenia, procedura poinformowania Stron o możliwości zapoznania się ze zgrupowanym materiałem dowodowym w sprawie przed wydaniem niniejszej decyzji, została powtórzona (w tym urzędzie). W trakcie trwania tego okresu do organu wpłynęło (do wiadomości RDOŚ w Warszawie) pismo (wniosek o zmianę wniosku) z dnia 19 października 2011 r. Sołtysa wsi Nowy Janków, Sołtysa Dybowa Kolonii i Sołtysa wsi Ciemne kierowane do Pani Elżbiety Brendy – Dyrektora GDDKiA w Warszawie. Uwagi zawarte w tym piśmie są powtórzeniem treści znajdujących się we wcześniejszej korespondencji Sołtysów. Organ do wszystkich uwag odniósł się w treści decyzji.

W związku z nieodniesieniem się w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 23 marca 2009 r. (znak: RDOŚ-14-WOŚ-II-SK-6613-91/08) do kwestii zawartych w protokole z rozprawy administracyjnej otwartej, która odbyła się dnia 17 lipca 2008 r. w sali koncertowej Biblioteki Publicznej w Radzyminie w poniższej tabeli zawarto ustosunkowanie się organu do złożonych wówczas wniosków.

UWAGI I WNIOSKI – rozprawa administracyjna otwarta dla społeczeństwa, zorganizowana przez Wojewodę Mazowieckiego w dniu 17 lipca 2008 r. w Radzyminie		
Lp.	WNIOSKI I UWAGI	STANOWISKO ORGANU
1.	Pan Jacek Orych – Radny Miasta Marki przedłożył Uchwałę Rady Miasta Marki z dnia 21 lutego 2007 r. (druk nr 33) w sprawie przyjęcia „Stanowiska Rady Miasta Marki w sprawie drogi ekspresowej S-8” w której załączniku przedstawiono poniższe postulaty	
1.1.	a) wskazanie wariantu I jako najbardziej korzystnego dla miasta, b) organizacja węzła „Zielonka 2” musi umożliwiać płynny zjazd z drogi S8 na drogę wojewódzką nr 631 w kierunku Nieporętu oraz wyjazd drogi 631 na drogę S8 w	a) Organ wybierając wariant realizacji przedsięwzięcia kierował się oddziaływaniem planowanej inwestycji na całej długości jej trasy. Na podstawie analiz, których wyniki umieszczono w raporcie wynika, że wariant III jest najkorzystniejszy. b) Z posiadanych przez organ informacji wynika, że w proponowanym rozwiązaniu przeprowadzono

	<p>kierunku Warszawy,</p> <p>c) sprzeciw wobec wprowadzenia ruchu z autostrady A2 w rejon Miasta Marki bez możliwości omięcia drogi krajowej nr 8 (Al. Piłsudskiego),</p> <p>d) wniosek o uwzględnienie w projekcie połączenia pośredniego ulicy Fabrycznej (droga powiatowa nr 4354W) z drogą ekspresową S8,</p> <p>e) wniosek o uwzględnienie w projekcie odpowiednich zabezpieczeń przeciwhałasowych, zwłaszcza w rejonie osiedla mieszkaniowego przy ul. Kosynierów,</p> <p>f) wniosek o uwzględnienie w projekcie możliwość korzystania z pieszych i rowerowych szlaków turystycznych w rejonie „Horowego Bagna” i jeziora Czarnego.</p>	<p>bezkolizyjnie ruch z trasy S8 z kierunku południowo-zachodniego na północ, w stronę Nieporętu. Prognozowany ruch tej relacji jest ponad dwukrotnie większy od pozostałych relacji skrajnych, które poprowadzono poprzez skrzyżowania skanalizowane, zaprojektowane na drodze 631, na której przewiduje się sygnalizację świetlną również dla ruchu rowerowego. Zaprojektowany węzeł charakteryzuje się minimalną zajętością terenu w rejonie jeziora Czarnego, gdzie poprowadzono jedną łącznicę węzła w poziomie terenu.</p> <p>c) nie dotyczy prowadzonego postępowania.</p> <p>d) Z posiadanych przez organ informacji wynika, że nie przewidziano wykonania dodatkowego węzła ze względu na niezgodność takiego rozwiązania z warunkami technicznymi, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (połączenie S8 z ul. Fabryczną jest niemożliwe ze względu na konieczność zachowania odległości między węzłami 5 km). Jednocześnie nie jest właściwością organu decydowanie o zmianie technicznych parametrów planowanego przedsięwzięcia.</p> <p>e) Wniosek uwzględniony.</p> <p>W pkt 3.1. sentencji decyzji organ nałożył na Inwestora warunek wykonania ekranów akustycznych w celu dotrzymania dopuszczalnych norm natężenia hałasu na terenach chronionych akustycznie. Natomiast osiedle przy ulicy Kosynierów nie znajduje się w zasięgu analizowanej inwestycji.</p> <p>f) trasa nie koliduje z istniejącymi szlakami turystycznymi.</p>
2.	Pan Marek Chrustowski – wnioski złożone ustnie oraz pisemnie do protokołu (pismo z dnia 7 marca 2002 r., pismo z dnia 21.01.2002 r. Komitetu Protestacyjnego, pismo z dnia 21.01.2002 r. mieszkańców wsi Ciemne)	
2.1.	Wyraził poparcie dla wariantu społecznego.	Uwaga nieuwzględniona. Organ po przeprowadzeniu wielokryterialnej analizy poszczególnych wariantów przedsięwzięcia, w tym po uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych, ekonomicznych i społecznych uznał, że wariant III jest rozwiązaniem najkorzystniejszym względem poszczególnych uwarunkowań.
2.2.	Wniosek o uchylenie uchwały Rady Miasta i Gminy Radzymin nr 460/XXXVII/2001 z dn. 7 grudnia 2001 r. dotyczącej przebiegu drogi ekspresowej z Warszawy do Białegostoku przez wsie Janków Nowy, Ciemne, Dybów Kolonia	Wniosek nieuwzględniony. Organ nie ma możliwości i podstaw prawnych do uchylania uchwał miast i gmin.
2.3.	Sprzeciw wobec realizacji wariantu tzw. obwodnicy do obwodnicy.	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
2.4.	Protest wobec przebiegu trasy S8 przez wspomniane miejscowości oraz wieś Nadma kol. Kozłówek.	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
2.5.	Zarzut nieuwzględnienia przy	Zarzut bezzasadny.

	<p>planowaniu trasy wyników badań służb ochrony środowiska oraz norm europejskich.</p>	<p>Organ stoi na stanowisku, że przedłożony przez Inwestora raport OOS wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 ustawy PoS i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie tej dokumentacji uzyskano także wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.</p>
<p>2.6.</p>	<p>Zarzut niejasnych kryteriów wyboru wariantu trasy oraz utrudniania dostępu do informacji, a także podejmowania ważnych decyzji bez konsultacji z mieszkańcami.</p>	<p>Z posiadanych przez organ informacji wynika, że przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia na zlecenie Inwestora Firma „Studio Ogród” przygotowała i przeprowadziła działania informacyjno-konsultacyjne ze społeczeństwem. Głównym celem działań było poinformowanie zainteresowanego społeczeństwa o planach Inwestora. Działania informacyjno-konsultacyjne przeprowadzono w terminie od 1 lutego do 31 maja 2007 roku i objęły następujący zakres prac: utworzenie strony internetowej, rozsyłanie materiałów informacyjnych, ekspozycję z prezentacją projektu w Urzędach Miast: Marki, Zielonka, Kobylka oraz w Urzędzie Miasta i Gminy Radzymin, Wołomin, spotkania warsztatowe: „Jak zagospodarować otoczenie planowanej drogi S-8”, konkursy dla dzieci i młodzieży: „Wizja nowoczesnej drogi w moim mieście”, prezentacja w Urzędach Miast i Gmin, wyników warsztatu i konkursów, podsumowanie i synteza działań informacyjno-konsultacyjnych, konferencje prasowe.</p> <p>W toku konsultacji ze społeczeństwem wpłynęło 139 opinii. Analiza nadesłanych opinii wykazała, że: Wariant I wskazywany był najrzadziej jako preferowany i najczęściej do odrzucenia, a wariant III wskazywany był najczęściej jako preferowany i najrzadziej jako nieakceptowany.</p> <p>W celu pełniejszego porównania wariantów przeprowadzone ocenę wielokryterialną w poszczególnych kryteriach. Wagi poszczególnych kryteriów zostały określone na podstawie znaczenia tych zagadnień dla analizy trasy. Porównano poszczególne warianty trasy z uwzględnieniem następujących ocen: techniczno – ruchowej, przestrzennej, społecznej, środowiskowej, ekonomicznej. Wariant III w wielokryterialnej ocenie uzyskał 1 miejsce jako najkorzystniejszy w ocenie środowiskowej, ekonomicznej, techniczno-ruchowej. Odnosząc się do drugiej części wniosku stwierdzono co następuje.</p> <p>Organ przeprowadził konsultacje społeczne w sposób prawidłowy informując o tym zainteresowane społeczeństwo poprzez obwieszczenia umieszczane na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony</p>

		<p>Środowiska w Warszawie, Urzędu Miasta Marki, Urzędu Miasta Zielonka, Urzędu Miasta i Gminy Radzymin, Urzędu Miasta Kobyłka, Urzędu Miasta i Gminy Wołomin, Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oddział w Warszawie oraz na stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie. Termin na składanie uwag i wniosków został wyznaczony przez organ zgodnie z obowiązującymi przepisami i zapewnił w ramach przeprowadzanej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu i podał do publicznej wiadomości informacje o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie, organie właściwym do wydania decyzji oraz o organach właściwych do wydania uzgodnień, możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków w wyznaczonych okresach.</p> <p>Organ wziął pod uwagę uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, tj. zgłoszone w terminach „21- dni”, a także złożone w toku przedmiotowego postępowania przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a w jej treści przedstawił sposób ich wykorzystania.</p>
2.7.	Żądanie odwołania uchwały; protest wobec przebiegu planowanej trasy przez wieś Ciemne.	<p>Odpowiedź jak do wniosku 2.2.</p> <p>Ponadto organ dokonał oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o złożoną dokumentację i zaproponowanej w niej warianty przebiegu trasy. Jednocześnie nie jest właściwością organu decydowanie o zmianie technicznych parametrów planowanego przedsięwzięcia.</p>
2.8.	Żądanie wycofania wszelkich projektów przebiegu planowanej trasy przez wieś Ciemne.	<p>Wniosek nieuwzględniony.</p> <p>Organ dokonał oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o złożoną dokumentację i zaproponowanej w niej warianty przebiegu trasy. Jednocześnie nie jest właściwością organu decydowanie o zmianie technicznych parametrów planowanego przedsięwzięcia.</p>
3.	Pan Seweryn Kowalski – pełnomocnik mieszkańców wsi Ciemne – wnioski złożone pisemnie do protokołu (pismo z dnia 28 lutego 2007 r.)	
3.1.	Poparcie dla realizacji planowanej trasy S8 wg wariantu III (dawny wariant I z 2000 r.)	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
4.	Pan Janusz Zalewski – Przewodniczący Stowarzyszenia Rady Osiedla Malinowa – wnioski złożone ustnie i pisemnie do protokołu (pismo z dnia 26 lutego 2007 r.)	
4.1.	Negatywne zaopiniowanie wariantu I oraz wariantu II „samorządowego”.	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
4.2.	Zarzut zniekształceń ustaleń Komitetu Społecznego zawiązanego	Uwaga nie dotyczy prowadzonego postępowania.

	w 2004 r. w odniesieniu do wariantu II „samorządowego”. Wg wnioskodawców wariant ten uległ modyfikacji bez uwzględnienia stanowiska Komitetu.	
4.3.	<p>Żądanie wprowadzenia niezbędnych modyfikacji do wariantu II lub wyboru wariantu przebiegu planowanej trasy S8, który nie będzie naruszał żywotnych interesów pobliskich osiedli ludzkich i niszczył unikalną przyrodę w ich otoczeniu. Proponowany jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wariant „społeczny II” będący modyfikacją wariantu II „samorządowego”, zakładający możliwie najprostszy przebieg drogi ekspresowej S8 na odcinku Kobyłka-Radzimin, a w związku z tym krótszy i bardziej efektywny ekonomicznie oraz bardziej bezpieczny dla ruchu pojazdów, zakładający jednocześnie najmniejszy stopień degradacji środowiska naturalnego, - wariant Komitetu Społecznego pozytywnie zaopiniowany przez Radę Miejską w Radzyminie Uchwałą nr 286/XXIII/2005 z dnia 25 lutego 2005, przebiegający przez obecne tereny przekazane organizacji Caritas, - wariant III. 	Organ po przeprowadzeniu wielokryterialnej analizy poszczególnych wariantów przedsięwzięcia, w tym po uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych, ekonomicznych i społecznych uznał, że wariant III jest rozwiązaniem najkorzystniejszym względem poszczególnych uwarunkowań.
5.	Pani Wanda Czyżak – wnioski złożone ustnie do protokołu z rozprawy.	
5.1.	Sprzeciw wobec prowadzenia drogi przez Dybów, na terenie którego znajdują się duże gospodarstwa rolne.	Odpowiedź jak do wniosku 2.8.
5.2.	Sprzeciw wobec realizacji inwestycji wg wariantu III.	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
5.3.	Wniosek o poprowadzenie drogi za budynkami Caritasu od strony Słupna.	Wniosek nieuwzględniony. Organ dokonał oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o złożoną dokumentację i zaproponowane w niej warianty przebiegu trasy. Jednocześnie nie jest właściwością organu decydowanie o zmianie technicznych parametrów planowanego przedsięwzięcia. Ponadto z posiadanych przez organ informacji wynika, że nie ma możliwości technicznych poprowadzenia drogi za budynkami Caritasu od strony Słupna.
6.	Pan Marek Brodziak – wniosek złożony ustnie do protokołu z rozprawy.	
6.1.	Wniosek o budowę węzła zamiast wiaduktu w rejonie ul. Korczaka.	Wniosek nieuwzględniony. Organ dokonał oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o złożoną dokumentację.

		która nie uwzględniała przedmiotowego węzła w rejonie ul. Korczaka. Z posiadanych przez organ informacji wynika, że nie przewidziano wykonania dodatkowego węzła ze względu na niezgodność takiego rozwiązania z warunkami technicznymi, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (wykonanie zjazdu z trasy S-8 na ul. Korczaka nie jest możliwe ze względu na zbyt bliską odległość od węzła „Radzymin”). Ponadto powyższe skrzyżowanie znajduje się poza granicą opracowania, w ramach którego przygotowano materiały do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia budowy drogi ekspresowej S-8.
7.	Pan Włodzimierz Stanisławski – sołtys Nowego Jankowa - wniosek złożony ustnie do protokołu z rozprawy.	
7.1.	Wyrażenie poparcia dla wariantu społecznego, który jest najbardziej uzasadniony ekonomicznie	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
8.	Pani Elżbieta Wołynko – pismo z dnia 17 lipca 2008 r. wniosek złożony pisemnie do protokołu	
8.1.	Zaprojektowanie i wykonanie przejścia nad trasą projektowaną i obecnie istniejącą patrząc od strony Radzymina tj. na wysokości ul. Słowackiego w stronę Dybowa Kolonii przy nowo powstającej parafii oraz wykonanie dodatkowego zjazdu z trasy przy wiadukcie na ul. Korczaka w kierunku na Kraszew Stary.	<u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u> Wg informacji uzyskanej od Inwestora budowa kładki dla pieszych nad trasą S-8 w rejonie ul. Słowackiego, umożliwiającej powiązania z Dybowem Kolonią zostanie przeanalizowana na etapie opracowania projektu budowlanego. Mając na uwadze zachodzące zmiany w zagospodarowaniu: powstaje osiedle wielorodzinne, nowoutworzona parafia, organ stoi na stanowisku, że realizacja powiązania pieszego w tym miejscu jest konieczna. Wykonanie zjazdu z trasy S-8 na ul. Korczaka nie jest możliwe ze względu na zbyt bliską odległość od węzła Radzymin. Dla trasy ekspresowej odległość pomiędzy węzłami nie powinna być mniejsza niż 5 km. Ponadto organ informuje, że powyższe skrzyżowanie znajduje się poza granicą opracowania, w ramach którego przygotowano materiały do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia budowy drogi ekspresowej S-8.

W odpowiedzi na wniosek Sołtysa wsi Nowy Janków, Sołtysa wsi Ciemne i Sołtysa Dybowa Kolonii (z dnia 15 lipca 2011 r. i z dnia 5 września 2011 r.) o włączenie do postępowania wszystkich złożonych w pierwszym postępowaniu pism wystosowanych przez mieszkańców, sołtysów, Sołtysa wsi Ciemne jako pełnomocnika mieszkańców wniosków, wyjaśnień, odwołań, dowodów i to kierowanych do RDOŚ jak i do innych instytucji a będących w materiale dowodowym przy pierwszej decyzji środowiskowej i jej zaskarżeniu, w poniższej tabeli zestawiono te wnioski i się do nich odniesiono.

UWAGI I WNIOSKI – pierwszy termin „21 dni” (29 sierpnia 2008 r. – 18 września 2008 r.)		
Lp.	WNIOSKI I UWAGI	STANOWISKO ORGANU
1.	Burmistrz Miasta i Gminy Radzymin – Pan Zbigniew Piotrowski (wniosek z dnia 2 września 2008 r.)	

1.1.	Wniosek o wprowadzenie rozwiązania układu komunikacyjnego, zapewniającego połączenie istniejącej drogi wojewódzkiej nr 635 z istniejącą obwodnicą Radzymina.	<p>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</p> <p>Wojewoda Mazowiecki pismem z dnia 17 października 2008 r., znak: WŚR.I.SK.6613/1/104/07 poinformował wnioskodawcę, że na podstawie informacji uzyskanych od Inwestora (pismo GDDKiA z dnia 6 października 2008 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.1g/400/755/2008), biorąc pod uwagę wcześniejsze ustalenia Komisji Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych przy Generalnym Dyrektorsze Dróg Krajowych i Autostrad oraz uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez Ministra Środowiska i Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie brak jest podstaw do zmiany dotychczasowych ustaleń projektowych odnoszących się do prezentowanych rozwiązań prowadzenia trasy S-8 w rejonie Radzymina i sposobu jej powiązania z drogami poprzecznymi. Jednocześnie poinformowano, że nie wyklucza się możliwości rozpatrzenia poruszonej kwestii budowy węzła drogi wojewódzkiej nr 635 Wołomin-Radzymin z obecną obwodnicą Radzymina jako oddzielnej inwestycji, po zrealizowaniu przedmiotowego przedsięwzięcia.</p>
2.	Mieszkańcy wsi Ciemne, Nowy Janków, Dybów Kolonia, Nadma (wnioski z dnia 17 września 2008 r.)	
2.1.	Zgłoszenie się jako strona w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym.	Zgodnie z art. 28 Kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Przytaczany artykuł nie stanowi podstawy do wydawania przez organ administracji w toku postępowania postanowień o dopuszczeniu lub odmowie dopuszczenia do udziału w sprawie w charakterze strony. W związku z powyższym stroną postępowania – o ile zachodzą przesłanki wymienione w rzeczonym art. 28 Kpa - jest się z mocy prawa.
3.	Panie: Wanda Czyżak, Emilia Paczuska, Zofia Pawłowicz - Szewczuk (wniosek z dnia 17 września 2008 r.)	
3.1.	Wniosek o odmowę wydania zgody na budowę trasy S-8 w wariantcie III ze względu na: - wadliwy raport o oddziaływaniu na środowisko, który został oparty na nieaktualnych danych sprzed 10 lat	<p>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</p> <p>Wniosek nie został uwzględniony, organ przeprowadził postępowanie</p>

	<p>- droga nie jest uwzględniona w MPZP Miasta i Gminy Radzymin</p>	<p>administracyjne zgodnie z wnioskiem Inwestora, dokonał oceny złożonych do wniosku dokumentów w tym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskał wymagane prawem uzgodnienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra Środowiska, zapewnił w postępowaniu udział społeczeństwa. Tym samym nie znalazł przesłanek do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia.</p> <p>Ponadto w przygotowanych materiałach do decyzji środowiskowej znajdują się dane, które zgromadzono do października 2007r. Dotyczy to inwentaryzacji zabudowy (przeprowadzona w pasie 200 m tj. po 100 m od osi), decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania przestrzennego, pozwoleń na budowę pozyskanych w Starostwie Powiatu Wołomin lub w Urzędach Miast i Gmin. Rozwiązania sytuacyjne przedstawiono na mapach topograficznych i ewidencyjnych jakie były dostępne w składnicy map. Droga przebiegająca przez Janków Nowy w kierunku Słupna zaliczona jest do dróg powiatowych nr 4309W i sklasyfikowana jest w planie miejscowym gminy jako zbiorcza, w związku z tym należy zachować jej ciągłość. Umożliwia powiązanie terenów gmin: Wołomina i Radzymina. Dojazd do wszystkich działek przeciętych przez projektowaną trasę będzie zapewniony przez wybudowane drogi dojazdowej, łączące przerwane ciągi komunikacyjne i obsługujące przyległe zagospodarowanie lub umożliwiające dojazd do pól. Trasa ekspresowa S-8 prowadzona jest w Ciemnym na wiadukcie nad drogą gminną i drogą wojewódzką nr 635, która powiązana z trasą S-8 poprzez rondo w rejonie Dybowa Kolonii. Nie przewiduje się budowy nowej drogi dojazdowej do zakładów Tago, do których pozostanie istniejący dojazd od drogi wojewódzkiej nr 635.</p>
<p>4.</p>	<p>Soltys wsi Ciemne, Soltys Dybowa Kolonii, Soltys wsi Nowy Janków wraz z 85 podpisami mieszkańców wsi Ciemne, 26 podpisami wsi Nowy Janków, 22 podpisami Dybowa Kolonii, (wniosek z dnia 17 września 2008 r.)</p>	
<p>4.1.</p>	<p>Wniosek o odmowę wydania zgody na realizację budowy trasy S8 w wariantcie III. W uzasadnieniu wniosku Wnioskodawca wskazał jakie jego zdaniem są błędy w dokumentacji a także moment w którym</p>	<p>Wniosek nieuwzględniony. Organ po przeprowadzeniu wielokryterialnej analizy poszczególnych wariantów przedsięwzięcia, w tym po</p>

	bezprawnie skierowano się ku wariantowi III.	uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych, ekonomicznych i społecznych uznał, że wariant III jest rozwiązaniem najkorzystniejszym względem poszczególnych uwarunkowań. Ponadto Inwestor złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz kompletem wymaganych załączników. W toku prowadzonego postępowania ustalono, że przedłożony przez Inwestora raport OOS wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 ustawy Poś i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Uzyskano także wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.
5.	Wanda Czyżak (pismo z dnia 18 września 2008 r.)	
5.1.	Wniosek o udostępnienie zeszytu z przebiegu działań informacyjno – konsultacyjnych dotyczących trasy S8.	<u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u> Wojewoda Mazowiecki w odpowiedzi udzielonej pismem z dnia 7 listopada 2008 r., znak: WŚR.L.SK.6613/1/104/07 poinformował wnioskodawczynię, że opracowanie pt. „Sprawozdanie z działań informacyjno-konsultacyjnych” jest do wglądu w Wydziale Środowiska i Rolnictwa Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie (podając dokładny adres placówki, godziny pracy i telefon kontaktowy).
6.	Stowarzyszenie Zielone Mazowsze (wniosek z dnia 18 września 2008 r.)	
6.1.	Uzupełnienie raportu o ocenę skuteczności walu ziemnego jako izolacji akustycznej i o poprawione rysunki zasięgu hałasu uwzględniające czynniki takie jak: zróżnicowane zagospodarowanie terenu, kumulacja hałasu pochodzącego od nowej trasy z hałasem z innych źródeł, w szczególności innych dróg wyższych klas, ograniczona skuteczność ekranów w rejonie ich krańców, odniesienie się do wpływu walu na warunki hydrologiczne.	<u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u> Wniosek ten uwzględniono w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Obliczenia akustyczne wykonano programem komputerowym Traffic Noise 2006 SE ver.1 dla Windows 9x/2000/XP. W obliczeniach uwzględniono podstawowe czynniki wpływające na poziom, a co za tym idzie - zasięg hałasu: natężenie ruchu, prędkość, udział ruchu ciężkiego, położenie drogi względem powierzchni terenu. Rozprzestrzenianie hałasu określono z dokładnością właściwą dla etapu projektowania drogi (projekt koncepcyjny) oraz rodzaju i skali podkładów mapowych.

(mapa topograficzna w skali 1:10000). Należy podkreślić, iż podstawowym czynnikiem decydującym o wielkości hałasu są prognozowane natężenia ruchu. Przy odległych okresach prognostycznych są one obarczone dużą niepewnością. W tej sytuacji uwzględnianie w zasięgu i kształcie izofon szczegółów mogących jedynie w niewielkim stopniu modyfikować obraz rozprzestrzeniania się hałasu jest błędne. Prowadzi bowiem najczęściej do zbyt optymistycznego obrazu przyszłej sytuacji akustycznej, a co za tym idzie - niedoszacowania niezbędnych zabezpieczeń. Ponadto analiza akustyczna będzie co najmniej dwukrotnie weryfikowana: w projekcie budowlanym (gdy doprecyzowane zostaną istotne parametry przedsięwzięcia) oraz w analizie porealizacyjnej (gdy można będzie drogą pomiarów określić faktyczny stan klimatu akustycznego). Teren obszaru leśnego, w którym położony jest Rezerwat I Horowe Bagno, zgodnie z Prawem ochrony środowiska jest terenem przeznaczonym na cele „rekreacyjno-wypoczynkowe”. Wykorzystywany jest zgodnie z tą funkcją jedynie w porze dnia, a więc równoważny poziom dopuszczalny hałasu wynosi tu 60 dB. Autorzy projektu trasy w celu ochrony obiektu Rezerwatu przed uciążliwościami, oraz w trosce o faunę a szczególnie awifaunę bytującą w terenie leśnym zaprojektowali wzdłuż kompleksu wał ziemny. Z doświadczeń i praktyki oraz z analiz skuteczności wałów ziemnych przeprowadzanych dla podobnych tras wynika, że jest to forma ekranu skutecznie tłumiąca hałas.

Na etapie projektu budowlanego, gdy będzie znany materiał z którego wał będzie usypany, zaprojektowane będą zabezpieczenia skarp wału przed osuwaniem, wybrana technologia wykonania będzie można przeprowadzić szczegółową analizę jego skuteczności.

Wał nie przecina cieków powierzchniowych, nie będzie zagłębiony. Pozostanie więc bez wpływu na warunki hydrologiczne. Nie stanowi również bariery dla spływów powierzchniowych - nachylenie terenu w kierunku wschodnim. Wał nie będzie miał wpływu na stan naturalnych regulatorów

		<p>istniejących warunków hydrologicznych. Zasoby wód wglębnych jak i powierzchniowych regulowane są w tym przypadku poprzez opady atmosferyczne i spływy powierzchniowe wewnątrz kompleksu leśnego. Prawdopodobnie istnieje również kontakt hydrauliczny wód powierzchniowych z wodami pierwszego poziomu wód gruntowych, spowodowany naruszeniem warstwy nieprzepuszczalnej ilów w wyniku nadmiernej eksploatacji torfów i ilów.</p> <p>Budowa trasy nie narusza powierzchni lasu i powierzchni rezerwatu, a więc nie zmienia bilansu wodnego (powierzchnia infiltracyjna, parowania). Nie ma więc podstaw do stwierdzeń, że wal ziemny wpłynie na układ hydrologiczny. Nie zmniejszy się powierzchnia infiltracyjna, powierzchnia parowania, nie zmniejszy się retencja naturalna.</p>
6.2.	Wykonanie kompensacji poprzez utworzenie nowych terenów leśnych.	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>Warunku tego nie uwzględniono. Planowane przedsięwzięcie nie przebiega przez Obszary Natura 2000. Niniejszą decyzją wprowadzono szereg warunków minimalizujących wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Dotyczą one ograniczenia do niezbędnego minimum wycinki drzew i krzewów, sposobu oraz terminu prowadzenia prac i zabezpieczenia drzew pozostawionych przed uszkodzeniami mechanicznymi, uzupełnienia poprzez nowe nasadzenia strat w zieleni.</p>
6.3.	Poprawienie raportu poprzez usunięcie nieścisłości (ilości pasów ruchu, odległość trasy od rezerwatu Horowe Bagno).	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>Warunku nie uwzględniono. Należy wyjaśnić, że pas drogowy na całym analizowanym odcinku zapewnia docelową możliwość realizacji drogi z jezdniami po 3 pasy ruchu w każdą stronę. W pierwszym okresie, objętym prognozą, jezdnie będą miały po 2 pasy ruchu, a możliwość realizacji trzeciego pasa zabezpiecza szeroki, 12-metrowy pas dzielący. Będzie on - w przypadku decyzji o realizacji trzecich pasów - zawężony, czyli jezdnie będą poszerzane w kierunku osi drogi, a nie na zewnątrz. Tylko na krótkich odcinkach przewiduje się realizację jezdni z 3 pasami ruchu już w</p>

		<p>początkowym etapie. Tak więc przeprowadzone symulacje oddziaływań są prawidłowe, gdyż - niezależnie od liczby pasów ruchu - w danych wejściowych do analiz pozostają niezmiennie dwa parametry podstawowe dla prognoz rozprzestrzeniania się hałasu i zanieczyszczeń powietrza, to jest: oś drogi i usytuowanie zewnętrznych krawędzi jezdni.</p> <p>Granica rezerwatu nie jest linią równoległą do projektowanej drogi więc odległość w różnych miejscach jest różna. Ponadto należy dodać, że w tekście raportu OOS podawane są odległości od lasu w którym znajduje się Rezerwat oraz odległości od oczek wodnych, które nie są objęte ochroną rezerwatową jedynie występują w jego sąsiedztwie. Odległość od rezerwatu zgodnie z treścią aneksu wynosi od 70 m do 200 m.</p>
6.4.	Uzupełnienie raportu o rzetelną ocenę walorów rekreacyjnych i zobowiązanie inwestora do zachowania ciągłości wszystkich szlaków rowerowych (m.in. wokół gminy Marki, szlak Bitwy Warszawskiej z Warszawy do Radzimina), szlak pieszy wzdłuż rzeki Czamej.	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>Warunku nie uwzględniono. Drogi ekspresowe przeznaczone są wyłącznie dla ruchu samochodowego. W pasie drogowym wyznaczonym liniami rozgraniczającymi, nie przewiduje się prowadzenia ścieżek rowerowych i ciągów pieszych. Ciągi pieszo-rowerowe powinny być wyznaczone poza pasem drogowym i zaprojektowane w ramach odrębnego opracowania, w którym określony byłby również sposób zagospodarowania terenów bezpośrednio przyległych do projektowanej drogi. Projektowane nad drogą ekspresową wiadukty na drogach poprzecznych, przecinających trasę, zabezpieczają możliwość prowadzenia jednostronnego chodnika i ścieżki rowerowej. Proponowany przekrój na wiadukcie jest wystarczający dla przewidywanego w tych rejonach ruchu pieszego i rowerowego</p>
6.5.	Zobowiązanie inwestora do uwzględnienia w projekcie drogi rowerowej wzdłuż trasy na odcinkach pozbawionych dróg serwisowych.	
6.6.	Modyfikację przekroju jezdni do: jezdni dwupasmowej, chodnika dwustronnego, ścieżki rowerowej oraz stworzenie dodatkowych przejść dla pieszych i przejazdów dla rowerów.	<p>Zaprojektowana droga nie narusza istniejących szlaków turystycznych. Ciągi rekreacyjne, szlaki turystyczne powinny być zaprojektowane poza pasem drogowym w ramach odrębnego opracowania w którym zostaną określone zasady zagospodarowania terenów przyległych do trasy. W projekcie przewidziano między innymi przeprowadzenie ciągu pieszego rowerowego na wiadukcie na przedłużeniu</p>

		<p>ul. Dworkowej (po północnej stronie), co umożliwi korzystanie z pieszych i rowerowych szlaków turystycznych w rejonie Morowego Bagna i jeziora Czarne. Przeprowadzenie ciągu pieszego i rowerowego w poziomie terenu jest możliwe również w rejonie węzła Zielonka 2, gdzie na skrzyżowaniu przewidziana jest sygnalizacja świetlna.</p>
6.7.	Ograniczenie uciążliwości istniejącej trasy	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>Istniejąca droga nr 8 jest fragmentem układu komunikacyjnego o znaczeniu krajowym i międzynarodowym. Prowadzi do Warszawy ruch z kierunków południowo-zachodniego i północno-wschodniego. Umożliwia powiązania Warszawy z województwem mazowieckim i podlaskim oraz prowadzi do przejścia granicznego z Litwą i Białorusią. Obecnie cały ruch o natężeniu około kilkudziesięciu tysięcy samochodów na dobę prowadzony jest główną ulicą Marek obudowaną zwartą zabudową mieszkaniowo-usługową. Po wybudowaniu obwodnicy ruch tranzytowy przejmie nowa droga. Prognozy ruchu opracowane na lata 2013 i 2033 wyraźnie wskazują na przejęcie ruchu tranzytowego. Nie ma więc przesłanego do twierdzenia że „...po jakimś czasie samochody wrócą do Marek”. Kierowcy mając do wyboru trasę szybszą i ulicę miejską wybierają tę pierwszą. Istniejąca droga pozostanie w systemie komunikacyjnym jako droga gminna czyli samorządowa główna, o jej modernizacji będzie więc decydować gmina. Modernizacja wymaga również projektu oraz wszystkich decyzji (w tym decyzji środowiskowej) poprzedzających zgodę na realizację inwestycji. Warunek ten uwzględniono w niniejszej decyzji środowiskowej, która określa warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia w celu ograniczenia jej uciążliwości. Ponadto Inwestor ma obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, w której dokonane zostanie porównanie ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi w celu</p>

		jego ograniczenia.
6.8.	Potraktowanie uwag i wniosków złożonych w ramach konsultacji społecznych prowadzonych przed złożeniem wniosku wydanie decyzji środowiskowej jako uwag i wniosków w niniejszym postępowaniu.	Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r. Wniosku nie uwzględniono, gdyż w tym postępowaniu ma zastosowanie art. 32 ust. 1a ustawy z 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, póź. 150) - uwagi i wnioski złożone poza terminem wyznaczonego przez organ na składanie uwag i wniosków „21 dni dla społeczeństwa”, pozostawia się bez rozpatrzenia.
6.9.	Wniosek o uznanie stowarzyszenia za stronę w przedmiotowym postępowaniu.	Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy Poś organizacje ekologiczne, które uzasadniając to miejscem swojego działania zgłaszają chęć uczestnictwa w określonym postępowaniu administracyjnym wymagającym udziału społeczeństwa i złożyły wnioski w ramach tego postępowania, uczestniczą w tym postępowaniu na prawach strony. W związku z powyższym uwagi i wnioski złożone przez Stowarzyszenie Zielone Mazowsze zostały rozpatrzone w decyzji przez organ.
7.	Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków (pismo z dnia 18 września 2008 r.)	
7.1.	1. Uwagi do raportu: 1. Rozbieżności w określeniu odległości pasa drogowego drogi S-8 od rezerwatu „Horowe Bagno” czynią niewiarygodnym wniosek. 2. Brak uwzględnienia redukcji natężenia hałasu wskutek zastosowania wzdłuż drogi wału ziemnego.	Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r. Ad.1.1 Granica rezerwatu nie przebiega równoległe do linii rozgraniczającej trasy więc odległość w różnych miejscach jest różna. Ponadto w tekście Raportu podawane są odległości od lasu o nazwie Horowe Bagno, w którym znajduje się Rezerwat oraz odległości od oczek wodnych położonych w kompleksie Horowe Bagno, które nie są objęte ochroną rezerwatową, jedynie występują w sąsiedztwie Rezerwatu. Stąd rozbieżności. Trasa prowadzona jest w odległości od 70 do 200m (aneks nr 2). Ad.1.2 Z doświadczeń i praktyki oraz z analiz skuteczności wałów ziemnych jako ochrony przed hałasem przeprowadzanych dla analogicznych tras wynika, że jest to forma ekranu skutecznie tłumiąca hałas. Na etapie projektu budowlanego, gdy będzie znany materiał, z którego wał będzie usypany, zaprojektowane będą zabezpieczenia skarp wału przed osuwaniem, wybrana technologia wykonania budowli, będzie można przeprowadzić szczegółową analizę jego

		skuteczności. Jednak na tym etapie można z całą odpowiedzialnością wnioskować, że zabezpieczenie nie pogorszy, a wręcz przeciwnie poprawi komfort akustyczny dla awifauny bytującej w granicach całego kompleksu leśnego nie tylko Rezerwatu.
7.2.	II. Wskazanie najkorzystniejszego wariantu.	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>Najkorzystniejszy wariant został wskazany w wyniku przeprowadzone oceny przedsięwzięcia na środowisko. W ramach niej organy wspomagające tj Minister Środowiska i Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny uzgodnili realizację przedsięwzięcia w wariantcie III. Wpływ realizacji przedsięwzięcia na środowisko został poddany analizie wielokryterialnej przedstawionej w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.</p>
7.3.	<p>III. Postulaty modyfikacji wariantu III:</p> <p>1. Odstąpienie od realizacji węzła drogowego „Zielonka 2”</p> <p>2. Dodanie do projektu wykonawczego dwóch przejść dla zwierzyny dużej (o wielkości łosia) w lokalizacjach:</p> <p>a) przejście przy kompleksie leśnym Ciemne („Kozia”) w okolicy km 10+000</p> <p>b) przejście pomiędzy ul. Dworską a projektowanym węzłem „Zielonka 2”- w okolicy 3+000 km trasy - szczególnie konieczne w sytuacji, gdyby nie został uwzględniony wniosek dotyczący rezygnacji z budowy węzła „Zielonka 2”.</p>	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>Ad.III.1 Wniosek nie został uwzględniony – nie jest możliwe zrezygnowanie z budowy węzła, który umożliwia powiązanie z trasą ekspresową i obsługuje obszar Ząbek, Zielonki, Marek a częściowo również Kobyłki i Wołomina poprzez ul. Dworską doprowadzoną do drogi nr 631. W proponowanym rozwiązaniu przeprowadzono bezkolizyjnie ruchu z trasy S z kierunku południowo-zachodniego na północ, w stronę Nieporętu. Prognozowany ruch tej relacji jest ponad dwukrotnie większy od pozostałych relacji skrzyżnych, które poprowadzono poprzez skrzyżowania skanalizowane, zaprojektowane na drodze 631, na której przewiduje się sygnalizację świetlną. Korzystne warunki ruchu sprawia, że kierowcy jadący tranzytem drogą 631 skorzystają z bezkolizyjnego objazdu drogami S-8 czy S-17, zamiast przejazdu przez Zielonkę ul. Marszałka J. Piłsudskiego czy miasto Marki, gdzie występują skrzyżowania kolizyjne. Zaprojektowany węzeł charakteryzuje się minimalną zajętością terenu w rejonie jeź. Czarnego, gdzie poprowadzono tylko jedną łącznicę węzła w poziomie terenu.</p> <p>Ad.III.2 Wniosek nie uwzględniony – przejście dla zwierząt dużych w miejscach wskazanych przez OTOP jest bezzasadne.</p>

		W lasach, które wskazuje OTOP jako miejsce bytowania losia nie występują zwierzęta duże jak również średnie. Są to kompleksy otoczone zabudową mieszkaniową i usługową a także częściowo już zabudowywane. Las ten również nie leży na szlaku migracyjnym dużych zwierząt. Natomiast na wskazanych odcinkach zaprojektowano przepusty dla płazów.
7.4.	IV. Postulaty środowiskowych warunków do umieszczenia w decyzji środowiskowej: Warunek zachowania w trakcie budowy i eksploatacji dotychczasowych stosunków wodnych na istniejących ciekach i zbiornikach wodnych, w szczególności dotyczy to zbiorników „Korowe Bagno” i Jez. Czarne oraz rzeki Czarnej a także pozostałych leśnych oczek wodnych i innych podmokłości.	Wniosek uwzględniono w pkt 2.1, 2.10., 2.14., 2.20., 2.21., 2.22., 2.23., 2.28., 4.1.1. sentencji niniejszej decyzji.
7.5.	Wszelkie inicjalne roboty ziemne na terenach leśnych, jak również usunięcie drzew i krzewów zdjęcie warstwy humusu, rozpoczęcie wykopów budowlanych na całej budowie, powinny być wykonane poza okresem lęgowym większości prawnie chronionych gatunków ptaków i czasem rozrodu innych niż ptaki wolno żyjących zwierząt - czyli od 1 września do końca lutego.	Wniosek uwzględniono w pkt 2.19., 2.34. sentencji niniejszej decyzji.
7.6.	Na budowie należy zapewnić pełnienie stałego nadzoru przyrodniczego.	Wniosek uwzględniono w pkt 2.34. sentencji niniejszej decyzji.
7.7.	Lokalizacja baz budowy, jak również miejsc poboru kruszyw budowlanych na potrzeby budowy – poza obszarowymi formami ochrony przyrody, o których jest mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92 póź. 880, z póź. zm.) powyższe dotyczy także lokalizacji składowania i/lub gospodarczego wykorzystania wszelkich odpadów budowlanych i ziemi z wykopów.	Wniosek uwzględniono w pkt 2.1. sentencji niniejszej decyzji.
7.8.	W projekcie założenia zieleni przydrogowej należy wykluczyć nasadzenia drzew i krzewów z mrozoodpornymi owocami, spożywanymi przez ptaki (których sadzenie rażąco błędnie zaleca raport), np. bzu czarnego, derenia świdwy, śnieguliczki, dzikiej jabłoni i innych drzew owocowych, dzikiej róży, głogu, jarzębu szwedzkiego, śliwy ałyczy itp., a także iglaków płożących + wykluczenie używania torfu naturalnego przy nawożeniu założonych nasadzeń.	Wniosek uwzględniono częściowo w pkt 3.7. sentencji niniejszej decyzji
7.9.	Ekran (z wyjątkiem ochrony akustycznej, na węzłach drogowych) mają być wyłącznie nieprzeźroczyste; wyklucza się alternatywne stosowanie rozwiązań nieskutecznych, np. naklejanie sylwetek ptaków drapieżnych i/lub system pasków.	Wniosek uwzględniono częściowo w pkt 3.2. sentencji niniejszej decyzji.
7.10.	Nakaz instalacji (na koszt inwestora) 500 sztuk skrzynek lęgowych w lasach Nadleśnictwa Drewnica	<u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23</u>

	- w terminie do 6 miesięcy po uprawomocnieniu się wydanej decyzji – różnych typów, które powinny być wykonane i zawieszane pod nadzorem OTOP + zalecenie jesienno - zimowego oczyszczania tych skrzynek ze starych gniazd w przeciągu trzech lat po ich instalacji.	marca 2009 r. Wniosku nie uwzględniono ze względu na brak wyszczególnienia ilości poszczególnych typów budek, jak również brak ustalenia odległości jaka powinna je dzielić. Dyskusyjna jest kwestia zasadności instalacji 500 budek bez podania choćby orientacyjnej powierzchni, na której mają być one zawieszane. Organ nie posiada również informacji, czy zawieszenie budek zostało uzgodnione z Nadleśnictwem Drewnica oraz czy zabieg ten jest zgodny z Instrukcją ochrony lasu. Jednakże wniosek OTOP-u zostanie uwzględniony na etapie wydania decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej pod warunkiem uszczegółowienia wniosku w ww. zakresie. W związku z powyższym Inwestor, przed złożeniem wniosku o wydanie ww. decyzji, zwróci się do Towarzystwa celem doprecyzowania ww. kwestii. Pozostała część wniosku mieści się w zadaniach statutowych OTOP i nie ma przeciwwskazań formalnych, aby podane działania nie były przez OTOP prowadzone.
7.11.	Zalecenie przerwania prac ziemnych na czas okresu lęgowego jaskółek brzegówek (maj-połowa sierpnia), w przypadku zajęcia przez te ptaki skarp wykopów na budowie.	Wniosek uwzględniono w pkt 2.34. sentencji decyzji.
7.12.	Wprowadzenie następujących zaleceń w zakresie monitoringu środowiskowego/przyrodniczego: a) monitoring, rozbić (kolizji) ptaków o samochody - na terenach leśnych według procedury, która będzie opracowana przez specjalistę w uzupełnionej wersji raportu, b) monitoring, zajęcia skrzynek lęgowych przez ptaki - na podstawie ich corocznego oczyszczania, c) monitoring wykorzystania przez zwierzyinę przejść nad (lub pod) autostradą.	Warunek 20c uwzględniono w pkt 4.1.3., pozostałe - patrz pkt 7.10.
8.	Państwo Małgorzata i Andrzej Urbańscy (wniosek z dnia 22 września 2008 r.)	
8.1.	Odrzucenie wniosku GDDKiA w sprawie decyzji środowiskowej na budowę trasy S-8 przez wieś Ciemne.	<u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u> Wniosku nie uwzględniono, organ przeprowadził postępowanie administracyjne zgodnie z wnioskiem Inwestora, dokonał oceny złożonych do wniosku dokumentów w tym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskał wymagane prawem uzgodnienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra

		Środowiska, zapewnił w postępowaniu udział społeczeństwa. Tym samym nie znalazł przesłanek do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia.
8.2.	Uwaga, że dane są sprzed 10 lat, mapa przedstawiająca przebieg trasy S8 w wariantcie III jest nieaktualna.	W ramach ponownego rozpatrywania sprawy Inwestor przedłożył komplet nowych, uaktualnionych dokumentów. Dane dotyczące zagospodarowania przestrzennego oraz środowiska przyrodniczego zostały zaktualizowane na stan 30 lipca 2010 roku. Ponadto zgodnie z posiadanymi informacjami, w czerwcu 2010 roku wykonane zostały zdjęcia lotnicze, które były podstawą do opracowania ortofotomapy, na której prezentowano wyniki analiz.
8.3.	Pytanie, jak budowa trasy ekspresowej ma się do wytycznych zawartych w planie miejscowym.	Nie ma przepisu prawa nakładającego na organ obowiązek stwierdzenia zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia tj. budowy drogi publicznej z ustaleniami miejscowego lub/ i wojewódzkiego planu zagospodarowania przestrzennego.
UWAGI I WNIOSKI – drugi termin „21 dni” (3 lutego 2009 r. – 23 lutego 2009 r.)		
9.	Burmistrz Miasta i Gminy Radzymin – Pan Zbigniew Piotrowski (pismo z dnia 18 lutego 2009 r.)	
9.1.	<p>1. wprowadzenie rozwiązania układu komunikacyjnego zapewniającego połączenie istniejącej drogi wojewódzkiej nr 635 z istniejącą obwodnicą Radzymina</p> <p>2. o zmianę stanowiska w sprawie trasy S-8 i wniośł o „ osobistą analizę co do wyboru wariantu przebiegu korytarza drogi ekspresowej S-8” w związku z otrzymanym wnioskiem Sołectwa wsi Ciemne z dn.20.12.2008 r.</p>	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>1. Organ zwrócił się o opinię w sprawie możliwości wprowadzenia proponowanego rozwiązania układu komunikacyjnego do Dyrektora Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad O/Warszawa. Dyrektor GDDKiA O/Warszawa zajął stanowisko i stwierdził, że ze względu na wcześniejsze ustalenia Komisji Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych przy Generalnym Dyrektorze Dróg Krajowych i Autostrad oraz uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez Ministra Środowiska oraz Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie brak jest podstaw do zmiany dotychczasowych ustaleń projektowych odnoszących się do prezentowanych rozwiązań prowadzenia trasy S-8 w rejonie Radzymina i sposobu jej powiązania z drogami poprzecznymi. Jednocześnie poinformował, że nie wyklucza możliwości rozpatrzenia poruszanej kwestii budowy węzła drogi wojewódzkiej nr 635 Wołomin - Radzymin z obecną obwodnicą</p>

		<p>Radzymina po zrealizowaniu rozpatrywanego północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S-8 w kierunku Białegostoku, na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina. Wobec powyższego należy zwrócić się do GDDKiA O/Warszawa o możliwość połączenia istniejącej drogi wojewódzkiej nr 635 z istniejącą obwodnicą Radzymina jako niezależnej inwestycji po zrealizowaniu inwestycji przedmiotowej.</p> <p>2. Wniosek nie uwzględniony. Organ przeprowadził postępowanie administracyjne zgodnie z wnioskiem Inwestora, dokonał oceny złożonych do wniosku dokumentów w tym raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskał wymagane prawem uzgodnienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra Środowiska, zapewnił w postępowaniu udział społeczeństwa. Tym samym nie znalazł przesłanek do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia w wariantcie III.</p>
10.	Soltys wsi Ciemne wraz z podpisami 103 mieszkańców wsi Ciemne, 69 podpisami mieszkańców Dybowa Kolonii, 33 podpisami mieszkańców Nowego Jankowa (wniosek z dnia 22 lutego 2009 r.)	
10.1.	<p>I. wzięcie pod uwagę wniosków podtrzymujących stanowiska jakie zajęli mieszkańcy w pismach:</p> <p>1. z dnia 17.09.2008 r. do Wojewody Mazowieckiego</p> <p>2. z dnia 17.09.2008r. podpisane przez Wandę Czyżak, Emilię Paczuska i Zofię Pawłowicz-Szewczuk.</p> <p>3. z dnia 15.12.2008 r. dot. konsultacji społecznych.</p> <p>4. z dnia 19.12.2008 r. skierowanego do GDDKiA dot. wycofania wniosku.</p> <p>II. uznanie za stronę mieszkańców Ciemnego, Kolonii Dybów i Nowego Jankowa.</p> <p>III. odmowę wydania zgody na realizację przedsięwzięcia ze względu m.in. na: niepokrywanie się przebiegu drogi wg wariantu III z m.p.zp. uchwałami Rady Miejskiej, zahamowanie rozwoju tego regionu, ignorowanie opinii Forum Radzyńskiego i mieszkańców, przejęcia terenu przez Caritas.</p> <p>IV. zakwestionowanie raportu ze względu na błędy w raporcie.</p> <p>V. przeprowadzenie konsultacji społecznych.</p> <p>VI. rozpoczęcie procedury administracyjnej od</p>	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>Ad. I</p> <p>1. i 2. Jest to powtórzenie wniosków z konsultacji społecznych z pierwszego terminu - Odpowiedź patrz punkt 22.</p> <p>3. Odpowiedź na wniosek została ujęta w uzasadnieniu niniejszej decyzji.</p> <p>4 Wniosek nie został uwzględniony - sprawa wycofania wniosku leży w gestii Inwestora.</p> <p>Ad. II Organ nie ma obowiązku uznawania za stronę. Zgodnie z art. 28 Kpa - stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.</p> <p>A zgodnie z art. 31 Poś każdy ma prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu z udziałem społeczeństwa.</p> <p>Ad. III. W obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego</p>

<p>początku w związku z powyższymi argumentami.</p>	<p>Miasta i Gminy Radzymin, uchwała nr 430/I/98 z dn. 19.06.1998r. droga S-8 nie była uwzględniona, ponieważ nie rozpoczęto jeszcze prac projektowych dotyczących wyznaczenia przebiegu tej drogi. Uchwalone w następnych latach „Zmiany planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego...” dotyczyły kilku niewielkich obszarów gminy i nie kolidowały z wyznaczonym przebiegiem drogi S-8 wg wariantów II i III. Wyjątek stanowi „Zmiana mpzp m. i gm. Radzymin, wieś dz. Ew. nr 165/1, 165/2, 166/12, 166/13, 166/14, 166/15” uchwała nr 138/XI/2003, gdzie występuje kolizja zagospodarowania z przebiegiem drogi S-8 wg wariantu II. Przy wyborze wariantu trasy nie uwzględniono stanowiska Rady Miejskiej - Uchwała nr 286/XXIII/2005 z 25.02.2005r. która przyjęła przebieg trasy S-8 wg wariantu społecznego (wariant II) nie była przyjęta jednogłośnie, przeciwko Uchwale protestowali mieszkańcy miejscowości Nadma (gm. Radzymin) wyrażając swoją opinię w Uchwale Zebrania Wiejskiego nr I/II/2005r. z dn. 20.02.2005r. Przebieg drogi w wariantcie III przecina działki mieszkańcom Jankowa Nowego — projektowana droga S-8 przez wieś Janków Nowy poprowadzona została po obrzeżu lasu, co pozwoliło zminimalizować kolizje z siedliskami gospodarczymi. Droga przebiegająca przez Janków Nowy w kierunku Słupna zaliczona jest do dróg powiatowych nr 4309W i sklasyfikowana została w planie miejscowym gminy jako zbiorcza, w związku z tym należy zachować jej ciągłość. Zaprojektowano ją na wiadukcie nad drogą S-8. Umożliwi dojazd z Jankowa Nowego do istniejącej drogi nr 8 i powiązanie terenów gmin: Wołomina i Radzymina. Dojazd do wszystkich działek przeciętych przez projektowaną trasę będzie zapewniony przez drogi dojazdowe, łączące przerwane ciągi komunikacyjne i obsługujące przyległe zagospodarowanie jak również umożliwiające dojazd do pól. Lokalizacja ośrodka Caritas na terenach dawnej jednostki wojskowej nie miała zasadniczego wpływu (choć też była brana pod uwagę, jak również zabudowa i siedliska przy ul. Kozia Góra) na przebieg</p>
---	---

		<p>trasy S-8 w wariantcie II, który skorygowano, w stosunku do przebiegu wyznaczonego przez społeczność gminy, ze względu na parametry jakie musi spełniać droga ekspresowa m. in. promienie łuków poziomych, odpowiednie odległości pomiędzy łukami i węzłami. Dojazd do Caritasu może pozostać wg stanu istniejącego tj. z zachodu od Al. Jana Pawła (drogi nr.8).</p> <p>Odległość ul. Uroczej we wsi Ciemne (wzdłuż której powstają nowe domy) od projektowanej trasy pomiędzy osią projektowanej trasy S-8 a ul. Uroczą odległość wynosi ok. 400 m natomiast do budynku szkoły 390m. Na załączniku mapowym do wniosku na tle mapy w tym rejonie przedstawiono przebieg projektowanej drogi S-8 wraz z liniami rozgraniczającymi szerokości 65,0m-70,0m. W pasie zawartym pomiędzy liniami rozgraniczającymi rozmieszczone zostaną jezdnie, pobocza, urządzenia odwadniające drogę, oświetlenie, ekrany zabezpieczające przed hałasem, pasy zieleni izolacyjnej (zadrzewione).</p> <p>Odnosnie kwestionowania aktualności danych i map Inwestor wyjaśnił, że prace nad Studium techniczno - ekonomiczno - środowiskowym, w oparciu o które przygotowano materiały do decyzji środowiskowej rozpoczęto w lutym 2006r. tj. 3 lata temu. W okresie tym w otoczeniu trasy zachodziły zmiany w zagospodarowaniu terenu w wyniku prowadzonej działalności realizacyjnej, na które projektanci nie mają wpływu a projektowanie nie jest podstawą do wstrzymania decyzji administracyjnych. Dotyczy to całego obszaru, na którym zaprojektowano analizowane warianty przebiegu trasy.</p> <p>Rozwiązania sytuacyjne przedstawiono na mapach topograficznych i ewidencyjnych oraz ortofoto- mapach jakie były dostępne w tym czasie w składnicach map.</p> <p>Przygotowane materiały do decyzji środowiskowej i przeprowadzone analizy zawierają dane i informacje, uzyskane do października 2007 r. Dotyczy to inwentaryzacji zabudowy przeprowadzonej w pasie ok. 200m tj. po 100m od osi trasy, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania przestrzennego oraz</p>
--	--	---

		<p>pozwoleń na budowę pozyskanych w Starostwie Powiatu Wolomin lub w Urzędach Miast i Gmin.</p> <p>Inwentaryzacja zabudowy i zagospodarowania przeprowadzona była w terenie, w pasie określonym powyżej i pozostaje w materiałach archiwalnych Biura Planowania Rozwoju Warszawy. Wszystkie budynki kolidujące bezpośrednio z korytarzem projektowanej trasy (wyznaczonym liniami rozgraniczającymi) zostały uwzględnione w przeprowadzonych analizach.</p> <p>Ad IV. Wniosek nie został uwzględniony. Po uzupełnieniach o Aneks nr I i Aneks Nr 2 Raportu, został uznany przez organ za zgodny z art. 52 ustawy Poś. Na jego podstawie zostały też dokonane wymagane przepisami prawa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.</p> <p>Ad.V Odpowiedź na wniosek została ujęta w uzasadnieniu niniejszej decyzji.</p> <p>Ad.VI. Wniosek nie został uwzględniony. Organ przeprowadził postępowanie administracyjne zgodnie z wnioskiem Inwestora, dokonał oceny złożonych do wniosku dokumentów w tym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskał wymagane prawem uzgodnienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra Środowiska, zapewnił w postępowaniu udział społeczeństwa. Tym samym nie znalazł przesłanek do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia.</p>
11.	Stowarzyszenie Radzymińskie Forum (wniosek z dnia 23 lutego 2009 r.)	
11.1.	Wzięcie pod uwagę opinii mieszkańców przy wydawaniu decyzji.	<p><u>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</u></p> <p>Organ przeprowadził postępowanie administracyjne zgodnie z wnioskiem Inwestora, dokonał oceny złożonych do wniosku dokumentów w tym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskał wymagane prawem uzgodnienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Ministra Środowiska, zapewnił w postępowaniu udział społeczeństwa.</p>
11.2.	Uwaga, że najkorzystniejszym rozwiązaniem dla gminy Radzymin jest wariant II.	Organ wybierając wariant realizacji przedsięwzięcia kierował się oddziaływaniem planowanej inwestycji na całej długości jej trasy. Na podstawie

		analiz, których wyniki umieszczono w raporcie wynika, że wariant III jest najkorzystniejszy.
UWAGI I WNIOSKI – poza terminami „21 dni”		
Lp.	WNIOSKI I UWAGI	STANOWISKO ORGANU
12.	Burmistrz Miasta i Gminy Radzymin (pismo z dnia 4 lutego 2008 r.)	
12.1.	Prośba o przyspieszenie podjęcia decyzji dotyczącej uwarunkowań środowiskowych dla budowy przedmiotowej trasy.	<p>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</p> <p>Organ poinformował wnioskodawcę pismem z dnia 28 lutego 2008 r., znak: WŚR.I.SK.6613/1/104/07, iż przedmiotowe postępowanie jest na etapie uzyskiwania uzgodnień realizacji z Ministrem Środowiska i Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Warszawie. Dodatkowo raport o oddziaływaniu planowanej inwestycji na środowisko jest uzupełniany o dodatkowe informacje. Z powodów przedstawionych powyżej w okresie złożenia wniosku nie istniała możliwość przyspieszenia procedury wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.</p>
13.	Hanna Bieńkowska (e-mail z dnia 13 lutego 2008 r.)	
13.1.	Pytania w zakresie postępowania o zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na inne cele.	<p>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</p> <p>Wnioskodawczyni nie podała we wniosku jakiegokolwiek danych o rozpatrywanej nieruchomości. W związku z tym nie było możliwości ustosunkowania się do podnoszonej kwestii. Z informacji jakie posiada organ wynika, że Inwestor wystosował do wnioskodawczyni pismo z prośbą o doprecyzowanie przedmiotowego wniosku, lecz nie uzyskał dodatkowych wyjaśnień.</p>
14.	Hanna Bulacińska – Karwat (e-mail i pismo z dnia 4 marca 2008 r.)	
14.1.	Prośba o określenie terminu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej budowy odcinka trasy ekspresowej S8, obejmującą w szczególności opinię w zakresie przebiegu trasy w gminie Radzymin.	<p>Stanowisko organu według stanu faktycznego i prawnego na dzień 23 marca 2009 r.</p> <p>Wojewoda Mazowiecki poinformował wnioskodawczynię pismami z dnia 5 marca 2008 r., znak: WŚR.I.SK.6613/1/104/ 07 i 18 marca 2008 r., znak: WŚR.I.SK.6613/1/104/ 07, iż w związku z trwającym etapem uzgodnień warunków realizacji przedmiotowej inwestycji z Ministrem Środowiska oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Warszawie, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody</p>

		na jej realizację nastąpi po otrzymaniu uzgodnień ww. organów.
15.	Pani Joanna Szewczuk, Pani Wanda Czyżak, Pani Emilia Paczuska, Państwo Zofia i Józef Szewczuk (wnioski z dnia 22.08.2008 r.)	
15.1.	Wniosek o uznanie za stronę w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym.	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
16.	Pani Weronika Suchodolska, Państwo Tadeusz i Halina Pyśkiewicz, Pani Bogumiła Trębicka, Pani Janina Parlicka, Pani Dorota Józko, Pani Irena Skibska, Państwo Tadeusz i Maria Ostrowscy, Pani Barbara Tryfon, Państwo Edyta i Krzysztof Sienkiewicz, Pan Wiesław Sobczak (wnioski z dnia 24.08.2008 r.), Pani Marta Strzeleczyk, Państwo Apolinary i Barbara Przybysz (wniosek z dnia 25.08.2008 r.), Pani Ilona Laps Mirończyk (wniosek z dnia 26.08.2008 r.)	
16.1.	Wniosek o uznanie za stronę w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym.	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
17.	Burmistrz Radzymina – Pan Zbigniew Piotrowski (pismo kierowane do GDDKiA, z dnia 26 listopada 2008 r.)	
17.1.	Prośba o podjęcie działań w celu wprowadzenia do realizacji rozwiązania układu komunikacyjnego, zapewniającego połączenie istniejącej drogi wojewódzkiej nr 635 z istniejącą obwodnicą Radzymina.	Nie wymaga odniesienia się organu, gdyż jest to korespondencja pomiędzy GDDKiA a Wnioskodawcą.
18.	Pani Wanda Czyżak, Pani Emilia Paczuska, Pani Zofia Pawłowicz – Szewczuk, Pan Józef Szewczuk (wniosek z dnia 9.12.2008 r.)	
18.1.	Wniosek o przesunięcie terminu wydania decyzji o dwa tygodnie tj. do 23 grudnia 2008 r. w związku z uzyskaniem nowych materiałów w sprawie	Decyzja została wydana w dniu 23 marca 2009 r., zatem można przyjąć, że wniosek został uwzględniony.
19.	Soltys wsi Ciemne (pismo kierowane do Dyrektora GDDKiA O/Warszawa, z dnia 9 stycznia 2009 r.)	
19.1.	Pismo w całości jest odpowiedzią na pismo GDDKiA.	Odpowiedź jak do wniosku 17.1.
20.	Mieszkańcy wsi Ciemne (pisma z dnia 21.02.2009 r. i 22.02.2009 r.)	
20.1.	Zgłoszenie się jako strona w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym.	Odpowiedź jak do wniosku 2.1.
21.	Soltys wsi Ciemne wraz z 7 podpisami (wniosek z dnia 3 marca 2009 r.)	
21.1.	Podtrzymanie stanowiska w sprawie budowy trasy S8 zajętego w piśmie z 22 lutego 2009 r. za poprowadzeniem drogi wg wariantu II, a odrzuceniem wariantu III.	Wniosek nieuwzględniony. Organ po przeprowadzeniu wielokryterialnej analizy poszczególnych wariantów przedsięwzięcia, w tym po uwzględnieniu uwarunkowań środowiskowych, ekonomicznych i społecznych uznał, że wariant III jest rozwiązaniem najkorzystniejszym względem poszczególnych uwarunkowań.
21.2.	Wniosek o włączenie do sprawy wymienionych dokumentów w piśmie z 22.02.2009 r., potraktowanie ich jako dowody w sprawie, w tym również fotografii załączonych do pisma z dnia 17.09.2008 r.	Uwagi i wnioski wniesione powyższym pismem przedstawiono w niniejszej decyzji w pkt 10 tej tabeli (str. 49-52).
21.3.	Wniosek o odrzucenie wniosku GDDKiA dotyczącego nadania sprawie klauzuli natychmiastowej wykonalności z powodu licznych uchybień w dokumentach i dokumentacji.	Wniosek nieuwzględniony. Po przeanalizowaniu przedstawionych przez Inwestora argumentów wskazujących na ważny interes społeczny oraz ochronę zdrowia i życia ludzkiego i ważny interes

		strony, organ uznał wniosek Inwestora o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności za zasadny i w pkt 6 sentencji decyzji nadal jej taki rygor.
21.4.	Tylko trasa w wariantcie II, który popierają mieszkańcy i miejscowe władze ma umocowanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jest zgodna z planem województwa mazowieckiego, a także jest powiązana z planami powiatowymi/ węzeł wołomiński we wsi Nadma-Kozłówek.	Odpowiedź jak do wniosku 8.2.
21.5.	Raport nie spełnia wymogów.	Uwaga bezzasadna. Organ stoi na stanowisku, że przedłożony przez Inwestora raport OOS wraz z uzupełnieniami został sporządzony zgodnie z wymogami art. 52 ustawy Poś i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie tej dokumentacji uzyskano także wymaganą prawem opinię właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.
21.6.	Wniosek o używanie właściwych określeń dla projektowanej trasy tj. autostrada, jak pokazują znaki na niektórych odcinkach trasy S8 Wyszków-Radzymin.	Wniosek nieuwzględniony. Droga S8 na terenie Warszawy i dalej przez Marki – Radzymin – Wyszków sklasyfikowana jest jako trasa ekspresowa i zaprojektowano ją na parametrach drogi ekspresowej a nie autostrady.
21.7.	Zastrzeżenie do procedury udostępniania informacji o środowisku dot. przedmiotowej sprawy. Wnioskodawcy zarzucają iż mimo zawartych w zawiadomieniach stwierdzeń o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, zażądano od nich określenia z którymi konkretnie dokumentami chcą się zapoznać. Ponadto, zdaniem Wnioskodawców pracownik RDOŚ usuwał z segregatora dokumenty.	Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 4 organ administracji nie udostępnia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli informacje dotyczą danych osobowych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 101, poz. 926, ze zm.), dotyczących osób trzecich. W dokumentacji prowadzonego postępowania często znajdują się dokumenty zawierające dane osobowe, są to szczególnie dokumenty dotyczące konsultacji społecznych, wnioski i uwagi osób prywatnych. Często niemożliwe jest udostępnienie takich dokumentów od ręki, gdyż wymaga to uprzedniego przygotowania i zakrycia znajdujących się w nich danych osobowych osób trzecich.

We wniosku z dnia 5 czerwca 2008 r., znak: GDDKiA-O/WA-P.2.1 a/400/423/2008r. Inwestor zwrócił się o nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 108 § 1 Kpa. Dodatkowe wyjaśnienia ww. kwestii Wnioskodawca zawarł w piśmie z dnia 26 lipca 2011 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.1 g/400/166/2011 i piśmie z dnia 5 sierpnia 2011 r., znak: GDDKiA-

O/Wa-D.9.1/1091/11. Inwestor wniósł o powyższe ze względu na ważny interes społeczny i ważny interes strony.

Budowa drogi S8 jest bardzo ważnym elementem w strukturze komunikacyjnej, rzutuje na oddziaływania komunikacyjne w skali ponadregionalnej i krajowej, a zwłaszcza w aspekcie zapewnienia odpowiednich warunków prowadzenia ruchu wylotowego z Warszawy w kierunku Białegostoku. Istniejący układ komunikacyjny na terenach sąsiadujących ze wschodnimi dzielnicami Warszawy tj. w Markach, Żąbkach, Zielonce, nie zapewnia właściwych warunków prowadzenia ruchu kołowego, jak i warunków bezpieczeństwa tego ruchu. Brak dogodnych wzajemnych powiązań tych obszarów, przy przewidywanym intensywnym ich zagospodarowaniu oraz braku dróg umożliwiających prowadzenie ruchu zewnętrznego, nie związanego z tymi miastami jest szczególnie istotny w przypadku miasta Marki, przez które obecnie prowadzona jest droga krajowa nr 8, obudowana zwartą zabudową mieszkaniowo – usługową. Droga ta stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców Marek. W chwili obecnej środowisko w otoczeniu ww. drogi na odcinku przechodzącym przez miasto, nie spełnia standardów określonych prawem dla występujących przeznaczeń terenowych. Oddanie do użytku autostrady A2 pomiędzy Łodzią a Warszawą oraz dostosowywanej obecnie Trasy Armii Krajowej (Trasy Toruńskiej) w Warszawie do parametrów drogi ekspresowej S8, przy zakładanym dużym wzroście potoków ruchu na odcinku przejścia przez miasto przyczyni się do znacznego pogorszenia warunków życia w Markach. Powyższe przekładać się będzie na odbywający się wzdłuż drogi nr 8 ruch rowerowy i pieszy.

Północny wylot z Warszawy drogi ekspresowej S8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy do obwodnicy Radzymina znajduje się w ciągu drogi przeprowadzającej przez Warszawę ruch samochodowy z DK nr 7, DK nr 8, S2 i autostrady A2 w kierunku Białegostoku. Zakończenie prac budowlanych na odcinku Trasy AK Modlińska-Marki planowane jest na II kwartał 2012 r. Przejezdność układu drogowego na odcinku Stryków – Konotopa autostrady A2 oraz odcinka Konotopa – Puławska S2 planowana jest na maj 2012 r. Budowa ekspresowej obwodnicy Marek wraz z kilkumetrowym fragmentem na odcinku Marki – Drewnica jest niezbędne do płynnego przeprowadzenia w kierunku Białegostoku ruchu samochodowego wprowadzanego przez te drogi. Zapewni to ciągłość przejazdu drogą ekspresową od węzła „Konotopa” przez całą Warszawę, aż do końca obwodnicy Wyszkowa. Przedmiotowy odcinek drogi jest niezwykle istotny nie tylko dla upłynnienia ruchu transferowego przez Warszawę, ale również lokalnie.

Z uwagi na ważny interes społeczny niezbędna jest więc realizacja przedmiotowej inwestycji umożliwiającej ominięcie intensywnie zainwestowanych terenów Marek jak i zapewnienie wzajemnych powiązań obszaru Żąbek, Marek, Zielonki i Wołomina. O randze wysokiego interesu społecznego świadczą dokumenty strategiczne odnoszące się do omawianych obszarów i planistyczne zainteresowanie samorządów.

Władze samorządowe, prasa lokalna, jak i mieszkańcy terenów sąsiadujących z drogą nr 8 informują o dramatycznej sytuacji spowodowanej ruchem kołowym. Rosnąca aktywność mieszkańców w kwestii rozwiązywania ww. problemu może stać się zarzewiem niepokojów społecznych i w następstwie prowadzić do utrudnień na omawianym ciągu krajowym. Przytoczone okoliczności w istotny sposób rzutują na wielkość i uciążliwość drogi w stosunku do sąsiedniej zabudowy, zwłaszcza mieszkaniowej.

Podjęcie natychmiastowych działań naprawczych w ramach budowy ww. północnego wylotu drogi ekspresowej S8 z Warszawy do Białegostoku, stwarzającego właściwe warunki ruchu dla wszystkich potencjalnych jego użytkowników oraz ograniczającego uciążliwości istniejącego ciągu krajowego, należy uznać za niezbędne ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego.

Inwestycja jest związana z wdrażaniem polityki państwa w zakresie transportu poprzez realizację celów strategicznych samorządu województwa mazowieckiego w perspektywie do 2020 r. zawartych

w „Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego”, uchwalonej przez Sejmik Województwa Mazowieckiego w 2001 r. i aktualizowanej w 2006 r.

Uzasadnieniem budowy przedmiotowego odcinka drogi jest jej strategiczny charakter i zgodność z drugim priorytetem strategicznym Strategii Rozwoju Kraju: „Poprawa stanu infrastruktury technicznej i społecznej” oraz trzecim celem horyzontalnym Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007-2013: „Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski”. Zadanie „Budowa drogi S8 Radzymin – Marki stanowiąca obwodnicę Marek” jest ujęte w przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 25 stycznia 2011 r. Programie Budowy Dróg Krajowych na lata 2011-2015.

Biorąc powyższe pod uwagę, po przeanalizowaniu przedstawionych argumentów wskazujących na ważny interes społeczny oraz ochronę zdrowia i życia ludzkiego i ważny interes strony, organ uznał wniosek za zasadny i nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Uwzględniając przeprowadzoną ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym na obszary Natura 2000 oraz przedstawione w sentencji decyzji warunki minimalizujące wpływ przedsięwzięcia na środowisko, należy stwierdzić, że planowana inwestycja nie powinna negatywnie oddziaływać na środowisko, w tym na obszary Natura 2000 oraz na ich spójność i integralność powiązań między nimi.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od daty doręczenia.

REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie

Aleksandra Atłowska

Załącznik:

- Charakterystyka przedsięwzięcia.

Otrzymują:

1. Pełnomocnik: Pan Stanisław Dmuchowski
Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie,
ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa;
2. Strony postępowania – zgodnie z art. 49 Kpa;
3. aa.

Warszawa, dnia 2 grudnia 2011 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOŚ-II.4200.15.2011.MW

załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r. (znak: WOOŚ-II.4200.15.2011.MW).

Charakterystyka przedsięwzięcia pn.:

Budowa północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S-8 w kierunku Białegostoku na odcinku od projektowanej Wschodniej Obwodnicy Warszawy (droga S-17) do obwodnicy Radzymina.

INWESTOR

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad,
Oddział w Warszawie
ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa

OPIS PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

Projektowana droga S8 w całości znajdowała się będzie w powiecie wołomińskim województwa mazowieckiego, na terenie miast: Zielonka, Marki, Kobyłka, gminy i miasta Wołomin oraz gminy i miasta Radzymin. Punkt początkowy analizowanego odcinka (km 0+536 poza projektowanym węzłem „Drewnica” na ekspresowej drodze Wschodniej Obwodnicy Warszawy) będzie znajdował się na terenie miasta Zielonka, przez którego teren poprowadzony zostanie do km 1+650. Od km 1+650 do km 3+200 trasa położona będzie na terenie miasta Marki. Następnie projektowana trasa przechodziła będzie wzdłuż granicy gminy Radzymin i miasta Kobyłka, wkraczając odcinkami na teren jednego lub drugiego obszaru administracyjnego. W km 8+350 do 8+650 planowana droga przebiegać będzie przez teren miasta Wołomin. Na pozostałych odcinkach trasa położona będzie na terenie gminy lub miasta Radzymin. Zakończenie projektowanego odcinka drogi przyjęto w miejscu włączenia do obwodnicy Radzymina, w rejonie miejscowości Dybów, który odpowiada na istniejącej drodze krajowej nr 8 kilometrów 483+084. Łączna długość trasy do realizacji wyniesie 12,96 km (przy długości analizowanej 13,14 km).

W ramach przedsięwzięcia przewiduje się wybudowanie:

- drogi dwujezdniowej na parametrach trasy ekspresowej (klasa S) spełniającej następujące uwarunkowania:
 - prędkość projektowa 100 km/h,
 - nośność 115 kN/oś,
 - kategoria ruchu – KR6,
 - ilość jezdni 2,
 - całkowita ograniczona dostępność (wyłącznie poprzez węzły),
 - ciągłość i bezkolizyjność ruchu na jezdniach głównych,
 - jezdnie o 3 pasach ruchu,
 - szerokość pasa ruchu 3,5 m,

- pasy awaryjne 2,5 m,
 - pas dzielący 5,0 m w tym opaski wewnętrzne 2 x 0,5 m;
 - dróg dojazdowych lub lokalnych wzdłuż projektowanej drogi ekspresowej, do obsługi przyległych działek lub zamykających przerwane ciągi komunikacyjne;
 - wiaduktów na tej drodze nad drogami poprzecznymi;
 - wiaduktów na drogach poprzecznych, których zachowanie ciągłości jest niezbędne dla powiązań terenów przyległych;
 - mostu nad rzeką Czarną;
 - urządzeń ochrony środowiska między innymi: ekranów akustycznych, wałów ziemnych, przejść dla zwierząt, pasów zieleni z drzew i krzewów;
 - urządzeń odwadniających drogę;
 - urządzeń oświetlenia;
- oraz przebudowę urządzeń kolidujących z inwestycją.

ROZWIĄZANIA SYTUACYJNO - WYSOKOŚCIOWE

Dla projektowanej drogi S-8 zaproponowano następujące rozwiązania sytuacyjno – wysokościowe:

- przez zabudowane tereny Zielonki jezdnie główne poprowadzono na wiadukcie nad ulicami: Marecką, Pustelnicką i kanałem Markowskim (rz. Długa). Dalej jezdnie na nasypie schodzą na poziom terenu,
- drogę wojewódzką nr 631 trasa S-8 przekracza estakadą, następnie przez tereny Marek i Kobyłki prowadzona jest w poziomie terenu,
- w rejonie zachodniej części gminy Radzymin od rejonu węzła „Kobyłka” w kierunku północnym drogę ekspresową poprowadzono po terenie lub na niewielkich nasypach,
- nad ul. Bolesława Chrobrego jezdnie poprowadzone będą na wiadukcie, co pozwoli zachować istniejące powiązania obszaru Kobyłki z miejscowością Nadma w gm. Radzymin,
- nad rzeką Czarną zakłada się wybudowanie wydłużonego mostu pod którym skrajnia umożliwi przejścia dużej zwierzyny,
- w miejscowości Ciemne w gm. Radzymin jezdnie poprowadzone zostaną na estakadzie nad drogą gminną i drogą wojewódzką nr 635, aby utrzymać istniejące powiązania zarówno drogowe jak i piesze,
- nad skrzyżowaniem z wyspą centralną, która zaprojektowana zostanie na nowym ciągu komunikacyjnym łączącym drogę nr 635 z istniejącą drogą we wsi Dybów Kolonia znajdował się będzie krótki wiadukt.

POWIĄZANIA TRASY S-8 Z ISTNIEJĄCYMI I PROJEKTOWANYMI DROGAMI

Powiązanie trasy S-8 z przyległymi terenami odbywać się będzie na następujących węzłach drogowych z istniejącymi i projektowanymi drogami:

1. **Węzeł „Zielonka 2”**. Częściowo bezkolizyjny typu „WB”. Jezdnie główne trasy zaprojektowano na wiadukcie, wymiana ruchu odbywać się będzie w poziomie jezdni ul. marsz. J. Piłsudskiego (droga wojewódzka nr 631), przewidziana sygnalizacja świetlna. Relacja lewoskrętna z południowego zachodu na północ, w kierunku Nieporętu, najbardziej obciążona ruchem, poprowadzona bezkolizyjnie.
2. **Węzeł „Kobyłka”**. Częściowo bezkolizyjny typu „WB”. Droga ekspresowa prowadzona będzie po terenie, jezdnie ciągu ulic: Przyjacielska – Szkolna na wiadukcie nad trasą. Wymiana ruchu odbywać się będzie w poziomie jezdni tych ulic, na dwóch skrzyżowaniach skanalizowanych.
3. **Węzeł „Wołomin”**. Częściowo bezkolizyjny typu „WB”. Węzeł w formie „pół-koniczyny”, usytuowany zostanie po wschodniej stronie zabudowy wsi Kozłówek. Zostanie on zrealizowany po wybudowaniu nowej drogi samorządowej (na odcinku około 2,5 km), która połączy istniejącą drogę wojewódzką nr 635 we wsi Czarna z projektowanym węzłem.

4. **Węzeł „Radzymin 1”.** Zaprojektowano jako dwupoziomowy typu „WB”. Trasa S8 poprowadzona zostanie na wiadukcie. Rozrząd ruchu nastąpi na skrzyżowaniu z wyspą centralną, która zaprojektowana zostanie na nowym ciągu komunikacyjnym łączącym drogę nr 635 z istniejącą drogą we wsi Dybów Kolonia.
5. Połączenie proj. drogi ekspresowej S8 z istniejącą obwodnicą Radzimina nastąpi w pkt. 13+500 na węźle typu rozwidlenie „**Radzymin 2**”.

Powiązanie obszaru zapewnione zostanie poprzez ważniejsze ciągi komunikacyjne poprowadzone w stosunku do trasy S-8 bezkolizyjnie w poziomie terenu lub w górnym poziomie. Na pewnych fragmentach zaproponowano budowę dróg lokalnych lub dojazdowych prowadzonych wzdłuż trasy ekspresowej, obsługujących działki i łączących przerwane połączenia.

Dla obsługi obszaru przeciętego przez projektowaną trasę proponuje się utrzymanie następujących powiązań:

- ul. Lisa Kuli – Pustelnicka – Mazurska – ulice klasy L, droga gminna,
- ul. Dworkowa – obecnie ulica klasy L, droga gminna, docelowo ulica G (główna), powiatowa,
- ul. Stara – Bolesława Chrobrego – ulice klasy Z, droga powiatowa nr 4308W (dawny nr 1127),
- ul. Kozia Góra – droga we wsi Janków Nowy – ulice klasy Z, droga powiatowa nr 4309W (dawny nr 01128),
- droga w miejscowości Ciemne – klasa Z, droga gminna,
- droga wojewódzka nr 635 – klasy G.

PROJEKTOWANE OBIEKTY INŻYNIERSKIE

Dla obiektów inżynierskich przyjęto następujące założenia dotyczące ich konstrukcji:

Ściany oporowe nasypów wykonane będą w postaci gruntu zbrojonego z wykorzystaniem żelbetonowych paneli osłonowych pełniących również funkcję dekoracyjną.

Zastosowane zostaną następujące rodzaje konstrukcji nośnych:

- dla wiaduktów i estakad – konstrukcje żelbetowe płytowe lub półpłytowe, belkowe sprężone, zespolone z dźwigarami blachownicowymi,
- dla mostów – konstrukcje żelbetowe lub sprężone strunobetonowe.

Rodzaje konstrukcji nośnej dla danego obiektu zostały przyjęte w dostosowaniu do:

- funkcji danego obiektu,
- jego ukształtowania w planie i wymaganych rozpiętości,
- możliwości zapewnienia wymaganej skrajni drogowej pod obiektem,
- ekonomicznej opłacalności danego typu konstrukcji.

Wstępnie, wszystkie fundamenty wiaduktów, estakad i mostu przewidziano w postaci pali wierconych o średnicach 100 i 120 cm lub pali prefabrykowanych wbijanych.

Odwodnienie wszystkich obiektów przewidziano jako powierzchniowe z odprowadzeniem wody wpustami i rurami spustowymi do systemu odwodnienia drogi głównej.

Na wszystkich obiektach inżynierskich przewidziano elementy bezpieczeństwa ruchu oddzielające ruch kołowy od pieszego i rowerowego w postaci barier ochronnych stalowych, balustrady stalowe na obiektach nad trasą, a także, tam gdzie jest to wymagane, ekrany przeciwhałasowe.

Z uwagi na bezpieczeństwo ruchu planowane jest oświetlenie drogi, w szczególności:

- na odcinkach, gdy przebiega przez obszar zabudowany tj. w Zielonce, Nadmie i Ciemnem,
- w obrębie węzłów: Kobyłka, Radzymin 1 i Radzymin 2.

ODWODNIENIE DROGI

Odwodnienie trasy przewiduje się za pomocą dwustronnych rowów otwartych. Na lukach poziomych w obszarach zabudowanych i tam gdzie warunki lokalne będą tego wymagały przewiduje się odwodnienie za pomocą krytych kanałów deszczowych.

Odbiornikami wody deszczowej z trasy będzie rzeka Czarna, rzeka Długa (kanał Markowski) oraz grunt – tam, gdzie nie ma odbiornika powierzchniowego.

Przyjęto generalną zasadę podczyszczania wód deszczowych z trasy w separatorach oraz zastosowanie zbiorników retencyjnych dla spłaszczenia maksymalnego odpływu wody do odbiornika w czasie deszczu nawalnego. Projektowane zbiorniki retencyjne poza funkcją spłaszczenia fali dopływu wód z deszczu nawalnego pełnić będą rolę buforu (zabezpieczenia) dla substancji niebezpiecznych w sytuacjach awaryjnych np. w przypadku katastrof samochodów – cystern, przewożących paliwa lub inne substancje szkodliwe dla środowiska naturalnego.

Dla odcinków trasy, gdzie brak jest odbiorników powierzchniowych wody z jezdni i poboczy projektowanej trasy odprowadzane będą do stawów retencyjno – infiltracyjnych, gdzie częściowo wsiąkną, a częściowo odparują.

URZĄDZENIA OCHRONY ŚRODOWISKA

Wzdłuż trasy zaprojektowano następujące urządzenia ograniczające wpływ planowanej inwestycji na otoczenie i środowisko:

- ekrany akustyczne o wysokości 6 i 8 m,
- pasy zieleni szerokości 5.0 – 10.0 m,
- wał ziemny o wysokości 3 m,
- most na rzece Czarnej o skrajni umożliwiającej przejście dla dużych zwierząt,
- poszerzone przepusty umożliwiające migrację drobnych ssaków i płazów,
- przejścia dla zwierząt średnich,
- przepusty dla płazów.

**REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie**

Aleksandra Atłowska

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Michał Kietsznia

Warszawa, dnia 22.07. 2015 r.

DZP-WP.6205.64.2015.ŁR.1

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 15 ust. 4 pkt 2, w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie z dnia 25 czerwca 2015 r. o wydanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w granicach rezerwatu przyrody *Horowe Bagno*,

zezwalam

Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25, 03-808, na odstępstwo od zakazów, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1, 3, 5, 6, 9, 15, 18, 19, 20 i 22 ustawy o ochronie przyrody, w związku z realizacją inwestycji liniowej celu publicznego, polegającej na budowie drogi ekspresowej S8 od węzła „Marki” (bez węzła) do węzła „Radzymin Płd.”, na działce ewidencyjnej Nr 2 obr. 143402_1.0022 (gm. Marki, powiat wołomiński), w granicach rezerwatu przyrody *Horowe Bagno*, z zachowaniem poniższych warunków:

- 1) zaplecze budowy, baza materiałowo-sprzętowa, a także miejsca gromadzenia materiałów i odpadów zostanie zlokalizowana poza granicami rezerwatu;
- 2) niezbędną wycinkę drzew i krzewów należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków i rozrodczym płazów, tj. od 31 sierpnia do końca lutego, zaś rozpoczęcie prac budowlanych w zakresie ul. Dworkowej powinno nastąpić przed końcem lutego;
- 3) teren budowy zostanie zabezpieczony tymczasowymi płótkami ochronnymi dla płazów zaś płazy pojawiające się podczas prac na terenie budowy zostaną wyłapano i przeniesione w okolice zbiorników wodnych zlokalizowanych na terenie rezerwatu;
- 4) wykopy powstałe w trakcie wykonywanych prac ziemnych zostaną zabezpieczone przed wpadaniem do nich płazów i innych drobnych zwierząt kręgowych poprzez montaż ogrodzeń z siatek (o wielkości oczek nie większej niż 5 mm) lub brezentu, o wysokości przynajmniej 50 cm od ziemi, ściśle przylegające do gruntu oraz zaopatrzone w przewieszkę o długości nie mniejszej niż 10 cm.;
- 5) prace budowlane prowadzone będą pod nadzorem ornitologicznym i herpetologicznym;

- 6) wokół terenu budowy zostaną ustawione oznaczenia informujące robotników o obowiązującym zakazie wstępu;
- 7) pnie drzew (za wyjątkiem przeznaczonych do wycinki) należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi powstającymi podczas prac budowlanych;
- 8) nie należy dokonywać zmian lub ograniczeń w wielkości przepływów w ciekach powierzchniowych i wodach podziemnych, oraz zmian kierunków i prędkości przepływu wód;
- 9) głębokość wykopów nie będzie przekraczać 3 m, w celu uniknięcia przerwania warstwy iltów izolujących pierwszy poziom wodonośny;
- 10) teren objęty inwestycją zostanie zabezpieczony w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie terenu rezerwatu odciekiem wód z placu budowy;
- 11) budowa systemu odwodnienia trasy zostanie przeprowadzona z zastosowaniem technologii chroniących środowisko, w tym szczelnej kanalizacji z odprowadzeniem do zbiorników retencyjno-odparowujących;
- 12) w celu całkowitego wyeliminowania wpływu projektowanych konstrukcji na przepływ wód pod korpusem nasypu zastosowane zostaną poprzeczne drenaże w jego podstawie wykonane z materiału o dobrych parametrach filtracyjnych $k > 10^{-5} \text{ m/s}$;
- 13) w ramach planowanej inwestycji powstanie 11 suchych przepustów dla drobnych kręgowców pod drogą ekspresową S8 oraz 2 — pod ul. Dworkową (minimalne parametry: szerokość — 1,5 m, wysokość — 1 m), wraz z systemem wygrodzeń ochronno-naprowadzających zespolonych z czołem przepustów oraz wyposażonych w instalacje typu „stop-rywna” w miejscach przecięcia przez drogi zjazdowe;
- 14) do wykonania prac zostaną zastosowane sprawne technicznie maszyny i urządzenia, w celu wyeliminowania niebezpieczeństwa skażenia wody i gleby;
- 15) podczas prac prowadzony będzie monitoring stosunków wodnych rezerwatu (system 10 piezometrów i łata wodowskazowa);
- 16) zminimalizowane zostanie „zanieczyszczenie światłem” powodowane przez pojazdy przemieszczające się na łukach drogi, poprzez montaż osłon antyolśnieniowych;
- 17) w celu ograniczenia uciążliwości hałasowej drogi zostanie wprowadzone zabezpieczenie akustyczne (ekran ziemny) o wysokości 3 m;
- 18) obszar rezerwatu w rejonie inwestycji zostanie wygrodzony za pomocą widocznych drewnianych barier nie stanowiących zwartej płoty ograniczającego migrację zwierząt;
- 19) po zakończeniu prac w należy zagęścić ścianę lasu przy skraju projektowanej drogi (ul. Dworkowa) z wykorzystaniem gatunków rodzimych tj. grabu pospolitego *Carpinus betulus* oraz klonów *Acer* spp.;
- 20) na terenie rezerwatu przyrody *Szerokie Bagno* zostanie przeprowadzona kompensacja przyrodnicza polegająca na wycince brzoź *Betula pubescens* wraz z usunięciem biomasy;
- 21) o terminach prowadzonych robót i ich przebiegu należy informować Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;

- 22) do dnia 31 stycznia 2018 r. Wnioskodawca złoży sprawozdanie z realizacji prac Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, do wiadomości Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

Niniejsze zezwolenie jest ważne do dnia 30 listopada 2017 r.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 25 czerwca 2015 r. r. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie wystąpiła do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o wydanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody *Horowe Bagno* w celu umożliwienia realizacji inwestycji liniowej celu publicznego polegającej na budowie drogi ekspresowej S8 od węzła „Marki” (bez węzła) do węzła „Radzymin Płd”, w części dotyczącej zajęcia fragmentu przedmiotowego rezerwatu pod infrastrukturę techniczną w obrębie planowanego skrzyżowania z ul. Dworkową (droga powiatowa nr 4304W).

Rezerwat przyrody *Horowe Bagno* został utworzony zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 17 listopada 1988 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M.P. Nr 32, poz. 292) i funkcjonuje w oparciu o rozporządzenie Nr 274 Wojewody Mazowieckiego z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie ogłoszenia wykazu rezerwatów przyrody zlokalizowanych na terenie województwa mazowieckiego i utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 269, poz. 6860). Celem ochrony w rezerwacie jest zachowania zróżnicowanego obszaru wilgotnych lasów, torfowisk i wód ze stanowiskami licznych gatunków roślin rzadkich i chronionych. Rezerwat przyrody *Horowe Bagno* nie posiada planu ochrony.

Zgodnie z delegacją ustawową, zawartą w art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie przyrody, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może zezwolić na odstępstwo od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody, jeżeli jest to uzasadnione realizacją inwestycji liniowej celu publicznego w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej. Zamierzenie polegające na budowie drogi ekspresowej S8, stanowi zgodnie z art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651, z późn. zm.), w związku z art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647), inwestycję liniową celu publicznego, zatem w przedmiotowym przypadku ma zastosowanie art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie przyrody.

W wyniku analizy akt sprawy ustalono, że w stosunku do zaproponowanego wariantu realizacji prac nie istnieją racjonalne rozwiązania alternatywne. Dla inwestycji został wykonany raport oceny oddziaływania na środowisko, którego ustalenia zostały usankcjonowane w wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie decyzji z dnia 2 grudnia 2011 r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (znak: WOOS-II.4200.15.2011.MW). Z analizy dokumentacji wynika, iż przyjęcie proponowanych rozwiązań wynika z konieczności bezkolizyjnego przeprowadzenia ul. Dworkowej wiaduktem nad drogą ekspresową oraz dowiązania do niej drogi przeciwpożarowej, przebiegającej po wschodniej części rezerwatu. Ulica Dworkowa jest obecnie gminną drogą gruntową, planowaną jednak do przekształcenia w drogę powiatową, stanowiącą bezpośrednie połączenie miast Marki i Kobylka; pełni także funkcję drogi przeciwpożarowej w obrębie kompleksu leśnego Horowej Góry w Nadleśnictwie Drewnica — istnieje zatem konieczność zapewnienia ciągłości drogi, a zatem niezbędnym jest jej bezkolizyjne przeprowadzenie przez ciąg trasy ekspresowej. Ponadto przebieg ul. Dworkowej planowany jest w jej istniejącym śladzie, co powoduje wprawdzie konieczność ingerencji w obszar rezerwatu *Horowe Bagno*, ale jednocześnie w największym stopniu

oszczędza obszary leśne położone w bezpośrednim sąsiedztwie, po obu stronach drogi. Teren planowany do wycinki w granicach rezerwatu pozbawiony jest cennych zbiorowisk roślinnych, zaliczanych do siedlisk przyrodniczych wymienianych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, takich jak bory bagienne czy torfowiska przejściowe. Biochory tych fitocenoz znajdują się poza obszarem oddziaływania przedsięwzięcia. W związku z powyższym należy uznać, iż lokalizacja drogi w kształcie przedstawionym przez Wnioskodawcę jest najmniej ingerująca w środowisko. Ponadto należy wskazać, iż projektowana lokalizacja skrzyżowania ul. Dworkowej z trasą ekspresową S8 została ujęta w obowiązujących dla miast Marki i Kobyłka Studiach Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego oraz Miejscowych Planach Zagospodarowania Przestrzennego (odpowiednio: MPZP "Marki II" — przyjęty uchwałą Nr XXXV/404/2002 Rady Miasta Marki z dnia 24 kwietnia 2002 r. oraz MPZP osiedla „Maciołki” w Kobyłce — przyjęty uchwałą Nr XXIV/ 238 /04 Rady Miejskiej w Kobyłce z dnia 25 listopada 2004 r.).

Należy jednak podkreślić, iż realizacja przedsięwzięcia obejmująca budowę drogi ekspresowej S8, z uwagi na jej zasięg i charakter, spowoduje bezpowrotną utratę wartości przyrodniczych na powierzchni 0,82 ha rezerwatu przyrody *Horowe Bagno*, poprzez zasypanie masami ziemnymi części rezerwatu. W opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, wyrażonej przy piśmie z dnia 20 lipca 2015 r. (znak: WPN-I.6205.141.2015.MK/AZ), obecnie nie ma możliwości przeprowadzenia stosownych działań kompensacyjnych na terenie rezerwatu *Horowe Bagno*. W związku z powyższym, należy wskazać Wnioskodawcy przeprowadzenie kompensacji w innym miejscu o takim samym rygorze ochronnym i celu ochrony, gdzie istnieje konieczność podjęcia czynnych działań. Zgodnie ze stanowiskiem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie prace kompensacyjne powinny zostać wykonane w rezerwacie przyrody *Szerokie Bagno*, gdzie na pow. 13 ha należy przeprowadzić wycinkę 100% brzozy wraz z usunięciem biomasy poza teren rezerwatu. Wycinkę należy przeprowadzić przy użyciu pił spalinowych lub innego lekkiego sprzętu, równomiernie na całej wytypowanej powierzchni. Działanie ma na celu poprawę warunków wodnych, świetlnych, termicznych i odtworzenie zanikających fitocenoz charakterystycznych dla torfowisk przejściowych (7140), co jest zgodne z projektem planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bagna Celestynowskie PLH140022, w obrębie którego zlokalizowany jest ww. rezerwat przyrody. Terminy, zakres i dokładna lokalizacja działań kompensacyjnych winny być uzgodnione z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie i wykonane przed rozpoczęciem realizacji przedmiotowej inwestycji.

Przyjęto zaproponowane przez Wnioskodawcę: powierzchnię robót, termin obowiązywania zezwolenia, a także stosowane rozwiązania techniczne i sposób realizacji prac. W celu zminimalizowania negatywnego wpływu inwestycji na składniki przyrody przedmiotowego rezerwatu określono warunki realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z powyższym orzeczono, jak w sentencji.

Wydanie niniejszej decyzji nie podlega opłacie skarbowej w związku ze zwolnieniem, określonym w art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1282, z późn. zm.).

Realizacja wyszczególnionych w niniejszej decyzji działań została pozytywnie zaopiniowana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 20 lipca 2015 r. (znak: WPN-I.6205.141.2015.MK/AZ).

Niniejsze zezwolenie nie zwalnia od konieczności uzyskania odrębnego zezwolenia na odstępstwo od zakazów wymienionych w art. 51 i 52 ustawy o ochronie przyrody, wydawanego przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska, w przypadku, gdy realizacja prac wiąże się z naruszeniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków roślin, grzybów i zwierząt, podlegających ochronie gatunkowej.

Pouczenie:

Strona niezadowolona z decyzji, zgodnie z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, może zwrócić się do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Dyrektor Departamentu
Zarządzania Zasobami Przyrody

Anna Ronikier-Dolańska

Otrzymują:

- 1) GDDKiA Oddział Warszawa
ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa

Do wiadomości:

- 1) Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa
- 2) Nadleśnictwo Drewnica
ul. Kolejowa 31, 05-091 Ząbki
- 3) Nadleśnictwo Celestynów
ul. Obrońców Pokoju 58, 05-430 Celestynów

Ząbki, dnia 31.03.2015r.

Zn. spr.: Z.7310.16.2015

ASANGA
Pracownia Analiz Środowiskowych
ul. Osada Ojców 38
04-211 Warszawa

Dotyczy: Stanu zwierzyny na terenie objętym projektem przebiegu trasy S-8

W odpowiedzi na Państwa pismo Nadleśnictwo Drewnica informuje, że dane które posiada na temat stanu zwierzyny na omawianym terenie stanowią zestawienie inwentaryzacyjne z obserwacji całorocznej zwierząt jakie składają Koła Łowieckie dzierzawiące Obwody Łowieckie od Nadleśnictwa. Dane te nie oddają w pełni stanu zwierzyny gdyż w zależności od pory roku oraz warunków atmosferycznych a także z innych przyczyn zwierzyna migruje i przemieszcza się w poszukiwaniu pożywienia lub ze względu na niekorzystne warunki bytowania. Dlatego poniższe zestawienie należy traktować jako orientacyjne dane.

Szacowany stan wybranej zwierzyny grubej i drobnej na 10 marca 2015r.

Koło Łowieckie Narew - Obwód Łowiecki 362:

Łoś - 4 szt.
Sarna - 80 szt.
Dzik - 40 szt.
Lis - 40 szt.

Koło Łowieckie Artemida - Obwód Łowiecki 347:

Łoś - 12 szt.
Sarna - 73 szt.
Dzik - 25 szt.
Lis - 41 szt.

Koło Łowieckie Cietrzew - Obwód Łowiecki 333:

Łoś - 32 szt.
Jeleń - 4 szt.
Sarna - 110 szt.
Dzik - 70 szt.
Lis - 50 szt.

Stwierdzone ubytki zwierzyny w kolizji na drogach z terenu Obwodów Łowieckich.

Koło Łowieckie Narew - Obwód Łowiecki 362:

Sarna - 29.10.2014 DW631 przy drodze do Zielonki
Sarna - 27.12.2014 DW631 przy torach kolejowych PKP
Sarna - 29.09.2014 DW631
Sarna - 21.11.2014 DW631
Sarna - 12.01.2014 DW631
Dzik - 15.07.2014 Zielonka ul. Mazurska, Al. Józefa Piłsudskiego, Warmińska
Dzik - 18.11.2013 DW631
Dzik - 12.11.2013 DW631
Dzik - 23.05.2013 DW631
Łoś - 25.09.2013 DW631

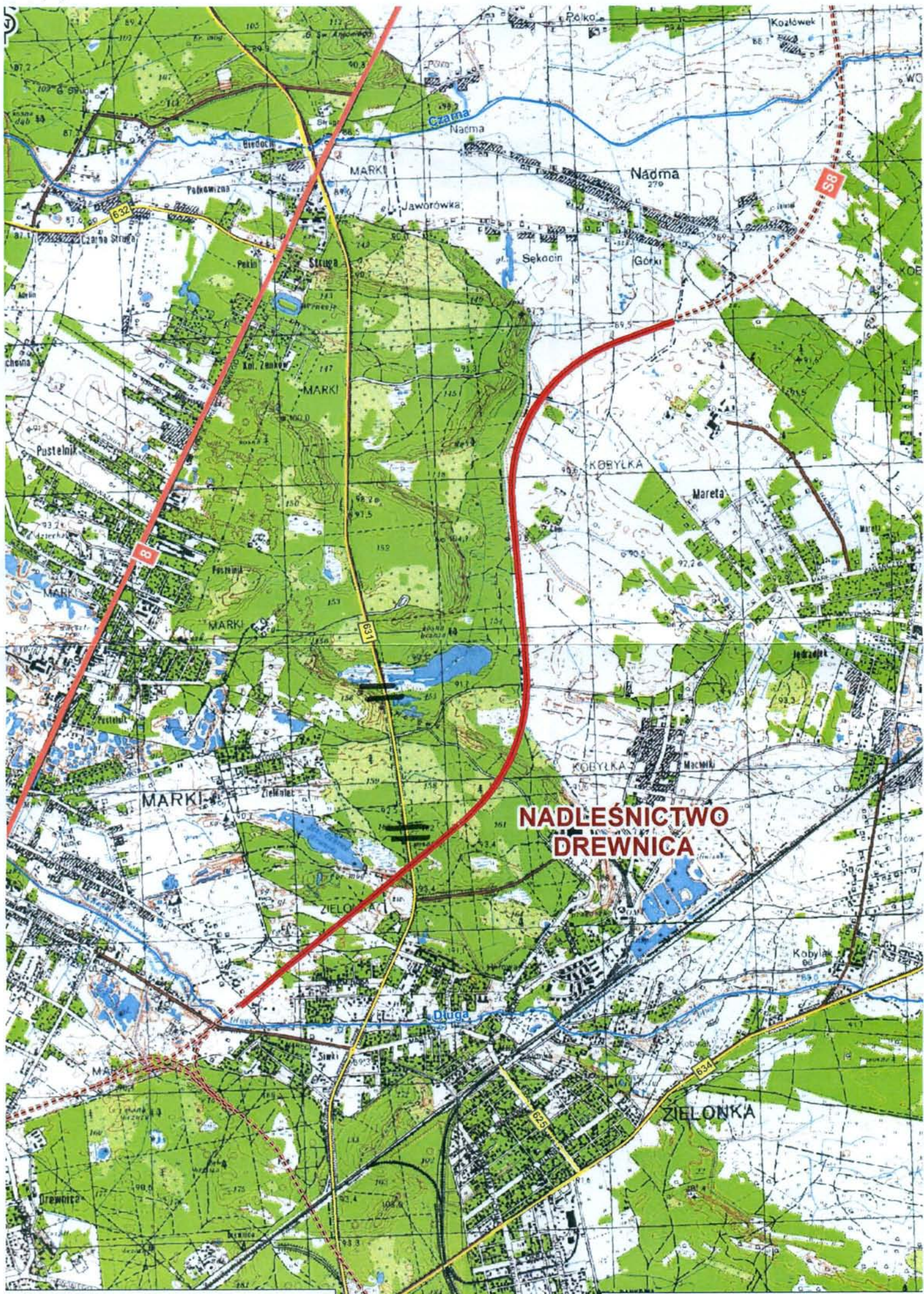
Załącznik:

1. Mapa orientacyjna zasięgu Obwodów Łowieckich.

Zastępca Nadleśniczego
Nadleśnictwa Drewnica

mgr inż. Artur Ostrowski

**NADLEŚNICTWO
DREWNICA**

— Przedmiotowy odcinek S8

Powiat Wołomiński
Wydział Inwestycji i Drogownictwa

GEN. ...
DRÓG KRAJOWYCH I AUTOSTRAD
Oddział ...
2015-05-29
Województwo ...
pod Nr 5404

02-1014/15
2015-06-01

WID.7013.2.15.15.2015.JG

WP-6
2015
112

Wołomin, dnia 26-05-2015 r.

GDDKiA
Pan
Tomasz Kwieciński
Zastępca Dyrektora Oddziału Inwestycji
Ul. Mińska 25
03-808 Warszawa

Dotyczy: pisma nr O.WA.I-4.KP-6.4170.1.2015.329.AG

W odpowiedzi na pismo, Wydział Inwestycji i Drogownictwa Starostwa Powiatowego w Wołominie informuje że inwestycja pn. „Budowa nowego śladu drogi powiatowej na odcinku od skrzyżowania z DW 631 w Markach do projektowanego wiaduktu drogowego nad trasą S8” jest już na etapie ostatnich uzgodnień przed złożenia wniosku ZRID. Jednostka Projektowa w imieniu Zamawiającego uzyskała wszystkie decyzje administracyjne oraz jest już w trakcie złożenia operatu podziałowego. Projekty budowlane i wykonawcze są już wykonane. Dokumentacja przetargowa ukończona (kosztorysy, przedmiary, SST)
Budowa przedmiotowego odcinka drogi przewidziana jest na 2016 r.

NACZELNIK
Wydziału Inwestycji i Drogownictwa

M.S.
Andrzej Nocoń

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska

00-716 WARSZAWA
ul. Bartycka 110A
tel.: 22 651 07 07; 22 651 06 60

fax: 22 651 06 76
e-mail: warszawa@wios.warszawa.pl
http://www.wios.warszawa.pl

adres do korespondencji:

DELEGATURA WIOŚ W MIŃSKU MAZOWIECKIM
05-300 MIŃSK MAZOWIECKI, Plac Kilińskiego 10
tel./ fax: 25 758-46-85; 25 758-30-40
e-mail: minsk@wios.warszawa.pl

MM-MO.7016.1.48.2015.MJ

Mińsk Mazowiecki, 2015.03...²⁰

**Pracownia Analiz Środowiskowych
ASANGA
ul. Osada Ojców 38
04 – 211 WARSZAWA**

Odpowiadając na wniosek z dnia 23.02.2015 r. informuję, że aktualny stan jakości powietrza (wartości uśrednione dla roku) w rejonie drogi ekspresowej S8 na projektowanym odcinku od km 0 + 521,66 do węzła „Kobyłka” (z węzłem) według załączonej mapy wynosi:

dwutlenek azotu	- 12 µg/m ³
dwutlenek siarki	- 7 µg/m ³
tlenek węgla	- 350 µg/m ³
pył zawieszony PM10	- 25 µg/m ³
pył zawieszony PM2,5	- 20 µg/m ³
benzen	- 1,0 µg/m ³
ołów	- 0,05 µg/m ³

Aktualny stan jakości powietrza określono dla substancji wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1031).

Jednocześnie proszę o dokonanie wpłaty należności za powyższe w terminie 14 dni zgodnie z załączonym rachunkiem wystawionym na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku (Dz. U. Nr 215, poz. 1415).

Otrzymują:

1. adresat
2. aa

Z up. MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA

Aleksandra Dżiwulska
Kierownik Delegatury w Mińsku Mazowieckim

ASANGA

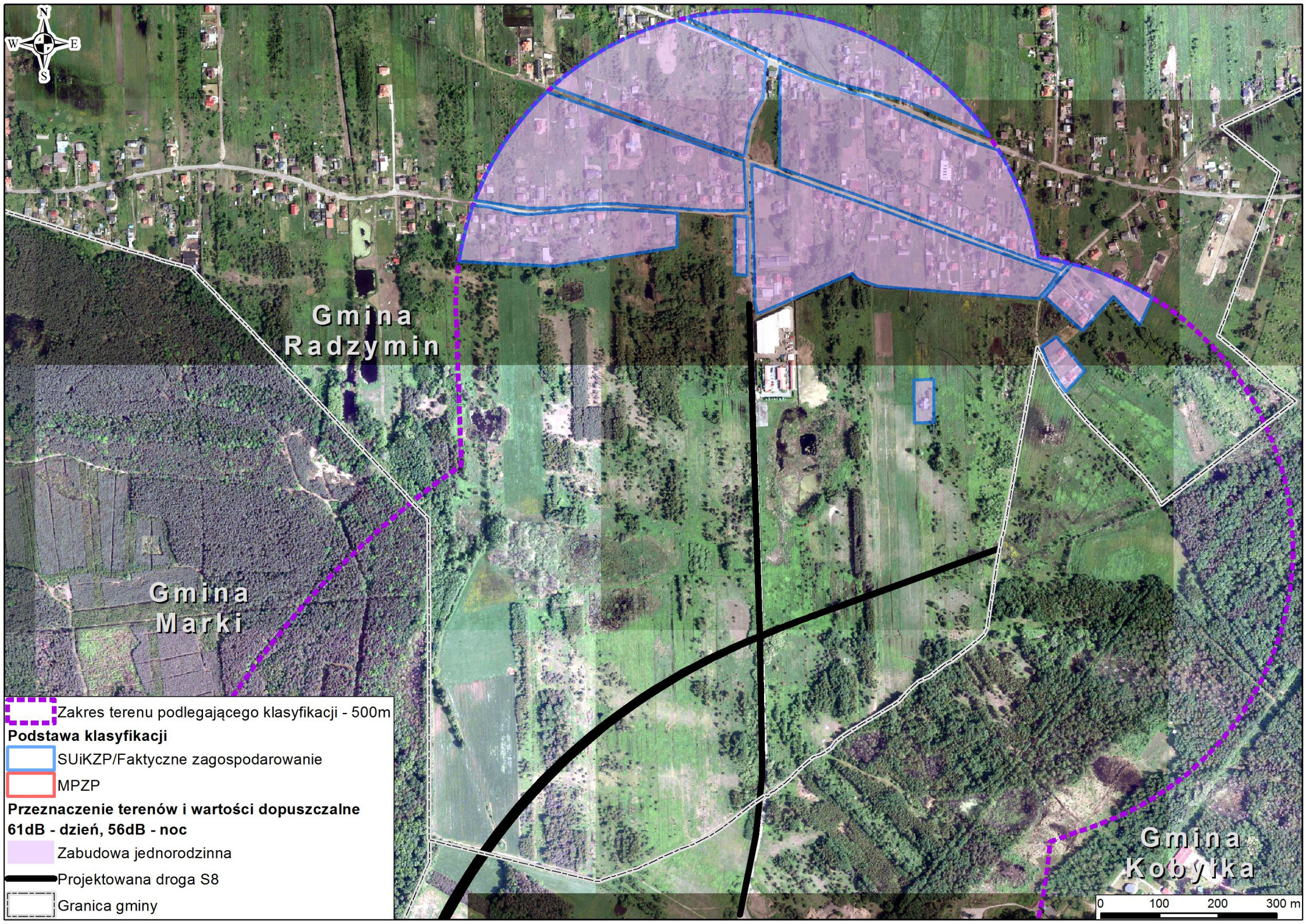
Pracownia Analiz Środowiskowych

ul. Osada Ojców 38

04-211 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 5 marca 2015 roku w sprawie wykonania analizy akustycznej na potrzeby projektu pn. „Kontynuacja projektowania i budowa odcinka drogi ekspresowej S8 od węzła „Marki” do węzła „Radzymin Płd.” Zadanie i węzeł „Marki”- Węzeł „Kobyłka” informuję, że zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Radzymin zatwierdzonym Uchwałą Rady Miejskiej w Radzyminie nr 430/LI/98 z dnia 19 czerwca 1998r (Dz./ Urz. Nr 62 poz. 293 z dnia 20 października 1998r) tereny w granicach opracowania, przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, usługi różne i usługi oświaty, tak więc akceptujemy proponowane wartości dopuszczalne tj. 61dB – dzień i 56dB – noc.

BURMISTRZ
ufc
mgr Krzysztof Chaciński

Gmina
Radzymin

Gmina
Marki

Gmina
Kobyłka

 Zakres terenu podlegającego klasyfikacji - 500m

Podstawa klasyfikacji

 SUiKZP/Faktyczne zagospodarowanie

 MPZP

Przeznaczenie terenów i wartości dopuszczalne
61dB - dzień, 56dB - noc

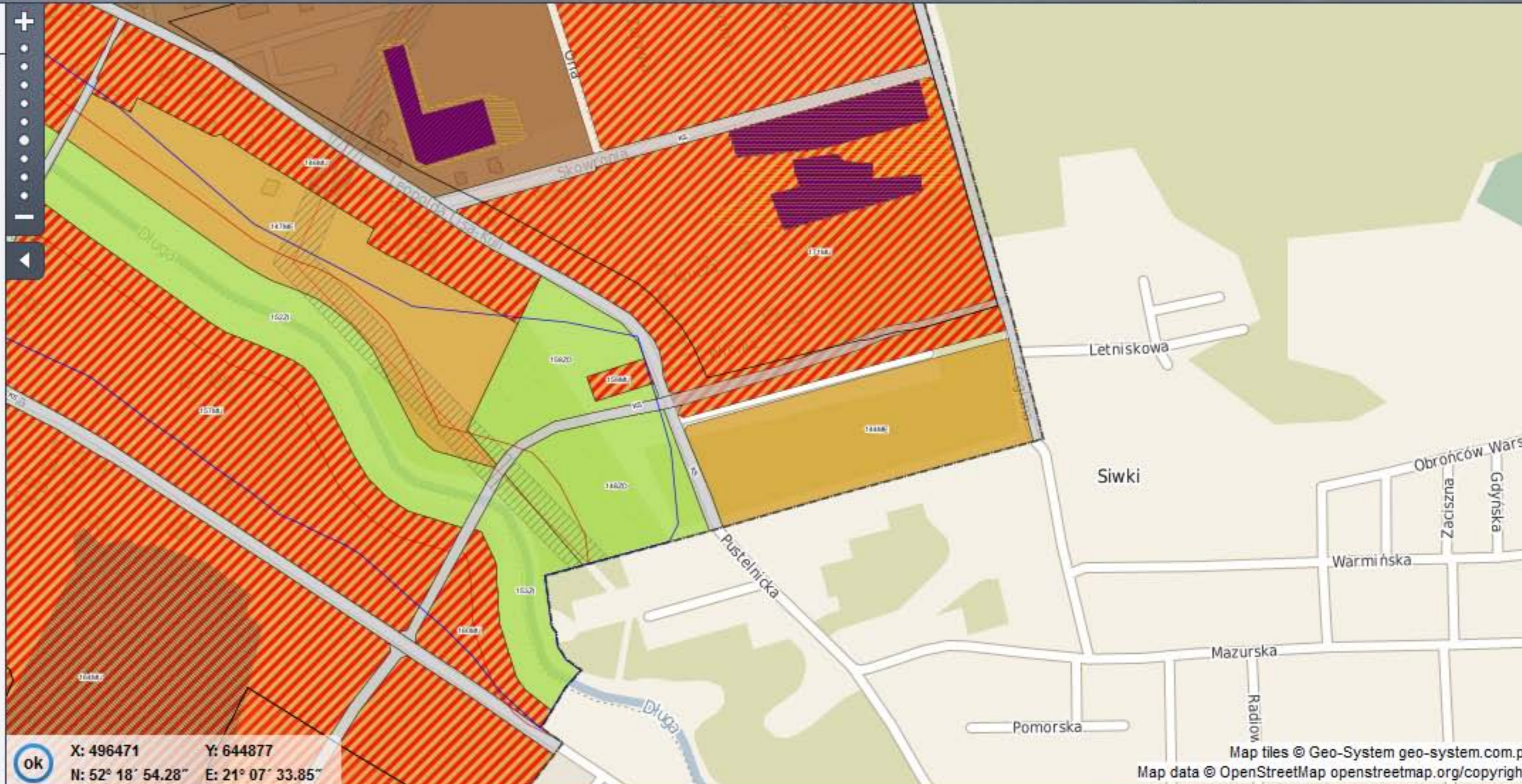
 Zabudowa jednorodzinna

 Projektowana droga S8

 Granica gminy

- Warstwy
- Miasto Marki
 - Granice administracyjne
 - Warstwy tematyczne
 - Adresy i ulice
 - Oferta inwestycyjna
 - Plan miejscowy
 - Rejestr Mienia Komunalnego
 - Powiat wołomiński
 - Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej
 - Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
 - Bank Danych o Lasach
 - OpenStreetMap
 - Państwowy Instytut Geologiczny
 - Narodowy Instytut Dziedzictwa
 - Monitoring obiektów

Mazow.02.140.3107

**UCHWAŁA Nr XXXV/404/2002
RADY MIASTA MARKI**

z dnia 24 kwietnia 2002 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta "Marki II".

(Warszawa, dnia 29 maja 2002 r.)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5, i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591) oraz art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) jednocześnie w wykonaniu uchwały nr III/15/98 Rady Miejskiej w Markach z dnia 2 grudnia 1998r. w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Marki oraz § 1 pkt 2 uchwały nr XXII/155/2001 Rady Miasta Marki z dnia 7 marca 2001r. w sprawie zmiany uchwały nr III/15/98 Rady Miejskiej w Markach, w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Marki, Rada Miasta Marki uchwala co następuje:

DZIAŁ I

USTALENIA OGÓLNE PLANU

Rozdział I

Zakres Regulacji

§ 1. Zgodnie z uchwałą nr III/15/98 Rady Miejskiej w Markach z dnia 2 grudnia 1998r. o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Marki, uchwałą nr XXII/155/2001 Rady Miasta Marki z dnia 7 marca 2001r. w sprawie zmiany uchwały nr III/15/98 Rady Miejskiej w Markach, w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Marki, w granicach oznaczonych na rysunku planu, o którym mowa w § 5 ust. 1 uchwały ustala się przeznaczenie terenu i sposób zagospodarowania.

§ 2. 1. Teren objęty planem, stanowi następujące granice: południowa linia rozgraniczająca ul. Jaworówka, zachodnia linia rozgraniczająca drogi wojewódzkiej nr 631, północna linia rozgraniczająca ul. Cmentarnej, wspólna granica obrębów geodezyjnych 1-07 i 1-11, zachodnia linia rozgraniczająca Al. Marsz. J. Piłsudskiego, północna linia rozgraniczająca ul. Odrowąża, północna linia rozgraniczająca ul. Krasińskiego, wschodnia linia rozgraniczająca ul. Karłowicza, północna linia rozgraniczająca ul. Grunwaldzkiej, wschodnia linia rozgraniczająca ul. Okólnej, północna granica rzeki Długiej, zachodnia linia rozgraniczająca Al. Marsz. J. Piłsudskiego, południowa linia rozgraniczająca ul. Szkolnej, zachodnia linia rozgraniczająca ul. Ząbkowskiej, wschodnia granica miasta Marki z granicą miasta Ząbki i miasta Zielonka, północna linia rozgraniczająca projektowanego przedłużenia Trasy Toruńskiej, wschodnia granica miasta Marki z granicą miasta Kobyłka i granicą gminy Radzymin, południowa linia rozgraniczająca ul. Jaworówka, z wyłączeniem terenów objętych:

1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działki nr ew. 20/27 w obrębie geodezyjnym 3-06 w Markach w rejonie Al. Marsz. J. Piłsudskiego (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 89 poz. 2397 z dnia 4 października 1999r.)
2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części miasta Marki obejmującego działki 14/7, 20, 21 w obrębie geodezyjnym 3-03 oraz działki 21 w obrębie geodezyjnym 3-06 położone w rejonie Al. Marsz. J. Piłsudskiego (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 57 poz. 249 z dnia 29 września 1999r.)
3. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu ograniczonego ulicami: ul. Kasztanowa, ul. Norwida, ul. Balladyny, Al. Marsz. J. Piłsudskiego, ul. Kasztanowa, w obrębie geodezyjnym 1-17 (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 66 poz. 2174 z dnia 2 sierpnia 1999r.)
4. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zagospodarowania miasta Marki w granicach ulic: ul. Generała Zajęczka, ul. Sportowa, ul. Leopolda Lisa Kuli, Al. Marsz. J. Piłsudskiego, w obrębie geodezyjnym 4-10 (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 197 poz. 3383 z dnia 20 września 2001r.)
5. Uchwałą nr XLI/193/97 Rady Miejskiej w Markach z dnia 1 lipca 1997r., w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu w granicach ulic: Al. Marszałka Józefa Piłsudskiego, ul. L. Teligi, ul. Żeglarska, ul. Stawowa, ul. Gen Sowińskiego, ul. Gen. Zajęczka).

§ 3. Plan określony jest jako perspektywiczny, bez sprecyzowania terminu jego obowiązywania.

§ 4. 1. Podmiotem ustaleń planu są:

- 1) Tereny centralnych, usługowych, handlowych i administracyjnych funkcji miasta, oznaczone na rysunku planu symbolem AUC,
- 2) Tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej z dopuszczeniem budownictwa wielorodzinnego, oznaczone na rysunku planu symbolem MWU,
- 3) Tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej, oznaczone na rysunku planu symbolem MU,
- 4) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej, oznaczone na rysunku planu symbolem ME,
- 5) Tereny usługowe oznaczone na rysunku planu symbolem U,
- 6) Tereny usług oświaty oznaczone na rysunku planu symbolem UO,
- 7) Tereny usług kościoła oznaczone na rysunku planu symbolem UK,
- 8) Tereny usług sportu oznaczone na rysunku planu symbolem US,
- 9) Tereny ogródków działkowych oznaczone na rysunku planu symbolem ZD,
- 10) Tereny zieleni miejskiej, oznaczone na rysunku planu symbolem ZI,
- 11) Tereny lasów, oznaczone na rysunku planu symbolem LS,
- 12) Tereny zabudowy przemysłowo - technicznej, oznaczone na rysunku planu symbolem PT,
- 13) Tereny komunikacji samochodowej, oznaczone na rysunku planu symbolem KS.
- 14) Tereny lokalizacji przepompowni ścieków oznaczone na rysunku planu symbolem NU.

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1 ustala się przeznaczenie podstawowe, funkcje uzupełniające oraz przeznaczenie dopuszczalne i warunki jego dopuszczenia.

3. Tereny, o których mowa w ust. 1 mogą być w całości wykorzystane na cele zgodne z ich podstawowym przeznaczeniem lub częściowo na cele przeznaczenia podstawowego oraz funkcji uzupełniających i funkcji dopuszczalnych, na zasadach ustalonych w dalszych przepisach.

§ 5. 1. Integralną częścią planu jest rysunek stanowiący załącznik do niniejszej uchwały w skali 1:5.000 (załącznik nr 1) obejmujący teren w granicach planu określonych w § 2 uchwały z wyłączeniem obszarów, o których mowa w ust. 1 pkt 1) i 2).

2. Na rysunku planu, o którym mowa w ust. 1 określa się jako obowiązujące następujące oznaczenia graficzne:

- 1) granica terenu objętego planem,
- 2) linie rozgraniczające tereny o odmiennym sposobie użytkowania, w tym linie rozgraniczające ulic,

- 3) przeznaczenie terenów wewnątrz linii rozgraniczających,
- 4) lokalizacja terenów rezerwowanych dla kubaturowych urządzeń obsługi inżynierskiej terenu,
- 5) strefy ochronne:
 - strefa Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
 - strefa zurbanizowana Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
 - strefa pomników przyrody 15 m,
 - strefa ochrony prawnej konserwatora zabytków,
 - strefa ochrony archeologicznej,
 - strefa ochrony systemu przyrodniczego rzeki,
 - granica strefy ochrony wału,
 - strefa ochrony wydm,
 - granica rezerwatu przyrody "Horowe Bagno",
- 6) strefy oddziaływania (uciążliwości):
 - strefa uciążliwości hałasowej układu drogowego,
 - strefa uciążliwości linii energetycznej wysokiego napięcia 110 kV,
 - strefa uciążliwości od gazociągu wysokiego ciśnienia,
 - strefy uciążliwości od cementarza czynnego,
- 7) inne elementy
 - strefy występowania utrudnionych warunków gruntowo - wodnych,
 - strefa występowania złóż surowców ilastych,
 - tereny wyrobisk poeksploatacyjnych,
 - tereny górnicze,
 - obszary górnicze,
 - klasyfikacja funkcjonalna ulic,
 - drzewa przeznaczone do bezwzględnej ochrony.

3. Na rysunku planu, o którym mowa w ust. 1 określa się jako informacyjne następujące oznaczenia graficzne:

- linia napowietrzna 110 kV,
- przebieg gazociągu wysokiego ciśnienia,
- orientacyjne proponowane linie rozgraniczające układu drogowego.

§ 6. Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla poszczególnych działek lub ich zespołów należy określać według zasad ustalonych w stosunku do obszarów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi, o których mowa w dziale II niniejszej uchwały z uwzględnieniem ustaleń dotyczących struktury funkcjonalno przestrzennej, układu drogowo ulicznego, zasad obsługi inżynierskiej, ograniczeń zagospodarowania wynikających z zasad ochrony środowiska przyrodniczego, o których mowa w rozdziałach 2, 3, 4, 5, 6, 7 niniejszej uchwały.

§ 7. Ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:

1. planie - należy przez to rozumieć ustalenia planu, o których mowa w § 1 uchwały, o ile z treści przepisu nie wynika inaczej,
2. uchwale - należy przez to rozumieć niniejszą uchwałę Rady Miejskiej w Markach dotyczącą zagospodarowania obszaru północnej części miasta Marki, o ile z treści przepisu nie wynika inaczej,

3. przepisach szczególnych i odrębnych - należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi, Normy Polskie oraz ograniczenia w dysponowaniu terenem, wynikające z prawomocnych decyzji administracyjnych,
4. rysunku planu - należy przez to rozumieć rysunek planu na mapie w skali 1:5.000 stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały,
5. przeznaczeniu podstawowym - należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno przeważać na danym obszarze, wyznaczonym liniami rozgraniczającymi tzn. zajmować więcej niż 50% obszaru,
6. przeznaczeniu uzupełniającym - należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe,
7. przeznaczeniu dopuszczalnym - należy przez to rozumieć przeznaczenie inne niż podstawowe lub uzupełniające, którego realizacja na danym terenie wynika z niezbędnego uzupełnienia infrastruktury przestrzennej lub technicznej, i która nie koliduje z funkcjami podstawowymi,
8. obszarze - należy przez to rozumieć teren o określonym rodzaju przeznaczenia wyznaczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi,
9. powierzchni biologicznie czynnej - należy przez to rozumieć powierzchnię terenu na gruncie rodzimym, niezabudowaną i nie pokrytą nieprzepuszczalnymi nawierzchniami dojazdów i dojeżdź pieszych, wykorzystaną lub potencjalnie możliwą do wykorzystania na zagospodarowanie zielenią lub powierzchnią wody otwartej,
10. powierzchni zabudowanej - należy przez to rozumieć powierzchnię zabudowaną zgodnie z definicją określoną w Normach Polskich,
11. zabudowie chronionej - należy przez to rozumieć usługi oświaty, w szczególności szkoły stopnia podstawowego i przedszkola oraz usługi zdrowia jak szpitale, przychodnie, żłobki, domy dziecka itp.,
12. zabudowie jednorodzinnej - należy przez to rozumieć zabudowę jednorodzinną według definicji określonych w prawie budowlanym, chyba że przepis mówi inaczej,
13. zabudowie plombowej - należy przez to rozumieć zabudowę wypełniającą istniejące (w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały) przerwy między budynkami o szerokości nie większej niż 50 m lub dwie działki ewidencyjnych,
14. usługach - należy przez to rozumieć obiekty budowlane, pomieszczenia w budynkach o innym przeznaczeniu podstawowym niż usługowe i urządzenia służące do działalności, której celem jest zaspokojenie potrzeb ludności, a nie wytwarzanie bezpośrednio metodami przemysłowymi dóbr materialnych.
 - 1) usługi dzieli się na:
 - a) nieuciążliwe tj. spełniające wymogi właściwe dla podstawowego przeznaczenia obiektu budowlanego lub wskazanego w planie obiektu przyległego i nie zaliczane do inwestycji mogących znacząco wpłynąć na stan środowiska,
 - b) uciążliwe tj. nie spełniające w/w wymogów lub mogące znacząco wpłynąć na stan środowiska.
 - 2) W obiektach usług nieuciążliwych mogą być lokalizowane jednostki prowadzące działalność inną niż w/w pod warunkiem, że spełnione będą warunki określone dla usług nieuciążliwych, chyba że w ustaleniach szczegółowych zostałyby określone rodzaje dopuszczalnych usług i charakteryzujące je parametry.
15. liniach zabudowy tworzących zamknięcia uliczne - należy przez to rozumieć architektoniczne zamknięcia widokowe tworzone przez pierzeje budynków, trwałe ogrodzenia o wypracowanych formach lub inne bariery przestrzenne nadające charakter uliczny ciągom komunikacyjnym,
16. Warszawskim Obszarze Chronionego Krajobrazu - należy przez to rozumieć strefę ustaloną w rozporządzeniu Wojewody Warszawskiego z dnia 24 sierpnia 1997r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego (Dz. Urz. Woj. Warszawskiego Nr 43 poz. 149 ze zmianami dokonanymi przez Wojewodę Mazowieckiego).

Rozdział 2

Ustalenia ogólne w zakresie kształtowania przestrzeni

§ 8. W zakresie struktury funkcjonalnej plan ustala:

1. Mieszkaniowo - usługowe przeznaczenie terenu miasta Marki, objętego niniejszym planem.
2. Przeznaczenie terenów leśnych na cele leśne.
3. Dominujące usługowe przeznaczenie terenów w strefie oddziaływania (uciążliwości) drogi krajowej Nr 8 Warszawa - Białystok.

§ 9. W zakresie struktury przestrzennej:

1. Dla nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej określa się minimalne wielkości działek budowlanych.
2. Plan ustala wymagany procent powierzchni biologicznie czynnej działek budowlanych.

§ 10. Na terenach publicznych oraz w zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej ustala się obowiązek uwzględnienia potrzeb osób niepełnosprawnych w decyzjach ustalających warunki zabudowy i zagospodarowania terenu.

Rozdział 3

Ustalenia ogólne w zakresie układu drogowo - ulicznego

Ustalenia dla terenów ciągów komunikacyjnych

§ 11. 1. Ustala się, że następujące ulice stanowią elementy podstawowego miejskiego układu drogowo-ulicznego oraz pełnią funkcje ponadlokalne w stosunku do obszaru objętego planem:

- trasa Armii Krajowej (Toruńska), funkcja drogi ekspresowej S, oznaczona na rysunku planu symbolem 1KUS,
- trasa Via Baltica, funkcja drogi ekspresowej S, oznaczona na rysunku planu symbolem 2KUS,
- droga o funkcji głównej ruchu przyspieszonego GP, w ciągu drogi wojewódzkiej nr 631, (Nowy Dwór - Zegrze - Nieporęt - Marki - Warszawa) oznaczona na rysunku planu symbolem 3KUGP,
- Al. Marszałka J. Piłsudskiego, funkcja ulicy głównej G, w ciągu drogi krajowej Nr 18, oznaczona na rysunku planu symbolem 4KUG,
- przedłużenie trasy Mostu Północnego, o funkcji ulicy głównej G, przebiega po śladzie ul. Słonecznej - oznaczona na planie symbolem 6b KUG,
- przedłużenie ul. Głównej na wschód od drogi wojewódzkiej Nr 631 oznaczone na rysunku planu symbolem 7 KUG.

2. Wyznacza się linie rozgraniczające ulic wymienionych w ust. 1 oraz pozostałych ulic stanowiących podstawowy układ komunikacyjny miasta.

3. Ustalenia szczegółowe dla terenów komunikacyjnych określa tabela nr 1.

4. Ustala się, że wydzielenia terenu pod drugorzędny układ drogowy, nie uwidoczniony na rysunku planu można dokonać po ustaleniu danych technicznych tych dróg i wkreśleniu ich na mapę zasadniczą miasta. Nie dopuszcza się włączenia w/w dróg do dróg układu podstawowego wymienionego w § 11 ust. 1.

5. Określa się minimalną szerokość w liniach rozgraniczających 12,0 m dla ulic lokalnych (w wyjątkowych sytuacjach ze względu na istniejące zagospodarowanie dopuszcza się szerokość 10,0 m).

6. Ustala się szerokość w liniach rozgraniczających dla ulic dojazdowych 10,0 m, w wyjątkowych przypadkach dopuszcza się szerokość 8,0 m, a dla ciągów pieszo-jezdnymi minimum 6,0 m (dla dojazdów do 3÷4 działek minimum 5,0 m).

7. Na objętych planem odcinkach ulic układu podstawowego ustala się skrzyżowania i wloty wyłącznie wyznaczone na rysunku planu.

8. Ustala się następujące minimalne wskaźniki parkingowe dla obiektów nowo wznoszonych i rozbudowywanych:

- dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej - 1,5 m. p./lokal,
- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - 2 m. p./domek lub segment,
- dla obiektów administracji - 25 m.p./1.000 m²p.uż.,
- dla handlu (sklepy, punkty usługowe) - 30 m.p./1.000 m²p.uż.,

- dla hurtowni - 5÷15 m.p./1.000 m²p.uż.,
- dla targowisk - 35 m.p./1.000 m²p.targowej lub 1,5 m. p./stoisko,
- dla zakładów produkcyjnych - 35 m.p./ 100 zatrudnionych,
- dla szkół ponadpodstawowych - 30 m.p./ 100 zatrudnionych,
- dla restauracji, kawiarni - 35 m.p./ 100 miejsc konsumpcyjnych,
- dla obiektów sportowych - 20 m.p./ 100 użytkowników jednocześnie,
- dla przychodni zdrowia
 - rejonowych - 10 m.p./1.000 m²p.uż.,
 - prywatnych - 2 m. p. /gabinet,
- dla klubów i domów kultury - 20 m.p./ 100 użytkowników jednocześnie,
- dla hoteli
 - 20-50 m.p./100 łóżek,
 - 1 m. p. dla autokaru/100 łóżek
- dla stacji obsługi samochodów - 4 m.p./ 1 stanowisko naprawcze
- dla ogródków działkowych - 40 m.p./ 100 działek,
- dla banków - 40 m.p./1.000 m²p.uż.,
- dla kościołów - 10 m.p./1.000 mieszkańców.

Inwestorzy mają obowiązek realizacji odpowiedniej ilości miejsc parkingowych na terenie własnej lokalizacji.

9. Dopuszcza się urządzenie parkingów ogólnodostępnych w obrębie terenów ulic - pod warunkiem zachowania wymaganych parametrów technicznych dla przekroju ulicznego:

- w formie zespołów poza jezdniami, z własną powierzchnią manewrową,
- w formie prostopadłych stanowisk, wzdłuż jezdni lub zatok parkingowych równoległych - tylko w ulicach lokalnych (KUL) i dojazdowych (KUD) oraz wyjątkowo w ciągu ulicy zbiorczej (KUZ) w miejscach nie zagrażających bezpieczeństwu ruchu.

10. Dopuszcza się możliwość budowy ogólnodostępnych parkingów podziemnych pod terenami o innym przeznaczeniu (np. pod boiskami, terenami zieleni itp.) pod warunkiem spełnienia wymagań zawartych w przepisach budowlanych.

11. Na terenach w obrębie linii rozgraniczających ciągów komunikacyjnych zabezpiecza się pasy terenu dla podstawowych urządzeń i przewodów podziemnych miejskiej infrastruktury technicznej oraz prowadzenia ciągów pieszych.

12. Ustala się dopuszczenie realizacji systemu ścieżek rowerowych, prowadzonych na terenach ciągów komunikacyjnych oraz na terenach zieleni publicznej, ścieżki te muszą mieć szerokość:

- min. 2,0m (gdy jest ona dwukierunkowa)
- min. 1,5m (gdy jest ona jednokierunkowa)
- min. 2,5m (gdy ze ścieżki jednokierunkowej mogą korzystać piesi)

13. Na skrzyżowaniach ulic klasy L lub D z ulicami klasy L lub D, a także na skrzyżowaniach ulic klasy Z z ulicami klasy L lub D powinny być stosowane narożne ścięcia linii rozgraniczających nie mniejsze niż 5 m x 5 m. Wielkość terenów potrzebnych na skrzyżowania ulic klasy Z z ulicami i drogami klasy G i GP zostały określone na rysunku planu.

14. Zaleca się utrzymanie linii rozgraniczających układu wewnętrznego według wydanych danych technicznych w określonych na mapę zasadniczą miasta przed uchwaleniem niniejszego planu.

15. Na terenach drogowych obowiązują ustalenia § 19 uchwały.

Tabela nr 1

Ustalenia szczegółowe dla terenów komunikacyjnych

Lp.	Symbol terenu	Nazwa obiektu	Funkcja ulicy	Szerokość w liniach rozgraniczających (m)	Uwagi
1	2	3	4	5	6
1.	1 KUS	trasa Toruńska	ekspresowa	60÷80 m	<ul style="list-style-type: none"> - jezdnie 2 x 2 (dwie jezdnie po dwa pasy ruchu) - węzeł dwupoziomowy z ul. Marszałka Piłsudskiego i trasą VIA BALTICA - trasa stanowi fragment drogi krajowej Nr 8, - zakaz zjazdów bezpośrednich z trasy
2.	2 KUS	VIA BALTICA	ekspresowa	60 m	<ul style="list-style-type: none"> - jezdnie 2 x 2 - węzeł z trasą Toruńską - przebiega po nowym śladzie, - trasa docelowo stanowić będzie fragment drogi krajowej Nr 8 - zakaz zjazdów bezpośrednich z trasy
3.	3 KUGP	droga woj. Nr 631 (Nowy Dwór - Zegrze - Nieporęt - Marki - Warszawa)	główna ruchu przyspieszonego	50 m	<ul style="list-style-type: none"> - jezdnie 2 x 2, - węzeł dwupoziomowy z ul. Marszałka J. Piłsudskiego - umożliwia powiązanie z Nieporętem i Warszawą - zakaz zjazdów bezpośrednich z jezdni
4.	4 KUG	Al. Marszałka J. Piłsudskiego	główna	40÷60 m	<ul style="list-style-type: none"> - jezdnie 2 x 2 - węzły dwupoziomowe z trasą Toruńską i drogą wojewódzką 631 - trasa posiada na całej długości dwie jezdnie bitumiczne 2 x 2 - umożliwia powiązanie z Centrum Warszawy i Radzyminem - liczba wjazdów na trasę ograniczona

5.	6b KUG	Słoneczna (postulowana droga wojewódzka lub powiatowa)	główna (w etapie zbiorcza)	25÷30	- jezdnia 1 x 4 (lub 2 x 2) - liczba wjazdów na trasę ograniczona - po jej śladzie przebiegać będzie trasa Mostu Północnego
6.	7 KUG	przedłużenie ul. Głównej w kierunku Kobyłki	główna	ca 25 m	- jezdnia 1 x 2 (ewentualnie 1 x 4) - postulowana kategoria powiatowa
7.	8 KUZ	Okólna	zbiorcza	15÷44 m	- jezdnia 1 x 2 - zakłada się utrzymanie istniejącej pętli autobusowej - umożliwi powiązanie z gminą Warszawa Białoleka - pożądane ograniczenie liczby wjazdów bramowych - dostępność jezdni na skrzyżowaniach, zalecany odstęp 150÷300 m
8.	10 KUZ	Karłowicza	zbiorcza	15 m	- jezdnia 1 x 2 - pożądane ograniczenie liczby wjazdów bramowych - dostępność jezdni na skrzyżowaniach, zalecany odstęp 150÷300 m
9.	11 KUZ	Szkolna odc. ul. Marszałka J. Piłsudskiego - ul. Ząbkowska	zbiorcza	13÷15 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 6 m - pożądane ograniczenie liczby wjazdów bramowych - dostępność jezdni na skrzyżowaniach, zalecany odstęp 150÷300 m
10.	11 KUL	Szkolna odc. ul. Ząbkowska - ul. Projektowana 1	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
11.	12 KUL	Lisa Kuli	lokalna	ca 13 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 6 m

12.	13 KUZ	Ząbkowska odc. pld. Gr. Miasta - ul. Szkolna	zbiorcza	13÷18 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 6 m - projektowana estakada w ciągu ulicy nad trasą Toruńską
13.	13 KUL	Ząbkowska odc. ul. Szkolna - ul. Lisa Kuli	lokalna	10÷12 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 6 m
14.	15 KUL/ Z	przedłużenie ul. Słonecznej w kierunku wschodnim	lokalna (docelowo zbiorcza)	15÷35	- jezdnia 1 x 2 - na fragmencie trasa prowadzona jest po śladzie ul. Stawowej posiadającej jezdnię bitumiczną ca 6 m
15.	16 KUL	Główna	lokalna	ca 13 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej 6m
16.	17 KUL	Bandurskiego	lokalna	12,5÷1 5 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej 6m
17.	19 KUL	Projektowana 1 (r.ul. Fabrycznej)	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
18.	20 KUL	Grunwaldzka	lokalna	15÷24 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 6 m
19.	21 KUL	Projektowana 6 (r.ul. Legionowej)	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
20.	22 KUL	Duża	lokalna	10÷25 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej 6m

21 .	23 KUL	ciąg Wenecka - Cmentarna	lokalna	10÷14 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 5 m - docelowo powiązanie z drogą wojewódzką 631 na zasadzie "prawych skrętów"
22 .	24 KUL	ul. Jaworówka	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 6,0 m - umożliwia powiązanie ze wsią Nadma
23 .	30 KUL	Fabryczna	lokalna	15÷18 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej 6,0 m - projektowana estakada w ciągu ulicy nad trasą VIA BALTICA umożliwić będzie powiązanie z Ząbkami
24 .	31 KUL	Spokojna	lokalna	10÷12 m	- jezdnia 1 x 2
25 .	32 KUL	Projektowana 2 (r. ul. Wilczej)	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
26 .	33 KUL/ Z 33KU L	Wesoła (na odcinku ul.Gliniecka na północ) - (na odcinku ul.Gliniecka na południe)	lokalna (docelowo zbiorcza) lokalna	15 m 12 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 6,0 m (na długości ca 600 m)
27 .	34 KUL	Wilcza	lokalna	12÷15 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 4,5 m (na długości ca 80 m)
28 .	35 KUL	Sportowa	lokalna	15÷17 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej 6,0 m

29 .	36 KUL	Sowińskiego	lokalna	11÷18 m	- jezdnia 1 x 2, szerokość istniejącej jezdni bitumicznej ca 6,0 m
30 .	37 KUL	Projektowana 7 (r. cegielni przedłużenie ul. Dużej)	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
31 .	38 KUL	Bagienna	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
32 .	39 KUL	Projektowana 8 (r. cegielni powyżej ul. Dużej)	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
33 .	40 KUL	Projektowana 9 (r. cegielni powyżej ul. Dużej)	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
34 .	41 KUL	Projektowana 10 (r. cegielni powyżej ul. Dużej)	lokalna	12 m	- jezdnia 1 x 2
35 .	45 KUL	Krasińskiego	lokalna	10÷12 m	- jezdnia 1 x 2
36 .	46 KUL	Odrowąza	lokalna	11÷12 m	- jezdnia 1 x 2, istniejąca nawierzchnia bitumiczna ca 6 m
37 .	47 KUL	Chocimska- Pieniążka	lokalna	ca 12 m	- jezdnia 1 x 2, istniejąca nawierzchnia bitumiczna ca 6 m (na długości ul. Chocimskiej)

38	48 KUL	Pomnikowa	lokalna	11÷12 m	- jezdnia 1 x 2, istniejąca nawierzchnia bitumiczna ca 6 m
39	151K UL/Z	Gliniecka	Zbiorcza (w etapie lokalna)	18÷20 m	- jezdnia 1 x 2 - pożądane ograniczenie liczby wjazdów bramowych - dostępność jezdni na skrzyżowaniach, zalecany odstęp 15÷300 m

Rozdział 4

Zasady obsługi inżynierskiej obszaru

Wodociągi

§ 12. 1. Ustala się objęcie obsługą wodociągową całego terenu w granicach opracowania.

2. Ustala się, że z wodociągu miejskiego będą mogli korzystać wszyscy mieszkańcy oraz użytkownicy wszystkich obiektów usługowych i użyteczności publicznej.

3. Ustala się, że źródłem wody dla obszaru Marek Północnych będą lokalne zasoby wody podziemnej w warstwie czwartorzędowej, a po wykorzystaniu maksymalnych zatwierdzonych zasobów eksploatacyjnych - warszawski system wodociągowy WUC (Wodociągi Układu Centralnego).

Kanalizacja

§ 13. 1. Ustala się, że obszar miasta Marki będzie obsługiwany przez kanalizację miejską systemu rozdzielczego.

2. Ustala się, że:

- a) Ścieki komunalne z istniejącego i planowanego zainwestowania docelowo odprowadzane będą w 100% do kanalizacji ściekowej.
 - b) Ścieki deszczowe odprowadzane będą do kanalizacji deszczowej z:
 - zabudowy wielorodzinnej i jednorodzinnej zwartej w centrum miasta,
 - obiektów przemysłowych, przemysłowo - składowych i usługowych o wydzielonych lokalizacjach.
 - c) Wody opadowe z zabudowy jednorodzinnej, ciągów pieszo - jezdnych i pieszych powinny być odprowadzane do gruntu i lokalnych rowów melioracyjnych.
3. Ustala się, że:
- a) odbiornikiem ścieków komunalnych z południowej części miasta (do rzeki Długiej) będzie układ kanalizacji miasta Ząbek.
 - b) odbiornikiem ścieków komunalnych z pozostałej części miasta będzie projektowana miejska oczyszczalnia ścieków lub układ kanalizacji m. st. Warszawy.
 - c) odbiornikiem ścieków deszczowych będzie rzeka Długa po uprzednim ich podczyszczeniu i zretencjonowaniu w zbiorniku retencyjno - sedymentacyjnym.

4. Ustala się, że system kanalizacji ściekowej miasta stanowić będzie układ grawitacyjno - tłoczny, oparty na ośmiu przepompowniach ścieków, powiązany z lokalnymi układami kanalizacji niekonwencjonalnej (ciśnieniowej lub podciśnieniowej).

5. Ustala się, że system kanalizacji deszczowej miasta stanowić będzie pięć lokalnych układów sprzężonych z podczyszczalniami i zbiornikiem retencyjno - sedymentacyjnym.

6. Ustala się, że obsługa istniejącego i planowanego zainwestowania musi być poprzedzona systematyczną realizacją:

- układu dosyłowego (przepompownia z przewodami tłocznymi) do kanalizacji miejskiej Ząbek,
- miejskiej oczyszczalni ścieków (poza terenem objętym planem) z układem dosyłowym (przepompownia z przewodami tłocznymi do oczyszczalni) lub układu dosyłowego do układu kanalizacji m. st. Warszawy (przepompownia z przewodami tłocznymi),
- podstawowego szkieletu kanalizacji ściekowej opartego na przepompowniach ścieków.

7. Na obszarze planu ustala się lokalizację przepompowni ścieków - działki o powierzchni ok. 0,04÷0,2 ha zaznaczonych na rysunku planu.

Elektroenergetyka

§ 14. 1. Ustala się, że źródłem zasilania dla terenu objętego planem pozostaje stacja elektroenergetyczna 110/15 kV "Pustelnik", skąd energia doprowadzona zostanie do budynków za pomocą kablowo - napowietrznej sieci zasilającej - rozdzielczej średniego napięcia 15 kV.

2. Ustala się, że stacje transformatorowe wewnętrzne oraz słupowe lokalizowane będą w miarę przyrostu mocy na działkach o powierzchni co najmniej 3 x 2m (strefa słupowa) lub 5 x 4m (strefa wewnętrzna) z bezpośrednim dostępem od drogi publicznej.

3. Lokalizacja stacji transformatorowych powinna być zgodna z warunkami technicznymi zasilania oraz przydziału mocy wydawanymi przez Zakład Energetyczny Warszawa - Teren S.A. lub jego następców prawnych.

Gazownictwo

§ 15. 1. Ustala się, że północna część miasta Marki zasilana będzie w gaz ziemny z gazociągu wysokiego ciśnienia Ø 500 mm Puławy - Warszawa oraz stacji redukcyjno - pomiarowej I ° Marki.

2. Sieć osiedlowa gazu może być realizowana z głównego gazociągu średniego ciśnienia Ø 200/150/100 prowadzonego w Alei Marszałka Józefa Piłsudskiego.

3. Lokalizacja wielkich obiektów w odległości mniejszej niż 150m od gazociągu Ø 500 Puławy - Warszawa wymaga uzgodnienia z Zarządcą Sieci (OMZG lub jego następców prawnych).

Rozdział 5

Ochrona i kształtowanie środowiska

W zakresie ochrony środowiska

§ 16. 1. Plan ustala utrzymanie i ochronę istniejącej zieleni, w tym szczególną ochronę strefy Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

2. Plan ustala ochronę rezerwatu przyrody oraz istniejących pomników przyrody w granicach określonych powierzchni.

3. Plan ustala ochronę układu hydrograficznego, w tym w szczególności podstawowych cieków i zbiorników wodnych, takich jak rzeka Czarna, rzeka Długa, jezioro Kruczek oraz istniejących rowów melioracyjnych.

4. Plan wprowadza zakaz lokalizowania obiektów i urządzeń niezwiązanych z funkcją terenu, z wyjątkiem urządzeń okresu przejściowego wymienionych w ustaleniach przejściowych.

5. Plan wprowadza zakaz lokalizowania obiektów uciążliwych poza strefą przemysłowo - techniczną PT, z wyjątkiem takich, których lokalizacja okaże się niezbędna do obsługi funkcji podstawowych na tym terenie, pod warunkiem uzyskania pozytywnego wyniku oceny oddziaływania na środowisko sporządzonej w trybie obowiązujących przepisów.

6. 1) Plan ustala zakaz lokalizowania emitorów zanieczyszczeń powietrza, z wyjątkiem obiektów, których lokalizacja wynika z obsługi funkcji podstawowych i dopuszczalnych na obszarze planu.

2) Lokalizacja takich obiektów w dziedzinie zakresu emisji zanieczyszczeń i ich monitoringu musi być zgodna z właściwymi przepisami prawa.

7. W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się sytuowania zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą.

8. Plan ustala nakaz sukcesywnego podłączenia wszystkich realizowanych obiektów do miejskiej sieci uzbrojenia.

W zakresie kształtowania środowiska

§ 17. 1. Plan wyznacza linie rozgraniczające terenów leśnych oraz terenów zieleni izolacyjnej zgodnie z rysunkiem planu.

2. Plan ustala procent powierzchni biologicznie czynnej na terenach działek inwestycyjnych zgodnie z ustaleniami szczegółowymi.

Rozdział 6

Zasady Ochrony Środowiska Kulturowego

§ 18. 1. Ustala się ochronę zespołów budynków zabytkowych wskazanych na rysunku planu zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie konserwacji zabytków.

2. W zasięgu strefy ochrony archeologicznej realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa

3. W strefie ochrony prawnej - konserwatora zabytków wskazanej na rysunku planu wszelkie działania projektowe i budowlane muszą być prowadzone i uzgodnione zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie dóbr kultury.

Rozdział 7

Ustalenia przejściowe

§ 19. 1. Realizacje budowlane na terenach udokumentowanych złóż surowców ilastych należy poprzedzić eksploatacją złoża i rekultywacją terenu.

2. Realizacje budowlane na terenach powyrobiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi.

3. Zapisy powyższe nie dotyczą terenów, na których zakończono eksploatację przed wejściem w życie niniejszego planu.

DZIAŁ II

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE PLANU

Rozdział 8

Ustalenia szczegółowe dla obszarów funkcjonalnych

§ 20. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 48 LS, 94 LS, 139 LS, plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 48 LS - 108,3 ha; 94 LS - 51,3 ha; 139 LS - 54,0 ha;	
2.	Przeznaczenie terenu: teren lasów ochronnych	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Las ochronny;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
		Sposób zagospodarowania i gospodarka leśna na terenie obszaru powinna być zgodna z przepisami szczególnymi;
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Powierzchnia biologicznie czynna 100%;
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się pełną ochronę lasów polegającą na: - zakazie naruszania powierzchni leśnej; - nakazie stosowania norm i przepisów dotyczących gospodarki leśnej; Na terenie obowiązują ustalenia rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego o ustanowieniu Warszawskiej Strefy Krajobrazu Chronionego; Zagospodarowanie wskazanych na rysunku planu terenów i obszarów górniczych należy ustalać na podstawie właściwych przepisów prawa. Na terenie występowania chronionych form rzeźby terenu - wydm ustala się zakaz naruszania naturalnej rzeźby terenu;	
5.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej zaznaczonej na rysunku planu wszelka działalność prowadząca do naruszenia gruntu rodzimego uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje	

transformatorowe 15/0,4 kV;

§ 21. na terenie oznaczonym na rysunku symbolem 54 LS plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 54 LS - 0,2 ha;	
2.	Przeznaczenie terenu: teren lasów ochronnych	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Las ochronny;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
		Sposób zagospodarowania i gospodarka leśna na terenie obszaru powinna być zgodna z przepisami szczególnymi;
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Powierzchnia biologicznie czynna 100%;
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się pełną ochronę lasów polegającą na: - zakazie naruszania powierzchni leśnej; - nakazie stosowania norm i przepisów dotyczących gospodarki leśnej; Na terenie obowiązują ustalenia rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego o ustanowieniu Warszawskiej Strefy Krajobrazu Chronionego dla strefy zurbanizowanej;	
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV;	

§ 22. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 117 LS plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 117 LS - 0,9 ha;
----	---------------------------------------

2.	Przeznaczenie terenu: teren lasów ochronnych	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Las ochronny;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
		Sposób zagospodarowania i gospodarka leśna na terenie obszaru powinna być zgodna z przepisami szczególnymi;
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Powierzchnia biologicznie czynna 100%;
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	<p>Ustala się pełną ochronę lasów polegającą na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakazie naruszania powierzchni leśnej; - nakazie stosowania norm i przepisów dotyczących gospodarki leśnej; <p>Na terenie obowiązują ustalenia rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego o ustanowieniu Warszawskiej Strefy Krajobrazu Chronionego;</p> <p>Ustala się ochronę istniejących pojedynczych drzew i zadrzewień o dużych wartościach przyrodniczych;</p>	
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV;	

§ 23. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 96LS, 104 LS, 113 LS, 116 LS, 125 LS, 126 LS plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 96 LS - 2,3 ha; 104 LS - 4,1 ha; 113 LS - 1,0 ha; 116 LS - 0,1 ha; 125 LS - 0,1 ha; 126 LS - 0,55 ha;	
2.	Przeznaczenie terenu: teren lasów ochronnych	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Las ochronny;

3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
		Sposób zagospodarowania i gospodarka leśna na terenie obszaru powinna być zgodna z przepisami szczególnymi;
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Powierzchnia biologicznie czynna 100%;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	<p>Ustala się pełną ochronę lasów polegającą na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakazie naruszania powierzchni leśnej; - nakazie stosowania norm i przepisów dotyczących gospodarki leśnej; <p>W strefie ochrony wału rzeki Czarnej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Czarnej lub innym właściwym organem.</p> <p>Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu;</p>	
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje transformatorowe 15/04 kV;	

§ 24. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 59 LS, 74 LS plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 59 LS - 3,0 ha; 74 LS - 2,8 ha;	
2.	Przeznaczenie terenu: teren lasów ochronnych	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Las ochronny;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	

		Sposób zagospodarowania i gospodarka leśna na terenie obszaru powinna być zgodna z przepisami szczególnymi;
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Powierzchnia biologicznie czynna 100%;
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się pełną ochronę lasów polegającą na: - zakazie naruszania powierzchni leśnej; - nakazie stosowania norm i przepisów dotyczących gospodarki leśnej; Na terenie występowania chronionych form rzeźby terenu - wydm ustala się zakaz naruszania naturalnej rzeźby terenu;	
5.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej zaznaczonej na rysunku planu wszelka działalność prowadząca do naruszenia gruntu rodzimego uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV;	

§ 25. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 36 LS, 95 LS, 140 LS, plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 36 LS - 318,3 ha; 95 LS - 45,0 ha; 140 LS - 72,2 ha;	
2.	Przeznaczenie terenu: teren lasów ochronnych	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Las ochronny;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
		Sposób zagospodarowania i gospodarka leśna na terenie obszaru powinna być zgodna z przepisami szczególnymi;

3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Powierzchnia biologicznie czynna 100%;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	<p>Ustala się pełną ochronę lasów polegającą na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakazie naruszania powierzchni leśnej; - nakazie stosowania norm i przepisów dotyczących gospodarki leśnej; <p>Na terenie obowiązują ustalenia rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego o ustanowieniu Warszawskiej Strefy Krajobrazu Chronionego;</p> <p>Na terenie rezerwatu "Horowe Bagno" obowiązują zasady użytkowania określone w przepisach szczególnych (nie dotyczy ustalenia 140 Ls)</p> <p>Na terenie występowania chronionych form rzeźby terenu - wydm ustala się zakaz naruszania naturalnej rzeźby terenu;</p>	
5.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	<p>W zasięgu strefy archeologicznej zaznaczonej na rysunku planu wszelka działalność prowadząca do naruszenia gruntu rodzimego uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;</p>	
6.	Infrastruktura techniczna	
	<p>Dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV;</p>	

§ 26. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 49 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 6,8 ha
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej

2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy; adaptacja istniejącej zabudowy.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne; stacje paliw.
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Do 4 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 27. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 50 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 5,6 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach oraz zabudowa usługowa
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Do 4 kondygnacji naziemnych;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem	

	wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 28. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 51 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy jednorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Do 4 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	

4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 29. na terenie oznaczonym na rysunku symbolem 52 PT plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 3,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny strefy przemysłowo-technicznej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Przemysł produkcyjny i przetwórczy z wyłączeniem obiektów szczególnie uciążliwych dla środowiska; Rzemiosło produkcyjne i usługowe; Bazy składy i magazyny;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Zieleń izolacyjna;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Obiekty usług technicznych miasta takie jak stacje transformatorowe 15/04 kV, przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 25% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz

		wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 2 kondygnacje naziemne;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Uciążliwość obiektów musi się zamykać w granicach strefy PT; Obowiązuje bezwzględny nakaz oczyszczania wód deszczowych z terenów inwestycyjnych; Obowiązuje nakaz podłączenia obiektów do miejskich sieci inżynierskich; Zakres ewentualnej emisji zanieczyszczeń musi być zgodny z przepisami szczególnymi;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wszystkich niezbędnych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;	

§ 30. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 53 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;

		Usługi zdrowia, oświaty, kultury, administracji, gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej przy czym na działkach nr 91, 98 w obrębie 1-15 minimum 80% dla każdej działki inwestycyjnej
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	1.000 m ² przy czym na działkach nr 91, 98 w obrębie 1-15 - 2000 m ² ;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie obowiązują ustalenia rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego o ustanowieniu Warszawskiej Strefy Krajobrazu Chronionego dla strefy zurbanizowanej;	
6.	Infrastruktura techniczna	

Dopuszcza się lokalizację:
 - lokalnych przepompowni ścieków;
 - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 31. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 56 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 35,3 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi zdrowia, oświaty, kultury, administracji, gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej przy czym na działkach nr 101, 106, 123, 163, 165, 166, 170, 177, 178 w obrębie 1-15 minimum 80% dla każdej działki inwestycyjnej
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	1.000 m ² ;

3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się bezwzględną ochronę istniejących zadrzewień o charakterze pomników przyrody zaznaczonych na rysunku planu, polegającą na zakazie prac ziemnych w odległości 15 m od osi pni drzew;	
6.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;	
7.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 32. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 57 UK plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,3 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny kościelne	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty kościoła parafialnego z niezbędnym zapleczem i infrastrukturą;

2.2.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy infrastruktury technicznej służące obiektom kościoła;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Nie mniejsza niż zachowana w stanie istniejącym;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się dominanty wysokościowe w postaci wież kościelnych;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
4.3.	Elementy zieleni miejskiej	Ustala się ochronę istniejącej zieleni;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 33. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 60 UO plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 5,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: usługi oświaty	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty oświaty wszystkich typów, przedszkola wraz z zabudową towarzyszącą, infrastrukturę sportową etc.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Internaty, bursy etc.
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie

		ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 40% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 5 kondygnacji naziemnych;
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się lokalizację dominant wysokościowych podkreślających przestrzeń publiczną lub wejścia do budynków;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się ochronę istniejących pojedynczych drzew o dużych wartościach przyrodniczych; Ustala się bezwzględną ochronę istniejących zadrzewień o charakterze pomników przyrody zaznaczonych na rysunku planu, polegającą na zakazie prac ziemnych w odległości 15 m od osi pni drzew;	
6.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich, zgodnie z obowiązującymi przepisami;	
7.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 34. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 61 UO plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: usługi oświaty	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty szkół podstawowych i średnich wszystkich typów, przedszkola wraz z zabudową towarzyszącą, infrastruktury sportowej etc.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Internaty, bursy etc.
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 4 kondygnacje naziemne;
3.2.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się lokalizację dominant wysokościowych podkreślających przestrzenie publiczne lub wejścia do budynków;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 35. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 62 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy wielorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
4.2.	Detale urbanistyczne	Ustala się wymóg nadania reprezentacyjnych form elewacji od strony Alei Marszałka Józefa Piłsudskiego;

5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 36. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 63 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,7 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;

3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego; Ustala się bezwzględna ochronę istniejących zadrzewień o charakterze pomników przyrody zaznaczonych na rysunku planu, polegającą na zakazie prac ziemnych w odległości 15 m od osi pni drzew; Ustala się ochronę pojedynczych drzew i zespołów zadrzewień o dużych wartościach przyrodniczych;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 37. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 64 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy jednorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;

3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 38. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 65 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,4 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu,

		gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy jednorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego; Ustala się bezwzględną ochronę istniejących zadrzewień o charakterze pomników przyrody zaznaczonych na rysunku planu, polegającą na zakazie prac ziemnych w odległości 15 m od osi pni drzew;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 39. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 66 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,3 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy wielorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	

	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 40. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 67 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,6 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi zdrowia, oświaty, kultury, administracji, gastronomii i handlu (do 1.000m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 40% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską

		Norma;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 41. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 68 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 7,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;

		Usługi zdrowia, oświaty, kultury, administracji, gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 40% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej zaznaczonej na rysunku planu realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;	

6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 42. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 69 UO plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: usługi oświaty	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty szkół podstawowych i ponadpodstawowych wszystkich typów, przedszkola wraz z zabudową towarzyszącą, infrastruktury sportowej etc.;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Internaty, bursy etc.;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.2.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 4 kondygnacje naziemne;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	

4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się lokalizację dominant wysokościowych podkreślających przestrzenie publiczne lub wejścia do budynków;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
4.3.	Elementy zieleni miejskiej	Ustala się ochronę istniejących na terenie drzewostanów i terenów zieleni o szczególnych wartościach;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 43. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 70 PT plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 5,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny strefy przemysłowo-technicznej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Przemysł produkcyjny i przetwórczy z wyłączeniem obiektów szczególnie uciążliwych dla środowiska; Rzemiosło produkcyjne i usługowe; Bazy składy i magazyny; Obiekty usług technicznych miasta takie jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV, przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne, etc.;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Zieleń izolacyjna;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Zabudowa administracyjno- usługowa;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do wysokości istniejącej zabudowy przemysłowej;

3.2.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	<p>Uciążliwość obiektów musi się zamykać w granicach strefy PT;</p> <p>Obowiązuje bezwzględny nakaz oczyszczania wód deszczowych z terenów inwestycyjnych;</p> <p>Obowiązuje nakaz podłączania obiektów do miejskich sieci inżynierskich;</p> <p>Zakres ewentualnej emisji zanieczyszczeń musi być zgodny z przepisami szczególnymi;</p>	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wszystkich niezbędnych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;	

§ 44. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 71 UO plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,6 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: usługi oświaty	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty szkół podstawowych i średnich wszystkich typów, przedszkola wraz z zabudową towarzyszącą, infrastruktury sportowej etc.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Internaty, bursy etc.
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie

		ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 4 kondygnacje naziemne;
3.2.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się lokalizację dominant wysokościowych podkreślających przestrzeń publiczną lub wejścia do budynków;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 45. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 72 MWU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 4,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub zabudowa biurowo - administracyjna z usługami w parterach budynków. Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach

		t.j. wolnostojąca, bliźniacza i szeregową.
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 25 % dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do czterech kondygnacji naziemnych, Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 500 m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej zaznaczonej na rysunku planu realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wszystkich niezbędnych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;	

§ 46. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 73 PT plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,7 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny strefy przemysłowo-technicznej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Przemysł produkcyjny i przetwórczy z wyłączeniem obiektów szczególnie uciążliwych dla środowiska; Rzemiosło produkcyjne i usługowe; Bazy składy i magazyny; Obiekty usług technicznych miasta takie jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV, przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne, etc.;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Zieleń izolacyjna;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Zabudowa administracyjno usługowa;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	20% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 2 kondygnacje naziemne;
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Uciążliwość obiektów musi się zamykać w granicach strefy PT; Obowiązuje bezwzględny nakaz oczyszczania wód deszczowych z terenów inwestycyjnych; Obowiązuje nakaz podłączania obiektów do miejskich sieci inżynieryjnych; Zakres ewentualnej emisji zanieczyszczeń musi być zgodny z przepisami szczególnymi;	

6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację wszystkich niezbędnych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;

§ 47. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 82 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 6,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, wolnostojąca i bliźniacza;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej przy czym na działkach nr 7, 8, 9, 10 w obrębie 3-03 minimum 80% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	1.000 m ² przy czym na działce nr 10 w obrębie 3-03.2000 m ² ;

3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne; Ustala się ochronę pojedynczych drzew i zespołów zadrzewień o dużych wartościach przyrodniczych;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 48. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 83 PT plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 4,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny strefy przemysłowo-technicznej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Przemysł produkcyjny i przetwórczy z wyłączeniem obiektów szczególnie uciążliwych dla środowiska; Rzemiosło produkcyjne i usługowe; Bazy składy i magazyny; Obiekty usług technicznych miasta takie jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV, przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne, etc.; Realizacje budowlane na terenach powyrobowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi;

2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Zieleń izolacyjna;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Zabudowa administracyjno- usługowa
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	20% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 2 kondygnacje naziemne;
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	<p>Uciążliwość obiektów musi się zamykać w granicach strefy PT;</p> <p>Obowiązuje bezwzględny nakaz oczyszczania wód deszczowych z terenów inwestycyjnych;</p> <p>Obowiązuje nakaz podłączania obiektów do miejskich sieci inżynieryjnych;</p> <p>Zakres ewentualnej emisji zanieczyszczeń musi być zgodny z przepisami szczególnymi;</p> <p>Ustala się ochronę pojedynczych drzew i zespołów zadrzewień o dużych wartościach przyrodniczych;</p> <p>Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu;</p>	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wszystkich niezbędnych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;	

§ 49. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 84 U plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 4,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa usługowa;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 20% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków;	

- stacji transformatorowych 15/0,4 kV;
--

§ 50. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 85 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 12,3 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zieleń izolacyjna	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zieleń izolacyjna;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Stacje transformatorowe 15/0,4 kV; Podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne, etc.;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;	
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 51. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 86 U plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa usługowa;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 20% dla każdej działki Inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 52. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 87 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 7,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zielen izolacyjna	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zielen izolacyjna;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Stacje transformatorowe 15/0,4 kV; Podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne, etc.;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;	
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się ochronę pojedynczych drzew i zespołów zadrzewień o dużych wartościach przyrodniczych; Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 53. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 88 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 4,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi zdrowia, oświaty, kultury, administracji, gastronomii i handlu oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 40% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;

3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się ochronę pojedynczych drzew o dużych wartościach przyrodniczych; Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Na terenie ustala się orientacyjną lokalizację przepompowni ścieków oznaczoną na rysunku planu symbolem NU. Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 54. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 89 PT plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 56,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny strefy przemysłowo-technicznej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Przemysł produkcyjny i przetwórczy z wyłączeniem obiektów szczególnie uciążliwych dla środowiska; Rzemiosło produkcyjne i usługowe; Bazy składy i magazyny; Obiekty usług technicznych miasta takie jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV, przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne, etc.;

2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Zieleń izolacyjna;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Zabudowa administracyjno- usługowa
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
		Realizacje budowlane na terenach powyroboiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi; Ustala się maksymalne ograniczenie dostępności do drogi 6b KUG, przy czym dla nowo tworzonych działek ustala się obsługę komunikacyjną wyłącznie od układu lokalnego.
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	20% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą; W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 2 kondygnacje;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Uciążliwość obiektów musi się zamykać w granicach strefy PT; Obowiązuje bezwzględny nakaz oczyszczania wód deszczowych z terenów inwestycyjnych;	

	Obowiązuje nakaz podłączania obiektów do miejskich sieci inżynierskich; Zakres ewentualnej emisji zanieczyszczeń musi być zgodny z przepisami szczególnymi; Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację wszystkich niezbędnych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej;

§ 55. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 90 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,6 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług, i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy wielorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;

3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 56. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 91 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 16,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;

3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 25% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą; W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 500m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 57. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 92 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 20,5 ha
----	------------------------------

2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 25% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 500m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 58. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 97 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 40% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii

	rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony dóbr kultury
	W zasięgu strefy archeologicznej realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 59. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 105 MWU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 4,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub zabudowa biurowo-administracyjna z usługami w parterach budynków; Wolnostojące lub wbudowane obiekty usług bytowych, handlu do 1.000 m ² (na obiekt), gastronomii, kultury i oświaty, zdrowia oraz nieuciążliwego rzemiosła;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, zieleń parkowa, obiekty sportu i rekreacji; Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	

3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 25% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą; W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do 5 kondygnacji naziemnych dla obiektów budownictwa wielorodzinnego oraz administracyjno-biurowych; Dla obiektów usługowych do 2 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Uzbrojenie terenu	Zabudowa wielorodzinna dopuszczalna pod warunkiem podłączenia do miejskich sieci kanalizacyjnych i wodociagowych;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora; Dopuszcza się parkowanie wielopoziomowe naziemne;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 60. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 106 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy jednorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	

	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 61. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 107 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy wielorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą; W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;

3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 62. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 108 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,3 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;

3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 25% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą; W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 63. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 109 US plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,9 ha
----	-----------------------------

2.	Przeznaczenie terenu: usługi sportu	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Usługi sportu, kubaturowe bądź niekubaturowe urządzenia sportowe;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Obiekty technicznego zaplecza sportu;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.2.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 4 kondygnacje naziemne;
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się lokalizację dominant wysokościowych podkreślających przestrzenie publiczne lub wejścia do budynków;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Na terenie ustala się orientacyjną lokalizację przepompowni ścieków oznaczoną na rysunku planu symbolem NU. Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 64. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 110 UO plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 7,4 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: usługi oświaty	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty szkół podstawowych i średnich wszystkich typów, przedszkola wraz z zabudową towarzyszącą, Usługi rekreacji, sportu i oświaty, obiekty i urządzenia infrastruktury sportowej etc.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Internaty, bursy etc.
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 60% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 4 kondygnacje naziemne;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
4.2.	Elementy zieleni miejskiej	Ustala się ochronę istniejących na terenie drzewostanów i terenów zieleni o szczególnej wartości;

5.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 65. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 111 UO plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 3,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: usługi oświaty	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty szkół podstawowych i średnich wszystkich typów, przedszkola wraz z zabudową towarzyszącą, Usługi rekreacji, sportu i oświaty, obiekty i urządzenia infrastruktury sportowej etc.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Internaty, bursy etc.
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 60% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 4 kondygnacje naziemne;
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;

4.2.	Elementy zieleni miejskiej	Ustala się ochronę istniejących na terenie drzewostanów i terenów zieleni o szczególnej wartości;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 66. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 112 ME plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,9 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej ekstensywnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca, z wykluczeniem zabudowy szeregowej i bliźniaczej;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Otwarte tereny sportu i rekreacji bez urządzeń kubaturowych przekraczających 5% powierzchni terenu;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Obiekty podstawowych usług handlu i usług bytowych o powierzchni użytkowej nie większej niż 200 m ² ; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacje transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 60% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter,

		piętro i mieszkalne poddasze;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	900 m ²
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 67. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 114 ME plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 8,6 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej ekstensywnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca, z wykluczeniem zabudowy szeregowej i bliźniaczej;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Otwarte tereny sportu i rekreacji bez urządzeń kubaturowych przekraczających 5% powierzchni terenu;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Obiekty podstawowych usług handlu i usług bytowych o powierzchni użytkowej nie większej niż 200 m ² ; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacje transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie

		ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 60% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	900 m ²
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się ochronę pojedynczych drzew o dużych wartościach przyrodniczych; Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 68. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 115 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 22,3 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;

5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 69. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 124 MWU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub zabudowa biurowo-administracyjna z usługami w parterach budynków; Wolnostojące lub wbudowane obiekty usług bytowych, handlu do 1.000 m ² (na obiekt), gastronomii, kultury i oświaty, zdrowia oraz nieuciążliwego rzemiosła;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, zielen parkowa, obiekty sportu i rekreacji; Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
		Ustala się maksymalne ograniczenie dostępności do drogi 6b KUG, przy czym dla nowotworzonych działek ustala się obsługę komunikacyjną wyłącznie od układu lokalnego.

3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	30% dla każdej działki inwestycyjnej przy czym dla zabudowy jednorodzinnej 50%;
3.2.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do 10 kondygnacji naziemnych dla obiektów budownictwa wielorodzinnego oraz administracyjno-biurowych; Dla obiektów usługowych do 2 kondygnacji naziemnych; Dla budownictwa jednorodzinnego trzy kondygnacje naziemne - to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	Dla budownictwa jednorodzinnego: - wolnostojącego 600 m ² - bliźniaczego 400 m ² - szeregowego 150 m ²
3.4.	Uzbrojenie terenu	Zabudowa wielorodzinna, usługowa i szeregowa dopuszczalna pod warunkiem podłączenia do miejskich sieci kanalizacyjnych i wodociągowych;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora; Dopuszcza się parkowanie wielopoziomowe naziemne;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 70. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 127 MWU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 21,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub zabudowa biurowo-administracyjna z usługami w parterach budynków; Wolnostojące lub wbudowane obiekty usług bytowych, handlu do 1.000 m ² (na obiekt), gastronomii, kultury i oświaty, zdrowia oraz nieuciążliwego rzemiosła;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, zielen parkowa, obiekty sportu i rekreacji; Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
		Ustala się maksymalne ograniczenie dostępności do drogi 6b KUG, przy czym dla nowotworzonych działek ustala się obsługę komunikacyjną wyłącznie od układu lokalnego.
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej przy czym dla zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej 50%;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do 10 kondygnacji naziemnych dla obiektów budownictwa wielorodzinnego oraz administracyjno-biurowych; Dla obiektów usługowych do 2 kondygnacji naziemnych; Dla budownictwa jednorodzinnego trzy kondygnacje naziemne - to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze;

3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	Dla budownictwa jednorodzinne: - wolnostojącego 600 m ² - bliźniaczego 400 m ² - szeregowego 150 m ²
3.5.	Uzbrojenie terenu	Zabudowa wielorodzinna, usługowa i szeregową dopuszczalną pod warunkiem podłączenia do miejskich sieci kanalizacyjnych i wodociagowych;
3.6.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora; Dopuszcza się parkowanie wielopoziomowe naziemne;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 71. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 128 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,4 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy jednorodzinnej;

		Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;	
6.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W strefie ochrony konserwatorskiej ustala się ochronę obiektów i zespołów zabytkowych oraz ich otoczenia i ekspozycję zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie ochrony i konserwacji zabytków, w szczególności prace budowlane, których skutkiem może być zmiana wyglądu lub funkcji obiektu muszą być uzgodnione z właściwym Organem Konserwatorskim;	
7.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 72. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 129 UK plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny kościelne	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty kościoła parafialnego z niezbędnym zapleczem i infrastruktura;
2.2.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy infrastruktury technicznej służące obiektom kościoła;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% powierzchni każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Poza budynkami kościoła do 4 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się dominanty wysokościowe w postaci wież kościelnych;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
4.3.	Elementy zieleni miejskiej	Ustala się ochronę istniejącej zieleni o szczególnej wartości przyrodniczej;

5.	Warunki ochrony dóbr kultury
	W strefie ochrony konserwatorskiej ustala się ochronę obiektów i zespołów zabytkowych oraz ich otoczenia i ekspozycję zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie ochrony i konserwacji zabytków, w szczególności prace budowlane, których skutkiem może być zmiana wyglądu lub funkcji obiektu muszą być uzgodnione z właściwym Organem Konserwatorskim;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV;

§ 73. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 130 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,42 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy jednorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;

3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;	
6.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W strefie ochrony konserwatorskiej ustala się ochronę obiektów i zespołów zabytkowych oraz ich otoczenia i ekspozycję zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie ochrony i konserwacji zabytków, w szczególności prace budowlane, których skutkiem może być zmiana wyglądu lub funkcji obiektu muszą być uzgodnione z właściwym Organem Konserwatorskim;	
7.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 74. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 132 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,9 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz

		podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą; W strefie ochrony wału rzeki Długiej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Długiej lub innym właściwym organem.
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	

	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 75. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 133 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 5,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki	W zabudowie jednorodzinnej 500m ² ;

	budowlanej	
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 76. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 134 MWU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 54,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna lub zabudowa biurowo-administracyjna z usługami w parterach budynków; Wolnostojące lub wbudowane obiekty usług bytowych, handlu do 1.000 m ² (na obiekt), gastronomii, kultury i oświaty, zdrowia oraz nieuciążliwego rzemiosła; Realizacje budowlane na terenach powyrobiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, zieleń parkowa, obiekty sportu i rekreacji; Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	

3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej przy czym dla zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej 50%;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do 10 kondygnacji naziemnych dla obiektów budownictwa wielorodzinnego oraz administracyjno-biurowych; Dla obiektów usługowych do 2 kondygnacji naziemnych; Dla budownictwa jednorodzinnego trzy kondygnacje naziemne - to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	Dla budownictwa jednorodzinnego: - wolnostojącego 600 m ² - bliźniaczego 400 m ² - szeregowego 150 m ²
3.5.	Uzbrojenie terenu	Zabudowa wielorodzinna, usługowa i szeregowa dopuszczalna pod warunkiem podłączenia do miejskich sieci kanalizacyjnych i wodociągowych;
3.6.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora; Dopuszcza się parkowanie wielopoziomowe naziemne;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację:	

- lokalnych przepompowni ścieków;
 - wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;
 Na terenie ustala się orientacyjną lokalizację przepompowni ścieków oznaczoną na rysunku planu symbolem NU.

§ 77. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 135 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 28,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach to jest: wolnostojąca i bliźniacza i szeregowa; Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym; Realizacje budowlane na terenach powyrobowiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi; Zagospodarowanie wskazanych na rysunku planu terenów i obszarów górniczych należy ustalać na podstawie właściwych przepisów prawa.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;

3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 78. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 136 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 31,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; Realizacje budowlane na terenach powyrobiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi;

2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	

Dopuszcza się lokalizację:
 - lokalnych przepompowni ścieków;
 - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 79. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 137 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 17,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;

3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 80. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 138 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 14,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zielen izolacyjna	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zielen izolacyjna;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Stacje transformatorowe 110/15 kV; Podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne, etc.;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	

	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu
	Na terenie obowiązują ustalenia rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego o ustanowieniu Warszawskiej Strefy Krajobrazu Chronionego;
5.	Warunki ochrony dóbr kultury
	W zasięgu strefy archeologicznej zaznaczonej na rysunku planu wszelka działalność prowadząca do naruszenia gruntu rodzimego uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV;

§ 81. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 143 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,9 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;

2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie obowiązują ustalenia rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego o ustanowieniu Warszawskiej Strefy Krajobrazu Chronionego;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 82. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 144 ME plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 5,3 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej ekstensywnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca, z wykluczeniem zabudowy szeregowej i bliźniaczej;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Obiekty podstawowych usług handlu i usług bytowych o powierzchni użytkowej nie większej niż 200 m ² ; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacje transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 60% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	900 m ²
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii

		rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 83. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 145 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 11,07 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą; W strefie ochrony wału rzeki Długiej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy

		każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Długiej lub innym właściwym organem.
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne; Ustala się zakaz zabudowy na terenie starorzeczy;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 84. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 146 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 4,2 ha
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej

2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki	

	gruntowo - wodne;
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 85. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 147 ME plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 7,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowej ekstensywnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca, z wykluczeniem zabudowy szeregowej i bliźniaczej;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Obiekty podstawowych usług handlu i usług bytowych o powierzchni użytkowej nie większej niż 200 m ² ; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacje transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 60% dla każdej działki i nwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych; W strefie ochrony wału rzeki Długiej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Długiej lub innym właściwym organem.

3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	900 m ²
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne; Ustala się zakaz zabudowy na terenie starorzeczy;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 86. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 148 ZD plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,4 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny ogródków działkowych	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Tereny ogródków działkowych;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	

3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 90%;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych; W strefie ochrony wału rzeki Długiej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Długiej lub innym właściwym organem.
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków i innych nieuciążliwych urządzeń kanalizacyjnych; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 87. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 150 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zieleń izolacyjna - rzeka Długa	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zieleń izolacyjna;

2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Urządzenia techniczne gospodarki wodnej;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;	
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się zakaz wprowadzania zabudowy kubaturowej oraz utwardzania terenu w odległości 20 m od stopy skarpy odpowietrznej wału przeciwpowodziowego rzeki Długiej. W strefie tej, zaznaczonej na rysunku planu obowiązują zasady zagospodarowania i użytkowania terenu określone w art. 67 i 68 Prawa Wodnego lub innych aktualnych przepisów prawa dotyczące ochrony wałów przeciwpowodziowych w razie jego nowelizacji.	
5.	Infrastruktura techniczna	
	Urządzenia techniczne gospodarki wodnej; Dopuszcza się lokalizację podczyszczalni ścieków deszczowych;	

§ 88. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 151 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 3,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zielen izolacyjna - rzeka Długa	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zielen izolacyjna;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;

2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Urządzenia techniczne gospodarki wodnej;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;	
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Ustala się zakaz wprowadzania zabudowy kubaturowej oraz utwardzania terenu w odległości 20 m od stopy skarpy odpowietrznej wału przeciwpowodziowego rzeki Długiej. W strefie tej, zaznaczonej na rysunku planu obowiązują zasady zagospodarowania i użytkowania terenu określone w art. 67 i 68 Prawa Wodnego lub innych aktualnych przepisów prawa dotyczące ochrony wałów przeciwpowodziowych w razie jego nowelizacji.	
5.	Infrastruktura techniczna	
	Urządzenia techniczne gospodarki wodnej; Dopuszcza się lokalizację podczyszczalni ścieków deszczowych;	

§ 89. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 152 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 3,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zielen izolacyjna - rzeka Długa	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zielen izolacyjna;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Urządzenia techniczne gospodarki wodnej;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	

	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu
	Ustala się zakaz wprowadzania zabudowy kubaturowej oraz utwardzania terenu w odległości 20 m od stopy skarpy odpowietrznej wału przeciwpowodziowego rzeki Długiej. W strefie tej, zaznaczonej na rysunku planu obowiązują zasady zagospodarowania i użytkowania terenu określone w art. 67 i 68 Prawa Wodnego lub innych aktualnych przepisów prawa dotyczące ochrony wałów przeciwpowodziowych w razie jego nowelizacji.
5.	Infrastruktura techniczna
	Urządzenia techniczne gospodarki wodnej; Dopuszcza się lokalizację podczyszczalni ścieków deszczowych;

§ 90. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 153 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zieleni izolacyjna	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zieleni izolacyjna;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Urządzenia techniczne gospodarki wodnej;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;	
4.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	

	Ustala się zakaz wprowadzania zabudowy kubaturowej oraz utwardzania terenu w odległości 20 m od stopy skarpy odpowietrznej wału przeciwpowodziowego rzeki Długiej. W strefie tej, zaznaczonej na rysunku planu obowiązują zasady zagospodarowania i użytkowania terenu określone w art. 67 i 68 Prawa Wodnego lub innych aktualnych przepisów prawa dotyczące ochrony wałów przeciwpowodziowych w razie jego nowelizacji.
5.	Infrastruktura techniczna
	Urządzenia techniczne gospodarki wodnej;

§ 91. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 154 UO plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 3,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: usługi oświaty	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty szkół podstawowych i średnich wszystkich typów, przedszkola wraz z zabudową towarzyszącą, infrastruktury sportowej etc. Adaptacja zabytkowych budynków szkoły;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Internaty, bursy etc.;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się

		nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą
3.3.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 4 kondygnacje naziemne;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się lokalizację dominant wysokościowych podkreślających przestrzenie publiczne lub wejścia do budynków;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
4.3.	Elementy zieleni miejskiej	Ustala się ochronę istniejących na terenie drzewostanów i terenów zieleni o szczególnej wartości przyrodniczej;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	<p>Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne;</p> <p>Ustala się bezwzględną ochronę istniejącego zadrzewienia o charakterze pomnika przyrody zaznaczonego na rysunku planu, polegającą na zakazie prac ziemnych w odległości 15 m od osi pni drzew;</p> <p>Ustala się zakaz wprowadzania zabudowy kubaturowej oraz utwardzania terenu w rejonie 20 m od stopy wału przeciwpowodziowego rzeki Długiej.</p> <p>W strefie tej, zaznaczonej na rysunku planu obowiązują zasady zagospodarowania i użytkowania terenu określone w art. 67 i 68 Prawa Wodnego lub innych aktualnych przepisów prawa dotyczące ochrony wałów przeciwpowodziowych w razie jego nowelizacji.</p>	
6.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	<p>W strefie ochrony konserwatorskiej ustala się ochronę obiektów i zespołów zabytkowych oraz ich otoczenia i ekspozycję zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie ochrony i konserwacji zabytków, w szczególności prace budowlane, których skutkiem może być zmiana wyglądu lub funkcji obiektu muszą być uzgodnione z właściwym Organem Konserwatorskim;</p>	
7.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 92. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 155 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy wielorodzinnej i jednorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;

5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;
6.	Warunki ochrony dóbr kultury
	W strefie ochrony konserwatorskiej ustala się ochronę obiektów i zespołów zabytkowych oraz ich otoczenia i ekspozycję zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie ochrony i konserwacji zabytków, w szczególności prace budowlane, których skutkiem może być zmiana wyglądu lub funkcji obiektu muszą być uzgodnione z właściwym Organem Konserwatorskim;
7.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 93. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 156 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 13,9 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	

3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie ochrony wału rzeki Długiej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Długiej lub innym właściwym organem.
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne;	
6.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W strefie ochrony konserwatorskiej ustala się ochronę obiektów i zespołów zabytkowych oraz ich otoczenia i ekspozycję zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie ochrony i konserwacji zabytków, w szczególności prace budowlane, których skutkiem może być zmiana wyglądu lub funkcji obiektu muszą być uzgodnione z właściwym Organem Konserwatorskim;	
7.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 94. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 157 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 6,4 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) w tym stacje paliw oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne; Czasowa adaptacja istniejących składów budowlanych oraz cegielni.
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie ochrony wału rzeki Długiej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Długiej lub innym właściwym organem.
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;

3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 95. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 158 ZD plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny ogródków działkowych.	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Teren ogródków działkowych;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 90%;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie ochrony wału rzeki Długiej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy

		<p>każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Długiej lub innym właściwym organem.</p> <p>W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;</p>
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: <ul style="list-style-type: none"> - lokalnych przepompowni ścieków i innych nieuciążliwych urządzeń kanalizacyjnych; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV; 	

§ 96. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 159 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) w tym stacje paliw oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji

2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne; Czasowa adaptacja istniejących składów budowlanych.
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 97. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 160 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) w tym stacje paliw oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza Drugorzędny układ drogowy;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne; Czasowa adaptacja istniejących składów budowlanych oraz cegielni.
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie ochrony wału rzeki Długiej zaznaczonej na rysunku planu warunki zabudowy i zagospodarowania terenu należy każdorazowo uzgadniać z administratorem rzeki Długiej lub innym właściwym organem.
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;

3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Sposób posadowienia i podpiwniczenia obiektów budowlanych musi uwzględniać utrudnione warunki gruntowo - wodne;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 98. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 161 AUC plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 2,7 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy usługowo - administracyjnej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Centralne funkcje miasta, obiekty administracji, handlu, gastronomii, usług i koncentracji miejsc pracy;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy;

2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Adaptacja istniejącej zabudowy wielorodzinnej; Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 15% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą;
3.3.	Wysokość zabudowy	do 3 kondygnacji naziemnych;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie określa się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Nie dopuszcza się zabudowy chronionej w strefach uciążliwości układu komunikacyjnego;	
6.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W strefie ochrony konserwatorskiej ustala się ochronę obiektów i zespołów zabytkowych oraz ich otoczenia i ekspozycję zgodnie z przepisami szczególnymi w zakresie ochrony i konserwacji zabytków, w szczególności prace budowlane, których skutkiem może być zmiana wyglądu lub funkcji obiektu muszą być uzgodnione z właściwym Organem Konserwatorskim;	
7.	Infrastruktura techniczna	

Dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 99. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 162 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 30,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi zdrowia, oświaty, kultury, administracji, gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykroczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze;

		Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych i do czterech kondygnacji dla zabudowy wielorodzinnej;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 500m ² ; Dla zabudowy szeregowej 200 m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 100. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 163 UO plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,1 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: usługi oświaty	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty szkół podstawowych i średnich wszystkich typów, przedszkola wraz z zabudową towarzyszącą, infrastruktury sportowej etc.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Internaty, bursy etc.
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Drugorzędny układ drogowy Elementy infrastruktury technicznej, takie jak stacja transformatorowa 15/0,4 kV lub podziemne przepompownie

		ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Wysokość zabudowy	Maksymalnie 4 kondygnacje naziemne;
3.2.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się lokalizację dominant wysokościowych podkreślających przestrzenie publiczne lub wejścia do budynków;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
4.3.	Detale urbanistyczne	Nie określa się;
4.4.	Elementy zieleni miejskiej	Ustala się ochronę istniejących na terenie drzewostanów i terenów zieleni o szczególnej wartości przyrodniczej;
5.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację wolnostojących lub wbudowanych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 101. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 164 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 22,8 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych

		domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym; Realizacje budowlane na terenach powyrobiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi; Zagospodarowanie wskazanych na rysunku planu terenów i obszarów górniczych należy ustalać na podstawie właściwych przepisów prawa.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi zdrowia, oświaty, kultury, administracji, gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż), stacje paliw oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 40% dla każdej działki inwestycyjnej - dla działki mieszkaniowej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;

5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.
6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 102. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 165 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 1,0 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zieleni izolacyjna	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zieleni izolacyjna;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i nadziemnej infrastruktury technicznej;
3.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu.	
	Realizacje budowlane na terenach powyrobiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi; Zagospodarowanie wskazanych na rysunku planu terenów i obszarów górniczych należy ustalać na podstawie właściwych przepisów prawa.	
4.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;	

	Zagospodarowanie wskazanych na rysunku planu terenów i obszarów górniczych należy ustalać na podstawie właściwych przepisów prawa.
5.	Infrastruktura techniczna
	Stacje transformatorowe 15/0,4 kV; Podziemne przepompownie ścieków, etc.;

§ 103. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 168 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 33,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wyłącznie w formie małych domów mieszkalnych do sześciu lokali w budynku wolnostojącym; Realizacje budowlane na terenach powyrobowiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi; Zagospodarowanie wskazanych na rysunku planu terenów i obszarów górniczych należy ustalać na podstawie właściwych przepisów prawa.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi zdrowia, oświaty, kultury, administracji, gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykroczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 40% dla każdej działki inwestycyjnej;

3.2.	Strefy uciążliwości	W strefach uciążliwości układu komunikacyjnego wskazanych na rysunku planu nie dopuszcza się zabudowy chronionej, a w budynkach przeznaczonych na stały pobyt ludzi ustala się nakaz wprowadzenia zabezpieczeń hałasowych zgodnych z Polską Normą; Wokół gazociągu wysokiego ciśnienia wyznacza się strefę ochronną o zasięgach: a) dla wolnostojących budynków niemieszkalnych po 25 m od osi gazociągu, b) dla budynków mieszkalnych zabudowy jedno i wielorodzinnej po 35 m od osi gazociągu, c) dla budynków użyteczności publicznej po 65 m od osi gazociągu, d) dla pozostałych budynków i obiektów według przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 500m ² ; Dla zabudowy szeregowej 200 m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Nie dopuszcza się;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego, przy czym w stosunku do drogi 2 KUS linia zabudowy powinna być ustalana według przepisów ogólnych;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	

6.	Infrastruktura techniczna
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

§ 104. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 169 ZI plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,9 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: zieleni izolacyjna	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zieleni izolacyjna;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Niekubaturowe urządzenia sportu i rekreacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i nadziemnej infrastruktury technicznej
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
	Ustala się zagospodarowanie terenu w postaci zieleni urządzonej bądź naturalnej z dopuszczeniem zalesień; Ustala się adaptację zieleni istniejącej w szczególności zadrzewień i zakrzewień;	
4.	Infrastruktura techniczna	
	Stacje transformatorowe 15/0,4 kV; Podziemne przepompownie ścieków, etc.;	

§ 105. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 170 UK plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 0,7 ha
----	-----------------------------

2.	Przeznaczenie terenu: tereny kościelne	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Obiekty kościoła parafialnego z niezbędnym zapleczem i infrastrukturą;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Nie określa się;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy infrastruktury technicznej służące obiektom kościoła, w tym ulice i place publiczne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 30% powierzchni każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Poza budynkami kościoła do 4 kondygnacji naziemnych;
3.3.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Dominanty wysokościowe	Dopuszcza się dominanty wysokościowe w postaci wież kościelnych;
4.2.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację drobnych urządzeń obsługi technicznej miasta takich jak stacje transformatorowe 15/0,4 kV;	

§ 106. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 171 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 11,2 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna we wszystkich formach, to jest: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa; Realizacje budowlane na terenach powyrobiskowych należy poprzedzić rekultywacją terenu i szczegółowymi badaniami geotechnicznymi; Zagospodarowanie wskazanych na rysunku planu terenów i obszarów górniczych należy ustalać podstawie właściwych przepisów prawa.
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	
3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.3.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ; Dla zabudowy szeregowej 350 m ² ;
3.4.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;

4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony przyrodniczej terenu	
	Na terenie zalegania surowców ilastych zabudowa możliwa jest po eksploatacji złoża i rekultywacji terenu na zasadach ustalonych w § 19.	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

§ 107. na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 172 MU plan ustala:

1.	Powierzchnia terenu: 17,5 ha	
2.	Przeznaczenie terenu: tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	
2.1.	Przeznaczenie podstawowe	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza;
2.2.	Przeznaczenie uzupełniające	Drugorzędny układ drogowy; Usługi gastronomii i handlu (do 1.000 m ² p.uż) oraz podstawowe usługi bytowe, przy czym strefa uciążliwości obiektów usługowych nie może wykraczać poza granice lokalizacji;
2.3.	Przeznaczenie dopuszczalne	Elementy podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej takie jak stacje transformatorowe, podziemne przepompownie ścieków i inne nieuciążliwe urządzenia kanalizacyjne;
3.	Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu:	

3.1.	Powierzchnia biologicznie czynna	Minimum 50% dla każdej działki inwestycyjnej;
3.2.	Strefy uciążliwości	W strefie uciążliwości linii wysokiego napięcia 110 kV zagospodarowanie terenu powinno być realizowane zgodnie z zasadami przepisów szczególnych;
3.3.	Wysokość zabudowy	Dla zabudowy mieszkaniowej: do trzech kondygnacji naziemnych to jest parter, piętro i mieszkalne poddasze; Dla zabudowy usługowej: do dwóch kondygnacji naziemnych;
3.4.	Minimalna wielkość działki budowlanej	W zabudowie jednorodzinnej 600m ² ;
3.5.	Formy parkowania:	Parkowanie pojazdów musi odbywać się na terenie własnej działki inwestora;
4.	Zasady kształtowania przestrzeni	
4.1.	Linie zabudowy	Określa się w odległości minimalnej 5,0 m od linii rozgraniczających układu ulicznego;
5.	Warunki ochrony dóbr kultury	
	W zasięgu strefy archeologicznej realizacja zabudowy uwarunkowana jest dokonaniem wyprzedzających badań archeologicznych przeprowadzonych pod nadzorem właściwych władz konserwatorskich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;	
6.	Infrastruktura techniczna	
	Dopuszcza się lokalizację: - lokalnych przepompowni ścieków; - stacji transformatorowych 15/0,4 kV;	

DZIAŁ III

Rozdział 9

Skutki prawne uchwalenia planu

§ 108. Uchwała się wartość stawki procentowej służącej rozliczeniu opłaty związanej ze wzrostem wartości nieruchomości na 10%.

Rozdział 10

Ustalenia przejściowe i końcowe

§ 109. W odniesieniu do obszarów objętych granicami niniejszego Planu tracą moc ustalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Marki, zatwierdzonego przez Radę Miejską w Markach uchwałą nr XL/190/93 z dnia 29 grudnia 1993r., ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Województwa Warszawskiego Nr 4 poz. 88 z dnia 25 lutego 1994r.

§ 110. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Marki.

§ 111. Do spraw z zakresu zagospodarowania przestrzennego wszczętych przed dniem wejścia w życie Planu, a nie zakończonych decyzją ostateczną stosuje się ustalenia Planu.

§ 112. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

ZAŁĄCZNIK

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA "MARKI II"

(grafikę pominięto)

Marki, dnia 7 kwietnia 2015 roku

ASANGA
Pracownia Analiz Środowiskowych
ul. Osada Ojców 38
04-211 Warszawa

Dotyczy: Wykonania analizy akustycznej na potrzeby projektu pn.: Kontynuacja projektowania i budowa odcinka drogi ekspresowej S8 od węzła „Marki” do węzła „Radzymin Płd.”

W związku z pismem z dnia 4 marca 2015 roku w sprawie potwierdzenia wskazanej na załączniku graficznym do pisma klasyfikacji planistycznej terenów położonych w odległości do 500m od projektowanej drogi ekspresowej informuję, że podane na załączniku jednostki planistyczne są zgodne z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Marki II” uchwalonego dla powyższego obszaru uchwałą Nr XXXV/404/2002 Rady Miasta Marki z dnia 24 kwietnia 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego Nr 140 poz. 3107).

Jednocześnie zwracam uwagę na konieczność uwzględnienia w przedmiotowym opracowaniu zabezpieczeń antyhałasowych odcinka drogi ekspresowej S8 przebiegającej przez miasto Marki. Postulaty miasta w tym zakresie zostały określone w uchwale Nr VII/30/2015 Rady Miasta Marki z dnia 25 lutego 2015 roku, której kserokopię przekazuję jako załącznik do niniejszego pisma.

BURMISTRZ
Jacek Orych
Jacek Orych

**UCHWAŁA NR VII/30/2015
RADY MIASTA MARKI
Z DNIA 25 LUTEGO 2015 ROKU**

**dotycząca przyjęcia stanowiska Rady Miasta Marki w sprawie zabezpieczenia
antyhałasowego odcinka drogi ekspresowej S8 przebiegającego przez Miasto Marki i
Miasto Zielonka**

*Na podstawie art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U.
z 2013 roku, poz. 594 ze zmianami) uchwała się, co następuje:*

§1 Przyjmuje się „Stanowisko Rady Miasta Marki w sprawie zabezpieczenia antyhałasowego odcinka drogi ekspresowej S8 przebiegającego przez Miasto Marki i Miasto Zielonka”, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§2 Przewodniczącemu Rady Miasta Marki powierza się przekazanie uchwały Wojewodzie Mazowieckiemu, Dyrektorowi Oddziału Warszawa Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Wykonawcy inwestycji - konsorcjum Salini Polska, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Sejmowej Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa .

§3 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Marki

Tomasz Paciorek

Załącznik do uchwały
Nr VII/30/2015
Rady Miasta Marki
z dnia 25 lutego 2015 roku

Stanowisko Rady Miasta Marki w sprawie zabezpieczenia antyhałasowego odcinka drogi ekspresowej S8 przebiegającego przez Miasto Marki i Miasto Zielonka

Rada Miasta Marki przychyliła się do wniosku złożonego w ramach konsultacji społecznych, podpisanego przez ponad 600 osób - mieszkańców rejonu sąsiadującego z budowaną obwodnicą Marek, o zwiększenie poziomu ochrony przeciwhałasowej. Rada Miasta Marki również stoi na stanowisku, że planowane obecnie zabezpieczenia antyhałasowe są niewystarczające i wnosi o poprawę zabezpieczeń w następujący sposób:

1. Na odcinku oznaczonym w projekcie jako km 11+600 do km 11+811 (początek obwodnicy od strony Trasy Toruńskiej) po stronie północnej według projektu nie przewiduje się żadnych ekranów akustycznych. Projekt nie uwzględnia faktu, że przyległy rejon podlega intensywnej zabudowie mieszkaniowej (obecnie powstają trzy osiedla). Wcześniejsze opracowania dla tego odcinka przewidywały ekrany o wysokości 3-4m i na taką ochronę przed hałasem liczyli kupujący mieszkania w tym rejonie. Według wspomnianych opracowań ekrany miały również powstać w pasie rozdzielającym jezdnie.

Przypominamy, że ekrany akustyczne na odcinku km 11+600 do km 11+890 (strona prawopółudniowa) zostały podwyższone na prośbę GDDKiA Oddział Warszawa w celu uniknięcia konfliktów społecznych i protestów mieszkańców zabudowy wielokondygnacyjnej znajdującej się w rejonie węzła „Marki”. To przykład na to, że tzw. potrzeby społeczne związane z budową drogi mogą i powinny być uwzględnione.

W związku z powyższym wnioskujemy o przywrócenie zabezpieczeń antyhałasowych do poziomu pierwotnie planowanego.

2. Na odcinku od km 11+811 do km 12+292 obecny projekt przewiduje ekrany o wysokości 3 m od strony północnej. Wnosimy o podwyższenie ekranów na tym odcinku do wysokości co najmniej 4 m. Po pierwsze, obwodnica przebiega w bezpośrednim sąsiedztwie (ok. 20 m) osiedla mieszkaniowego przy ulicy Ząbkowskiej 10. Po drugie przebiega wiaduktem, co w istotny sposób może wpływać na zasięg oddziaływania hałasu.
3. Od km 12+646 zaplanowano ekrany na łącznicy z tzw. Wschodnią Obwodnicą Warszawy (WOW). Te zjazdy nie zostaną jednak wybudowane w ramach obecnej inwestycji. Wnosimy zatem o wyznaczenie zwałki ziemi w miejscu planowanego w przyszłości nasypu, która zapewni tymczasową ochronę przed hałasem. Zwałka zostanie usunięta w momencie budowy łącznicy z WOW - być może za kilkanaście lat. Na przyległym terenie intensywnie rozwija się zabudowa mieszkaniowa.

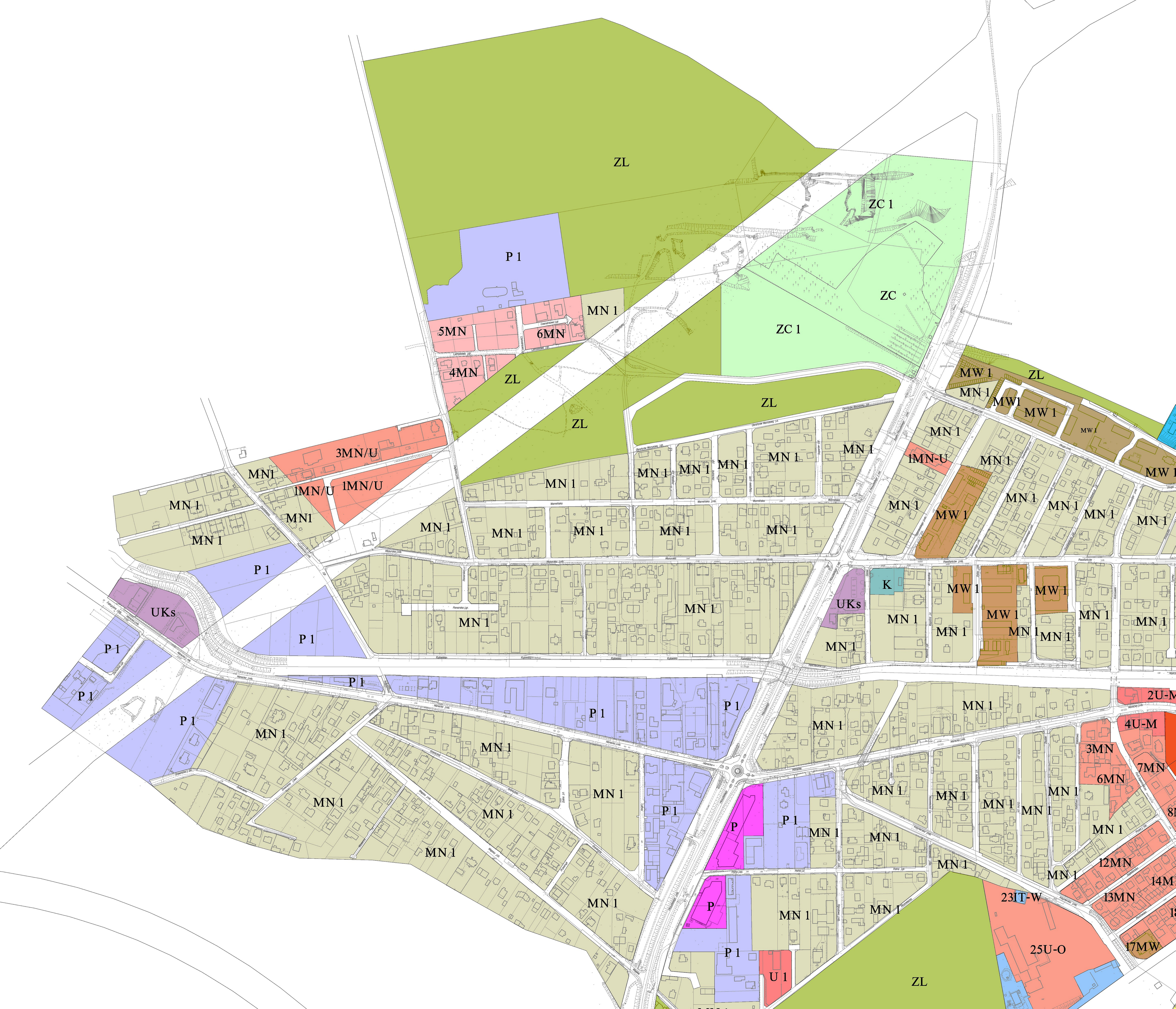
4. Rada Miasta Marki stoi na stanowisku, że obiekt D-ES-4 powinien zostać wyposażony w ekrany akustyczne. Hałas z tego obiektu będzie uciążliwy zarówno dla mieszkańców Marek (zabudowa ul. Fabrycznej), jak i sąsiedniej Zielonki (zabudowa ul. Mareckiej).
5. Podkreślamy, że obiekt ES-1 (wiadukt nad ulicami Ząbkowską i Szpitalną) powinien zostać wyposażony w tzw. „ciche dylatacje”.
6. Wnosimy o wykonanie w planowanym nasypie drogi S8 przejścia dla pieszych w rejonie ulic Kujawskiej, Mazurskiej bądź ul. Warmińskiej (okolice km12+600). Obecnie jest to popularna trasa wykorzystywana przez mieszkańców tego rejonu.

Protesty mieszkańców warszawskiego Bemowa i Ursusa na niewystarczające zabezpieczenia antyhałasowe oraz wyniki „Kontroli zasadności budowy ekranów akustycznych i przepustów na autostradzie A2 i innych wybranych odcinkach dróg” przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli w 2014 roku budzą uzasadnione obawy Rady Miasta Marki, że obecnie planowane zabezpieczenia antyhałasowe na omawianym odcinku są niewystarczające.

Mając na względzie zapewnienie odpowiednich warunków życia mieszkańców Marek, a przede wszystkim ochronę ich zdrowia, apelujemy o uwzględnienie powyższych postulatów przy budowie odcinka drogi ekspresowej S8 biegnącego przez Miasto Marki i Miasto Zielonka.

Przewodniczący
Rady Miasta Marki

Tomasz Paciorek

Strefy funkcyjne zgodne z obowiązującymi MPZP Miasta Zielonka

Uchwała Nr XVII/168/04 Rady Miasta Zielonka z dnia 17 lutego 2004r.

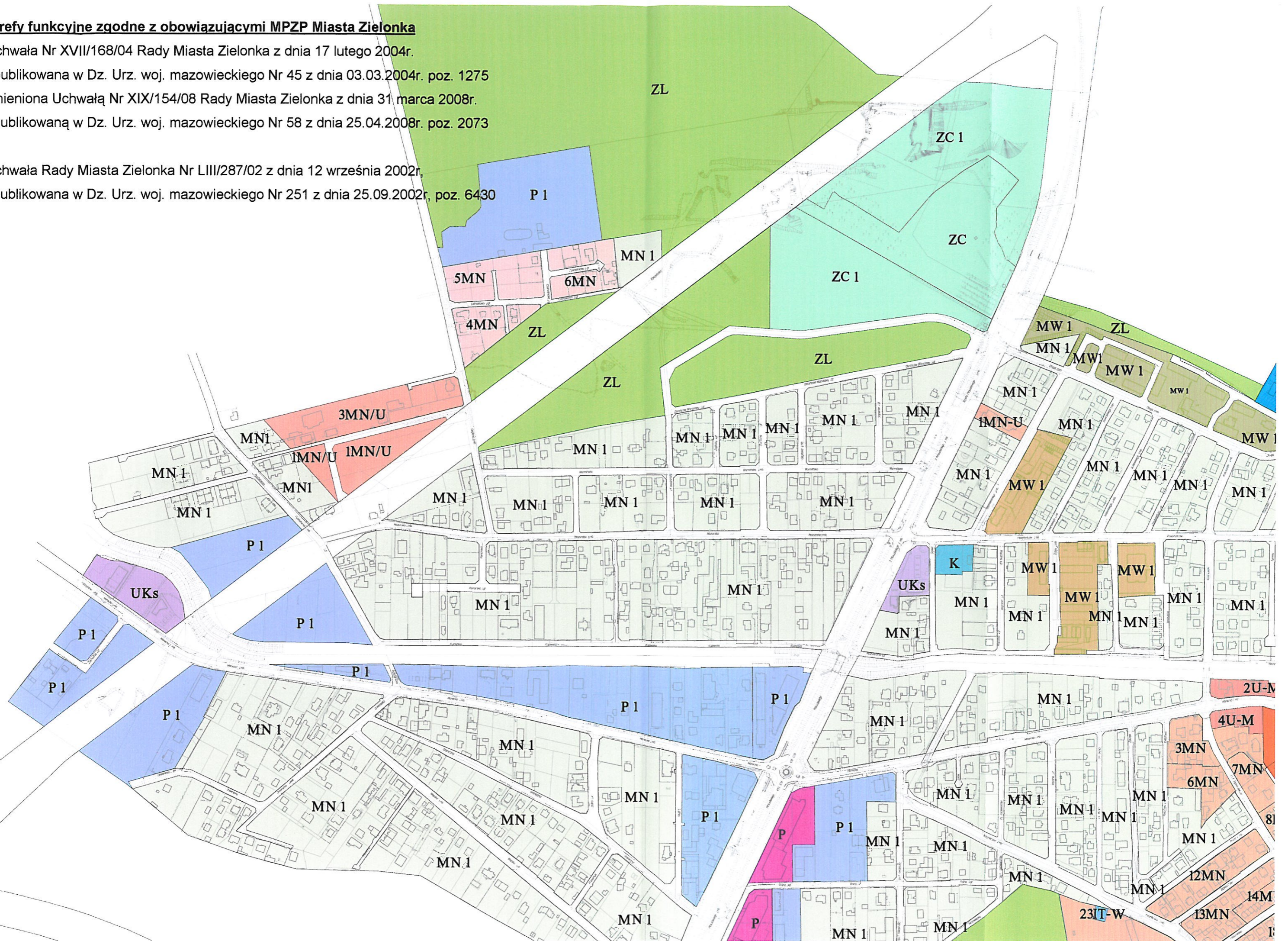
opublikowana w Dz. Urz. woj. mazowieckiego Nr 45 z dnia 03.03.2004r. poz. 1275

zmieniona Uchwałą Nr XIX/154/08 Rady Miasta Zielonka z dnia 31 marca 2008r.

opublikowaną w Dz. Urz. woj. mazowieckiego Nr 58 z dnia 25.04.2008r. poz. 2073

Uchwała Rady Miasta Zielonka Nr LIII/287/02 z dnia 12 września 2002r.

opublikowana w Dz. Urz. woj. mazowieckiego Nr 251 z dnia 25.09.2002r. poz. 6430

WZG.6724.11.2015

Pracownia Analiz Środowiskowych ASAANGA
ul. Osada Ojców 28
04-211 Warszawa

Dotyczy: Wykonania analizy akustycznej na potrzeby projektu pn.: „Kontynuacja projektowania i budowa odcinka drogi ekspresowej S8 od węzła „Marki” do węzła „Radzymin Pół.” ZADANIE I WEZŁ „MARKI” – WEZŁ „KOBYŁKA”

W odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 04.03.2015 r., informuję iż wzdłuż trasy S-8 na terenie Gminy Zielonka jest 100% pokrycie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z załączonym rysunkiem.

Na obszarze położonym w odległości 500m od trasy S-8 obowiązują dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

1. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Zielonka (Uchwała Nr XVII/168/04 Rady Miasta Zielonka z dnia 17 lutego 2004r. opublikowana w Dz. Urz. woj. mazowieckiego Nr 45 z dnia 03.03.2004r. poz. 1275 zmieniona Uchwałą Nr XIX/154/08 Rady Miasta Zielonka z dnia 31 marca 2008r. opublikowaną w Dz. Urz. woj. mazowieckiego Nr 58 z dnia 25.04.2008r. poz. 2073), zgodnie z którym przyjmuje się następującą klasyfikację terenów w zakresie ochrony przed hałasem:

- wskazane w planie tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW) i tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) należy traktować jako „tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego” oraz „tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej” w rozumieniu przepisów aktualnej ustawy Prawo Ochrony Środowiska. Na w/w terenach obowiązują standardy środowiskowe określone w aktualnej ustawie Prawo Ochrony Środowiska.

Na terenach zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów oznaczonych symbolem P1, zgodnie z zapisami MPZP występuje zabudowa jednorodzinna.

Zasady ochrony i kształtowania ład przestrzennego:

§ 37 ust. 4 pkt 6 ww. uchwały - dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej z możliwością remontów, modernizacji, rozbudowy i wymiany o ile nie naruszy to przepisów szczególnych, lub dostosowanie istniejącej zabudowy do funkcji zgodnej z przeznaczeniem terenu,

§ 37 ust. 4 pkt 6 ww. uchwały - dopuszcza się realizację funkcji mieszkalnej w formie budynku mieszkalnego jednorodzinnego albo lokalu wbudowanego w obiekt usługowy lub przemysłowy dla prowadzącego działalność lub dla dozoru, pod warunkiem spełnienia ustaleń dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN 1) oraz utrzymania standardów środowiska wymaganych dla zabudowy mieszkalnej.

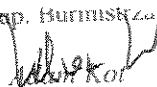
2. Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego terenu osiedla Ceglana w Zielonce (uchwała Rady Miasta Zielonka Nr LIII/287/02 z dnia 12 września 2002r, opublikowana w Dz. Urz. woj. mazowieckiego Nr 251 z dnia 25.09.2002r, poz. 6430) zgodnie z którym przyjmuje się następującą klasyfikację terenów 1MN/U, 2MN/U, 3MN/U, 4MN, 5MN, 6MN.

Pomimo tego, iż nie wszystkie tereny w odległości 500m od projektowanej trasy zostały do tej pory zainwestowane, to przy wykonaniu analizy akustycznej proszę wziąć klasyfikację terenów zgodną z obowiązującymi MPZP.

Jednocześnie pragnę poinformować, iż Rada Miasta Zielonka w dniu 26 marca 2015 r. podjęła uchwałę Nr VII/41/15 w sprawie przyjęcia stanowiska dotyczącego zabezpieczenia antyhałasowego odcinka drogi ekspresowej S8 przebiegającej przez Miasto Marki i Miasto Zielonka (kopia w załączeniu).

Załączniki:

1. Przeznaczenie terenu zgodne z obowiązującymi MPZP.
2. Uchwała Nr VII/41/15 z dnia 26 marca 2015 r.

Z op. Burmistrza

ca Burmistrz

Uchwała Nr VII/41/15

Rady Miasta Zielonka

z dnia 26 marca 2015 r.

w sprawie przyjęcia stanowiska dotyczącego zabezpieczenia antyhałasowego odcinka drogi ekspresowej S8 przebiegającego przez Miasto Marki i Miasto Zielonka

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) Rada Miasta Zielonka uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się „Stanowisko Rady Miasta Zielonka w sprawie zabezpieczenia antyhałasowego odcinka drogi ekspresowej S8 przebiegającego przez Miasto Marki i Miasto Zielonka”, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Zielonka przekazanie uchwały:

- 1) Wojewodzie Mazowieckiemu
- 2) Dyrektorowi Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie
- 3) Dyrektorowi Oddziału w Warszawie GDDKiA
- 4) Wykonawcy inwestycji – konsorcjum Salini Polska

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na terenie Miasta Zielonka w sposób zwyczajowo przyjęty.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miasta Zielonka

Andrzej Marek Grodzki

Załącznik
do Uchwały Nr VII/41/15
Rady Miasta Zielonka
z dnia 26.03.2015 r.

Stanowisko Rady Miasta Zielonka
w sprawie zabezpieczenia antyhałasowego odcinka drogi ekspresowej S8
przebiegającego przez Miasto Marki i Miasto Zielonka

Mając na uwadze:

- wyniki „Kontroli zasadności budowy ekranów akustycznych i przepustów na autostradzie A2 i innych wybranych odcinkach dróg” przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli w 2014
- informacje uzyskane od przedstawicieli inwestora (GDDKiA) i wykonawcy inwestycji (konsorcjum Salini Polska) na spotkaniu w dniu 18 marca 2015 r. w Szkole Podstawowej nr 2 w Zielonce
- wnioski mieszkańców przedstawione na w/w spotkaniu

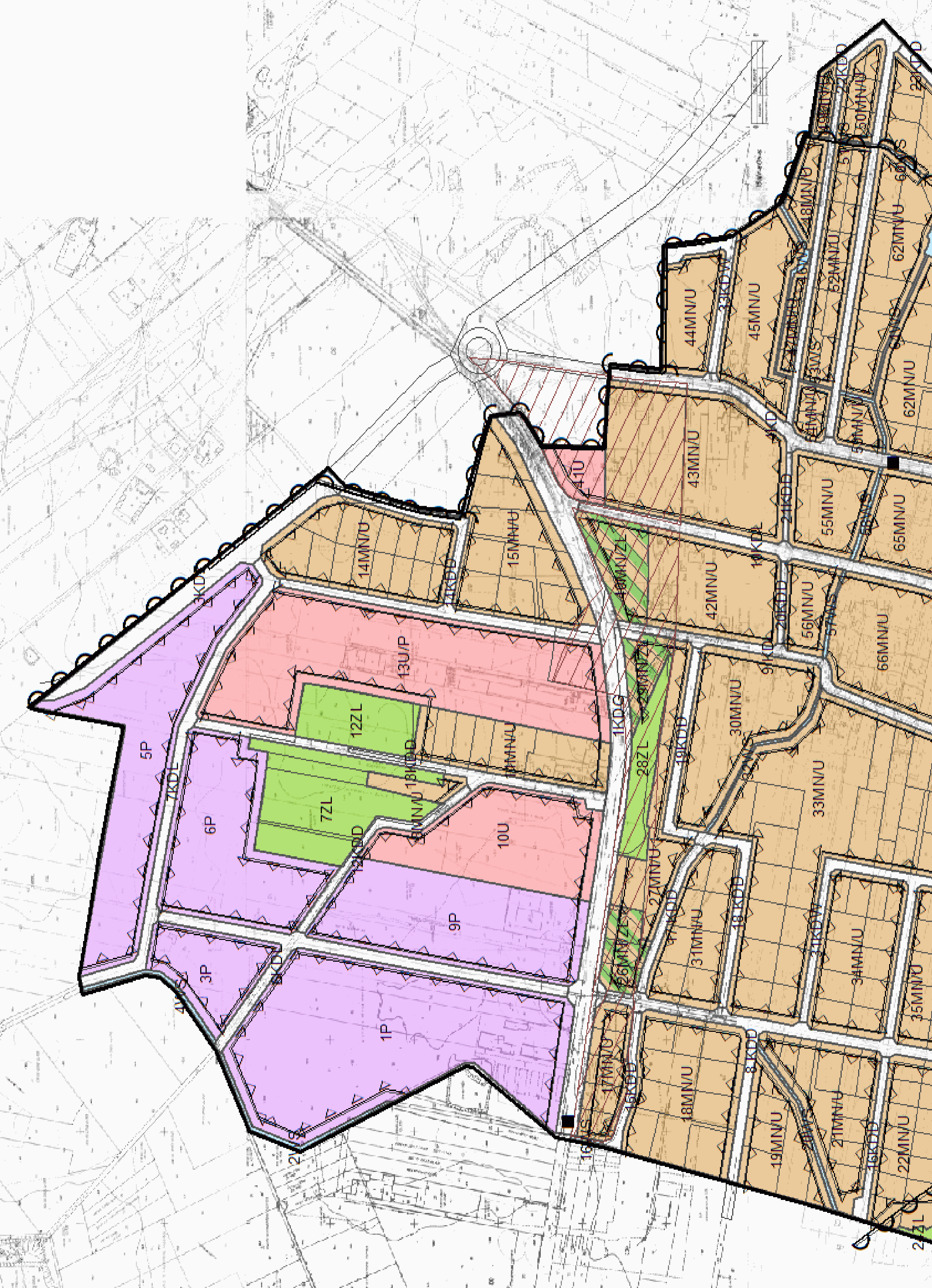
Rada Miasta Zielonka wnosi o zwiększenie poziomu ochrony przeciwhałasowej odcinka drogi ekspresowej S8 przebiegającego przez Miasto Marki i Miasto Zielonka, w celu zapewnienia odpowiednich warunków życia mieszkańców, a przede wszystkim ochronę ich zdrowia.

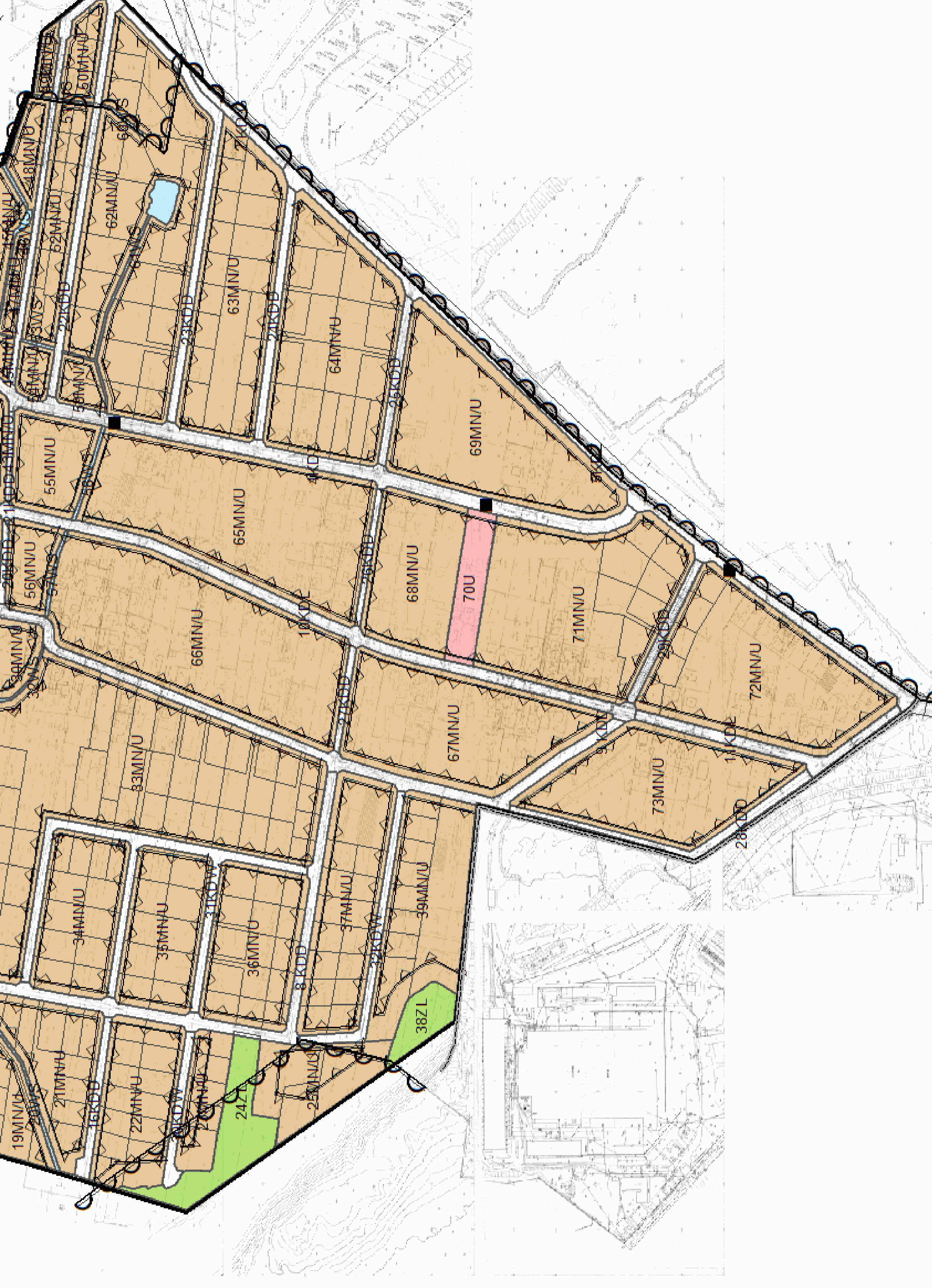
Do poprawy warunków akustycznych wzdłuż planowanej inwestycji należy wykorzystać nie tylko ekrany, ale wszelkie możliwe sposoby i techniki.

W szczególności Rada Miasta Zielonka wnosi:

1. na odcinku 1a wykonanie ekranu nad ulicą Marecką w celu zachowania ciągłości, tak aby uniemożliwić wydostawanie się hałasu na obszar zabudowy mieszkalnej (zarówno w strefie MN jak też w strefie P). Na terenach zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów oznaczonych symbolem P1, zgodnie z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dopuszczone jest występowanie zabudowy mieszkalnej, dlatego też w strefie MN jak też w strefie P należy utrzymać standardy środowiska jak dla zabudowy mieszkalnej,
2. na odcinku 1b wykonanie ekranów z możliwością obsadzenia ich roślinnością typu „zielonka ściana”,
3. na odcinku przebiegającym przez tereny zabudowane lub przewidziane do zabudowy zastosowanie tzw. „cichej nawierzchni”,
4. na obiektach typu wiadukty i most należy zastosować tzw. „ciche dylatacje”.

PRZEDSIĘWZIĄCY
Rada Miasta Zielonka

Marek Grodzki

MIEJSCOWY PLAN OGÓLNY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA KOBYŁKA

RYSUNEK ZMIANY PLANU

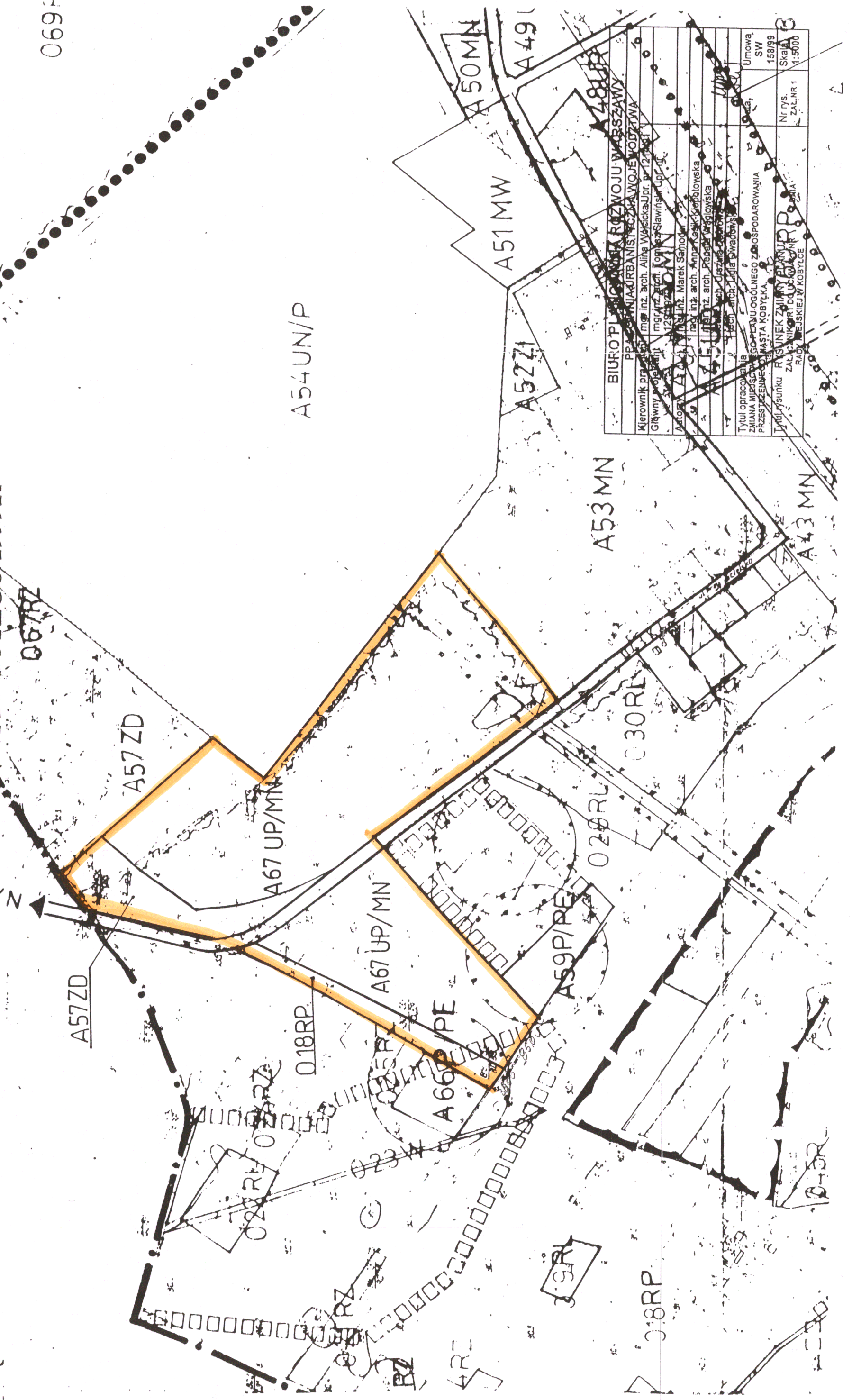
ZALĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY RADY MIEJSKIEJ W KOBYŁCE

NR XLI / 303 / 02 Z DNIA 5 LUTEGO 2002 r.

PODJETEJ NA PODSTAWIE UCHWAŁY W39/99 Z DNIA 23 LUTEGO 1999R

SKALA 1:5000

069F

BIURO PLANOWANIA I ROZWOJU WARSZAWY
PRACOWNIA URBANISTYCZNA W OJEWIE WODZTWA
Kierownik prac technicznych inż. arch. Alina Wiercicka-Upt. pr. 12/1997
Główny projektant mgr inż. arch. Tomasz Stawiński-Upt. pr. 12/1997
Asystent mgr inż. Marek Szmoczek-Upt. pr. 12/1997
Projektant mgr inż. arch. Anna Leski-Świątkowska-Upt. pr. 12/1997
Projektant mgr inż. arch. Robert Wąglowski-Upt. pr. 12/1997
Projektant mgr inż. arch. Andrzej Gajda-Upt. pr. 12/1997
Projektant mgr inż. arch. Lidia Świątkowska-Upt. pr. 12/1997
Tytuł opracowania ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU OGÓLNEGO ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA KOBYŁKA
Umowa SW 158/99
Wykonanie rysunku RYSUNEK ZMIANY PLANU
Projektant inż. arch. Tomasz Stawiński-Upt. pr. 12/1997
Nr rys. ZAL.NR 1
Skala 1:5000

MIASTO KOBYŁKA

adres: 05-230 Kobyłka, ul. Wołomińska 1 tel: (22) 760 70 08, 760 70 45 fax: (22) 760 70 55
e-mail: urząd@kobyłka.pl strona: www.kobyłka.pl

WOS.6251.1.2015

Kobyłka, dnia 16.3.2015r

ASANGA
Pracownia Analiz Środowiskowych
ul. Osady Ojców 38
04-211 Warszawa

W nawiązaniu do Państwa pisma z dnia 27.02.2015r. znak: ASG001/0001 Wydział Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Kobyłka informuje, że załączona do Państwa pisma” wstępna klasyfikacja” wynikająca z naniesienia obowiązujących Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego jest poprawna za wyjątkiem jednegozobszarów – na którym obecnie nie ma obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego.

W związku z powyższym akceptujemy przedstawioną przez Państwa klasyfikację akustyczną za wyjątkiem obszaru oznaczonego w mpzp ZD - wskazanego na załączniku graficznym do niniejszego pisma.

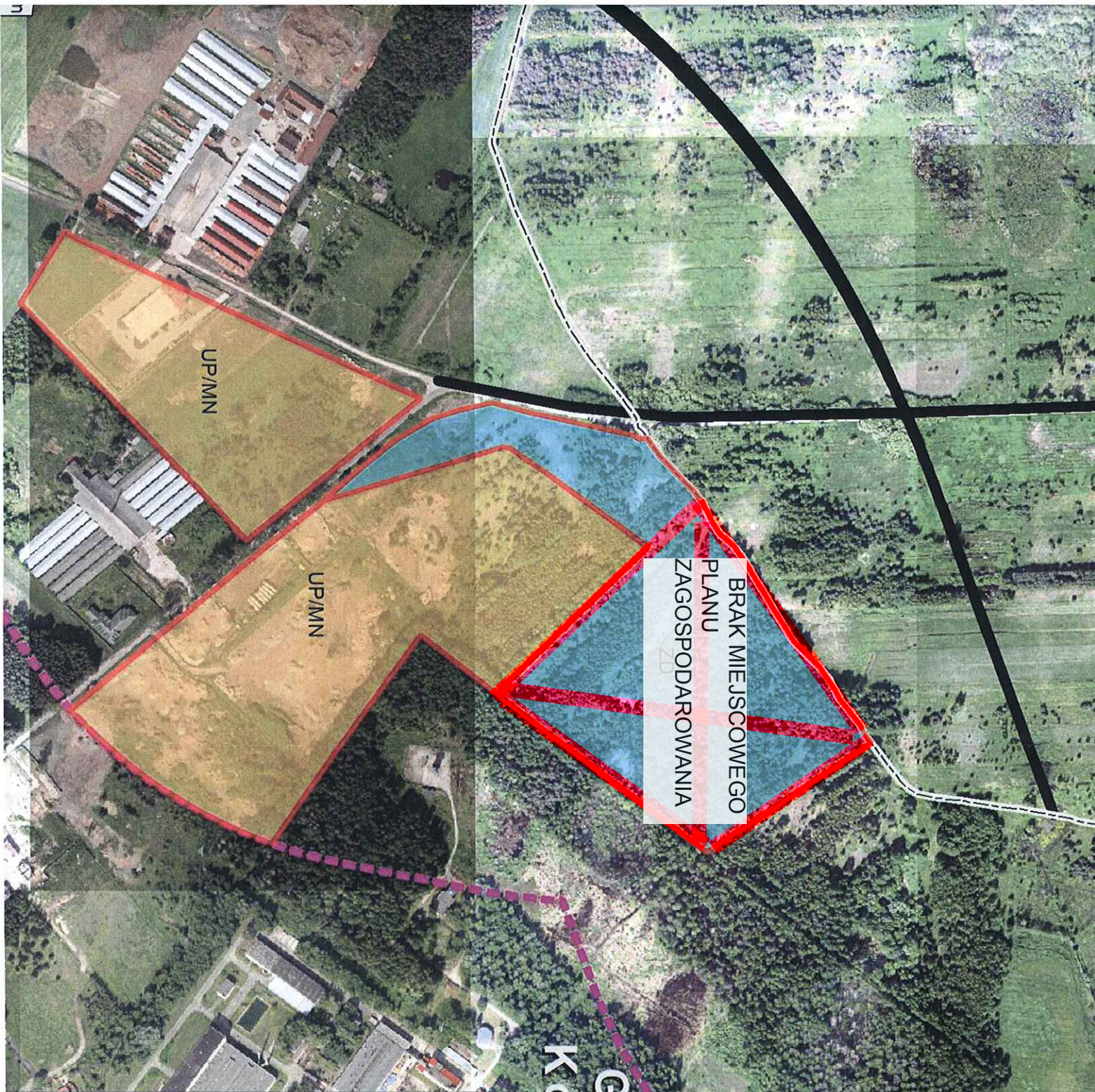
W załączeniu mapa terenu z naniesionym obszarem na którym nie obowiązuje Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego

Otrzymują:

1. adresat
2. A/a,

Z up. BURMISTRZA

Zbigniew Ablatorski
Kierownik Wydziału
Ochrony Środowiska

BRAK MIEJSCOWEGO
PLANU
ZAGOSPODAROWANIA

UP/MN

UP/MN

Gmina Kobyłka

- Zakres terenu podlegającego klasyfikacji
- Podstawa klasyfikacji**
 - SUIKZP/Faktyczne zagospodarowanie
 - MPZP
- Przeznaczenie terenów i wartości dopuszczalne**
 - 61dB - dzień, 56dB - noc
 - Zabudowa jednorodzinna z usługami
 - Zabudowa jednorodzinna na terenach 65dB - dzień, 56dB - noc
 - Tereny usługowo-produkcyjne z dopu
 - Tereny ogródków działkowych
 - Projektowana droga S8
 - Granica gminy